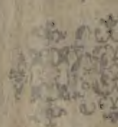

AVDIX
VOIVITATEM TIMOTHEI
VNI SE FACIST DOMINUS

Est AB
(a-c)

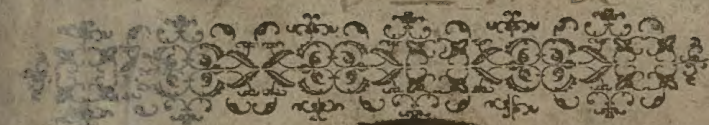

NO
MA
DIO AN
DO H
Bataria D

IACOB

comun
so, testat
stimonio
commod
Gracia t
siam prop
& reliqua
ernasit,
Garama
vne Ale
lucit, qu

NOBILITATE
MAGNifico DOMINO,

JOHANNI GEORGIO ERVVARD-
D. 3 HOHENVRO, IV. D. SER. MA
Bavariæ Ducis, &c. GVILHELMI Consiliario in-
rimo & supremo Cancellario.

IACOBVS GRETSEVVS SOCIE-
TATIS IESV, S. D.

RÆCAM linguam longè om-
nium esse pulcherrimam & v-
tilissimam, Magnifice & cla-
rissime Domine Cancellarie,
communis & vera est eruditorum persua-
sio, testata totius superioris memoriæ te-
stimonio. Pulchram enim & maximorum
commodorum feracem esse oportet, quæ
Græciæ terminis nequaquam inclusa, A-
siam propè vniuersam, Italiam, Galliam,
& reliquas orbis terrarum partes iam olim
peruasit, & extra anni solisq; vias, super &
Garamantas & Indos protulit imperium,
vt ne Alcides quidem tantum telluris ob-
iuerit, quantum hæc lingua;

A 2

Fixerit

EPISTOLA

Fixerit aripedem ceruam licet, aut Erymanthi

Placarit nemora, & Lernam tremefecerit arc.

vt ait Poëtarum optimus. Quam breui
nihil à ratione alienum facturus
si quis illam cum Orphei lyra, aut cum
Amphionis testudine compareret; vt
hæc saxa mouere sono poterat, & lenire
tigris, rabidosque leones, & prece blanda
ducere quò vellet; ita Græca lingua non
tantum veteres Romanos rerum Domi-
nos, omni humanitatis genere perpolitos,
sed & Asiaticos, Schytas, Brachmanas,
Gallicanos Druidas, aliasque multas im-
manitate barbaras gentes excoluit, & con-
ad eloquentiæ, tum ad Philosophiæ studia
rerumque coelestium contemplationem
erudiuit. Nostro etiam seculo, quo res flo-
ruerunt ac propemodum renatæ sunt lite-
ræ, Græcis Musis æquè suus constat hono-
atque Latinis, quippe sororibus, & quas
disiungere sine certa & præsentis iactura
minimè possis, siue Poëtices, siue Rhetor-
ices, siue Philosophiæ, siue alterius maio-
rum gentium scientiæ desiderio & amore
tencaris, tamen plures nunc quam tem-
poribus

poribus a

cum Græc

S. I quid

cto exlan

Τίς γὰρ

Ἡμετέρα

Αἰσῶσις

Interea

merus, lib

Τέτις μ

Ε

Τὰς μο

De his

rem in pe

clare mer

eius lingu

stitutione

bitur, qu

meminer

num ad c

aspirare c

hactenus

le ait, μ

Θυγατέων

Granma

DEDICATORIA.

poribus antea actis reperias, qui nihil sibi cum Græcis disciplinis negotij esse velint. Sed quid mirum? suo ævo tam felici & docto exclamabat Theocritus.

Τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν νάεισιν ὑπὸ ἡῶ,
 Ημετέρους χάριτας πέτραις ὑποδείξεταί οἱ κῶ
 Αἰσσιῶς;

Interea tamen melior, si non maior, numerus, libenter cum eodem vate canit:

Τέτιξ μὲν τέτιγι Φίλῳ, μύρμακι δὲ μύρμαξ
 Ἐμὴν δ' αἰμῶσαι καὶ ῥοδά,
 Τᾶς μοι πᾶς εἴη παλῆς δόμοι.

De his igitur, quibus tantum sui amorem in pectore Græca lingua incussit, præclare mereri illos, qui prima rudimenta eius linguæ tradunt, Grammaticasque institutiones conscribunt, non inuitus fatebitur, qui nos eo loco & tempore natos meminerit, quo sine præsidio præceptionum ad cognitionem Græcæ literaturæ ne aspirare quidem licet. Prodierunt autem hæc Grammatici, non vnus, sed vt ille ait, μύριοι, ἕς ἕκαστος ἀριφραδέως ἀγορεύσει θνητὸς ἑών. Post quos omnes exit itidem hæc Grammatica tribus suis partibus perfecta

EPISTOLA

& absoluta, in gratiam potissimum iuven-
tutis, quā variis in locis fidei nostræ com-
missam bonis moribus & literis informa-
mus. Hoc autem quidquid est operis, tibi,
Nobilis & Magnifice Domine, dedicare
placuit, non certè, vt te tantæ eruditionis
& dignitatis virum ad hæc primæ ætatis lu-
dicra crepundia reuocem, sed vt illustri
tuo nomine liber insignitus aliquid lucis
accipiat, gratiorque & acceptior accadat
cū aliis omnibus, tum maximè studiosis
adolescentibus, quibus, quam ego viam
perueniendi ad edita doctrinæ Græcæ tem-
pla demonstro regulis, cam tu ostendes
opere ipso & exemplo, cum eas in Græcis
progressiones feceris, vt honestissimarum
disciplinarum Candidati, rectissimè factu-
ri sint, si in te vnum intueantur, te imitari
& ad tuum exemplum totis viribus pro-
perare conentur. Monebat Bias: ἐφόδιον δὲ πρὸς
νεότητι εἰς γῆρας ἀναλαμβάνει σοφίαν. Βεβαίό-
τερον γὰρ τὸ τῶν ἄλλων κτημάτων. Cui consilio
quam diligenter parueris, exitus ipse pro-
bat, quod enim genus sapientiæ tibi non
comparasti velut dulce maturioris ætatis
ipsius-

DEDICATORIA.

ipſuſq; ſenectutis præſidium & viaticum?
Nam Græcis, Latinis, Hebraicis literis, &
antiquitatis peritia non contentus, Ma-
thematicas itidem diſciplinās perdiſcen-
das putaviſti, ita tamen, ut ſcientiam Iuris &
æqui, quam parit ars & perficit uſus, præ-
cipuo quodam amore ſemper fueris com-
plexus. Hinc te ad tantos dignitatum gra-
dus euectum, & poſt Cameræ Spirenſi uti-
liſſimam nauatam operam, poſt plurima
tua in Rempublīcā merita, Bauaricæ Can-
cellariæ ſumma cum poteſtate præfectum
eſſe, neque nouum neque inſuetum vide-
ri debet, eſt enim doctrina parens hono-
rum ſæcunda, præſertim cum virtute mo-
rumque integritate coniuncta, qualis tua.
Nobilis & Magnifice Domine. Et quam-
uis nemo ſit qui omne virtutum genus in
te non ſuſpiciat, iuſtitia tamen tua Recti-
que amor æquabili tenore perennis, & nec
gratia nec pretio ſecti potis, omnium ani-
mos mirificè ſibi conciliat, ut inter viros
iuſtos & propoſiti tenaces, quos Horatius
elegantiffimè depingens, neque illabentis
mundi ruina loco motum iri canit, omnes

EPIST. DEDIC.

vno ore te numerent. Accessit altera quoque ratio hunc tibi librum inscribendi. Par erat extare aliquod grati animi monumentum, quo tuæ in Societatem nostram singulari benevolentia, pluribusq; officiis, qualem qualem vicem rependeremus. Nihil aliud in præsentī occurrit, præter hoc opus, quod tibi acceptum fore, cōminus dubitamus, quò certius scimus, viros eruditos eruditorumque amantes, etiam tenuissimum munus, dummodo sit literarium, nequaquam aspernari. Ne huic quidem loco Dij immortales defunt, dicebat Heraclitus, nescio quibus fumosam casam ingredi recusantibus. Vt ergo Philosophus hic in loco, quantumvis iudicio hominum abiecto, diuinū Numen agnouit, ita & tu in hoc tam exili dono gratæ mentis notas, & alia quæ placeant, facile agnosces. Vale. INGOLSTADII

Kalend. Iulij 1593.

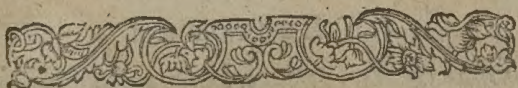
AD

AL

literis ad
rō nullas
mū enim
de re Gra
exstaret.
ue diu
introduc
dos suscep
& Antej
nio Synt
Licet en
persecuti
Et Clen
lis dicer
suo Ant
omni du
ordinem
non cert

AD LECTOREM.

RES Libros harum Institutionum, collegimus, beneuole Lector, in gratiam & commodū inuentutis, quæ nostris in Scholis Græcis & Latinis literis ad humanitatem informatur. Neque verò nullas suscepti laboris causas habuimus. Primum enim utile videbatur fore, si unius auctoris de re Grammatica opus integrum & perfectum exstaret, ne cogeremur quotannis tres quatuorue diuersos Grammaticos in nostra gymnasia introducere, non magno eorum, quos erudiendos suscepimus, emolumento, dum à Clenardo & Antesignano octo partes orationis, à Varennio Syntaxin, & à Vergara Prosodiam discunt. Licet enim hic omnes Grammatica partes sit persecutus, non tamen tanti videbatur, ut relicto Clenardo & Varennio, ipse solus in scholis diceret. Nam in prima parte Clenardo cum suo Antesignano, & in secunda, Varennio, sine omni dubitatione longè est inferior, ut taceam ordinem perturbatum & implicatum, ex quo te non certius & citius sine duce, quam ex Laby-

A s rintho

AD LECTOREM.

rintho expeditas. Ipse verò Clenardus solus & sine commentariis breuior est, quàm ut auditorem ad lectionem cuiusvis Auctoris præparet, ut de methodo & dispositione nihil dicā, quam non omnibus placere, docet non semel atq; iterum, sed sæpius præpostero & inuerso ordine editus Clenardus; cum Antesignano autem prolixior est, quàm ut iuuentuti compendiorum auide, & in Graciam breuissima via festinanti Dux præire queat. Accedit, quod in singulos annos nouus quodammodo prodit Clenardus, nouis notis, notationibus, animaduersionibus, paralipomenis & censuris, quasi vinculis & compedibus onustus, stigmatias factus ex libero & ingenuo, sicut & scholiastes eius Antesignanus, quem, ut ille Deiphobum,

Lacerum crudeliter ora,

*Ora manusq; ambas, populataq; tempora rapis
Auribus, & truncas inhonesto vulnere nares,*

iure interrogas,

*Quis tam crudeles optauit sumere penas?
Cui tantum de te licuit?*

Ut igitur his alijsq; incommodis mederetur, qui nostris scholis præsunt, voluerunt, ut istæ Institutiones, non vnā, sed omnes Grammatica partes complexæ in lucem exirent, ordine & di-

AD LECTOREM.

Et dispositione ab Emmanuele nostro, quam fieri potest, minimè diuersa, praesertim in secundo Et tertio libro, nec breuitate nimia adstricta, neque superflua prolixitate fusa, sed mediocritate, quae ad iacienda lingua Graecanica fundamenta cuius satis sit, grata Et accepta. Dialectos porro non in unum cumulum, ut ita loqui liceat, coniecimus, sed suo quasq; loco collocauimus imitati Antesignanum. Nam ut membrum in corpore, tunc corpus ornat, si suum locum obtineat, ita Et Dialecti in hoc Grammatico corpore. Qui verò diuersa consilia secuti, Dialectos propria statione auulsas, in unum caput congerunt, illi mihi παρὰ τὸ ἐπίκειναι quandam Anaxagorae moliri videntur, cui iure optimo adscribant duo illa Elogia:

Πᾶν ἐν παντὶ μέμικτα,

Et,

Rudis indigestaq; moles.

Quis enim non videat, Et ad memoriam aptius, Et ad confusionem vitandam accommodatius futurum, si illis statim subiiciantur Dialecti, quibus ut accidētia accidunt, siue, ut euenta eueniunt? Adde quod multi felicioris indolis adolescentes, dum regulas Et paradigmata discunt, ultro etiam Et sine praeceptorum auspiciis

Dia-

AD LECTOREM.

Dialectos regulis & paradigmatis adiunctas discunt, quas abiunctas ne aspicerent quidem. Nolumus tamen ut professor auditoribus Syntaxeos, quibus prima huius Grammatices pars elaborata est, Dialectos, vel etiam omnia illa, quæ passim in annotationibus annotantur, explanet. Nam pleraque horum maioris sunt operæ & difficultatis, quam ut illis iuuentus, eo tempore & loco, sit oneranda, & multa plenioris uberiorisq; doctrinæ gratia adferri solent, quæ si à discipulis exigas, parum decoris feceris. Dilectum igitur & iudicium adhibebit hic eruditus Magister, qua in re multum iuuabitur typorum & characterum varietate, qua passim regulas ab annotationibus, & has à Dialectis distinximus, & Dialectos quidem Doctori humanitatis intactas relinquet, qui primis hebdomadibus cum novis discipulis repetitione Grammatices per aliquot dies instituta, rationem quoque Dialectorum tradet; quamvis pro certo habendum sit, Dialectos melius & expeditius non disci, quam lectione poetarum aliorumq;, qui suis monumentis huiusmodi idiomata inseruerunt. Cum ergo Magister poetas interpretabitur, semper monebit, quo capite
Gram-

AD LECTOREM.

Grammatices hanc vel illam vel illius similem
Dialectū Auditores sint reperturi. Necesse est
porrò est, ut ex prima Grammatices Schola, nul-
lis ad Humanitatis classē aditus pateat, qui to-
tam Grammaticam animo comprehensam pro-
bè non teneant, quod difficile non erit, si ex ter-
tia & secunda Grammatices Schola non mit-
tantur ad primam omnino rudes, sed Epitomes
ex hoc libro confectæ iam periti, ita enim gra-
datim ad Græcæ linguæ cognitionem quasi eue-
cti, iucundè & hilariter ad ea procedent, de qui-
bus in maioribus Scholis non immeritò despe-
rassent, quid enim speret ille, cui in Humanita-
te & Rhetorica adhuc cum τὸ πῶ & τὸ πῶς lu-
ctandum est? non nego reperiri, qui victoriam
consequantur; sed eos paucos esse & plures πρὶ
ψάσοντας & πάλιν μαχησμένους effici, quotidie
videmus; Itaque quod Arcesilaus olim: & δὲ
πῶς εἰς γναφεῖον φέρεται, & alius, παρ' ἐμοὶ & πῶς
κινάρεται, vel ut quidam legunt, γναφάρεται, id
iure suo Magistri superiores occinant illis, quos
Grammatices ignaros in ludum suum cooptari
velle vident. Τάξις γάρ ἐστιν, ὡς περ' ἐργῶν ἐργασί-
ας, & τῶν καὶ μαθημάτων διδασκαλίας, καὶ & δὲ & τ'
ἀναγνώσκων διδάσκειται, πρὶν πάσας ἐκμαθεῖν τὰς

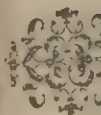
συντα-

AD LECTOREM,

συλλαβαίς, ἔτι αὐτὰς, πρὶν ἅπαντα τὰ σοιχεῖα τῆς
 Φωνῆς, ut verissimè scripsit Galenus. Hoc igitur
 docendi ordine observato, haud fallémur
 sperato profectuum fructu, maximè si ad Gram-
 maticas præceptiones accedat itidem assidua
 bonorum Auctorum explicatio, frequens dispu-
 tatio & concertatio, repetitio, scriptio, sedula
 Doctoris ad laudem & decus cohortatio, & de-
 nique aliqua etiam librorum supellex, quod ge-
 nus, Lexica, Nomenclatores, Phraseologia, Cal-
 ligraphia, Meditationes, seu Thematum ex-
 planationes, formula loquendi pueriles, in qui-
 bus omnibus viri doctissimi iam dudum utilem
 operam iuventuti navarunt, ut facile se velint
 adolescentes habere possint, unde & ad Aucto-
 res propria industria pervolvandos, & ad
 solutam vincetamq; orationem scriben-
 dam subsidium & opem
 petant.

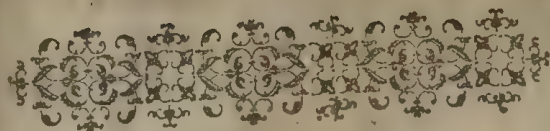
INDEX

DE
LIT
D

Literas
FMM

Aaa
βββ
γγ
Δδδ
εε
ζζζ
ηη
θθθ
ιι
κκκ
λλ

Caput primum.

DE GRÆCORVM

LITERIS EARVMQVE

DIVISIONIBVS ET

AFFECTIONIBVS.

Literas habent Græci viginti quatuor, quarum figuras, nomina, potestates q̃ subiecta tabula ostendit.

Α α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β β	βῆτα	Vita	u, b
Γ γ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ δ	δέλτα	Delta	d
Ε ε	εῖλον	Epsilon	e, tenuc
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zita	z
Η η	ἥτα	Ita	i
Θ θ θ	θῆτα	Thita	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Cappa	c, k
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
		Β	μ μ μ

2 DE GRÆCOR. LITERIS.

Μμ	μῦ	My	m
Νν	νδ	Ny	n
Ξξ	ξι	Xi	x
Οο	ο μικρόν	O micron	o paruum
Ππ	πι	Pi	p
Ρρ	ρῶ	Rho	r
Σς	σῖγμα	Sigma	s
Ττ	ταῦ	Tau	t
Υυ	υψιλόν	Ypsilon	y tenue
Φφ	φι	Phi	ph
Χχ	χι	Chi	ch
Ψψ	ψι	Psi	ps
Ωω	ω μέγα	Omega	o magnum.

A N N O T A T.

QVEMADMODVM certum est olim apud Latinos
 aliam fuisse literarum & syllabarum, & , vt vno verbo
 dicam, Latine lingua pronounciationem, quam sit hodie:
 ita certum est, Græcos longè aliter multas literas pronun-
 ciasse, quam nos hoc tempore pronunciemus. Qua de re
 integri quorundam extant libri. Porro sicut natia &
 genuina Latini sermonis pronounciatio intercidit, ita &
 Græci, ac proinde inutile fuerit curiosè nimis veterem
 pronounciationem sequi, quam nunquam sis assecuturus,
 cum non planè constet qualis fuerit.

Efferantur ergo literæ & voces eo sono & modo, qui
 doctis plerisque probatur, & quem in superiori elemento-

TUM

ET

rum Græcan
 respondentib
 tis Græci ab i
 pent; maxim
 quibus puijs

DI

 D

Vocal
 sonantes
 Vocal
 Anc

VOC.

quam a po
 positione, (s
 suo loco osto

ANCI

quauu dicti
 sed quid in
 mel,
 fuga, qu
 per longan
 u. in nomi
 or, aurum

ET EARVM DIVISIONE. 3

rum
uc
agnum

vum Græcanicorum delineatione, Latinis ex altera parte A
respondentibus, efformatum cernit; cum etiam huius a-
tū Græci ab illa pronuntiatione nihil vel perparum discre-
pent; maximè quod attinet ad tres istas literas ε, η, υ, de
quibus potissimū certatur.

DIVISIO LITERARVM.

VIDENTVR literæ generali di-
uisione in vocales & consonan- B
tes.

Vocales sunt septem α, ε, η, ι, ο, υ, ω. Con-
sonantes reliquæ omnes.

Vocales natura longæ sunt, η, ω. Breues
ε, ο. Ancipites vel dubiæ, α, ι, υ.

ANNOTAT.

VOCALLES natura longæ corripuntur nonnun-
quam à poetis Græcis, & breues producuntur non tantum C
positione, sed aliis quibusdam modis vel potius licentiis, ut
suo loco ostendemus.

ANCIPITES non ideo hoc nomen habent, quod in
quavis dictione arbitrio vsurpantis breues sint aut longæ,
sed quod in diuersis. Nam α & ι, in his vocibus, ἄμω, OS,
μέλι, mel, semper corripuntur; sicut & υ, in his, θυγή,
fuga, γυνή, mulier. At in voce λαός, populus, α sem-
per longum est; & ι, in πρῶν, honos. νῆαν, victoria: &
ο, in nomine μῦθος, sermo, fabula, ψυχή, anima, χρυ-
σός, aurum, θυμός, animus, ira.

DE DIPHTHONGIS.

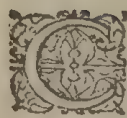
A Reperiuntur tamen vocabula, quæ eandem vocalem ancipitem modò producant, modò corripiant; vt Agnus, Mars, ἀνὴρ, vir, γλῶς, pulcher, φίλος, amicus, ἴσος, æqualis, ὕδωρ, aqua.

DIVIDVNTVR rursus vocales in præpositiuas & subiunctiuas, seu in principes & subditas.

B PRÆPOSITIVÆ sunt, quæ in compositione diphthongorum præponuntur, vt α, ε, η, ο, ω. Postpositiuæ quæ postponuntur, vt ι, υ.

QVIA tamen ex his ipsis duabus subditis vocalibus diphthongus impropria vñ conficitur, fit, vt υ respectu sui comparis, etiam præpositiua dici possit.

DE DIPHTHONGIS.

C ONSTITVNTVR ex vocalibus diphthongi duodecim, quarum sex vocantur propriæ, αι, αυ, ει, ευ, οι, ου. Sex impropriæ, αη, ωη, υι, ωυ.

ILLÆ dicuntur propriæ, quòd duplicem edant sonum, si rectè pronuncientur. Hæ verò impropriæ, quod simplici effe-

rantur

rantur
plex, sim
indiphth
tineant
ptam res
ληγῆς, lat
QVA
gi, duob
fit dixit
syllaban
norus.

HAB
Nonni
plici const
etiam bis
quo aliqu
consonan
ste Isidoro

NEC
quàm ap
nunciatio
licet ex v
rè effereb
ctai, &
Ajax, M

DE DIPHTHONGIS. 5

rantur sono. Nam *α* pronūciatur vt *α* simplex, similiter *η* & *φ*. Numerantur tamen in diphthongis, quòd sub se vocalem contineant, in quam quoque ad latus adscriptam resolui possunt, *αῖδης*, *infernus*, *αἰδης*, *ληῖς*, *latro*, *ληϊς*.

QUANDO vocalis posterior diphthongi, duobus supernè punctis notatur, tunc fit diæresis, & quælibet vocalis propriam syllabam constituit *παῖς*, *puer*, *εὐφραν*, *sonorus*.

A N N O T A T.

HABENT diphthongi hoc nomen à duplici sono.

Nonnulli eas binocales latinè appellant, vel quòd duplici consent vocali, vel quòd sonum edant geminū. Vnde etiam bisona vel bisonantes dici possent, ad eum modum, quo aliqua litera à consonando dicta sunt consonantes vel consonæ; & vocales à veteribus sone; & mutæ, Insona, teste Isidoro lib. 1. Etym. cap. 4.

NEC mireris si hodie diphthongi tam apud Latinos, quàm apud Græcos sint monophthongi; quia vera pronuntiatio desit; quam tamen colligere aliquantulum licet ex vestigiis, quæ apud Latinos supersunt. Nam *α*. se-rè efferebatur, vt apud Latinos illud Virgilij, Aulai, पि-ῑται, & apud Lucretium, Aquai, patriai, itemquæ Ajax, Maia.

A Au pronuntiabatur vti nunc in his vocibus, Aura,
Aurum, Taurus, Thesaurus.

Ei sonabat vt audis in his versibus Ouidij:

Flebilis indignos Elegesa solus capillos:

Et:

Exigat indicij memorem Cytheresa parua.

Vtrobique est diphthongus ei, sed soluta. Nulla tamen
dierefi facta antiqui non vt nos Elegia, sed Elegeia dice-
bant, vtrique videlicet diphthongi parte sonante; Vt fit
in penultima illius versus 1. *Aeneid.*

B

Quarum que forma pulcherrima Deiopeia.

Et in vocabulo eia, *grace eia.*

Eueum habebat sonum, quem nunc habet in his voca-
bulis, Euris, euge, Eucharistia. ostalem, qualis est,
in Troia, Troianus. ou efferebatur vt à Gallis, Nous,
Vous.

DIPHTHONGI illa, *nu, ui, ou*, sunt diphthongi pro-
priae, quippe duplicis soni, si legitima obseruetur pronun-
ciatio. Numerauimus tamen illas inter diphthongos im-
proprias, secuti alios Grammaticos, qui eas, quod essent
κακόφωνοι & duriuscula, impropriis adscripsisse videntur.

Quamuis LASCARIS, *nu* & *ou*, omnino non numeret
in diphthongis. IN prioribus diphthongis impropriis non
subscribebatur olim iota vocalibus, sed ad latus adiunge-

batur, *ai, ui, oi*. Quae consuetudo postea desit, &

tantum in literis capitalibus seu ma-
iusculis remansit, *AI,*

HI, ΩI.

DE

ONSONANTES sunt duplices:
Mutæ & semiuocales.

Mutæ diuiduntur in {
Tenuēs ω, κ, τ .
Medias β, γ, δ .
Aspiratas ϕ, χ, θ .

ANNO T A T.

Ex tribus istis classibus prima & vltima extrema sunt B
& opposita: Media conuenit cum vtriusque. Nam β ac-
cedit aliquo modo ad τ , & aliquo modo ad ϕ . γ vero ad
 κ & χ autem ad τ & θ .

SOLENT porro sæpe tenues cum aspiratis, & hæc cum
illis in oratione & in temporum formatione, & in voca-
bulorum compositione permutari, vt in progressu huius
libri constabit.

SEMIUOCALÉS diuiduntur in liqui-
das seu immutabiles λ, μ, ν, ρ . Et in duplices
 ζ, ξ, ψ , sic dictas, quòd duabus aliis conso- C
nantibus æquiualeant.

Valet autem {
 $\zeta \delta \sigma$, vel vt quidam $\sigma \delta$.
 $\xi \kappa \sigma, \gamma \sigma, \chi \sigma$.
 $\psi \omega \sigma, \beta \sigma, \phi \sigma$.

DIVIDVNTVR quoq; consonantes
in præpositas & subditas.

PRÆPOSITÆ dicuntur illæ, à quibus

A dictio potest inchoari; cuiusmodi sunt omnes Græcorum consonantes.

Postpositæ illæ, quæ Græcas dictiones finiunt, quales tantum sunt ν, ρ, σ, ξ, ψ, & κ, in dictionibus εν & εκ. Nulla enim vocabula Græca in aliam consonantem exeunt. Nam illa Ιωσήφ, Δαβιδ, Μιχαήλ, Σήθ, *Ioseph, David, Seth, Michaël, & similia*, quæ passim in diuinis libris Græcè scriptis occurrunt, non sunt Græca, sed peregrina. Illud autem εκ pro εκκ, mutilatum est per Apocopen, quod aliqui etiam tradūt de εκ, quasi sit pro εκκί.

γ ante γ, ξ, χ sonat vt ν, ἄγγελος, *Angelus*.
λύγξ, *lynx, singuli*, vel lynx, *fera*. ἔγχος, *hasta*.

Idem fit cum γ ante κ ponitur, sed ipsum κ, induit tum sonum τξ γ, πέφραγκα,

C pephanga, à φαίνω, *appareo*.

DE ACCENTIBVS.

D rationem legendi spectat quoque accentus; qui triplex est.

Acutus Θεός, λόγος, τύπουμεν.

Grauis, πμή.

Circumflexus, μέσαι, πτω.

ANNO-

ACVT
nomen ipsu
syllabam; c
certus est, v
Nam syllab
plurabit de
mū, graui s

TANT
syllabarum
non quanti
fere sit apu

SPIRI
duplex

Loc
thongu
nans p
ρώμη, r
tur, prio
spiritum
mus.

ACVTVS attollit, grauis deprimat, circumflexus, vt nomen ipsum pra se fert, partim attollit, partim deprimat syllabam; constat ex acuto & graui; sonus eius hodie incertus est, vt rectè dixit in sua prosodia noster Emmanuel. Nam syllabas circumflexas efferimus nunc vt acutas. Nec plura hic de accentibus: Nam vtrum in illo vocabulo π-μῆ, grauis sit an acutus, explicandum est cap. 22.

TANTVM obseruetur accentum & quantitatem syllabarum apud Graecos distingui, & in pronuntiatione non quantitatis, sed accentus rationem haberi. Contra ferè sit apud Latinos.

DE SPIRITIBVS.

SPIRITVS { Asper siue densus, ἀσπρ, si-
mul.
duplex est { Lenis siue tenuis, ἐγρ, e-
go.

LOCVS spirituum est vocalis aut diphthongus initio dictionis, itemque consonans γ, quæ in principio vocis aspiratur ῥῶμῆ, robur: in medio autem si duplicetur, priori loco lenem, posteriori asperum spiritum habet, πῶρῶ, procul, ἀρῶρος, infirmus.

A

ANNOTAT.

SPIRITVS asper pronunciat^r ut aspiratio Latina^r H, subitq^{ue} eius vicem apud Gracos.

SPIRITVS lenis moderatius efferebatur olim, v^o ipsum nomen significat, sed vsus eius iⁿ rem penitus exoleuit. Omnes enim Gracum pronomē ἐγὼ effecerunt, ut Latinum illud, ego. Et tunc leni spiritu pronunciarⁱ censetur vocabulum, cum non pronunciat^r aspero.

CÆTERVM q^{ui}, si in medio non duplicetur, nullo notatur spiritu, φιλοκεσδής, amans lucri, nisi alterum q^{ui}, sit abiectum, quod poëta interdum versus gratia faciunt, ἀπεκτορ pro ἀππεκτορ, infectum, quamvis hoc non fiat semper, πάτω, suo, ἐξαμω pro ἐππαμω, suebam.

QVO autem spiritu quævis dictio insigniatur, non praeceptorum multitudine, sed vsu & obseruatione discernendum est. Si quis tamen regulas desiderat, is libellum **ANTESIGNANI** de spirituum ratione adeat. Illud

C notetur, in maiusculis literis à multis neq^{ue} spiritum, neq^{ue} accentum scribi.

DE APOSTROPHO.

POSTROPHVS est nota reiectæ & elisæ vocalis ferè brevis, aut diphthongi, cum sequens dictio à vocali aut diphthongo inchoatur.

ELIDVNTVR ex vocalibus, e, o. Item a & i, cum corripuntur.

Ex

Ex dip
ego, pro
Heu mihi
breuesin

QVO
terius dic
cedens n
ἐπὶ τῇ, à q
noctem.

CON
buli per
ctonis s
dictioni

APVD
περὶ τῆς, pro
in domo.
passivo. Ali
Sed quid di
sunt an n
apud Anac
ἐλῶ, & e i
μεῖον, de c
seu ἐγὼ.

Interdu
nans in al

Ex diphthongis αὐτοί, βέλομαι ἐγώ, volo ^A
 ego, pro βέλομαι ἐγώ: οἱ ἐγώ, pro οἶμοι ἐγώ,
 Heu mihi; Ista enim diphthongi habentur
 breues in accentibus.

Quod si vocalis aut diphthongus al-
 terius dictionis aspiretur, tunc tenuis præ-
 cedens mutatur in aspiratam, ἀφ' ἑ, pro
 ἀπὸ ἑ, à quo. νόχθ' ὄλλω, pro νόκτ' ὄλλω, totam ^B
 noctem.

CONSONANTES præcedentis voca-
 buli pertinent ad vocalem proximam di-
 ctionis sequentis, non autem ad vocalem
 dictionis antecedentis; vt νο-χθ' ὄλλω.

ANNOTATA.

APUD Homerum Iliad. β. eliditur etiam n. τεῖον ἐν
 μεγάρῳ, pro τεῖον vel ἐτεῖον ἐν μεγάρῳ, Nutritus est ^C
 in domo. Alij tamen legunt τεῖον, posito actiuo pro
 passiuo. Alij τεῖον ἐν μεγάρῳ, ne cogantur dicere n abiici.
 Sed quid dicent ad hoc Odyss. i. ἐλαπὶν ἡ γάμοι; Epulæ
 sunt an nuptiæ? Certe hic n eliditur, vt ἑ a longum
 apud Anacreont. Ode. 15. ἐνδὶ ἑν, serenitas est, pro ἐν-
 δία, ἑ in hoc Sapphūs carmine, ἀπ' ὠρεῖν αἰθέρος διὰ
 μέσσω. de cœlo, æthera per medium, pro ἀπ' ὠρεῖν
 seu ὠρεῖν.

Interdum abiicitur vocalis, quamvis sequatur conso-
 nans in altera dictione tam in compositione, quam ex-

12 DE INTERPVNCTIONIBVS.

A *tra*, παρ' θεῶ, apud Deum, κατὰ θεο pro κατὰ θεο, de-
pone.

INTERDV M non vltima precedentis vocabuli, sed
prima sequentis litera eliditur. Vt ἡ γὰρ, pro ἡ γὰρ,
bona, ἡ περὶ pro ἡ περὶ, Virtus. Quæ tamen ab aliis po-
tius ad apharesin, quàm ad apostrophum referuntur.

RELIV A de Apostropho & similibus nominum
affectionibus ad prosodiam referuamus, vbi etiam allatis
exemplis ostendetur, non semper abiici breuem vocalem
B aut diphthongum. Quid, quod ne abiici quidem possunt
perpetuò sine absurditate; quis enim in soluta oratione
dicat? καὶ ἡλθε pro καὶ ἡλθε. καὶ ἀνδρωτῶ, pro καὶ ἀνδρωτῶ.
καὶ ἐδωκε, pro καὶ ἐδωκε. Adhibendum est ergo iudi-
cium, vbi & quando Apostropho sit vtenduū. Censent e-
tiam viri docti non tantum in carmine, sed & in soluta
oratione sine piaculo scribi: οὐκ ἔστιν ἄλλω.

DE INTERPVNCTIONIBVS.

C ONVENI VNT Græci cum La-
tinis in commatis seu incisus pun-
ctisq̃ue, quibus periodus termi-
natur; at in illis interpunctionibus, quæ
colon & semicolon dicuntur, discrepant:
Nam quod signum est Latinis semicolon,
hoc Græcis est nota interrogationis, & co-
lon non duobus, sed vno ad superiorem
literæ

literæ partem puncto pingunt, quæ omnia A
in sequentibus Anacreontis & Homeri
versibus videre licet.

Τόδ' αὖρον τίς οἶδεν;

Quis cras futura nouit?

Τί γάρ μάχαισι καίμ' οἱ;

Quid praeliis mihi?

Τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;

Quid conferat mihi aurum?

Ὡς οἱ μὲν τρώες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιῆς

Θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβῳ κρυόεντ' ἐπ' ἄρη·

Ita quidem Troiani custodias agebant; sed

Achiuos

Diuinitus immissa tenebat fuga, timoris fri-
gidi socia.

H v c quoque pertinet Hypodia stole, C
signum inter duas dictionis alicuius sylla-
bas interiectum, distinctionis gratia: ὁ, π, ὁ,
π & τό, π articuli, secernuntur enim hac
nota, à coniunctione ὅπ, quòd, & ab aduer-
biis temporis ὅπ, quando, & τόπ, tunc.

L I T E R A S verò maiusculas, quarum
formam prima columna Alphabeti repræ-
sentat, adhibent Græci more Latinorum
dictionibus propriis hominum, locorum,
regio-

14 DEPART. ORAT. APVD GRÆC.

A regionum, fluminum, &c. & illis quæ initio orationis vel periodi ponuntur; quamuis in his tam religiosi non sint Græci quàm Latini, neque opus est plura de orthographia dicere.

B

Caput secundum.

DE PARTIBVS ORATIONIS APVD GRAECOS, ET PRIMUM DE ARTICVLO.

ARTEs orationis apud Græcos sunt octo: Articulus, Nomen, Pronomē, Verbum, Participium, Aduerbum, Præpositio, Coniunctio.

CASVS quinque: Rectus seu Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus, Accusatiuus, Vocatiuus. Ablatiuo carent Græci.

NVMERI tres: Singularis, Dualis, Pluralis. Duali vtimur cum de duobus sermo est, quamuis id non semper obseruetur.

IN Duali eadem est nominatiui & accusatiui

fatiui & v
que geniti
uus semper

R
q
d

Latinos
qui vocab
q
d

CAR
cem exp
nia gener

DECI

Masculi
Dual.

Vir. Vocat.

Fem.

Dual.

Plural.

Neut.

Dual.

Plural.

fatiui & vocatiui vox & terminatio; itidē. A
que genitiui & datiui. Et in plurali vocati-
uus semper est similis nominatiuo.

DE ARTICULO.

RTICVLORVM ali⁹ est *præpositiuus*,
qui præter cetera officia declinan-
dis nominib. præponitur, vt apud
Latinos *hic, hac, hoc*. Alius est *subiunctiuus*, B
qui vocabulis subiūgitur, vt relatiuum *qui*,
quæ, quod, cui etiā significatione respondet.

CARENT articuli vocatiuo, cuius vi-
cem explet aduerbium vocandi *ω*, per om-
nia genera & numeros articuli præpositi.

DECLINATIO PRAEPOSITIVI
articuli.

Mascul. Sing. *ὁ, τὸ, τῶ, τὸν, ὦ*.

Dual. Nom. & Accus. *τὼ*. Gen. & Dat. C

τῶν. Vocat. *ὦ*. Plur. *οἱ, τῶν, τῶς, τῶς, ὦ*.

Fœm. Sing. *ἡ, τῆς, τῇ, τῇ, ὦ*.

Dual. *ταὶ, ταῖν, ὦ*.

Plural. *αἱ, τῶν, ταῖς, ταῖς, ὦ*.

Neut. Sing. *τὸ, τὸ, τῷ, τῷ, ὦ*.

Dual. *τὼ, τῶν, ὦ*.

Plural. *τὰ, τῶν, τῶς, τὰ, ὦ*.

SIC

A SIC declinantur quoq; composita ὅδε, ἥδε, τόδε, & ὅγε, ἥγε, τόγε. Artici pro ὅδε & τόδε, dicunt ὅδι & τοδι.

A N N O T A T.

HÆC declinatio diligenter est memoria mandanda. Inde enim non tantum articuli subiunctiui, sed etiam nominum prima, & secunda, & tertia declinationis simplicium inflexio pendet. Nam λόγος, verbi gratia, eandem in omnibus obliquis terminationem habet quam articulus præpositiuus masculinus, πρὸν quam femininus; et tunc eodem articulo feminino cōueniunt saltem in duali & plurali nomina prima simplicium. Qua conuenientia & similitudine animaduersa, facilius multo discuntur & memoria retinebuntur sequentium declinationum paradigmata.

C OFFICIA ARTICVLI præpositiui.

PRIMO vsurpatur plerumque à Græcis, cum rem certam & definitam significant, πρὸς μοι τὸ βιβλίον, redde mihi librum, nempe, illum certum. ὁ ἄνθρωπος ἥκε, venit homo, non quiuis, sed certus. sic ὁ ποιητής, ille poëta, Homerus scilicet, qui propter excellentiam commune poëtarum nomen fecit suum.

SECVN-

SECVN-
monstratu
iunctis præse
per omnia
rona. a. τὸ δὲ
πρὸς τὸν. Si h
set mortuus.

TERT
in genitiuo
cuius? τὸς πρ

QVART
chi, ἀγνοῶ
credere de

QVIN
vocalis μὲν
verò. τὸν
hominum

VSURP
linus ὁ προσω
ἄνθρωπος: Quan
positum, se
quid sit de h
i. locum sub
πρὸς οἱ πόντος
scientiam

SECUNDO ponitur interdum pro demonstratio pronomine, τὸν pro τῶτον, adiunctis praesertim particulis δε, γε, ὅγε, ἡγε, τόγε, per omnia genera & casus. Demost. de corona. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος ἔτ' αὖ ἀπέθανεν. Si hoc & hoc fecisset ille homo, non fuisset mortuus, pro εἰ τῆς καὶ τῆς.

TERCIO accipitur pro interrogatiuis in genitiuo & datiuo singulari, τῷ pro τίνος, cuius? τῷ pro τίνι, cui?

QUARTO pro infinitis, εἰ τῷ pro εἰ τι, si cui, ἀγνοῶ τῷ καὶ πιστεῦσαι. Lucian. Nescio cui credere debeat.

QUINTO adhibetur diuisionibus cum uoculis μὲν & δὲ, ut ὁ μὲν, ὁ δὲ, hic quidem, ille uerò. τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν ἀγαθοὶ, οἱ δὲ πονηροὶ, hominum alij boni, alij mali.

ANNOTATA.

VSURPATVR etiam articulus prepositiuus masculinus ὁ pro subiunctiuo ὅς, idē apud Poetas; ὅπερ pro ὅτι: Quamuis sint qui putent, non esse articulum prepositum, sed subditum qui literam σ amiserit. Sed quid sit de hac sententia, in hoc certè Homeri versu Iliad. 1. locum subditi occupat prepositiuus, ἦν δ' αὖ μαντοσύνην, πλὴν οἱ πόρρε φοῖβε Διὸς υἱὸν, πλὴν pro ἦν, propter suam scientiam, quam illi dedit Apollo. ALIA sunt huius

A huius articuli munera, sed satius est vt & in hoc, & in sequenti de constructione libro, quæq; suo loco explicentur, quàm vt omnia huc congerantur.

DECLINATIO ARTICVLI subiunctiui.

Mascul. Sing. ὃς, ἕ, ῥ, ὅν.

Dual. ὦ, οἷν.

B Plur. οἱ, ὧν, οἷς, ἑς.

Fœm. Sing. ἡ, ἥς, ἥ, ἥν.

Dual. αἶ, αἷν.

Plur. αἱ, ὧν, αἷς, αἷς.

Neut. Sing. ὃ, ἕ, ῥ, ὅ.

Dual. ὦ, οἷν.

Plur. αἶ, ὧν, οἷς, αἶ.

EODEM modo inflectuntur composita huius articuli ὁππερ, ἡππερ, ὅππερ, & ὅστις, ἡπτις, ὅ, τι.

ANNOTAT.

ARTICVLI præpositiui & postpositiui recipiunt varietatem dialectorum, non aliter quàm secunda declinatio simplicium, per quam inflectitur articulus fœmininus: & tertia, per quam inflectitur masculinus. Vnde ex illis, qua infra de harum declinationum dialectis dicemus, facile intelliguntur dialecti articulorum.

Caput

DE

exponere gen
SECUNDÒ
lebria & triv
lectus propri
lectos autem
tionum suis q
confusio vitab

QV

DIALECTO
dem lin
illa utuntur
ratione diale
differentia h
buli, literaru
tione, sine in
tione. His
tota dialecto

Caput tertium.

DE DIALECTIS
IN GENERE.

*U*M articulo, quem iam explicauimus, & reliquis partibus orationis, quas iam aggressuri sumus, varie dialecti accidunt, opera pretium erit in hoc capite exponere generatim, PRIMÒ, quid sit dialectus. SECUNDÒ, quot sint dialectorum genera magis celebria & trita. TERTIÒ, quidnam unaquaque dialectus proprium & peculiare potissimum habeat; Dialectos autem singularum declinationum & coniugationum suis quasque locis enumerabimus; sic enim & confusio vitabitur laborq; discentium minuetur.

QVID SIT DIALECTVS.

DIALECTVS nihil est aliud, quam unius et eiusdem lingua nota & differentia, non omnibus qui illa utuntur, sed aliquibus tantum vsitata; quorum ratione dialectus idioma seu proprietas dici solet; siue differentia hac consistat in solis literis eiusdem vocabuli, literarumq; affectionibus, siue in sola pronuntiatione, siue in verbis integris, siue in syntaxi & constructione. His enim quatuor partibus contineri videtur rota dialectorum varietas.

A QUAMVIS autem apud Gracos una & eadem omnium esset lingua, suos tamen modos loquendi & pronunciandi certorum locorū incola habebant (quod ipsum hodie quoque in quavis lingua videre licet) & quia ob multiplices colonias in varias mundi partes à Gracis missas, Graci longè latèque fundebantur; multas quoque mutationes illorum linguam subire, variasq; dialectos suscipere necesse fuit. Ex quibus tamen **B** quatuor pra ceteris magis erant, & nunc quoq; sunt, insignes et notabiles dialecti, Dorica, Aolica, Ionica, Attica.

LINGVA communis non est numeranda in dialectis, cum dialecti linguae communis sint accidentia; Dicebatur autem illa lingua communis, quae certis dialectis non astringebatur, ut qui ea uteretur, neque ex Atticis, neque ex Doribus, neque ex Aolibus, neque ex Ionibus esse videretur, sed Gracus absolutè; sicut nunc communis lingua Germanica, Italica, aut **C** Gallica illa appellatur; qua qui utitur, nullius certi loci indigena agnoscitur, sed simpliciter Germanus, aut Italus, aut Gallus. Neque desinit propterea lingua aliqua esse communis, quod pauculas quasdam certorum locorum dialectos inspersas habeat: Vnde Atticè, verbi gratia, non censebantur loqui, qui in nonnullis tantum cum Atticis conveniebant, in aliis dissidebant; sed illi, qui in Atticismis perfectè cum Atticis sese conformabant. Celebravit porro scriptis suis, & ad posteros transmisit, Doricam quidem Dialectum

THEO-

THEOCR
philosophi, q
STOBAEV
HERODO
DEMOST
runt suis mor
certam dial
runt, prout o
SED ut a
ex quatuor p
singularum
renda, duet
pè illam pro
vides.

A pro

THEOCRITVS & PINDARVS, & Pythagorei ^A
philosophi, quorum fragmenta apud LAERTIVM &
STOBAEVM extant; Ionicam HIPOCRATES &
HERODOTVS; Atticam, ARISTOPHANES &
DEMOSTHENES. Aolicam hinc inde inasperse-
runt suis monumentis poetae, maxime illi, qui nullam
certam dialectum secuti, promiscue quasuis usurpa-
runt, prout occasio & lex carminis exigebat.

SED ut distinctius intelligatur, quidnam quaeque
ex quatuor praedictis dialectis proprium sibi vendicet. ^B
singularum proprietates insigniores ordine sunt adfe-
renda, ducto initio à Doricis, quae litera A, amans, sa-
pe illam pro aliis supponit, ut in sequentibus exemplis
vides.

A	pro	n	ἀμέγ, φάμα, πλαγὰ, μηχανὰ, ἀδονὰ, μᾶλον, μάτης. pro ἡμέγ, dies, φήμη, fama, πληγὴ, plaga, μηχανή, ma- china, ἡδονή, voluptas, μῆλον, ma- lum, μήτης, mater. ^C Dores Latini imitati sunt, fama, plaga, machi- na, malum, mater.
			ἀρταμὶς pro ἀρετῆς, Diana, πιάζω pro πιέζω, premo, crucio, τεάχω pro τρέχω, curro, φεσὶ pro φεσσι, mentibus, ἀ φεῶ, mens. Item γα, χα, pro γε, κε, ἐγώνγα pro ἐγώγε, αἶχα pro αἶνε vel εἶνε, ἀτεσ pro ἔτε- ς, alter, & similia multa.

A

Μυσῶν pro μυσῶν. Fit hoc in genitivo plurali prima & secunda declinationis simplicium; imò etiam in quinta, ut apud Theocritum Idyll. 8. ὁ τρεῖς τῶν λευκῶν αἰγῶν ἄνερ. Αἰξ profectò non prima, non secunda, sed quinta declinationis est. Legitur etiam apud Euripidem alicubi γυναικῶν.

B

Accidit hoc idem participiis circumflexorum in ων, μελῶν pro μελῶν, ridens, teste Corintho.

A

pro

πρῶτος pro πρῶτος, primus, apud Theocr. Idyl. 8. 9. & alibi.

C

Interdum ω genitivi retinetur quidem, sed interiecto α, μυσῶν, πασιῶν, πολ-
λάων, & hos in prima & secunda de-
clinatione simplicium, quamvis Cal-
limachus etiam νησιῶν dixerit, à νῆ-
σος, insula, tertia declinationis.

Faciunt hoc poeta vel versus explendi causa, ut Hesiod.

Πληιάδων ἀτλαγυέων ὀπιτελομενάων

Ἀρχεῖ δ' ἀμντῆ, ἀεστοιοδὲ δυοσομενάων.

Pleiadibus orientibus incipe metere,
Arare verò occumbentibus.

Vel maiestatis & granitatis gratia,
multò enim grandius & sonorius est
μυσῶν quàm μυσῶν.

Αἰνεῖα

α	υ	Αἰνεῖα pro Αἰνεῖν, fit hoc in genitiuis A prima simpliciū.
α	ει	κλαῖω pro κλείω, claudam, κλαῖδας pro κλείδας, claves, apud Theocr.
ε	ει	δωείδεν pro δωείζειν, Doré agere. τύπες pro τύπεις, verberas.
η	α	ὄρη pro ὄρεα, vide.
η	α	ζῆν pro ζῆν. γελῆς, γελᾷς, ridēs, πεινῆς, πεινᾷς, esuris, διψῆς, διψᾷς, sitis; B Ally tamen ζῆν, πεινῆς, διψῆς, scri- bunt, & pro α substituant η.
η	ει	κοσμήν pro κοσμεῖν, ornare. καθεύδην pro καθεύδειν, dormire, apud The- ocrit. Idyll. 15.
η	ει	λαβῶν pro λαβεῖν, accipere.
ω	υ	μῶσα pro μῶσα, βωκόλος, βωκόλῳ, bu- bucus. τὰς λύκας, τὸς λύκος, lu- pos. λόγῳ pro λόγῳ, sermonis. C
ω	ο	ὄρεα, ὄρεα, ὄρεα, montes.
ω	ε	ὄνεκα, ἐνεκα, propterea.
ο	υ	τὸς λύκῳ, pro λύκος, τὰς παρθένας pro τὰς παρθένας, virgines, apud Theocrit Idyll. 1. & 4.
αι	ει	Ὡς αἰ pro εἰ, & αἶδε pro εἶδε, vtinam.
ευ	η	τείχεος pro τείχεος, muri, ποθεῖνται pro ποθεῖνται, desiderant vel deside- rantur, φιλεῖν pro φιλεῖν, amant. Fit hoc cū ex eo vel ex contrahitur,

A

B

C

pro

ut in allatis exemplis, vel cum in
 verbis circumflectitur, quamvis nō
 oriatur ex contractione, ut ἀλλομαι,
 salio, fut. med. ἀλλῶμαι, Doricē, ἀλεῶ-
 μαι. Quod Dores nō tantū in futuro
 medio, sed etiam in primo faciunt;
 cū enim futurum actiui primum
 ipsi circumflectant, ut ἀ λανθάνω,
 lateo, λησῶ seu λασῶ, fit, ut secundū
 ipsos futurum primum medium non
 sit λήσομαι vel λάσομαι, sed λασεῶμαι
 pro λασῶμαι, ut apud Theoc. Idyl. 4.
 Id tamen non est perpetuum. Nam
 apud Theocritum Idyll. 14. legitur
 πλευσῶμαι, nauigabo ἀ πλέω. for-
 tēcacophonia vitāda causa, quæ ne-
 cessariō erat incurrēda, si poeta di-
 xisset πλευσεῶμαι. Neg, etiam sem-
 per circumflectunt futurum; hinc
 ᾄσομαι, canam, apud Theocritum.
 τύπῃσι, ᾖ τύπῃσι, verberās, fit hæc
 mutatio non tantum in participiis
 fœmininis Barytonorum, sed etiam
 in nominibus & verbis, μοῖσαι pro
 μῦσαι, ὑπακούσω & ὑπάκουσον pro ὑπα-
 κῶσω, auscultabo, apud Theocri-
 tum. Idyll. 7. & 11. Eodem modo
 ἔολες ω, ευ, οι, pro & ponunt.

χωμαῖο-

ed

T

e

e

pro

ε

T

x

Vivunt
simplicibus

ἐπὶ, vbi.

Usurpa-

gularibus

Dicunt

in q. 7, 9.

videre lice

σδ	{	pro	ζ	κωμάσδω, κωμάζω, lasciuio, σείσ-	A
				δω pro σείζω, cano fistula.	
			σ	τὸ pro σὺ, tu, sic ὑφίνω pro ὑφίνω, sub-	
				mittit.	
			θ	σεὸς vel σὶδς pro θεός, Deus. Hinc La-	
σ	{	pro		cedamonij per Dioscoros iurabant.	
				ὡς τὸ σὶδ, ut refert Plutarchus in A-	
				pophet. Laconicis.	
			ν	τύπωμας pro τύπωμα, fit hoc in primis	B
				personis pluralibus; ἔ alibi, ut ἦντες	
ξ	{	pro		pro ἡμεν, seu εἶναι, esse, et μὲς pro μὲν,	
				teste Corintho.	
			σ	κλείσω, κλαξῶ, claudam, ἔργαξῶ pro	
				ἔργασθαι, laborabis. Accidit hoc in	
				futuris qua sigma habent.	
τ	{	pro	κ	τῆνθ pro δαίνθ vel κείνθ, ille.	
			τ	ποῖα, ὅκα, seu ὅκα, pro ποτὲ seu πότε ἔ	
				ἔτε seu ὅτε, quando ἔ aliquando.	C
				indefinitè et interrogatinè. Cuius rei	
				obuia sunt in Theocrito exempla.	

Utuntur etiam Dores literis geminatis, ubi alij simplicibus contenti sunt, ὅτλι pro ὅπν, quod. ὅπων pro ὅπν, vbi.

Usurpant quoque casus plurales pro femininis singularibus καλαὶ pro καλῇ, pulchra.

Dicuntur etiam Dores omittere iota subscriptum in φ, η, ω, sed hoc non fit semper, ut apud Theocritum videre licet.

A QVOD ad vocabula attinet, dubium non est quin multa habuerint *Dores* in sua lingua, quorum nullus apud alios fuerit usus; quod ipsum hodie in quavis itidē cuiusvis lingua dialecto accidit, ut ψ pro σφας, vel αἰπες, vel αἰπας, τιν pro σὶ, νιν pro αὐτὸν, ἥνιδε pro ἰδὲ, ecce. ὀλπις pro ἀλιεύς, piscator. χρῆς, caro. αἶτος, delubrum. πρῶξ, ros, seu gutta. αἵμακνεῖα, inferiæ. & duabus vocib. in unam coeuntibus; ᾧξ pro ὀέξ. ᾧτερ pro ὀέτερ. ᾧπῆλοι pro οἱ αἰπῆλοι, et alia huius generis.

B Caterum ut *Doribus* sua quedam erant vocabula; ita quoq; illos suos quosdam loquendi modos habuisse certum est.

Pronunciatione *Dores* agnitos fuisse colligitur ex *Theocrito* *Idyll.* 15. ubi hospes quidam mulieres nonnullas *Dorice* nimis garrulas reprehendens simul & irridens ait:

Παύσαθ' ὃ δῦσανοι ἀνάπτυα κατ' ἰλλοῖσαι

Τεύχονες ἐκκνασεῖν πλάτυσαι αἴπαντα.

C Unde colligitur *Dores* πλάτυσαι, id est, lato et diducto ore loqui solitas, maximè cū suum illud afferrent, cui rei fidem quoq; facit interpret *Theocriti* in illum locum: οἱ δωκεῖς, inquit, πλατυσοῦσι, *Dores* os diducunt & explicant inter loquendum. Et hæc de Dialecto *Dorica*.

DIALECTVS ÆOLICA.

IN multis cum *Doribus* conveniunt *Æoles*. Imo credibile est multa *Doribus* adscribi, quæ fuerint *Æolum*:

Æolum: cui
Item, mutat
πυπ. ἰδῶν π

Ω enim a
sicut *Dores* a
qua apud *Th*
tes, καὶ pro κ

INTERD

τῆλῃ, ὅς, pro
ὅς, hora.

απ pro με

n pro ei, ei

enim est acc

κῆλ, pro κ

uius.

ASPI

ἥλ, sol: p

stis obseruat

β ponunt

κν. ἀράκ, &

Dictioni

laus pro μέλ

E pro a:

κράτ, vis.

Θυ pro S

λερόμδα, &

ΛΟΡΙ

ptoribus val

Æolum: cuiusmodi sunt genitini illi: μασίων, πασίων. A
Itemq; mutatio s in ω: μῶσα pro μῦσα. λείπωσα pro λεί-
πωσα. ἰδῶσα pro ἰδύσα.

Ω enim amasse videntur Æoles præ cateris literis,
sicut Doreas & Iones n; Hinc etiā ὦμοι pro ὅμοι, et
qua apud Theocritum occurrunt, ὄρεα pro ὄρεα, mō-
tes, κῶρη pro κόρη, puella, κῶρ pro κόρη, puellus.

INTERDVM vsurpant o pro ω: ut ἔρ pro ἔρ, γέλ pro γέλ,
τρίλη, ὄρεα, pro ἔρεως, amor, γέλως, risus, ὠτρίλη, vulnus,
ὄρεα, hora. B

ωπ pro μμ: ut ὠππατα pro ὅμματα, oculi.

η pro ει, ἐλδην pro ἐλθεῖν, retracto accentu, ipsorum
enim est accentum in priores syllabas retrahere, ut
χέλ pro χαλός, pulcher, πόταμ pro ποταμός, flu-
uius.

ASPIRATAS dictiones efferunt spiritu tenui:
ἥλι, sol: pro ἥλι, ἡμᾶς, nos. quod etiam in compo-
sitis observant, ut ἀπῆκε pro ἀφῆκε, dimisit.

β ponunt ante s, βερόδον pro βόδον, rosa. βεζύκη pro βιά-
κη, ἀράκη, cento. βείζα pro βίζα, radix. C

Dictionibus in as adiciunt i, χαλαῖς pro χαλαῖς, μέ-
λαις pro μέλαις, niger, τάλαις pro τάλαις, miser.

E pro α: δέρεσθ pro δάρεσθ, audacia, κρέτθ pro
κράτθ, vis.

Θεν pro θα, τυπόμεθεν, λεγόμεθεν pro τυπόμεθα &
λεγόμεθα, & similia apud Corinthum & alios.

ÆORISTVS optativus Æolicus omnibus scri-
ptoribus valde frequens est, de quo suo loco.

VOCES

28 • DE DIALECTORVM

A VOCES *A*olum propria ista adferuntur, ἰα pro
μία, vna. ἰάραξ, pro ἰήφ, calculus seu suffragiū.
δρέκων, vir, ἀκίεα, debilis, πέξα, pes, & alia nonnulla.
De pronuntiatione nihil certi liquet, nisi quod à Do-
rica non multum discrepasse videtur.

DIALECTVS IONICA.

IONICA Dialectus n̄ ferè ponit, ubi Dorica α. μῶσι,
δεῖν, φιλίν, ἰσοεῖν, musa, dea, amicitia, historia.

B AMANT praterea e, hinc ἀδελφεός, εὖν, παρῶν,
pro ἀδελφός, frater, ὦν, qui est, παρῶν, præsens. Item
μνέα pro μνᾶ, mina, ὁρέω pro ὁρέω, video, & χλέω pro
χλάω, video. Hinc apud Theocritum χλεῦσα, con-
tractum quasi à χλένσα. ἀληθέως, verè, εὐσεβέως, piè.
Et genitivi plurales prima & secunde declinationis,
δεσποτέων, μυστέων, & χέμια pro γάμια. τέσσα pro τέσ-
σα, quatuor. ἐρσω pro ἀρσω, vir.

C A pro ε, μέγαθ pro μέγεθ, magnitudo. τάμνω
pro τέμνω, seco. τρέπομαι pro τρέπομαι, vector.

K π, κῶς pro πῶς, quomodo.

Π φ, ἀπαρῆμαι pro ἀφαιρῆμαι, auferor. Fit hoc in
compositione, in qua retinent Iones π, κ, τ, ubi mutatio
in aspiratas φ, χ, θ, facienda esset. Quod etiam accidit
in nonnullis simplicibus, ut δέχομαι pro δέχομαι, ca-
pio, suscipio, δέχομεθα pro δέχομεθα.

ABSTINET Dialectus Ionica à contractionibus,
ποιέω, εὐάω, sicut è contrario, iis maxime gaudet Dia-
lectus Attica.

VOCES

VOCE
buerunt, et a
rinthus & V
in Herodoto
mollem fuisse

A
Σ vertunt
αμετέροι
DUPLE
mate. γλῶτ
μεν, hodi
Lucianum
dicit, & lit
cupatus.

P pro σ,
πρόφα pro ἀ
Voces d
pra citatos;
Pronun
& pulcherr
pars huius
fita, ut app
ann quadam
nonnulla m
dis in gener
clinationi v
notabitur.

VOCES quoque & modos loquendi proprios habuerunt, ut alia Dialecti; de quibus videri poterit Corinthus & Vergara lib. 5. cap. 4. Et passim occurrunt in Herodoto. Pronunciationem Ionum iucundam & mollem fuisse, communis est omnium persuasio.

ATTICA DIALECTVS

Σ vertunt in ξ in prepositione σύν. Hinc ξυμφέρων pro συμφέρον, vtile. ξύμβολον pro σύμβολον, symbolū.

DVPLEX τ pro duplici σσ, δάλαττα pro δάλασσα, mare. γλώττα pro γλώσσα, lingua. sic τίμεσθαι pro σήμεσθαι, hodie. Hinc indicium Vocalium, elegans apud Lucianum Dialogus, ubi sigma consonanti tau, diem dicit, & litem intendit, ob multas dictiones iniuste occupatas.

P pro σ, δαρεσθαι pro δαρεσθαι, confidere. sic ἀππλω, πῶρρω pro ἀρρω, vir, πῶρρω, procul.

Voces Atticorū proprias inuenies apud auctores supra citatos; modos proprios loquendi habebis in syntaxi.

Pronunciationem Atticam fuisse elegantissimam & pulcherrimam, nemo est qui dubitet; imò potior pars huius dialecti in pronunciatione videtur fuisse sita, ut apparet etiam ex eo quod Theophrastus ipse ab annu quadam peregrinus indicatus fuerit, cum verba nonnulla minus Atticè pronunciaisset. Et hac de dialecti in genere sufficiant. Nam quæ dialecti cuius declinationi vel coniugationi accidunt, suis semper locis notabitur.

Caput

A

Caput quartum.

DE NOMINE ET DE-
CLINATIONIBVS SIM-
PLICIBVS.

DECLINATIONES diuidun-
tur in simplices & contractas.

SIMPLICIVM quinque
sunt, quarum quatuor priores
appellantur parisyllabæ, quod obliqui syl-
labis Rectum æquent, si vocabula decli-
nentur sine dialectis & licentis poëticis;
vt *Aivéας, Aivéα. τιμή, τιμῆς. λόγος, λόγῃς.* aliàs
istæ declinationes imparisyllabæ erunt,
Cùm æquè ac in quinta, obliqui nonnulli
nominatiuum numero syllabarum supe-
rent, *Aivéας, Aivéαιο. λόγος, λόγοιο.* sed diale-
ctorum hic nulla est habenda ratio.

PRIMA DECLINATIO

SIMPLICIVM.

CONTINET hæc declinatio mascu-
lina tantùm in *ας* & *ης*, ὁ *αἰνείας*, *Aene-
as*, ὁ *ληστὴς*, *latro*. ὁ *χρῦσος*, *chryses*.

ANNO.

AVDIE

munita tribu-
rant) generi
Latinos, latro,
la latro, dia-
benda tantum
le & muliebri
sculino iungit
tandem signi-
lem in Gram
feminino ge-
linum, ἀν-
eum significat

PARA

Sing. N.
αἰνείαν, ὡς
Dual.
ὡς αἰνεία.
Plur. ο
αἰνείας, ὡς
Sing. ο
ὡς χρῦσος.
In dua
Genit

AVDIENDI non sunt, qui huic declinationi communia tribuunt. ἀνὴρ enim (quod ipsi exemplum adferunt) generis masculini duntaxat censei debet; ut apud Latinos, latro. Nam nemo ἀνὴρ καλῶν, ut nec latine, mala latro, dixerit; quia illa nomina communis generis habenda tantum sunt, quae adiunctum seu adiectivum virile & muliebre admittunt. Quod si cum solo appposito masculino iunguntur, generis masculini erunt, quicquid tandem significent. Qua de re lege, si placet, Emmanuelem in Grammatica. Neque refert, quod Hesiodus ἀήτας feminino genere usurparit, non enim respexit ad masculinum, ἀήτης, sed ad femininum ἀήτη, quod itidem ventum significat.

PARADIGMA DECLINATIONIS PRIMAE.

Sing. Nom. ὁ ἀνείας, τῆ ἀνείας, τῷ ἀνείας, τὸν ἀνείαν, ᾧ ἀνείας.

Dual. Nom. Accus. τὼ ἀνείας, τοῖν ἀνείαν, ᾧ ἀνείας.

Plur. οἱ ἀνείας, τῶν ἀνείων, τοῖς ἀνείας, τὰς ἀνείας, ᾧ ἀνείας.

Sing. ὁ χεύσης, τῆ χεύσης, τῷ χεύση, τὸν χεύσην, ᾧ χεύση.

In duali & plurali sicut ἀνείας.

Genitiuus singularis definit in γ.

Multa.

A Multa nihilominus nomina in *ας*, recepto iam more genitiuum formant in *α, θω-μας, λευκάς, μελας, κηφας, Φωκάς, κρομας, Thomas, Lucas, Menas, Cephas, Phocas, Cosmas, & πας, ω α, πάππας, πάππας, pater, πάπας, πάπα, papa.*

Item appellatiua quædam, *πατερολούς, parricida, μητερολούς, matricida, ὀρνιθοθήρας, auceps, θυννοθήρας, thynnorum venator, δευτερίας, secundus; quamvis nonnulla horum in & α exeant, πυθαγόρας & πυθαγόρας: ἀρχύτης & ἀρχύτης: πατερολούς & πατερολούα.*

A N N O T A T.

C V M Doricus hic genitiuus in linguam communem transferit in prædictis alijs, huiusmodi vocabulis; fit ut quidam genitiuo primæ declinationis duplicem positionem, nempe & α, tribuendam putent, sed parum refert, siue vnicam duntaxat admittamus tanquam legitimam & ordinariam; alteram autem pro aduentitia habeamus, siue vtramq; ordinariam esse arbitremur.

A T T I C E vocatiuus similis est nominatiuo in omni declinatione.

V O C A T I V S huius declinationis cōmuni lingua exit in *α & η*, iuxta terminationem recti, à quo etiam fit, ablato *σ*.

E X C E-

Exc
tis, horu
ue sint pr
ιπωπά, eq
φήτης, πω

Hretinent
reta, καλ
dit, μαθε
huius vocis

Exc
ὁ Χι'ης, ο
Et po
pudens, &

Et no
ης, δέξαι
seu cetrat
ης, ὡ λη
vociatiu

Præ
πυραίχμη
mes, ὡ λ

Exc
posita à

DECLINATIO.

33

EXCEPTIONES.

A

EXCIPIVNTVR primò nomina in
της, horum enim vocatiuus definit in τε, si-
ue sint propria, siue appellatiua, ὁ ἵπωότης.
ἵπωότε, eques. ὁ ἰπώότης, ἰπώοτε, iaculator. ὁ πω-
φήτης, πωφῆτε, Prophetæ.

ANNOTAT.

H retinent hæc tria, αἰήτης, AEta, αἰναρέτης, AEna-
reta, καλλιπέτης, Callipeta, quibus Antesignanus ad-
dit, φιλοθερίτης, Philotherites, cum tamen vocatiuus
huius vocis θερίτης definat in τε. Iliad. 2.

B

EXCIPIVNTVR secundò gentilia, vt
ὁ Σκύθης, Scythæ. ὁ Πέρσης, ὁ Πέρσῃ, Persæ.

Et poëtica in πης, ὁ κυνώπης, ὁ κυνώπει, im-
pudens, & quæ similis sunt compositionis.

Et nomina in σης, ὁρέσσης, ὁρέσσει, Orestes. Θύε-
σης, Θύεσσει, Thyestes, πελταστής, πελταστῇ, peltatus
seu cetratus. ἀκοντιστής, ἀκοντιστῇ, iaculator. λη-
στής, ὁ ληστῇ, latro. licet hæc alterum quoque
vocatiuum in η admittant.

C

PRÆDICTIS adde, ὁ λάνης, lascivus, ὁ
πυράχμης, Pyrachmes, ὁ μεναίχμης, Menach-
mes, ὁ λάνῃ, ὁ πυράχμῃ, ὁ μεναίχμῃ.

EXCIPIVNTVR tertiò nomina com-
posita à verbis μετέω, τείβω, πωλῶ, metior,

D

tero,

A *tero, vendo*, ὁ γεωμέτρης, γεωμέτρα, ὁ βιβλιοπώ-
λης, ὁ βιβλιοπῶλα, παροδοτρίβης, ὁ παροδοτρίβα.

A N N O T A T.

Hos vocatiuos in α, vsurpant Attici & poëta pro no-
minatiuis Hom. Iliad. 2.

Αὐτὰρ ὁ αὖτε θυῆς' ἀγαμέμνονι λῆϊπε φορῆναι,

Et Iliad. 1.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.

B Vbi θυῆσα et νεφεληγερέτα ponuntur pro nominatiuis
θυῆσης καὶ νεφεληγερέτης, quorū imitatione dicunt Latini:
Propheta, Poëta, Geta, Scytha, Bibliopola, licet
etiā Prophetes, Scythes, dici possit, sed minus vsitatè.

NE QVE hoc Latini olim in his tantum vocatiuis, sed
in aliis quoq, sibi permittebant. Hinc Sofia, Pelia, Ae-
nea, Anchisa, & similes nominatiui à vocatiuo Græco,
pro Sofias, Pelias, Aeneas, Anchises. Vide Emma-
nuelem in prima nominum declinatione.

C MVLTa nomina huius primæ declinationis Græco-
rum, sequuntur apud Latinos primam & tertiam decli-
nationem, vt Orestes, Pylades, Pelides, & similia.

DE DIALECTIS PRIMÆ
DECLINATIONIS.

D ORICE declinatur χεύσος, vt Αἰεΐας, Ionice
verò Αἰεΐας, vt χεύσος.

GENITIVVS singularis exit in ο cōmuniter, Do-
rice in α, Æolicè in αο, Ionice in εω, accentu in ante-
penulti-

penultima, si nominativus sit paroxytonus *πηλείδης*, A
πηλείδω; si verò sit oxytonus, tunc genitivus Ionicus
 erit paroxytonus: *ποινῆς*, *ποιντῆς*, *ποιντέω*, poëtice in
 α, per crasin Ionici genitivi, *πηλῆδω*, *βορέω*, apud He-
 siodum in *Theogonia* ponitur per syncopen pro *βορέω*,
 à Ionico nominativo *βορέης* pro *βορέας*, Boreas.

GENITIVVS pluralis Dorice exit in *ᾶν*, *πηλει-
 ᾶν*, Æolicè in *αων*, Ionicè in *εων*.

Dativus Ionicè in *ης*, *πηλείδης*, quia ei communis B
 mutatur in *η*, Atticè & Ionicè *πηλείδωσι* vel *πηλεί-
 δωσι*. Nam dativis pluralibus in *σ* additur iota.

Accusativus Ionicè nonnunquam habet eas, *δεσπό-
 τεας*, a Ionico singulari *δεσπότηα*, verunt enim Iones n
 accusativi in α abiecto *ν*; hinc apud Herodot. legimus
Ξέρξεα pro *Ξέρξην*.

EST autem eadem Dialectorum ratio in duali &
 plurali secunda declinationis; quæ dialectorum varie- C
 tas & pro poetis intelligendis, & pro carminibus pan-
 gendis diligenter est notanda, simulq; (ut hoc obiter
 addamus) pro carminum dimensione adsertendum,
 illud è Ionicum in singulari & plurali ferè semper *σνι-
 ζσιν* pati, ut in primo statim Homeri versu.

Μῆνιν ᾄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆϊ.

Et Iliad. 2.

Πολλέων ἐν πολλῶν ἐργέσασσι ἀνδρες ἔασιν.

Id tamen non est perpetuum; sæpe enim constituit
 illud & per se syllabam.

A PARADIGMA SECUNDAE DECLINATIONIS SIMPLICIUM.

TA NTVM foeminina habet in α & η, ἡ μῦσα, *Musa*. ἡ ἀγία, *sancta*. ἡ καθαρά, *pura*. ἡ τιμή, *honor*. ἡ νίκη, *victoria*.

Nom. Sing. ἡ μῦσα, τῆς μύσεως, τῇ μύσει, τῷ μῦσιν, ὡ μῦσα.

Dual. τὰ μύσαι, ταῖν μύσαιιν, ὧ μύσαι.

B Plur. αἱ μύσαι, τῶν μυσῶν, ταῖς μύσαις, ταῖς μύσαις, ὧ μύσαι.

Sic ἡ τιμή, τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τῷ τιμῷ ὧ τιμή.

FINITA in δα, θα, ρα, & α purum, hoc est, quæ ante α habent vocalem aut diphthongum, retinent α in toto singulari. Vt λήδα, λήδας, λήδα, λήδαν, *Leda*. μάρθα, μάρθας, μάρθα, *Martha*. ἡμέρα, ἡμέρας, ἡμέρα, *dies*. Φιλία, *amicitia*. Φιλίας, Φιλία, Φιλίαν. His adde ἀθηνᾶ, ναυσικά, μινᾶ, contracta ex ἀθηναία, ναυσικάα, μινάα, *Minerva*, *Nausicaa*, *Minä*.

DE DIALECTIS SECUNDAE DECLINATIONIS.

GENITIVVS & dativus pluralis easdem dialectos recipiunt, quas genitivus & dativus prima. Cetera nota sunt ex supradictis.

POETAE

POETÆ multa huius declinationis nomina au- **A**
gent adiectione syllaba φι vel ψι, idque non modo in re-
cto, sed etiam in obliquis: Neque in singulari tantum,
sed in plurali quoque, abiecta consonante, si qua in ob-
liquis occurrat.

Sunt autem huiusmodi nomina indeclinabilia, eo-
rumque casus & numeri serè sola orationis sententia di-
scerni possunt. Et nonnulla quidem in α vertunt suum
α in η, more Ionico, alia ipsum retinent, ut vides in
subiectis exemplis. **B**

ἑτέρα,	altera,	ἑτέρηφι.
νέρεα,	neruus,	νέρεηφι.
θύρα,	ianua,	θύρηφι.
βία,	vis,	βίηφι.
ἑρνια,	Vrania,	ἑρνιαφι.
ἑστία,	focus,	ἑστίαφι.
ἀγέλη,	grex,	ἀγέληφι.
ἔννη,	prima mensis,	ἔννηφι.
ἐννῆ,	cubile,	ἐννῆφι.

Nam oxytona mutant acutum in circumflexum.
Dixi autem in obliquis abiici consonantem, ut hic in
quibusdam cernere licet: ἀπὸ νεύρεηφι pro ἀπὸ νέρεα.
Ilia θ. è neruo. ἐξ ἐννῆφι pro ἐξ ἐννης, è cubili, Odyss.
β. ἀμὶ ποῖ φαινομένηφι pro φαινομένη. Odyss. ζ. cum au-
rora. ἐν χειρὶ δεξιτερῆφι. Odyss. ο. pro δεξιτερῇ vel δεξι-
τερῇ, in manu dextra. ἀνείον ἐς ἐννῆφι pro ἐς ἐννῶν,
Hesiod. in perendinum. **C**

38 TERTIA DECLINATIO

A VIDETVR interdum a mutari in ο, ἐπ' ἐχέει pro ἐπ' ἐχέει. Odyss. e. super foco, & Iliad. v. παρ' αὐτόφι pro παρ' αὐτὰς, apud ipsas.

Quaedam vocabula huius declinationis apocopen patiuntur. γλῶ pro γλῆν, pupilla, κρι pro κριθῆ, hordeum.

TERTIA DECLINATIO SIMPLICIUM.

B CONTINET masculina, foeminina, & communia in ος, ὁ ἄνθρωπος, homo. ἡ ὁδός, via. ὁ κῆρ ἡ ὄν, asinus. ἵππος, equus. Et ex adiectiuis ὁ κῆρ ἡ χρησίμη, utilis. Φρόνιμη, prudens, & similia.

Neutra habet in ον, τὸ ξύλον lignum, τὸ ζῷον, animal.

C EXCIPE ἄλλο, aliud, τηλικῶτο, tantum, τοῖστο, tale, τοσῶτο, tantum. Et ex pronomini-
bus, τῶτο, οὗτο, αὐτό, quæ neutra cū sint, non desinunt in ν, sicut ex articulis, τὸ κῆρ ὁ.

ANNOTAT.

LEGIMVS non raro apud Isocratem, & alios τοῖστον, tale, & τοσῶτον, tantum, porissimum sequente vocali. Reperitur etiam saepe apud Aristotelem, & alios ταῦτον, idem, pro τὸ αὐτό, & apud Aristophanem, ταῦτον praeterito.

PARA-

PARADIGMA TERTIAE

DECLINATIONIS.

Sing. ὁ λόγος. τὴν λόγον. τῷ λόγῳ. τὸν λόγον.
ᾧ λόγῳ.

Dual. τὰ λόγια. τοὺν λόγων. ᾧ λόγῳ.

Plural. οἱ λόγοι. τῶν λόγων. τοῖς λόγοις. τὰς λό-
γους. ᾧ λόγοι.

Sic ἡ δόξα, via. ὁ καὶ ἡ ἐνδοξία, gloriosus.

Neutrum τὸ ξύλον. τῆ ξύλῃ. τῷ ξύλῳ. τὸ ξύ-
λον, ᾧ ξύλῳ.

Dual. ut in masculino.

Plur. τὰ ξύλα, τῶν ξύλων. τοῖς ξύλοις. τὰ ξύλα,
ᾧ ξύλα.

NEVTROVM tres casus semper sunt
similes, Nominatiuus, Accusatiuus & Vo-
catiiuus, qui in plurali in α exeunt.

DIALECTI HVIVS DE-

CLINATIONIS.

GENITIVVS singularis Ionicè οιο, λόγιο, Doricè
ω, τὸ λόγῳ. Genitiuus Dualis, οἰν, λόγῳιν. Dati-
uus pluralis, οισι, λόγοισι. Accusatiuus Doricè, ως ἔ'ος,
τὸς λόγως, καὶ λόγος.

ADDITVR quoque nonnullis huius declinatio-
nis vocabulis in os et on, φισεν φιν, abiectis prius literis
σ ἔ'ν, suntq; indeclinabilia in omnibus casibus ἔ'ν nu-
meris,

A *meris, & paroxytona, quorum exempla quadam hic subiecitimus.*

στράτος,	exercitus,	στράτοφι.
δεξιός,	dexter,	δεξιόφι.
χαλκός,	æs,	χαλκίφι.
πόντος,	mare,	ποντόφι.
ὄσσεον,	os, ofsis,	ὄσεόφι.
δάκρυον,	lachryma,	δακρυόφι.
ἱκρίον,	tabulatum,	ἱκρίοφι.

B

EXEMPLA OBLIQUORVM.

ἐκ ποντόφι	} pro	ἐκ πόντου, ex mari. Odyss. ω.
ἐκ στράτοφι		ἀπὸ στρατῶ, ab exercitu. Iliad. κ.
ἐκ ἱκρίοφι		ἐπὶ ἱκρίῳ, in tabulato. Odyss. γ.
ἀπὸ ὄσεόφιν		ἀπὸ τῶ ὄσῶν, ab ofsisibus. Odyss. ξ.
τοῖς δακρυόφιν		δακρύοις, lachrymis. Odyss. ε.
ἀμφὶ ὄσεόφιν		ἀμφὶ τὰ ὄσα, circa ossa. Odyss. π.

C *QUAEDAM nomina huius declinationis patiuntur quoque apocopen, ἄλφι pro ἄλφιτον, farina. κίεα pro κέρυων, caput. ἔει pro ἔειον, lana. γλάφυ pro γλάφυρον, antrum.*

QUARTA DECLINATIO
SIMPLICIUM.

HÆc declinatio Atticorum propria est. Eadem continet genera, quæ tertia.

Termi-

Term
neutroru
area, ὁ καὶ
τὰ εὐγὰ.
Voca
tino.

PA
Sing.
μελέων,
Dual
Plura
τὰς μενέ
Sic
ἐκαὶ ἡ
τὸ εὐγ
Vnu
debitum
accentu
expers,
lonem
Quin
ὁ ἄδωγ, τ
ra. ἡ κέω
insula, ὁ

Terminationes $\omega\varsigma$ & $\omega\upsilon\upsilon$, quarum hæc A
neutrorum est, ὁ μενέλεως, *Menelaus*, ἡ ἄλως,
area, ὁ καὶ ἡ ἔυγεως, *fertilis*, τὸ ἔυγεων, in plurali,
τὰ ἔυγεω.

Vocatiuus vbique similis est nomina-
tiuo.

PARADIGMA QVARTAE.

Sing. ὁ μενέλεως, τῷ μενέλεω, τῷ μενέλεω, τὸν B
μενέλεων, ὦ μενέλεως.

Dual. τῶ μενέλεω, τοῖν μενέλεων.

Plural. οἱ μενέλεω, τοῖν μενέλεων, τοῖς μενέλεως,
τοῖς μενέλεως, ὦ μενέλεω.

Sic ἡ ἄλως, τῆς ἄλως, τῇ ἄλως.

ὁ καὶ ἡ ἔυγεως, *fertilis*. τῷ καὶ τῇ ἔυγεω.

τὸ ἔυγεων, *fertile*. Plural. τὰ ἔυγεω.

Vnum est neutrum in $\omega\varsigma$, τὸ χρέως, τὸ χρέω, C
debitum. pro quò dicimus etiam τὸ χρεών,
accentu in vltima; & duo in ω , ἀγήρω, *senij*
expers, & ὀπίπλω, *plenum*, illud apud Phi-
lonem, hoc apud Plutarchum.

Quinque formant Accusatiuum sine ν ,
ὁ ἄθως, τὸν ἄθω, *Atho mons*. ἡ ἑως, τὴν ἑω, *auro-*
ra. ἡ κέως, τὴν κέω, *Ceos insula*. ἡ κῶς, τὴν κῶ, *Cos*
insula, ὁ λαγὼς, τὸν λαγὼ, *lepus*. Quedā tamen

A ex his, imo pleraque admittunt, in accusativo: τὸν ἄθων, apud Herod. & τὸν λαγών, apud Plutarch. & alia apud alios.

ANNOTAT.

Predictis addunt nonnulli ὁ καὶ ἡ ἰλεως, τὸν καὶ τὴν ἰλεω, propitius. ὁ καὶ ἡ ἀγήρως, τὸν καὶ τὴν ἀγήρω, senij ex pers. ὁ πλέως, τὸν πλέω, plenus, cum compositis, ἔκπλεως, ἀνάπλεως, ἐπίπλεως. Item τὸν μενέλεω, τὸν τυνδάρεω. Et in sacris literis Ruth. cap. 3. τὸν ἄλω, ponitur enim eo loci ἄλως & ἄλων, masculine. His annumerant aliqui τὸν γέλω pro γέλων ἢ γέλως, risus. quamvis quæ per quintam declinationem etiam inflectuntur, videantur potius ex apocope nata; ut τὴν vel τὸν ἄλω pro ἄλωνα, τὸν γέλω pro γέλωτα, & sic de reliquis.

Genitiuus singularis definit poeticè ἐν ῶ, ὁ μίνως, μινῶ, Minos. ὁ ἀνδρόγεως, ἀνδρογεῶ, Androgeos. quidam subscribunt iota; μινῶο, ἀνδρογεῶο. Pertinent autem ad hanc declinationem præcipuè composita ἀκέρας, cornu. γέα seu γαῖα, terra. & χρέως, debitum. & κρέας, caro. ὁ καὶ ἡ δίκερως, bicornis. ὁ καὶ ἡ πολύκερως, multicornis. ὁ καὶ ἡ μονόκερως, vnicornis. ὁ ῥινόκερως, Rhinoceros. ὁ καὶ ἡ βαθύγας, profundam terram habens. ὁ καὶ ἡ ἐυγας, fertilis. τὸ ἀνώγειον, cænaculum, quasi ἄνω τῆς γῆς supra terram. ὁ καὶ ἡ ἀξιόχρεως, fide dignus. ὁ ὑπόχρεως debitor. ὁ καὶ ἡ δύνκερως, suam carnem habens.

Ναὸς,

Ναὸς, τε
positis ter
λεως, νεως,

Servant
tionis Attic
geo. Et i. G
Ant.

Et i. Cor
vbi Apollo g
Añ. 18. vñ
accusativu

Aliqua
tinos per te
de finibus.
bulasset. V
clinationes

QVIN

Co
om
rimas,
gma.

Nom
ὑτάνα, ὠ

Ναός, templum, & λαός, populus, cum suis com-
positis tertiae declinationis, mutant hic a longum in α,
λεώς, νεώς, μενέλεως, νικόλεως.

Servant porro Latini interdum casus huius declina-
tionis Atticae, Aeneid. 6. In foribus letum Andro-
geo. Et 1. Georg.

*Aut Arho aut Rhodopen aut alta Ceraunia telo
Demit.*

Et 1. Corint. 1. Ego quidem sum Pauli; ego vero Apollo. B
ubi Apollo genitivus Atticus est, à Recto ἀπολλῶς, de quo
Act. 18. usurpavit Mela lib. 2. dativum Arho, Et Plinius
accusativum, Athon.

Aliquando tamen declinantur haec nomina apud La-
tinos per tertiam declinationem, Arho, Athonis. Cicer. 2.
de finibus. Hellesponto iuncto, Athone perfoeso, maria am-
bulasset. Vide Emmanuelem Annotat. ad secundam de-
clinationem.

QVINTA DECLINATIO SIM- C PLICIVM IMPARI- SYLLABA.

COMPLECTITVR hæc declinatio
omnia genera & terminationes plu-
rimas, cuius hoc est commune paradi-
gma.

Nom. Sing. ὁ ἡτᾶν. τῆ ἡτᾶν. τῷ ἡτᾶν. τὸν
ἡτᾶνα. ᾧ ἡτᾶν.

Dual.

44 QUINTA DECLINATIO

A Dual. τὼ πτᾶνε, ῥῖν πτάνων, ᾧ πτᾶνε.
Plural. οἱ πτᾶνες, τῶν πτάνων, ῥῖς πτᾶσι, τῶς
πτᾶνας, ᾧ πτᾶνες.

Neutra exeunt in α in plurali, τὰ καὶ ᾧ ᾶ-
σεα, urbes.

ANNOTAT.

VT terminationes huius declinationis & formationes
genitiui facile percipiantur, & memoria retineantur, di-
B ligenter initio proponenda & cognoscenda sunt literæ,
quas vocant terminales, quarum numerantur nouem;
quatuor vocales: α, ι, υ, ω. & quinque consonantes, ν, ξ, ς,
σ, ϕ. Omne ergo nomen Græcum quinta declinationis, in
aliquam ex istis exit. Nam barbara & peregrina hic non
moramur, Γαβειήλ, Μιχαήλ, Αδάμ.

CONSVLETVR verò non parum memoria, si ordi-
nem alphabeti sequamur, non tantum in literis vltimis,
sed etiam in illis vocalibus & diphthongis, quæ proximè
C terminalem consonantem antecedunt.

A

Α, ατϙ: τὸ βῆμα, βήματϙ, gradus, tribunal.
ἄλφα, βῆτα, γάμμα, & similia literarum
nomina indeclinabilia sunt.

ANNOTAT.

Non rarò tamen audias viros doctos duo gamma, vel
vel signata dicere.

ε, υ, ο, ω, declinantur ratione adiectiui adiuncti, quod
est ψιλόν, μικρόν, μέγα.

Inde-

Indecline-
nata: τὸ ἄλ-
φα, text

ιγ: τ
tis,
cet
Adie
ma
I Φ
δ
ιγ: τ
ai
run
π

ALIA
ἄλφον, fa-
præbens.
sed ad ter-
& i, generis

ιγ: τ
ha
ιγ: τ
τὸ

Indeclinabilia quoque sunt nomina in α, ex apocope Α
 nata: τὸ ἄλειφα pro ἄλειφας, pinguedo, ὑφα pro τὸ ὑ-
 φασμα, textura, σκέπα pro τὸ σκέπασμα, tegmen.

I

ιτος: τὸ μέλι, μέλιτος, mel, cum compo-
 tis, οἶνόμελι, vinum mulsū. ὄξύμελι, a-
 cetum mulsū. ὑδρόμελι, aqua mulsā.
 Adiectiva neutra in ι, sequuntur leges
 masculinorum, εὐχαρι, εὐχάριτ, B
 I Φιλόπατρι, amans patriā, Φιλοπάτρι-
 δ, sic τι, πινός, aliquod vel aliquid.
 ιος: τὸ σῖνιπι, σινήπιτ, sinapi. Hoc tamen
 aiunt esse non Græcum, sed barba-
 rum, sicut etiam κόμμι, κιννάβαρι &
 πέπερι.

ANNOTAT.

ALIA in ι, ex apocope indeclinabilia sunt, ἄλφι pro
 ἄλφιτον, farina, puls. τέφι pro τέφιμον, alimentum
 præbens. ἔει pro ἔειον, lana. Neg, spectant ad quintam
 sed ad tertiam. Sunt autem omnia nomina quinta in α
 & ι, generis neutri.

Υ υος: τὸ γόνυ γόνυτ, genu. δόρυ, δόρυτ,
 hasta.
 Υ εος: τὸ ἄστυ, ἄστυτ, urbs. ἡδὺ, ἡδέτ, suave.
 τὸ πῶν, πῶντ, grex ovium.

ANNO.

A

A N N O T A T.

QVÆ in vos, quæ verò in eos, genitium forment, vsu discendum est. Nam quod aiunt substantiua in v penultimam corripientia, habere vos, penultimam verò producentia, eos; verum quidem est, sed quid facies, si vox cum vocali ancipiti ante mutam & liquidam occurrat, vt δάχρυ, lachryma? Certè ad vsum hic confugiendum erit, qui te docebit, vocem hanc formare genitium in vos, τὸ δάχρυ, δάχρυ.

B

HINC quoque reiicienda sunt ex apocope facta, vt γλάφυ pro γλάφυρον, rotundum. Non enim hac pertinent.

Ω, όος: ἡ λητὼ, λητό, λητῆς, Latona.

A N N O T A T.

PERTINENT hæc ad quartam contractorum & ferè sunt nomina propria mulierum, ἡ μαντὼ, μαντό. Reiice hinc illud δῶ, domus. pro δῶμα.

C

ανος: ὁ παῖς, παῖς, Παις. ὁ τιτᾶν, τιτᾶν, Τίταν. ὁ πῶν, πῶνός, Πῶν, Deus pastorum, & neutra, μέλαν, nigrum, τάλαν, miserum.

Av

αντος: τὸ τύψαν, τύψαντ, quod verberavit, & similia participia Aoristi primi, vel præsentis temporis, & Aoristorum secundæ coniugationis verborum in μι, σάν, σάντ, quod

quod st
omne

ενος: ὁ
εντος
Ev { πα
τιμ
nia
ενος: ὁ
ἐν
Hy { εἰ
me

Ivνος: ὁ δε
phinu

ενος: ὁ
hæ
in
οντος
Ov { sen
vel
cis
Ad
tia
odτος
εντος
Ne

quod stetit, cum nomine, πᾶν, παντὸς, A
omne.

Ev { ενος: τέρεν τέρενⓈ, *tenerum*.
εντος: χαρίεν, χαρίεντⓈ, *gratiosum*. sic
participia in εν: τυφέν, τυπέν, *verbera-*
tum. ἔθεν, θέν, *ponens, quod posuit*. Om-
nia in εν sunt generis neutri.*

Hv { ηνος: ἑλλω, ἑλλωⓈ, *Gracius*. ἡ σφλω, σφ-
ρῆνⓈ, *Siren*. B
ενⓈ: ὁ ποιμὼν, *pastor*, ποιμένⓈ. ἡ φρὼν,
mens, φρενὸς. ὁ τέρεν, τέρενⓈ, *tener*.

Iv ινος: ὁ δελφίν, δελφίνⓈ. ἡ ἀκτίν, ακτίνⓈ, *del-*
phinus, radius.

ονος: τὸ μέζον, *maius*, μέζονⓈ. Neutra
hæc sunt à masculinis comparatiuis
in ων.

Ον { οντος: τὸ τύπων, τύπωντⓈ, *verberans, præ-* C
sentis temporis, vel Aoristi secundi,
vel futuri primi barytonorum vo-
cis actiuæ, vel præsentis temporis, &
Aoristi secundi verborum in μι ter-
tiæ coniugationis.

εν { οδλος: τὸ διπεν, διποδⓈ, *bipes*.
εντος: τὸ τυπέν, τυπέντⓈ, *verberaturum*.
Neutra sunt hæc omnia.

υνος:

A

υνος: ὁ μόσυν, μόσυν@, *turris vel domus ligneae.*

υγ

υντος: τὸ ζῶγυν, ζῶγύντ@, *iungens, praesentis temporis, quartæ coniugationis verborum in μι.*

ωνος: ὁ κλών, κλώνος, *ramus*, ὁ αἰών, αἰών@, *aëum*, ὁ πλάτων, πλάτων@, *Plato.*

B

ονος: ὁ πρίων, πρίον@, *serra*. ἡ χελιδών, χελιδόν@, *hirundo*. & communia ὁ κῆρ ἡ δαίμων, κῆρ τὸ εὐδαιμον, *felix*. sic comparatiua, ὁ κῆρ ἡ κρείσσων, κρείσσον@, *melior*. ὦντος: ὁ ξενοφών, ξενοφώντ@, *Xenophon*. ὁ βοών, βοώντ@, *clamans*.

ων

ἔντος: ὁ τυπών, τῷ τυπώντ@, & alia participia futuri secundi barytonorum, & circumflexa praesentis primæ & tertiæ circumflexorum, ὁ ποιών, *faciens*, τῷ ποιώντ@. ὁ διηλών, τῷ διηλώντ@, *manifestans*.

C

οντος: δράκων, δράκοντ@, *draco*. & participia Barytonorum praesentis temporis: ὁ τυπών, τύπῳντ@, *verberans*, & circumflexorum non contracta. ὁ φιλέων, τῷ φιλέοντ@, *amans*.

χος: ὁ θώραξ, θώρακ^ς, *thorax*. ἡ κύλιξ, *A*
κύλικ^ς, *calix*. ἡ ἀλώπηξ, ἀλώπεκος, *vul-*
pes, mutato η in ε.

ρος: ὁ ἄρπαξ, ἄρπαγ^ς, *rapax*.

χος: ἡ θελίξ, τευχὸς, *capillus*, substituto τ
ξ { pro θ, quod fit propter sequentem
aspiratam χ. In dativo plurali rursus
assumit θ, θελίξι, non enim sequitur
aspirata, sed ξ. *B*

κτος: ὁ ἀναξ, ἀνακτ^ς, *Rex*. ἡ νύξ, νυκλὸς,
nox.

αρος: ὁ μάκαρ, μάκαρ^ς, *beatus*. ἡ δάμαρ,
υχώρ. τὸ νέκταρ, *nectar*.

ατος: τὸ ἥπαρ, ἥπατ^ς, *hepar*. τὸ δέλεαρ, *esca*.
Indeclinabilia sunt τὸ μῶμαρ, *stultus*,
& τὸ ὄναρ, *somnium*. *C*

Εἰς, εἰς^ς: ὁ Φθεῖρ, Φθειρὸς, *pediculus*, ἡ χεῖρ, *ma-*
nus. ὁ καὶ ἡ ἀντίχειρ, *pollex*.

A N N O T A T.

SED utrum sit communis generis ἀντίχειρ, non con-
uenit inter omnes, sunt enim qui putent ἀντίχειρ, cum
pollicem significat, potius esse masculinum, quam fœ-
mininum, subaudito nomine δάκτυλ^ς, di-
gitus, sic ὁ καὶ ἡ πολύχειρ, mul-
timanus.

E

ηρος:

- A** { ηρος: ὁ σῆρ, σῆρὸς, *Serpopulus*, & *verm-*
nens sericum. ὁ λᾶτήρ, λᾶτήρⓈ, *peluis*. &
κῆρ, κηρὸς, *cor*. ἡ κῆρ, κηρὸς, *sors, fatum*.
Hg { ερος: ὁ αἰθήρ, αἰθήρⓈ, *ather*. ὁ πατήρ, *pater*.
πατέρⓈ, πατρὸς. ἡ μήτηρ, *mater*, μητέρος,
μητρὸς. ἡ γαστήρ, γαστήρⓈ, γαστρός, *venter*.
& similia, quæ syncopen patiuntur,
ἐ quibus etiam est ὁ ἀνὴρ, ἀνέρⓈ, ἀν-
δρὸς, *vir*.
- B** { Op, oeros: τὸ ἦτορ, ἦτορⓈ, *cor, animus*, & quod
inde componitur, ὁ καὶ ἡ μεγαλήτωρ, *ma-*
gnanimus.
Γρ, υρος: ὁ ψίθυρ, ψίθυρⓈ, *susurro*, ὁ καὶ ἡ μάρτυρ,
μάρτυρⓈ, *testis*. & πῦρ, πυρὸς, *ignis*.
C { ωρος. ὁ Φῶρ, Φωρὸς, *fur*. ὁ ἰχῶρ, ἰχῶρⓈ, *hu-*
mor, sanies, & ἑλωρ, ἑλωρⓈ, *captura*.
Ωρ { ορος: ὁ νέστωρ, νέστωρⓈ, *Nestor*. ὁ καὶ ἡ ἀπά-
τωρ, *sine patre*. ὁ καὶ ἡ ἀμήτωρ, *carens ma-*
tre. Excipe τὸ ὕδωρ, ὕδωρⓈ, *aqua*,
quasi ab ὕδατος. Est enim heteroclitū.
As { αντος: ὁ Αἴας, αἰάντⓈ, *Aiax*. ὁ πᾶς, παν-
τὸς, *omnis*, cum compositis, ἅπας, σύμ-
πας, *omnis*. ὁ τύψας, τύψαντⓈ, *qui ver-*
beravit. ὁ ἰστᾶς, ἰσάντⓈ, *stans*. ἑστᾶς, ἐάντος,
& similia participia.

ανος:

ανος:
λαυ
αδος:
As { ναῖς
ατος:
κίος
αος: ὁ
ατος:
πς,
As { αιδος
co
fa
Aus, αος: ἡ
nit. w
hunc g
sic g
Es, eos: τὸ α
ενος:
cu
εντος
Eis { σθ
bis
φθ
ὑθ
ποθ

ανος: ὁ μέλας, μέλαν Θ , *niger*. ὁ τάλαις, τάλαιαν Θ , *misér*.

As { αδος: ἡ λαμπάς, λαμπάδ Θ , *lampas*. ἡ μονάς, μονάδ Θ , *unitas*.

ατος: τὸ γῆρας, γῆρατ Θ , *senectus*. τὸ κέρας, κέρατ Θ , *cornu*.

αος: ὁ λάας, ἔλαας, *lapis*. ὁ λάς, λάρις, λαός.

αιτος: ἡ δαΐς, δαΐτος, *convivium*. τὸ σάις, σαιπὶς, *farina aqua subacta*.

Ais { αιδος: ὁ παῖς ἡ παῖς, παιδός, *puer, puella, cum compositis*, ἀποις, *sine liberis*, εὐποις, *fælix liberis*.

Aus, αος: ἡ ναῦς (Ionicè νηῦς, & digressi, νηὺς, Genit. νηός) ναός, *navis*, vel νεώς, quamvis alij hunc genitium forment à Recto νεῦς.

sic γράυς, *anus, vetula*.

Eis, εος: τὸ ἀληθές, ἀληθί Θ , *verum*.

ενος: ὁ κλέις, κλένός, *pecten*. sic εἰς, ἐνός, *unus*, cum compositis μηδεῖς, ἔδεις, *nullus*.

εντος: ὁ σιμόεις, σιμόεντ Θ , *Simois*; *nomen fluvij*. ἡ ὀπίεις, ὀπίεντ Θ , *Opus, nomen urbis*.

Eis { ὁ χαρείεις, χαρείεντ Θ , *gratiosus*. ὁ τυφθεῖς, τυφθέντ Θ , *qui verberatus est*. ὁ ἱθεῖς, ἱθέντ Θ , *ponens*. ὁ πεθεῖς, πεθέντ Θ , *positus*.

A Excipe ἡ κλεῖς, *clavis*, τῆς κλειδὸς, τῇ κλειδί, πλὴν κλεῖδι καὶ κλεῖν, & in plurali κλεῖς, *claves*, Matth. 16.

Eυς, εὖς: ὁ βασιλεὺς, βασιλέῳ, *rex*, Ionicè, βασιλῇ, Atticè, βασιλέως.

ητος: ὁ λέβης, λέβητι, *lebes*, ἡ ἐοδῆς, ἐοδῇτι, *vestis*. ἡ κακότης, κακότητι, *malitia*.

B ἡ ἀσειότης, ἀσειότητι, *urbanitas*, ἡ δριμύτης, δριμύτητι, *acrimonia*, & similia infinita.

Hs ἡντος: ὁ τιμῆς, τιμῇτι, *honoratus*. ὁ δαφνῆς, δαφνῇτι, *laureus*, quæ sunt contracta ex ἡμῆεις, δαφνήεις.

εντος: ὁ κλήμης, κλήμέντι, *Clemens*.

C εὖς: ὁ Δημοσθένης, Δημοσθένε, *Demosthenes*, ὁ καὶ ἡ ἀληθῆς, *verus, vera*, & similia plurima adiectiua.

Is ἰος: ἡ πόλις, πόλει, *ciuitas*, ὁ λῖς, λιὸς, *leo*. ἰδι: ὁ πάρις, πάριδι, *Paris*. ἡ κρηπίς, κρηπίδι, *crepido*, ἡ θέμις, θέμιδι, *Themis*.

ἰτος: ἡ χάρις, χάριτι, *gratia*, cum compositis: εὐχαρις, *gratus*, ἄχαρις, *ingratus*.

ἰθος:

Is { ἰθος:
ἰτος:
ἰς:
τῷ

RIDEN
genitinos non
ignobiles audi
gnopere cure
Is, iuos: ὁ κα
τίνῳ,
φίς, δι
nus, τα

CVM ar
nes numeros
quod, ἔπει
Declinat
que ὅστις, pra
etiam peculi
cunt Attici
τεο, ὅς, De
usurpant etia
{ eos: τὸ
Os { οτος:
ran

Is { ιθος. ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ὄρνιθι, αὐτίς.
 ισος: ἡ θέρμις, θέρμις, sic χάρμις, χάρ-
 μις, & χάρμιδι, præter χάρμι-
 τος.

A

ANNOTAT.

RIDENT nonnulli Antesignanum propter duos hos
 genitiuos nominis χάρμις, sed cum Lascaris & alij non
 ignobiles auctores illos agnoscant, non est cur ridentes ma-
 gnopere curemus.

B

Is, ιωος: ὁ καὶ ἡ τις, τινὸς, aliquis, indefinitum, τίς,
 τίνος, interrogatiuum, quis. sic ὁ δελ-
 φός, δελφίνος, ἡ ἀκτίς, ἀκτίνος, Delphi-
 nus, radius.

ANNOTAT.

CVM articulo postpositiuo ὅς componitur τις per om-
 nes numeros, casus & genera; ὅς, ὅς, ὅς, π, quis, quæ,
 quod, ἔπν, ἥπν, ἔπν, & sic per omnes casus.

C

Declinatur autem vtraque pars compositionis; recipit-
 que ὅς, præter Dialectos tertia & secunda declinationis
 etiam peculiare quædam. Nam pro ἔπν & ἥπν, di-
 cunt Attici, ὅτε & ὅτῳ, & Iones ὅτεο, ὅτεῳ, poëta ὅτ-
 τεο, & ὅε, Doræ ὅτεν, Genit. Plural. ὁτέων, Dat. ὁτέοισι.
 vsurpant etiam poëta pro αὐτὸς & οἱ, ταὺτὸς & τοί.

Os { εος: τὸ τεῖχος, τεῖχε, murus.
 οτος: τὸ τετυφός, τετυφός, quod verbe-
 ravit; & similia participia.

A { οος: ὁ κῆρ ἢ βῆς, τῶ κῆρ τῆς βοός, *bos*.
 85 { εντος: ὁ πλακεῖς, πλακεντι, *placenta*.
 οντος: ὁ ὀδῶς, ὀδοντι, *dens*, ὁ δίδς, διδόντι, *qui dedit*.

ῆς, *auris*, ὠπός. Alij dicunt ῆς esse indeclinabile. Sed pari ratione dicerent etiam ὕ-
 δωρ esse indeclinabile.

B { υος: ὁ μῦς, μυός, *mus*. ὁ ἰχθύς, vel ἰχθύς, ἰχ-
 θύ, *pisces*.
 εος: ὁ ὀξύς, ὀξεί, *acutus*, ὁ ἡδύς, ἡδέ, *suaui*.

εως: ὁ πῆχυς, πήχεως, *Atticè, cubitus*, ὁ
 πῆξσβυς, *senex seu legatus*, ὁ πέλεκυς,
 55 { *securis*.

C { υδος: ἡ χλαμύς, χλαμύδι, *chlamys*. ὁ κῆρ ἢ
 νέηλυς, νεήλυδι, *advena*.

υθος: ἡ κόρυς, κόρυθος, *galea*.

ωτος: ὁ ζῳγνύς, ζῳγνώτ, *iun-*
gens, & similia participia quartæ
 in μι.

{ ωτος: ὁ γέλως, γέλωτ, *risus*. τὸ φῶς, φω-
 τός, *lux*.

ως { οος: ἡ αἰδώς, αἰδλό, *pudor, verecundia*.
 ἡώς, ἡό, *aurora*.

{ οτος: ὁ πετυφῶς, πετυφότ, *qui verbera-*
uit,

ως { νίτ
 δι
 ως: H

λς, λος: ὁ α
 Νς, ῆς: ἡ
 Ρς, ρος: ὁ μ

{ ωος: ω
 βος: φ
 Φος: π

Ethæ
 tæ declin
 No n
 mination
 ducitur,
 phabeti

ω, αν, ε
 υρ,

uit, & similia participia præterita- A
ctiui generis Masculi.
ως: ὁ τρώς, τρώς, Troianus. ὁ ἥρ, ἥρ, Heros.

λς, λος: ὁ ἄλς, ἄλός, sal, ἡ ἄλς, ἄλός, mare.

Νς, νθος: ἡ ἑλμυς, ἑλμυθ, lumbricus.

Ρς, ρτος, ὁ μάκαρς, μάκαρτ, beatus.

ως: ὁ ὠψ, ὠπός, visus, ὁ κύκλωψ, κύκλω- B
π, Cyclops.
ψ: βος: ὁ ἄραψ, ἄραβ, Arabs. ἡ φλεψ,
φλεβός, vena.
φος: ὁ κίνυψ, κίνυφ, nomen, fluuij, ἡ κα-
τῆληψ, scala.

Et hæc de formationibus genitiui quin-
tæ declinationis.

NON fuerit autem inutile omnes ter- C
minationes Recti, à quibus genitiuus de-
ducitur, hîc in vnum colligere, ordine al-
phabeti seruato. Sunt igitur istæ: α, ι, υ,

ω, αν, εν, ην, ιν, ον, ςν, υν, ων, ξ, αρ, ειρ, ηρ, ορ,

υρ, ωρ, ας, αης, αυς, ες, εις, ευς,

ης, ις, ος, ςς, υς, ως,

λς, νς, ρς,

ψ.

56 DE ACCVS. QVINTÆ
A DE ACCVSATIVO QVINTÆ
DECLINATIONIS.

ACCVSATIVVS exit in α.

EXCEPTIONES.

EXCIPE primò nomina in ις & υς, quo-
rum genitiuus habet ος purum. Nam hæc
accusatiuum in ν formant; ὁ ὄφις, *serpens*, ὁ-
B Φις, vel ὁ Φεως, ὁ Φιν. ὁ βότρυς, *racemus*. βό-
τρυς, βότρυω. ὁ ὀξύς, *acutus*, ὁ ξέος, ὁ ξυν, quā-
uis hæc quoque α. habeant, τὸν βότρυα, τὸν
ὀξέα, maximè apud poëtas.

EXCIPE secundò Barytona in ις & υς,
quæ non habent ος purum; Hæc enim α.
& ν, sortiuntur. ἡ ἔρις, ἔριδι, ἔριδα, ἔριν,
C contentio. ὁ νέηλος, νεήλυδι, νέηλω, νεήλυ-
δα, *advena*. ὁ πάρις, πάριδι, πάριν, πάρι-
δα, *Paris*.

ANNOTAT.

CAUSA huius duplicis accusatiui est, quod hæc voca-
bula Ionicè per ος quoque purum inflectantur, non secus
atque ὄφης. Vnde merito vtraque terminatione finiuntur.
In oxytonis hoc non fit, solum enim α. habent, ἡ ἐλπὶς,
ἐλπίδι, ἐλπίδα, *spes*. ἡ χλαμὺς, χλαμύδι, χλαμύδα,
chlamys.

EXCI-

EXCI
nauis. ἡ γε
cum σ no
cidit.

LEGIM
πῶ τὰ α, vel
λαί, λαί.

D
Voc.

EXCI
declinan
vocatiu
Αἴας. ὁ
μας, πλυ
ὁ λέων, λέ
τ, ὦ γέ

EXCI
de participi
sais, σάντ
ὁ τῦλλον
ne sine contr

DECLINATIONIS. 57

EXCIPE tertio finita in *αυς*, ἡ ναῦς, ναῦν, A
navis. ἡ γεαῦς, γεαῦν, *vetula*, substituto *ν* in lo-
 cum *σ* nominatiui, vt & in βῆς, βῆν, ac-
 cidit.

ANNOTAT.

LEGIMVS tamen βόα, & Doricè βῶν, & poeticè
 πῶν νάα, vel νῆα, vel νῆον, *navim*. sic ὁ λαῖς, lapis, λαῖς
 λαῖ, λαῖν.

DE VOCATIVO. B

VOCATIVVS similis est nominatiuo.

EXCEPTIONES.

EXCIPIVNTVR primò nomina, quæ
 declinantur per ντος; hæc enim ablato πς,
 vocatiuum formant: ὁ Αἴας, Αἴαντ, ὦ Αἴαν,
Aias. ὁ θῆας, θῆαντ, ὦ θῆαν, *Thoas*. ὁ πολυδά- C
 μας, πολυδάμαντ, ὦ πολυδάμαν, *Polydamas*,
 ὁ λέων, λέοντ, ὦ λέον, *leo*. ὁ γέρον, γέρον-
 τ, ὦ γέρον.

ANNOTAT.

EXCEPTIO hæc intelligenda est de nominibus non
 de participiis. Hinc τύψας, τύψαντ, ὁ ἰσῆς, ἰσῆντ, ὁ
 σῆς, σῆντ, vocatiuum similem nominatiuo habent, vt
 & ὁ τύπων, τύπωντ, et huius generis alia participia, si-
 ne sint contracta, siue non.

- A** SECUNDO intelligenda est de nominibus non contractis. Hinc ὁ πλακῆς, πλακῆντ, ὁ σμῆς, σμῆντ, cum sint contracta, vocatiuum non faciunt in υν, sed secundum aliam quandam regulam de qua postea, in v, quamuis non desint viri docti, & in his Renatus Guillonius, qui vocatiuos illos, ὁ σμῆν, ὁ πλακῆν, agnoscant. Ego tamen non video, quomodo hac illorum sententia cum eorundem verbis cohereat, cum aiunt: Nota in contractis prædictam exceptionem non habere locum, certè σμῆς & πλακῆς contracta sunt, nisi quis dicat πλακῆν & σμῆν, esse vocatiuos contractos, pro πλακῆν, σμῆν.
- B**

Quamobrem nec πμῆς, nec δαφνῆς, licet flexa per ντος, formabuunt suum vocatiuum ablato τος, sicut nec κλήμης, κλήμεντ, nec ῥέλης, ῥέλεντ, sed tantum nomina in αντος, & οντος, qualia antè descripsimus, licet non ignorem esse nonnullos, inter quos Lascares, qui vocatiuos πμῆν & δαφνῆν afferant, qui tamen potius videntur contracti ex πμῆν & δαφνῆν.

C

Solent porro poëta ex huiusmodi vocatiuis literam v abicere, ὡς Αἶα, ὡς Δόα, ὡς λαοδάμα, quos Latini imitati dixerunt, ὁ Palla, Aeneid. 11. à Pallas, Pallantis. ὁ Calcha apud Senecam Troad. Vide Emmanuelem in tertia declinatione.

EXCIPE secundò alia quædam nomina, quæ ablato genitiui τος vel ος formant suum Vocatiuum, vt adiectiua in ην & εις, quo-

quorum
in ας, ἀν-
τεννα, π-
mascula,
χαρῆντ,
μῆντ,
τ, ὡς δ-
crusta, π-
uum, ὁ σ-
ὡ σμῆν, ὁ
Hector, ἑ-
potens, π-
niger, μ-
ν, ὡς π-
ὡ δαίμων,
ἐλεῆμων,
καὶ ἡ οἰκτι-
ρίμων.

NON CA-
pia in εις, π-
πεδεις, πο-
tiuus. Illa i-
to σ Recti, ὁ

quorum neutra in εν, & barytona in ωρ, & A
 in ας, ανος, & in ων, ονος. Vt ὁ καὶ ἡ τέρλῳ, *tener*,
τερερα, τέρενΘ, ὦ τέρεν. ὁ καὶ ἡ ἄρσῳ, *masculus*,
mascula, ἄρσενΘ, ὦ ἄρσεν. ὁ χαρῆς, *gratiosus*,
 χαρῆενΘ, ὦ χαρῆεν. ὁ πρῆς, *honorabilis*, πρῆ-
 ενΘ, ὦ πρῆεν. ὁ δαφνῆς, *laureus*, δαφνήεν-
 τΘ, ὦ δαφνήεν. ὁ πλακῆς, *latus ad modum*
crusta, πλακῆενΘ, ὦ πλακῆεν, & substanti-
 uum, ὁ σιμῆς, *Simois, nomen fluvij*, σιμῆενΘ, B
 ὦ σιμῆεν. ὁ νέσῳ, νέσενΘ, ὦ νέσεν, *Nestor*. ὁ ἔκτωρ,
Hector, ἔκτορΘ, ὦ ἔκτορ. ὁ παντοκράτωρ, *omni-*
potens, παντοκράτορΘ, ὦ παντοκράτορ. ὁ μέλας,
niger, μέλανΘ, ὦ μέλαν. ὁ τάλας, *misér*, τάλα-
 νΘ, ὦ τάλαν. ὁ δαίμων, *daemon*, δαίμονΘ,
 ὦ δαίμον, passim apud Orpheum, ὁ καὶ ἡ
 ἐλεήμων, *misericors*, ἐλεήμονΘ, ὦ ἐλεήμον. ὁ C
 καὶ ἡ οἰκτίμων, *misericors*, οἰκτίμονΘ, ὦ οἰκ-
 τίμον.

ANNOTAT.

NON comprehenduntur sub hac exceptione partici-
 pia in εις, vt ὁ τυφθεῖς, verberatus. πδεῖς, ponens.
 πεδεῖς, positus. Idem est enim horum Rectus & Voca-
 tiuus. Illa in εις formant etiam Vocatiuum in ει, abla-
 to σ Recti, ὁ χαεῖς, ὦ χαεῖς. Quod si in praedictis dictio-
 nibus

A nibus aliquando Vocatiuus est similis Nominatiuo, id per Atticismum vel poëticam licentiam fieri censendum est.

EXCIPE tertio composita nonnulla polysyllaba in ων, quæ vocatiuum faciunt in ον, licet quædam illorum forment Genitiuum in ων, retracto accentu in antepenultimam, ὁ ἀπόλλων, *Apollo*, ἀπόλλων, ὦ ἀπῶλλον. ὁ ποσειδῶν, *Neptunus*, ποσειδῶν, ὦ πόσειδον. ὁ ἀγαμέμνων, ἀγαμέμνων, ὦ ἀγάμεμνον. ὁ καὶ ἡ κακοδαίμων, *infelix*, κακοδαίμων, ὦ κακόδαιμον. Idem comparatiuis accidit, ὁ βελτίων, ὁ ἀρείων, *melior*, ὦ βέλπον, ἀρειον.

ANNO TAT.

COMPOSITA polysyllaba quorum genitiuus exit in ον, nihil differunt in formatione vocatiui à simplicibus in ων, ον, de quibus in secunda exceptione; nisi quod accentum in antepenultimam retrahunt, quod tamen non fit in omnibus. Dicimus enim ἡ λακεδαίμων, *Lacedæmon*, λακεδαίμων, ὦ λακεδαῖμον. ὁ παλαίμων, *Palæmon*, παλαίμων, ὦ παλαῖμον. ὁ καὶ ἡ δαίφρων, *prudens*, δαίφρων, ὦ δαίφρων. ὁ καὶ ἡ ἀγανόφρων, *lenis*, μίρις, ἀγανόφρων, ὦ ἀγανόφρων.

EXCIPE quarto grauitona in ηρ, hæc enim ερ habent, ἡ μήτηρ, *mater*, ὦ μήτερ. ἡ θυγάτηρ,

γάτηρ, filius
quod in
pater, ὁ
ὦ πάτερ, o
centusro

INVEN
hanc baryto
s, ὦ πίνε

EXC
quæ σ δ
ὁ βῆς, bos
centa, ὦ
dens, ὦ
compos
παις, fela

NON V
δίπυς, τείπ
quoties vte
Græcorum.
si πὺς suum
uerbio πῶ, o
resineant.

EXC

DECLINATIONIS. 61

ζώτης, *filia*, ὠθύρατερ, ἡ δημήτης, *ceres*, ὠδήμητερ, **A**
 quod in his quoque oxytonis fit, ὁ πατήρ,
pater, ὁ σωτήρ, *saluator*. ὁ δαήρ, *leuir*. ὁ ἀνὴρ, *vir*.
 ὠπάτερ, σῶτερ, δίαρ, ἄνερ, quibus etiam ac-
 centus retrahitur.

A N N O T A T.

INVENITVR tamen aliquando ὦ σωτῆρ. *Legen-*
hanc barytonorū non sequitur hoc barytonum ὁ πῖνρ, πῖ-
ρς, ὦ πῖνρ. **B**

EXCIPE quintò nomina in εὺς & ςς,
 quæ σ deponunt, ὁ βασιλεὺς, *rex*, ὠ βασιλεῦ.
 ὁ βῆς, *bos*, ὠ βῆ. ὁ πλακῆς, *panis crustaceus*, *pla-*
centa, ὠ πλακῆ. præter, ὁ πῆς, *pes*, ὠ πῆς. ὁ ὀδῆς,
dens, ὠ ὀδῆς. ὁ κῆ ἢ πῶς, *puer*, *puella*, cum suis
 compositis, ὁ κῆ ἢ ἄποις, *sine liberis*. ὁ κῆ ἢ ἔυ-
 πους, *felix liberis*. **C**

A N N O T A T.

NON videtur idem dicendum de compositis à πῆς, *ut*
δίπυς, τείπυς, πολύπυς. Nam Statius poeta latinus ali-
 quoties utitur vocatiuo, μελάμπυ, ad imitationem certè
 Græcorum. Vide Emmanuelem in tertia declinatione. Et
 si πῆς suum σ in vocatiuo retinet, ut distinguatur ab ad-
 uerbio πῶ, causa nulla erit, cur id in vocatiuo composita
 retineant.

EXCIPE sextò grauitona in ις & υς, a-
 mittunt

A mittunt enim σ in vocatiuo, ὁ ὄφις, *serpens*, ὦ ὄφι. ὁ βότρυς, *botrus*, ὦ βότρυ.

Idem accidit adiectiuis oxytonis in υς, ὁ ὄξυς, *acutus*, ὦ ὄξύ. Et monosyllabis, ὁ μῦς, *mus*, ὦ μῦ. ἡ δρυς, *quercus*, ὦ δρῦ. & poëtice oxytonis in ις, ἡ ἀμαρυλλίς, ὦ ἀμαρυλλί, *Amaryllis*.

B

A N N O T A T.

Idem fit apud Latinos in huiusmodi oxytonis. *Virg.*

Mirabar quid mæsta Deos Amaryllē vocares.

Vide Emmanuelem proximè nominato loco.

Substantiua oxytona in υς, vt χλαμύς, *chlamys*, & lingua communi omnia oxytona in ις, retinent σ in Vocatiuo, ἡ ἐλπὶς, ὦ ἐλπίς, *spes*.

C E X C I P E septimò vocabula in ης primæ contractorum, quorum Vocatiuus in ες; & nomina in ω & ως quartæ, quorum vocatiuus in οι exit, δημοσθένης, ὦ δημοσθένης, *Demosthenes*, ἀληθής, *verus*, ὦ ἀληθής, ἡ λητώ, ὦ λητοῖ, *Latona*.

DE DATIVO PLVRALI.

F I T à datiuo singulari, posito σ ante ι, τῷ βότρυι, τοῖς βότρυσι, reiectisq̃ue literis θ, ϑ, ν, τ, si occurrant in singulari, τῇ λαμπρόνι, τῶν

τῶν λαμπρῶν
λέβησι.

Q V O
teris, da
longus fi
thongus
λέβησι, non

CAUSA
quantitatis
τεῖχῃ, λαμ
si verò sit lo
π, πδεσι. i.

AC
laris sit bre
cabulis g in
tius maior
quam minor
τῶν, μᾶλλον
ἀλός, ἀλὶ, ἀλ

EXC
diphthong
tium pl
formant

στῆς λαμπάσι, ὄρνιθι, ὄρνισι, πτέρυνι, τιθεῖσι, λέβητι, Ἀ
λέβησι.

QVOD si reiecta aliqua ex prædictis li-
teris, dativus pluralis corriperetur, cum
longus fuerit positione in singulari, diph-
thongus facienda est adscita vocali, λέοντι;
λέεσι, non λέοσι, ὠδύνῃ, ὠδεῖσι, non πτέρεσι.

ANNOTAT.

B

CAUSA huius rei est, quod Dativus pluralis eiusdem
quantitatis esse debeat cuius singularis, si hic brevis sit, ut
τείχει, λαμπάδι, brevis erit & ille, τέχεσι, λαμπάσι.
si verò sit longus, longus erit & ille, πτέρυνι, πτέρῃσι, πτέρ-
υν, πτέρεσι. ἰσάνῃ, ἰσᾶσι.

ACCIDIT tamen aliquando ut dativus singu-
laris sit brevis, pluralis longus, & hoc potissimum in vo-
cabulis & in obliquis habentibus; potest enim pluralis da-
tivus maior esse quantitate quàm singularis, sed nun-
quam minor, ὁ ῥήτωρ, ῥήτορες, ῥήτορες, Rhetor. ὁ μάρ-
τυρ, μάρτυρι, μάρτυρες, Martyr, testis. ὁ αἷς, sal,
αἷδος, αἷδι, αἷσι.

EXCEPTIONES.

EXCIPE primò nomina in ξ, ψ, & in
diphthongum desinentia. Hæc enim da-
tivum pluralem à nominativo singulari
formant adiecto iota, ὁ κέραξ, κέραξι, cor-
νῆς.

A *uus*. ὁ ἄρχι, ἄρχις, *Arabs*. ὁ βασιλεὺς, *rex*, βασιλεῦσι. βῆς, *hos*, βεσί. At ὁ πῆς, *pes*, τῆς ποσί. τὸ ἔς, ὡσί, *auris*. ὁ υἱὸς, *filius*, υἱέσι. ὁ δρομεὺς, *cursor*, δρομέσι. Neq; inuenitur υἱεῦσι, δρομεῦσι, vt testatur Antesignanus.

EXCIPE secundò nomina in ηρ in obliquis syncopen pati solita; hæc enim dative pluralem in ασι faciunt, ὁ πατήρ, ἡ μήτηρ. ὁ ἀνὴρ. πατέρι, πατρὶ, πατράσι, ἀνδράσι, μητέρι. ἡ θυγάτηρ, θυγατρὶσι, sic ὁ υἱός, *filius*, τοῖς υἱάσι, inserto α pro υσι. γαστήρ tamen, *venter*, facit γαστήρι, vt quidam volunt.

DE DIALECTIS QUINTÆ DECLINATIONIS.

C *VOCATIVOS* omnium nominum in ων, etiam oxytonorum, quæ per ovas declinantur, formant *Æoles* in ων, ablato scilicet ος genitiui, ἡ ἀνδρῶν, *lusciniæ*, ἀνδρῶν, ὧ ἀνδρῶν, communiter ὧ ἀνδρῶν. ἡ χελιδὼν, *hirundo*, χελιδέν, ὧ χελιδέν, communiter ὧ χελιδών.

Additur quoque nonnullis nominibus quinta declinationis syllaba φι vel φιν, & in neutris quidem in os, vertitur ο in ε. In fæmininis verò in ων formato genitino abiiciendum est σ, et in aliis alia mutanda sunt, ut in his exemplis vides.

τὸ σὺθ

τὸ στήθος	pectus,	σῆδεσφι.	A
τὸ ὄρος,	mons,	ὄρεσφι.	
τὸ ὄχημα,	currus,	ὄχεσφι.	
ἡ κοτυληδών,	coxa,	κοτυληδόνῃ, κοτυληδονόφι.	
ἡ χελιδών,	hirundo,	χελιδόνῃ, χελιδονόφι.	

Inuenitur etiam Iliad. 9. ἐξ ἐρέβδοςσφιν, pro ἐξ ἐρέβος, ex Erebo, genitiuus à nomine τὸ ἐρέβος. Et Iliad.

12. παρὰ ναῦσφιν, pro ἀπὸ νηῶν, à nauibus.

Accidit quoque huic declinationi apocope: δῶ pro δῶμα, domus, id quod fit in omnibus casibus singularis numeri, ut in hoc schemate cernis.

In Nom. τὸ	σκέπη	pro	σκέπασμα,	regmen.
	ῥα		ῥασμα,	textum.
	δῶ		δῶμα,	domus.

In Genit. τῷ	Αἴαν	pro	Αἴαντῃ	Vel etiam Αἴα,
	δαν		δαντῃ	δῶα, ut placeat
	δαν		δαντῃ	Lascari.

In Dat. τῇ	Θη	pro	Θηϊδι,	pugnæ.	C
	δέπ		δέπιδι,	Thetidi.	
	μάστι		μάστιγι,	scuticæ.	
	παρὰκοίτη		παρὰκοίτιδι,	uxori.	
	τῷ ἰδρῶ		ἰδρῶτι,	sudori.	

In Accus. τὸν	Ἀπόλλω	pro	Ἀπόλλωνα,	Apollinem.
	ποσειδῶ		ποσειδῶνα,	Neptunum.
	ἰδρῶ		ἰδρῶτα,	sudorē.

A In Vo- cat. ω	{	λαοδάμα	} pro	λαοδάμας,	Laodamas.
		πολυδάμα		πολυδάμαν,	Polydamas.
		Αἶα		Αἶαν,	Ajax.
		Θάα		Θάαν,	Thoas.

Genitivus & dativus duales crescunt interdum additione unius syllabæ: ποδῶν pro ποδῶν.

DATIVUM pluralem formant poëta à nominativo plurali addito iota, Αἶαντες, αἰάντεσι, λέβητες, λεβήτεσι, & duplicato σ, λεβήτεσι, prout ratio & carminis necessitas exigit, βήματα, βηματέσι, σώματα, σωματέσι, mutato α in ε, & addita syllaba σ.

Ceterum nominibus, participiis & verbis in ι vel ε desinentibus, adiici solet consonans, ν, sequente in altera dictione vocali vel diphthongo, ἰνυῖσιν ἐκείνους, verberant illum, λέουσιν ἐκείνους, leonibus illis. ἐτυπῆν αἰῶν, verberabat illum, quod poëta non raro faciunt versus gratia, etiamsi consonans sequatur. Et hæc de declinationibus simplicibus.

C

Caput quintum.

DE DECLINATIONIBUS CONTRACTIS.

VINQUE sunt harum declinationum, ortæ à quinta, & ita appellatæ, quod in nonnullis casibus

bus con
nam coa
clinatio
cōmuni
νης, Dem
ληής, πο
χθ, mur

P A

Sing.

δένες. τὰ

νη. ὦ δημ

Dual.

δένεσσι, ἐ

Plural

μοστέων,

νας, αἰείας

Sic ἡ

ἀληθής. τὰ

τάχῃ, τὰ

Neutra

τάχῃ, τὰ

Dati

necontra

bus contrahantur, duabus syllabis in v. A
nam coalescentibus. Et prima quidem de-
clinatio continet masculina, foeminina &
cōmunia in ης, & neutra in ες & ος. ὁ δημοθέ-
νης, *Demosthenes*. ἡ τριήρης, *triremis*. ὁ καὶ ἡ ἀ-
ληθής, τὸ ἀληθές, *verus*, *vera*, *verum*. τὸ τεί-
χος, *murus*.

PARADIGMA PRIMAE B
DECLINATIONIS.

Sing. ὁ δημοθένης. τῷ δημοθένεϊ, δημο-
θένει. τῇ δημοθένῃ, δένει. τὸν δημοθένα, δέ-
νη. τὴν δημοθένα, δέ-
νη. τὴν δημοθένα, δέ-
νη. τὴν δημοθένα, δέ-
νη.

Dual. τῶ & τῷ δημοθένεε, δένει. τῶν δημο-
θένεων, δένοϊν.

Plural. οἱ & οἱ δημοθέnees, δένεις. τῶν δη-
μοθένεων, δένων. τοῖς δημοθένεσι. τῶν δημοθέ-
νεας, δένεις.

SIC ἡ τριήρης, τῆς τριήρεϊ, τριήρεος. ὁ καὶ ἡ
ἀληθής. τῷ καὶ τῆς ἀληθεί, ἀληθεί. τὸ τεί-
χος, τείχεϊ, τείχει.

Neutra in plurali contrahuntur in η, τὰ
τείχεα, τείχη, τὰ ἀληθέα, ἀληθῆ.

DATIVVS pluralis in nulla declinatio-
ne contrahitur.

68 PRIMA DECLINATIO

A A N N O T A T.

Accusatiuus in *ea* contrahitur in *n*; sed quorum Rectus desinit in *us* purum, contrahuntur etiam in *a*, vt *ευφνης*, ingeniosus, *τὸν ευφυνῆ* vel *ευφυνᾶ*, sic *υγινης*, sanus. Quāuis sint qui velint solum accusatiuum in *a* esse vsitatum.

QV A E D A M nomina prima contractorum habent nonnunquam terminationes primæ simplicium, τὸν *Δημοδίνω*, τὸν *Αεισοφάνω*, τὸν *Σωκράτω*, & ὁ *Σωκράτης*. οἱ *Αεισοφάναι*, καὶ τῶς *Αεισοφάναις*. De quibus plura, cum

B agemus de Heteroclitis.

NE mireris, inquit Priscianus lib. 6. si quando apud Latinos legeris, ὦ Socrate: Nam Attici propria nomina prima declinationis contractorum vt *σωκράτης*, accusandi & vocandi casu instar nominum prima declinationis declinant, τὸν *σωκράτω*, ὦ *σωκράτη*. Cicero in Protag. apud eundem Priscianum eodem libro. Quid tu, vnde tandem appares, ὦ Socrate? Quadam neutra dualis numeri contrahuntur etiam in *ει*, τὸ *σκέλεε*, *σκέλει*, καὶ *σκέλη*, cru-

C ra. Interdum alterum *e* per apocopen tollitur, ὅσπερ pro ὀσσε, oculi. Quamuis autem casus huius declinationis dicto modo contrahantur, vsurpant tamen auctores solute orationis subinde casus non contractos, vt in duali

συχνές, cognati. *κορδέων*, lucrorum. *ἀνδέων*, florum. *ὄρεων*, montium.

DE

CONTRACTA. 69
DE COMPOSITIS A NO. A

MINE κλέθ.

DVPLICIA ab hoc nomine veniunt vocabula, quedam adiectiva & communia, ὅκαὶ ἡ εὐκλεῆς, gloriosus, gloriosa, ὅκαὶ ἡ ἀκλεῆς, inglorius & ingloria. Quedam propria ὁ σοφοκλῆς, Sophocles, ἡρακλῆς, Hercules, ἰφικλῆς, Iphicles, & alia plurima.

Priora eandem habent declinationem, quàm Δημοδέντης; ὁ εὐκλεῆς, τῷ εὐκλεῇ, εὐκλεῖς, ἰφὶ εὐκλεεῖ, ἀκλεεῖ. B posteriora quæ propria sunt, variè contrahuntur, ut vides in hoc exemplo.

PARADIGMA.

Nom. ἡρακλέης, ἡρακλῆς.

Gen. τῷ ἡρακλεῇ, ἡρακλέως, ἡρακλῆς. Et

Ionicè ἡρακλῆ, καὶ ἡρακλέη.

Dat. ἡρακλεῖ, ἡρακλεῖ, ἡρακλεῖ, ἡρακλεῖ καὶ C ἡρακλεῖ.

Accus. ἡρακλέα, ἡρακλέα, ἡρακλῆ, ἡρακλέη, ἡρακλῆα, καὶ ἡρακλέην, καὶ ἡρακλεῦ.

Vocat. ὦ ἡράκλεες, ἡράκλεις, ἡρακλες, ἡρακλῆς, ἡρακλῆ.

Dual. τῷ & ὦ ἡρακλέε, ἡρακλέε, ἡρακλέη, ἡρακλῆ.

Gen. & Dat. τῶν ἡρακλεῶν, ἡρακλεῶν, ἡρακλοῖν, ἡρακλήων.

F 3

Plur.

70 SECUNDA DECLIN.

A Plur. Nom. οἱ ἡρακλέεες, ἡρακλέες, ἡρακλᾶς,
ἡρακλῆες.

Gen. τῶν ἡρακλέεων, ἡρακλέων, ἡρακλῶν, ἡ-
ρακλήων.

Dat. ἡρακλέεσι, ἡράκλεσι, ἡρακλήσι.

Accus. τὸς ἡρακλέεας, ἡρακλέας, ἡρακλᾶς,
ἡρακλῆας, ἡρακλαῖς.

Vocativus similis est nominativo.

II EODEM modo declinantur θεμιστοκλέ-
ης, *Themistocles*, σοφοκλέης, *Sophocles*, περικλέ-
ης, *Pericles*, & similia.

SECUNDA DECLINATIO.

EST masculinorum & foemininorum
& cōmunium in ις, & neutrorum in ι,
C ὁ ὄφις, *serpens*, ἡ πόλις, *civitas*, ὁ καὶ ἡ νῆσις, *ieiun-*
us, *ieiuna*, τὸ σίνηπι, *sinapi*.

PARADIGMA SECUNDAE
DECLINATIONIS.

Sing. ὁ ὄφις. τῷ ὄφι. τῷ ὄφι. ὄφι. τὸν ὄφιν.
ῶ ὄφι.

Dual. τῶ & ῶ ὄφι. τοῖν ὄφιοιν.

Plural. οἱ ὄφεις, ὄφεις. τῶν ὀφίων. τοῖς ὀφισι. τοὺς
ὀφιας, ὀφιας. ῶ ὀφεις, ὀφιας.

Sic

Sic ἡ πόλις, πόλις, πόλιν, πόλιν, *delecta-
tio*, & similia.

Neutrum τὸ σιγήπ. Plur. τὰ καὶ ὧ σιγήπια,
σιγήπια.

CRASIS huius declinationis tantum
fit in longū, in iis videlicet casibus, quos
tibi paradigma exhibet.

DIALECTI HVIVS DE-
CLINATIONIS.

ὁφίς, Genit. ὁφίος Ionicè. ὁφείας Atticè, sic πόλις,
πόλιος, πόλειος & πόλιν, apud Poetas, & πόλιος seu
πόλιν, qui est genitiuus contractus Doricus ab illo
Ionico πῆς πόλιος. Dat. τῷ ὁφεί, ὁφεί. Nam in his Ioni-
cis casibus eadem est contractio, qua in prima decli-
natione. sic in duali, τῷ ὁφεί, ὁφεί. οἱ & ὧ ὁφείας, ὁφείας.
τὸς ὁφείας, ὁφείας. Reliqui casus non contrahuntur.

Sunt autem casus ita contracti vtitiores quàm cō-
munes aut Ionici. πόλει enim, exempli causa apud At-
ticos, & πόλει apud Demosthenem, & eius similes
reperitur: non πόλιν vel πόλιν, nec πόλιος, πόλιν, πό-
λιος, πόλειος, nisi apud Herodotum, Hippocratem &
alios, qui Ionicè loquuntur.

GENITIVVS & dativus dualis Atticus, ὁφείων,
Plur. ὁφείων, accentu in antepenultima.

CÆTERVM ab illo genitino πόλιν, urbis, sit Dat.

A πόλις, πόλις. Et in duali πόλις. In plurali πόλεις, τῶν πολίων, πόλιν, πόλιν. Quos omnes casus confirmat LASCARIS poetarum testimoniis.

NEUTRA quoque per eos flectuntur, σίνηπι, σινήπε, & in plurali σινήπεα, σινήπη. Et hac ex communi Grammaticorum sententia.

A N N O T A T.

B ALII putant terminationes illas πόλις, ὄφις, ὄφιν, quas pro communibus attulimus, non esse communes, sed Ionicas, cum is utatur Herodotus Ionicus scriptor, apud quem πόλις, & contractus dativus πόλιν, & Nom. Plur. πόλιν, & accusativus πόλιν legitur. Neque credibile est, inquit, eum qui ex instituto Ionicam Dialectum sectabatur, communem hic linguam usurpare voluisse. Ut sit, non videtur à communi Grammaticorum opinione recedendum esse.

V O C A B U L U M ὄ vel ἡ ὄις, οὐίς, peculiarem contractionis modum habet. In omnibus enim casibus contrahitur, ὄις, ὄιν, ὄιν, ὄιν, ὄιν, ὄιν. Et in plurali αἰ & ὠ ὄιες, καὶ τὰς ὄιας, crasi ὄις, & facta contractione ὄις. Dicitur etiam ὄις, ὄιδις, ὄιδις.

TERTIA DECLINATIO
CONTRACTORVM.

C O N T I N E T masculina in εως. Genit. εως communis. Atticè εως. Ionicè ηος, con-

contra
radigma

Sing.

λεί, λεί, π

Dual.

Plur.

βασιλεύς

Geni.

σλήι, τὸν

casus vb

SVN

nem, sed

autem in

GE

hitur.

Exc

vocalen

ραμὲς, A

εμὲς, S

gins,

u

contrahitur in iis casibus, quos in hoc pa- A
radigmate cernis.

Sing. ὁ βασιλεὺς, γελ. τῷ βασιλέϊ, τῷ βασι-
λείϊ, λαί, τὸν βασιλέα, ὦ βασιλεῦ.

Dual. τῶ καὶ ὦ βασιλέε, λαῖ, τοῖν βασιλέοιν.

Plur. οἱ καὶ ὦ βασιλέες, λαῖς, τῶν βασιλέων, τοῖς
βασιλεῦσι, τὰς βασιλέας, λαῖς.

Genitiuus Ionicus, τῷ βασιλῆϊ, τῷ βα-
σιλῆϊ, τὸν βασιλῆα. Et ita deinceps per omnes B
casus ubi ε commune est, ibi Ionicè est η.

A N N O T A T.

SUNT qui velint genitiuum in εος, non esse commu-
nem, sed in εως, qui simul sit communis & Atticus; illum
autem in εος volunt esse genitiuum Ionicum.

G E N I T I V V S in εως non contra-
hitur. C

Excipiuntur nomina illa, quæ ante εως,
vocalem aut diphthongum habent, ὁ πει-
ραεὺς, Piræus, τῷ πειραίεως, πειραιῶς. ὁ σαι-
ριεὺς, σαιριέως, σαιριῶς, Stirieus. ὁ χοεὺς, con-
gius, τῷ χοέως, χοῶς. Eadem accusati-
uum contrahunt in ᾶ, τὸν πει-
ραᾶ, τὸν σαιριᾶ, τὸν
χοέα, χοᾶ.

TERTIA DECLINATIO
A DE DIALECTIS HVIVS
DECLINATIONIS.

CENITIVVS Doricus βασιλεῦς, facta crasi ex eos in vs, deinde in eu versō.

LASCARIS huius nominis Ἀχιλλεύς, hos omnes genitivos adfert: Ἀχιλλέος, Ἀχιλλέως Atticē. Ἀχιλλῶν Ionicē, Ἀχιλλῆος, apud recentiores Iones. Ἀχιλλῶν apud antiquos Æoles. Ἀχιλλῆος apud recentiores. Ἀχιλλίος Bæoticē. Ἀχιλλεύς Doricē. Ἀχιλλεύς Æolicē.

ACCVSATIVVS βασιλῆ, poëticē, ab Ionico βασιλῆα ablato α, vel per contractionem βασιλέα, βασιλῆ. Nominativus pluralis βασιλῆς vel βασιλῆς. Dativus in ῆσι, à Ionico singulari βασιλῆι interposito σ, βασιλῆσι, poëticē βασιλέσι, à dativo singulari βασιλῆι, sic ἡεὺς, ἡέως, ἡεῖ, ἡέσι, filius, ὁ δρομεὺς, δρομέσι, cursor.

CNOMINA huius declinationis efferunt Dores per ns, teste Prisl. lib. 6. ὀρφεὺς, ὀρφης. τυδεὺς, τυδης. Ἀχιλλεύς, Ἀχιλλης. ὀδυσσεὺς, ὀδύσσης, per primam simplicium. Hinc τὸν ὀρφεω, τὸν τυδεω, ὃν ὀρφη, τὸν Ἀχιλλῆ. Et apud Latinos ὁ Ἀχιλλεῖ, ὁ Ὀδυσσεῖ. Aliàs per secundam latinorum declinationem, & nonnulla etiam per tertiam inflectuntur, Ulysses, Ulyssis, Achilles, Achil-
lis, vel Ulyssens, Achilleus, idque vel tribus, vel quatuor syllabis. Similiter in obliquis Ulyssēi, Achillei, quatuor syllabis. Vt apud Horat. 1. Odar. Nec cursus duplices per mare Ulyssēi. Vel tribus, ut apud Virgili-

Virgilium
chilli.

Vocati-
tatissimi
Orphea,
clinatione.

DECLINATIO

EST

gen-

propria

πορῶν,

monia,

Posteri-

οὐδὲς, pu-

radignu

Sing-

πῶν λ

Dual

um, τὰ

plurali

Al-

λητῶ, sed

us, τὴν αἰ-

Virgilium lib. 1. Aeneid. Immitis Achillei vel A- A
chilli.

VOCATIVI Graeci *Perseu, Tydeu, Thefeu*, vfi-
tatifimi sunt. Nec inusitatus est accusatiuus *Gracus*,
Orphea, Thefea. Vide *Emmanuelem* in secunda de-
clinatione.

DECLINATIO QVARTA.

EST foemininorum in ω & $\omega\varsigma$, prioris B
generis multa sunt, & omnia fermè
propria mulierum, ἡ λητώ, *Latona*. μαντώ,
γοργώ, σωφώ; & appellatiua φειδώ, *parsi-*
monia, πειθώ, *suada*. ἡχώ, *Echo*, & similia.
Posterioris generis duo: ἡώς, *aurora*, & αἶ-
δώς, *pudor, verecundia*, quorum hoc est pa-
radigma.

Sing. ἡ λητώ. τῆς λητόϛ, λητῶς. τῇ λητόϊ, λη- C
τῇ. τῶ λητόα, λητῶ. ᾧ λητῷ.

Dualis & pluralis vt in tertia simplici-
um, τὰ λητῶ, αἶ λητοῖ, nec fit vlla in duali &
plurali contractio.

ANNOTAT.

ALIIQVI accusatiuum circumfleunt τῶ λητόα,
λητῶ, sed alij rectius acuunt: vt & illum à nominibus in
ως, τῶ αἰδέα, αἰδέω. Ionicè definit accusatiuus in ἔν, σωτ-
φῶν,

76 QUINTA DECLIN. CONTRAC.

A φῶν, & Aolicè in ὦν, sicut genitiuus Aelicè & Laco-
nicè in ὤς.

QUINTA DECLINATIO.

C O M P L E C T I T V R tantum neutra in
as, Genitiuus comunis ατος, Ioni-
cus αος, ex quo fit crasis Attica ως; vt vides
in hoc exemplo.

B Sing. τὸ κρέας, caro. τῆς κρέατος, κρέατος, κρέ-
ως. τῶ κρέατι, κρέατι, κρέα. τὸ καὶ ὡ κρέας.

Dual. τῶ κρέατε, κρέαε, κρέα. τοῖν κρέατεσιν, κρε-
άουσιν, κρεῶν.

Plur. τὰ κρέατα, κρέαα, κρέα. τῶν κρεάτων, κρε-
άων, κρεῶν, τοῖς κρέασι, τὰ κρέατα, vt in nomi-
natiuo.

C

A N N O T A T.

Videtur κρέας etiam contrahi in nominatiuo Doricè,
in κρήs apud Theocritum Idyll. 1.

SUBSTITVUNT quoque Iones interdum ε in lo-
cum α. Hinc apud Herodotum ἡρέα pro ἡρέα à ἡέας,
munus.

Datiuus pluralis poetice κρέατεσιν, & aliquando κρέ-
ασιν, à ἡέα, quasi esset ἡέες.

Caput

Caput sextum.

DE NOMINIBVS SIMPLICIVM DECLINATIO.

NVM CONTRAHI
SOLITIS.

N OMNIBVS declinationibus simplicibus, præter quartam, inueniuntur nomina, quæ vel in omnibus, vel certis quibusdam casibus contrahi solent, vt in prima, ὁ ἐρμίας vel ἐρμείας, ἐρμῆς, *Mercurius*, ἐρμῆς, ἐρμῆ. ἐρμεία, ἐρμῆ, τὸν ἐρμείαν, ἐρμῆν. Et ita deinceps per omnes numeros & casus. ἐρμεία, ἐρμῆ, in duali; ἐρμείαι, ἐρμῆι, in plurali.

Sic ὁ ἀπelles, *Apelles*, ἀπελῆς, τῶ ἀπελ-
λέος, ἀπελῆς, ἀπελῆ. Nam circumflexa in ης,
vt multis placet, formant genitium ab-
lato σ.

CONTRACTIO secundæ simplicium
fit in ᾱ & ῆ. In ᾱ dupliciter, primò ex ᾱα, vt
μνάα, *mina*, μνᾶ. Ἀθηνάα, *Minerva*, Ἀθηνᾶ. Ναυ-
σικάα, *Nausicaë*, Ναυσικᾶ. Secundò ex ἑα, si
ante

A ante e præcedat vocalis aliqua, aut liquida
ρ: vt ἐρέα, *lanea*, ἐρέα. ἀργυρέα, *argentea*, δέ-
γρεα. πορφυρέα, *purpurea*, πορφυρέα.

CONTRACTIO in ἡ itidem fit dupli-
citer. Primò ex έα, si ante e præcedat alia
consonans quàm ρ: vt γέα, γῆ, *terra*, χρυσέα,
aurea, χρυσῆ. λεοντέα, *leonina*, nempe *pellis*, λε-
οντή. Secundò ex όη, vt ἀπλόη, *simplex* vel *sim-*
B *pla*, ἀπλή. διπλόη, *duplex* vel *dupla*, διπλή, &
alia huius modi. contrahuntur autem in
omnibus numeris & casibus.

NOMINA in οος tertix declinationis
per omnes casus & numeros contrahun-
tur: ὁ νόος, *mens*. τὸ νόος, *mens*. τῷ νόω, *mens*. τὸν
νόον, *mens*. ᾧ νόε, *mens*.

Dual. τῶ καὶ ᾧ νόω, *mens*, acuto accentu, τῶν
C νόων, *mens*.

Plural. οἱ καὶ ᾧ νόοι, *mens*. τῶν νόων, *mens*. τοῖς νόοις,
νόις. τῶν νόων, *mens*.

Sic composita ἀνοός, *amens*. εὐνοός,
εὐνοός, *benivolus*. ἀνόος, *amens*.

EADEM est ratio huius vocis ῥόος, *flu-*
xus, πλόος, *navigatio*, χνόος, *lanugo*, χροός,
cutis, seu *corpus amictum cute*, cum compo-
sitis, κατάρροος, κατάρρος, *defluxus*, καλῖρρος,
pulchra

pulchra fluentia habens. ἐκπλοῦς, *enauigatio*, A
 ἐπιπλοῦς, *nauigatio aduersus aliquem.* ἀχνοος,
 ἀχνος, *expers lanuginis.* ροδίχρως, ροδίχρους,
roseo colore infectus. Quibus adde ἀπλός,
simplex, ἀπλός. ἀπλόη, ἀπλή: ἀπλόον, ἀπλέν.
 τὰ ἀπλόα, ἀπλά, sic διπλός, *duplex*, διπλόη,
 διπλόον: τριπλός, *triplex*, πετραπλός, *qua-*
druplex. Et composita ex Ionico μνεία pro
 μνῆ. *mina.* δίμνος, τρίμνος, τετράμνος, *duarum*, B
trium, quatuor minarum.

Spectant etiam huc χρύσεος, δεργύρεος,
 χάλκεος, *aureus, argenteus, aureus.* χρυσῆς, ἀρ-
 γυρῆς, χαλκῆς. σιδήρεος, σιδηρῆς, *ferreus.* Φοινί-
 κεος, Φοινικῆς, *puniceus.* ὑάλεος, ὑαλῆς, *vitre-*
us, & alia multa in eos.

Ἔσται χρυσῆ, χρυσῇ, χρυσοῖον, χρυσῆν. ἀργυρέα,
 ἀργυρῆ. ἀργύρεον, ἀργυρῆν. C

Excipe ὀγδοῦς, ὀγδόη, ὀγδοῖον, *octauus.* Nus-
 quam enim contrahitur.

Σάς, *saluus, integer*, contrahitur con-
 tractione Attica in nominatiuo singulari,
 σάς, σῶς, & in accusatiuo plurali σείας, σῶς.
 & in neutro τὸ σάον, σῶν, *saluum.* In plurali τὰ
 σάα, σῶ, apud Suidā. Dicitur etiam pro σάος,
 σῶς, καὶ τὸ σῶον. In plurali σῶοι, per contra-
 ctionem

A ctionem σοῖ, teste Suida. In accusatiuo plurali generis fœminini σῶς pro σῶας, teste Thoma in Eclogis Atticis. At verò σόϙ, non contrahitur; nisi quis neutrum illud τὰ σῶ, & τὰς σῶς, hinc deducere velit, pro σόα & σόας.

C ONTRAHUNTUR præterea in tertia declinatione neutra in εον, idq; ad hunc modum.

Sing. τὸ καὶ ᾧ ὀστέον, ὀστέον, os οἶσι. τῷ ὀστέῳ, ὀστέῳ. τῷ ὀστέῳ, ὀστέῳ.

Dual. τὼ καὶ ᾧ ὀστέω, ὀστέω, accentu acuto: ὀστέων, ὀστέων.

Plur. τὰ καὶ ᾧ ὀστέα, ὀστέα. τῶν ὀστέων, ὀστέων. τῶν ὀστέων, ὀστέων.

C IN QUINTA declinatione contrahuntur in nominatiuo & reliquis casibus, ὁ πλακῆεις, πλακῆς, πλακῆντϙ, placenta. ὁ σιμόεις, Simois. σιμῆς, σιμῆντϙ. sic ἡ ὀπῆς, Opus. ἡ ἀμαθῆς, Amathus. Item ὁ ἡμῆς, ἡμῶντϙ, ἀμῆεις, honoratus, & similia.

Item participia præsentis temporis à verbis circumflexis, ποιέων, ποιῶν, ποιέον, ποιέον, faciens. His adde circumflexa in ηρ, τὸ ἔαρ, ver, ἡρ. τὸ ἔαρ, ἔαρ, adeps. τὸ κῆαρ, κῆρ, cor, ἀνι-

mus.

mus. Genitiuus ἑαρ@, ἥρ@. σῆαρ@, σῆρ@. A
 κῆαρ@, κῆρ@, accentu circumflexo in pe-
 nultima. Contrahitur etiam ὁ λάας, *lapis*,
 λάς. τῆ λάα@, λα@. τῇ λάαϊ, λαϊ.

A N N O T A T.

LEGIMVS tamen κῆες, σῆες, acuto in ultima,
 & sunt genitivi ab illis Rectis, κῆς, σῆς, horum enim re-
 gularis genitiuus est κῆες, sicut huius σῆς, fera, σῆες. B
 αὶ ἡ κῆς, πῆς κῆες, sorrem & fatum & mortem si-
 gnificans, non est contractum. sic λᾶς contractum decli-
 natur etiam more non contractorum, τῷ λαός, λαῖ, λαῖν.

SYNCOPE N patiuntur nonnulla oxy-
 тона & baryтона quintæ in plerisque obli-
 quis; ὁ πατήρ, *pater*, πατέρ@, πατρός, πατρί. πα-
 τέρα tantum, non πάτερα, ad differentiam C
 Dorici nominis, πάτερα pro πάτερη, quod pa-
 triam significat. Sic ἡ μήτηρ, μητέρ@, μητρός,
 μητέρα. & ἡ γαστήρ, *venter*, γαστέρ@, γαστρός, γα-
 στέρα, tantum, ut distinguantur à nomine ἡ
 μήτρα, μήτρας, *matrix*, & ἡ γάσπα (quod & γά-
 σπη) *vas amplum & capax*.

EODEM modo syncopen subeunt, ὁ ἀ-
 νήρ, *vir*, ἀνέρ@, ἀνδρός, ἀνέρες, ἀνδρες. ἀνέρων, ἀν-
 δρῶν. ὁ κύων, *canis*, κύον@, κυνός, κυονι, κυνί.

G ἡ θυ-

A ἡ θυγάτηρ, filia, θυγάτηρ, θυγατρός. θυγάτερ, θυγατρί. θυγάτηρα, θυγάτρεα. ὦ θυγάτερ. Et sic in aliis numeris.

ANNOTAT.

Πατήρ, γαστήρ, μήτηρ, tantum habent syncopen in genitiuo & datiuo singulari; ut plerique recte volunt: licet, ut inquit Renatus Guillonius, sint qui dissentiant, asserentes, posse dici in duali, τὸ & ὃ πατέρε, πατρε, πατέροιν, πατρεῖν, & in plurali πατέρες, πατρες. In genitiuo & accusatiuo πατέρον & πατέρας tantum, ad differentiam genitiuorum & accusatiuorum nominis πατέρ, patria. Eademque ratio est nominum μήτηρ & γαστήρ.

NEUTRA in ὁ per eos contrahuntur in datiuo singulari; ἄστυ, urbs, ἄστυ, ἄστυ, ἄστυ, ἄστυ, & in accusatiuo plurali ἄστυα, ἄστυ, apud Iso-
C cratem in Paneg. & apud Euripidem in suppl.

ACUTRA in υς, eos, contrahuntur in datiuo singulari, nominatiuo, accusatiuo, & vocatiuo plurali masculini generis, ὁ ἡδύς, ἡδέ, ἡδέι, ἡδέϊ, ἡδέες καὶ ἡδέας, ἡδέας, suavis; sic ὁξύς, acutus, ὁ δριμύς, acerbus, & similia. Neutra horum non contrahuntur in plurali.

NOMINA in υς, vos, contrahuntur in nomi-

co
nominati
rali: ὁ βόρευς,
βόρευας, β
ca, νέκυς, m
hitur βῆς,
cē βῆς. Iter
naues. sic

COM
tur in accu
minini gen
tuo & vo
tro plural
ζοῖνα, μέζο
ζυς. τὰς κα
μέζοῖνα, μέ
per syncop
νι, χέρεν, &
χέρεν, viro
χέρεῖνα.

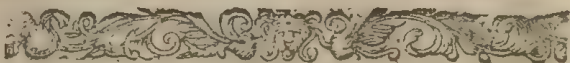
CÆT
casibus c
matic

nominatiuo, accusatiuo & vocatiuo plu- A
rali: ὁ βότρευς, racemus, βότρευς, οἱ & ᾧ βότρες,
βότρεας, βότρευς. crasi facta in υ, sic σάχυνς, spi-
ca, νέκυνς, mortuus. In iisdem casibus contra-
hitur βῆς, οἱ καὶ ᾧ βόες, τὰς βόας, βῆς, & Dori-
cè βῶς. Item ναῦς, nauis, αἱ καὶ ᾧ καὶ τὰς ναῦς,
naues. sic γράυς, anus, vetula.

COMPARATIVA in ων contrahun- B
tur in accusatiuo singulari masculini & fe-
minini generis, & in nominatiuo, accusa-
tiuo & vocatiuo plurali, & in genere neu-
tro plurali, ὁ καὶ ἡ μείζων, maior. τὸν καὶ τὴν μεί-
ζονα, μείζονα, μείζω. οἱ αἱ καὶ ᾧ μείζονες, μείζονες, μεί-
ζους. τὰς καὶ τὰς μείζονας, μείζονας, μείζους, καὶ τὰ
μείζονα, μείζονα, μείζω. Aliquando truncantur
per syncopen; ὁ χερείων, deterior. Dat. χερείο- C
νι, χέρει, & mutato ε in η, χέρηι. Iliad. I. αἰδρὶ
χέρηι, viro deteriori, inferiori. Sic χέρηα, pro
χερείονα.

CÆTERVM nomina, quæ in omnibus
casibus contrahuntur, appellant Gram-
matici ὀλοπαγῆ, quæ verò tantum
in quibusdam, ὀλι-
γοπαγῆ.

A

Caput septimum.

DE HETERO-
CLITIS.

B

V A D A M Heteroclita variant genere, quædam declinatione, quædam terminatione, quædam aliis modis.

GENERE variant hæc: *ῥεσμός*, *vinculum*, *ῥετμός*, *remus*, *ζυγός*, *iugum*, *κύκλος*, *circulus*, *λύχνος*, *lucerna*, *μοχλός*, *vectis*, *ῥάτ*, *dorsum*, *στάθμός*, *statio*, *τράχηλος*, *collum*. In singulari enim masculina sunt; neutra in plurali, *τὰ ῥεσμά*, *ῥετμά*.

A N N O T A T.

C

V C V R P A N T V R tamen in masculino quoque genere, *οἱ ῥεσμοὶ*, *ῥετμοὶ*, *κύκλοι*, *λύχνοι*, *μοχλοὶ*, *τράχηλοι*. Leguntur etiam apud Poetas *μνῆα* pro *μνῆσι*, humeri, *ῥέπα* pro *ῥέποι*, *ῥάνα*. Masculinis predictis addendum est *ὁ ῥίφος*, *currus*, *biga*, quamvis multi velint esse *fæminina*.

F O E M I N I N V M, *κέλευθρος*, *via*, & commune *ὁ κῆρ* ἢ *τὰ ῥέρα*, neutra sunt in plurali, *κέλευθα*, *τὰ ῥέρα*. Inuenias etiam *κελεύθους*.

ἢ γυναι-

D

ἢ γυναι-
manus, m
accusatiu
πίλιε, χῆρε

IDEM in
στε, τὸ ἡμέτε
ἔρε & Synesi
dixit. Quidam
& manere ge
mutationem
masculinum

HET
variant, v
minationi

Vnius ter
minationi

ἡ γυνή, ὁ δῶς, πόλις, χεῖρ, *mulier, via, ciuitas, manus*, masculina sunt in nominatiuo, & accusatiuo dualis numeri, τὼ γυναῖκε, ὁ δῶ, πόλιε, χεῖρε.

ANNOTAT.

IDEM in aliis quoque accidit; legimus enim τὼ φύσσε, τὼ ἡμέρε, τὼ τέχεα, imò Euripides in singulari τῷ δόξης & Synesius, τῷ συμφορῶς & Sophocles τῷ σάλπιγγι dixit. Quidam putant hac & similia vocabula verè esse & manere generis fœminini; & tantùm in articulo esse mutationem generis. Atticos enim vsurpare articulum masculinum τὼ pro fœminino τά.

HETEROCLITA quæ declinatione variant, vel vnus sunt in nominatiuo terminationis vel diuersæ.

Vnius terminationis

ὁ δῶς, δῶρε, δῶρη, *Dares*. ὁ λάχης, λάχε, λάχη, *Laches*. ὁ θαλῆς, θαλῆ, vel θαλῆς, θαλῆ, *Thales*. sic ὁ χρέμης, *Chremes*, ὁ μύκης, *Mygus*. ὁ ἄρης, ἄρε, *Ionicè* ἄρεω, *Mars*. ἄρης, ἄρη, ἄρε, ἄρει, ἄρες, ἄρευς. ὁ νῆς, *mens*, τῆ νῆ, καὶ τῆ νοῶς, νοῖ. ὁ διπῆς, διπῆ, διποδῆ, *bi-*
pes.

A

pes. τρέπας, τρέπας, τρέποδος, *tripes*. sic cætera à πᾶς composita, vt οἰδίπας, *Oedipus*, οἰδίπας, οἰδίποδι ⊙, dicitur etiam οἰδιπόδης. ὁ μίνως, *Minos*, τῷ μίνω, μίνω ⊙. ὁ γέλως, *risus*, γέλω, γέλωτ ⊙. ὁ πάρις, *Paris*, πάριδι ⊙ & πάρι ⊙. τὸ γάλα, *lac*, γάλακτι ⊙, ab inusitato γάλαξ.

B

Vnius terminationis

ἡ γυνή, γυναῖκός, γυναῖκι, γυναῖκα, ᾧ γύναϊ. Dat. Plur. γυναῖξι ab inusitato γύναξ, *Mulier*.

Vnius terminationis

C

Μέγας & πολύς *magnus & multus*, accipiūt suos obliquos per omnia genera, omnesque numeros ab inusitatis, μεγάλ ⊙ & πολλός, præter accusatiuum singularem masculinum; nominatiuumq; & accusatiuum neutrum, ὁ μέγας, τῷ μεγάλῃ, τῷ μεγάλῳ, τὴν μέγαν.

Fœm. ἡ μεγάλῃ, τῆς μεγάλης, τῇ μεγάλῃ, τὴν μεγάλην.

Neu.

Neut. ὁ μέγας, τὸ μέγαλον. A

ὁ πολὺς, τὸ πολλόν, τῷ πολλῷ, τὸν πολύν.

Fœm. ἡ πολλή, τῆς πολλῆς.

Neut. τὸ πολὺ, τὸ πολλόν. Vsur-

pant tamen poëtæ rectos,

πολλὸς & πολλόν. iidem regu-

lariter declinant ὁ πολὺς, τὸ

πολέον. Hinc accusatiuus B

τὸς πολέας, multos.

ἡ χεῖρ, manus, χεῖρς, poëticè

χεῖρός. Vnde dariuus plura-

lis χερσὶ, & genitiuus dualis

παῖν χερσῶν.

ὁ Ζεὺς, διὸς, δι, δία, ὦ Ζεῦ, Iupiter.

τὸ ὕδωρ, ὕδατ, aqua. C

ὁ Ἀριστοφάνης, ἀριστοφάνει, τὸν

αριστοφάνην, οἱ ἀριστοφάναι, τὸς

ἀριστοφάνεις. Nam quædam

propria nomina primæ cō-

tractorum, habent inter-

dum casus parisyllabicos

primæ simplicium, vt dixi-

mus cap. 5. quod etiam ac-

cidit compositis ab ἔτ, annus,

Vnius ter-
minationis

Neu.

A

Vnius ter-
minationis

annus, ἐπιδέτης, septennis. οἱ ἐπιδέται, τὰς ἐπιδέτας, δέτης, biennus. τρεῖς, tricennus. ἑξέτης, sexennus, vel διετής, τρεῖς. Vtroque enim modo à doctis scribitur.

ANNOTAT.

B

PROPTER hanc diuersitatem Heteroclitorum sub
vna terminatione, nascitur etiam apud Latinos quadam
diuersitas, dum Darcus, Daris, Daretus, Darem, Daretem,
seu Daretia, et ô Dares, vel Dare usurpant. Sic Chremes,
Chremæ, vel Chremis, Chremetis. Et idem iudicium esto
de alijs his similibus.

SIC composita nonnulla à πὺς, dupliciter declinant, Oedipus, Oedipi, vel Oedipodis, polypus, polypi, polypodis.

C

HETEROCLITA diuersæ termina-
tionis hæc sunt.

Μωσῆς, τῆ μωσῆ, *Moyſes.*
 μωϋσῆς, τῆ μωϋσῆ:
 μωσέϋς, τῆ μωσέως.
 μωϋσέϋς, μωϋσέως.
 γόνυ, γόνυ, *geni*, & metathesi, γυνός.
 γόνας, γόνατ.
 Δόρυ, *hastā*, διόρυ, *metathesi* δερός.
 διόρας.

τὸ { δόρας, δόρατ[⊙]. A
 { δέρας, δέρατ[⊙].
 { δόρ[⊙], δόρε[⊙], δόρας.
 { λαας, λαρίς, λάα[⊙], & crasi λα[⊙].
 ὁ { λα[⊙], τῷ λάα, τὸν λαόν.
 { λαας, τῷ λάα, τῷ λάα, per primam sim-
 plicium.

τὸ λα[⊙], τῷ λάε[⊙], ὁ λαῖς, λαῖ[⊙], ὁ λας, τῷ
 λαός. B

ὁ { υῖος, τῷ υῖ[⊙], filius.
 { υῖς, τῷ υῖ[⊙], υῖ[⊙].
 { υἱός, τῷ υἱέως.
 ὁ { μάρτυρ, μάρτυρ[⊙], Martyr, testis.
 { μάρτυρ[⊙], μαρτύρ.
 { ψίτυρ, ψίτυρ[⊙], surro.

ὁ ψίτυρ[⊙], ψιτύρ, sæpe enim à genitiuo
 imparisyllabo, formatur nominatiuus, C
 qui declinetur parisyllabicè: genere non-
 nunquam diuersus; ἡ κάλυξ, κάλυκ[⊙], ἡ κα-
 λύκη, καλύκης, calyx, flos rose non expansus.
 folliculus. ὁ χιτῶν, χιτῶν[⊙], ἡ χιτῶνη, tuni-
 ca. τὸ δάκρυ, lachryma, τῷ δάκρυ[⊙], τὸ δά-
 κρυον.

Tribus casibus flectitur, ἀλλήλων, ἀλλή-
 λοις, ἀλλήλας. Fœm. ἀλλήλων, ἀλλήλαις, ἀλλή-
 λας.

A λας. Neut. ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἄλληλα. Exponitur per aduerbia, *in uicem, mutuò*; per nomina, *alter alterum, alij alios*.

Plurima alia apud Græcos sunt, quæ cū idem significant, duplicem tamen terminationem, & sæpe duplex genus habent, ὃ θρήν, θρήνε, *luctus*. ὃ θρήν, θρήνε. ὃ δώμα, δώματ, ὃ δόμος, δόμος, *domus*. ἡ νείκη, ης, ὃ νείκη, ε, ὃ ρίχα. ὃ ἀσπασμός, καὶ ὃ ἀσπασμα, *salutatio*. Et alia huius notæ.

A N N O T A T.

Ζεὺς, τῷ διός, *sunt qui decem huius nominis nominationis adferant*, ζεὺς, ζῶ, τῷ ζωός, ζᾶν, τῷ ζανός, ζῆς, ζᾶς, Δεὺς, βδεὺς, δις, ἀ quo propriè διός, Διὺ, Δᾶν.

DE LICENTIIS POETICIS

CIRCA MUTATIONES
declinationum.

POETÆ dativum singularem secunda declinationis simplicium, & dativum singularem & pluralem tertia, & accusativum singularem eiusdem per metaplesmum sæpe immutant, ut in subiectis exemplis cernere licet.

τῷ	{	ὑσμῖνι	}	pro	{	ὑσμῖνῃ,	ὑσμῖνη,	bellum, pu-	
		ἀλκί		ἀλκή,		ἀλκή,	gna.		robur.
τῷ		κλάδι		κλάδι,		ὀκλάδι,	ramus.		

πολυ-

<p>πολυπλά- τα μελίκρατι τῇ παρδέ- νι λιπῇ τὸν ἱκπῆνα</p>	<p>pro</p>	<p>πολυπλά- τάγω. μελικράτω, παρδένω, λιτῷ, ἱκπῆνω,</p>	<p>πολυπλάτατος, A multistrepus. μελίκρατον, mul- sum. παρδένω, vir- go. λιτὸν, pannus lineus. ἱκπῆνω, miluus. reperitur ta- B men ὁ ἱκπῆν.</p>
<p>ἄσπρασι ἐγκασσι τοῖς πρόβασι</p>	<p>pro</p>	<p>ἄσπροις, ἐγκάτοις, προβάτοις,</p>	<p>ἄσπρον, fidus. ἐγκατον, intesti- num. πρόβατον, ovis.</p>
<p>πέταλοι ἀνδραπό- δοι πρόσωπα- σι δένδροις κλάδοις</p>	<p>pro</p>	<p>πετάλοις, ἀνδραπό- δοις, πρόσωποις, δένδροις, κλάδοις,</p>	<p>πέταλον, foli- C um. ἀνδράποδον, mancipium. πρόσωπον, per- sona. δένδρον, ar- bor ὁ κλάδος, ra- mus.</p>

Reperitur quoque τὰ κρίνεα, lilia, ἀ κρίνον, τὰ πρόσωπα, πατα,

A πατα, τῶν προσωπάτων, personæ, facies, ἀ προσωπον, τῶν μηλάτων, pro μήλων ἀ μήλον, ouis, seu malum.

Ætoli pro dativis quinta, usurpant dativos tertie, τοῖς γέρντοις, pro γέρσι, senibus, τοῖς διλημμάτοις, παδημάτοις, pro διλήμμασι, παδήμασι. Quos Latini videntur imitari dum dicunt, Dilemmatis, Epigrammatis.

Quadam nomina nullam declinationem sequuntur, ut diminutiva circumflexa in ūs. ὁ καμῦς, τῷ καμῦ, τῷ καμῦ, τὸν καμῦν, Camylus, ὁ διονῦς. Bacchulus. & SACROSANCTVM NOMEN, ὁ Ἰησοῦς, τῷ Ἰησοῦ, τῷ Ἰησοῦ, τὸν Ἰησοῦν, ᾧ Ἰησοῦ. Et hæc de Heteroclitis.

Caput octauum.

C DE FORMATIONIBVS ADIECTIVORVM.

A SCVLIN A in os, faciunt foemininum in η, neutrum in ον, ὁ καλὸς, ἡ καλή, τὸ καλὸν, pulcher, pulchra, pulchrum.

EXCIP E finita in os purum, aut ρos, hæc enim habent foemininum in α, ὁ ἅγιος, sanctus, ἡ ἁγία, τὸ ἅγιον. ὁ ἀνθηρὸς, floridus, ἡ ἀνθηρὰ, τὸ ἀν-

τὸ ἀνθηρὸν,
ἔγδοον ὁ ἀν-
reliqua à

Exc
us, Scalia
exit, de q

Alio
χρυσέην, τὸ χρ-
κεον. Verum
nationes, se
munia fan-
χαλκῇ, ἀρ-
σὺς, χαλκῶν

APVD
commun
deriuata,
Φιλῶ, ον
nes. ἐλ, ἡ κε
ὁ καὶ ἡ Φορ
διόξῳ, g

POET
contenti ple
communia f

τὸ ἀνθηρὸν, *præter*. ὁ ὀγδοῖς, *oſtauius*, ἡ ὀγδοή, τὸ ἄ
 ὀγδοὺν ὁ ἀπλός, *simplex*, ἡ ἀπλή, τὸ ἀπλόον, &c
 reliqua ἀπλόῳ composita.

EXCIPE secundò, ἄλλ, ἄλλη, ἄλλο, *ali-*
us, & alia nonnulla, quorum neutrum in ο
 exit, de quibus suprà cap. 4.

ANNOTAT.

ALIQVI excipiunt etiam ὁ χρύσεος, aureus, ἡ B
 χρυσή, τὸ χρύσειον. ὁ χαλκός, *æreus*, ἡ χαλκή, τὸ χαλ-
 κεόν. Verùm alij rectè volunt, non esse communes termi-
 nationes, sed Ionicas; χρυσία enim & χαλκία sunt com-
 munitia fœminina; illa verò χρυσή, aurea, ὑαλῆ, vitrea,
 χαλκή, *ærea*, & similia, regularia sunt à contractu χρυ-
 σός, χαλκός, ὑαλός.

APUD Atticos nomina in ος, habentur
 communia, maximè si sint composita, &
 deriuata, ὁ καὶ ἡ φιλόσοφος, *Philosophus*. πάν- C
 τος, *omnibus* charus. ἔυπορος, *parabilis*, δι-
 κός, ὁ καὶ ἡ κόσμος, *modestus*, *mundus*.
 ὁ καὶ ἡ φρόνιμος, *prudens*, χρήσιμος, *utilis*, ἐν-
 δοξός, *gloriosus*.

ANNOTAT.

POETÆ plus sibi permittunt; prædictis enim non
 contenti pleraque etiam simplicia vsurpant tanquam
 communia sub eadem terminatione, ὁ καὶ ἡ κλυτὸς, *illu-*
stris,

A stris, inclytus & inclyta. φαῦλος, piger, nauci, κοινός, communis. δυσηρότατος, miserrimus & miserrima, apud Euripidem in suppl.

QUARTÆ declinationis communeως, neutrum habet ων, ὁ καὶ ἡ ἔυχεως, τὸ ἔυχων, *fertilis, fertile.*

NOMINA quintæ in ας, fœmininum habet in αινα, neutrum in αν, ὁ μέλας, μέλαινα, μέλαν, *niger.* τάλας, τάλαινα, τάλαν, *miser.*

Excipe cum compositis πᾶς, πᾶσι, πᾶν, *omnis.* Et participia in ας, τύψας, τύψασα, τύψαν. ἰσᾶς, ἰσᾶσι, ἰσᾶν. μέρας, tertię simplicium, fœmininum habet, μεράλη, neutrum, μέρα.

NOMINA in ην, fœmininum εινα, neutrum εν, ὁ τέρλεω, ἡ τέρεινα, τὸ τέρεν, *tener.* Quamuis sub eadem terminatione, ὁ καὶ ἡ ἄρστω seu ἄρρτω vsurpetur, neutrum, τὸ ἄρρεν, sicut etiam ὁ καὶ ἡ τέρλω.

PARTICIPIA passiva & actiua in ες, fœmininum εσαι, neutrum εν; τυφθεῖς, τυφθεῖσα, τυφθέν. τυπεῖς, τυπεῖσα, τυπέν, *verberatus.* ἠθεῖς, ἠθεῖσα, ἠθέν. θεῖς, θεῖσα, θέν, *ponens.*

COMMUNE in ης, neutrum ες, ὁ καὶ ἡ ἀληθής, τὸ ἀληθές, *verus.*

MASCULINA ες, fœmininum εσα, neutrum

neutrum
tiosus. τιμή
sus. Etpen
μελῶ. μελῶ
μελιτίας. μ
υπνός, υπνός,

COMI

παρεῖς, τὸ φ
quis, quæ, q

PART

Actiua vel
neutrum

φῶα, πτω

MASC

neutrum

ἀνίκε, ἰζύς,

ον, dimidiu

COM

κρυς, sine la

COM

μων, fælix

Sic cor

maior, mai

chrior. ἀνα

tus, a, um. I

neutrum εν; ὁ χαρής, χαρήσα, χαρήεν, *gratiosus*. τιμήεις, τιμήεσα, τιμήεν, *honoratus, pretiosus*. Et per contractionem τιμής, τιμήεσα, τιμῶ. μελιτῆς, μελιτῆσα, μελιτῆν, *mellens*, pro μελιτόεις, μελιτόεσα, μελιτόεν. Excipe εἰς, μία, ἐν, *unus, una, unum*.

COMMUNEIS, neutrum ι, ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, τὸ φιλόπατρι, *amans patriam*. ὁ καὶ ἡ πῖς, πῖ, *quis, quæ, quid*.

B

PARTICIPIA præteriti temporis ætterna vel media in ως, foemininum in υα, neutrum in ος, πετωῶς, *qui verberavit*, πετωφῶα, πετωφός. τετωῶς, τετωῶα, τετωός.

MASCULINA in υς, foemininum εια, neutrum υ, ὁ γλυκὺς, γλυκεῖα, γλυκύ, *dulcis & dulce*. ἰξύς, ἰξεία, ἰξύ, *acutus*. ἡμιους, ἡμισία, ἡμισυ, *dimidius*.

C

COMMUNEUS, neutrum υ, ὁ καὶ ἡ ἄδλακρος, *sine lachrymis*, τὸ ἄδλακρυ.

COMMUNEON, neutrum ον, ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, *felix*, τὸ εὐδαίμων.

Sic comparatiua ὁ καὶ ἡ μείζων, τὸ μείζον, *maior, maius*. ὁ καὶ ἡ καλλίων, καὶ τὸ κάλλιον, *pulchrior*. ἄκων tamen facit ἄκωσι, τὸ ἄκον, *inuitus, a, um*. sic ἐκὼν, *lubens*, ἐκῶσα, ἐκόν.

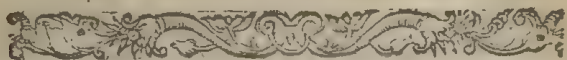
COM.

A COMMVNE 85, neutrum 8ν, ὁ καὶ ἡ πολύω85, τὸ πολύω8ν, *multipes*. sic ὁ καὶ ἡ εὐν85, τὸ εὐν8ν, *beneuolus*.

COMMVNE ωρ, neutrum ορ, ὁ καὶ ἡ ἀπάτωρ, *sinē patre*, τὸ ἀπάτορ. sed hoc neutrum rarum est. ὁ καὶ ἡ φιλόω85, *amans liberorum*, & similia, carent neutro.

OMNIS generis sub vna terminatione
B dicitur esse, ὁ, ἡ, τὸ, μάκαρ, *beatus*.

Alij putant nulla huius generis reperi-
ri. Apud Orpheum legitur fœmininum
μάκαρι8.

Caput nonum.

C DE FORMATIONE
SVBSTANTIVORVM.

SVBSTANTIVIS quibusdam masculinis formantur quædam substantiua fœminina, idq; in pluribus declinationibus.

A NOMINIBVS primæ simplicium hæc & similia in ια, ὁ ψάλτης, *cantor*, ψάλ-
τριά;

τριά, *cantat*
ἡ ποιητὶς, *poet*
quitympan
cen, ἡ αὐλή

VEL in
π8, ιδ8, *P*
maritus, ἡ π
νω, ἡ δ8ω
π8, *vates n*
Scythia.

VEL in
phetia, λά
cultus, δ8
natio.

VEL in
venditor,
δ8ω8της,

A NC
fiunt hæc
cus, μαργεί
scorpius. δ8
να, lupus, λ
δ8λ8, se
agnus, ἀμ
venatrix.

τρια, *cantatrix*, ὁ ποιητής, ἡ ποιήτρια, *poëtria*, vel A
ἡ ποιητὶς, ποιητὶς, *poëtis*, *poëtidos*. ὁ τυμπανιστής,
qui tympana pulsat, ἡ τυμπανίστρια. αὐλητής, *tibi-*
cen, ἡ αὐλήτρια, vel αὐλητρίς, *tibicina*.

VEL in πς, ὁ προφήτης, *Propheta*, ἡ προφή-
τις, *idē*, *Prophetissa*, *Prophetis*. ὁ παρθένος,
maritus, ἡ παρθένος, *uxor*. ὁ δεσπότης, *domi-*
nus, ἡ δεσποτία, *domina*. ὁ μαίτης, *vates*, ἡ μαί-
τις, *vates mulier*. ὁ Σκύθης, ἡ Σκυθίς, *mulier ex* B
Scythia.

VEL in εα, ὁ προφήτης, ἡ προφητεία, *pro-*
phetia. λάτρης, *cultor*, *seruus*, λατρεία, *seruitus*,
cultus, δεσπότης, *dominus*, δεσποτεία, *domi-*
natio.

VEL in αινα & οινα: ἰχθυοπώλης, *piscium*
venditor, ἰχθυοπώλαινα, *piscium venditrix*.
δεσποτίας, *δεσποίνα*, *herus*, *hera*. C

A. NOMINIBVS tertiæ simplicium
fiunt hæc & similia in αινα, ὁ μάγειρ, *co-*
cus, μαγείραινα, *coqua*. ὁ χιόρπις, ἡ χιόρπίαινα,
scorpius. θεός, *Deus*, θεάινα, *dea*. λύκ, *lupa*,
lupus, *lupa*, vel in α, & η, θεός, *Deus*, θεά, *dea*.
δέλ, *seruus*, δέλη, *serua*. vel in ις, ἀμνός,
agnus, ἀμνίς, *agna*. κυνηγός, *venator*, κυνηγίς,
venatrix.

H

VEL

A VEL in εια, ὁ ΔῆλⓈ, δελεία, *seruus, seruitus*. ὁ μοῖχⓈ, μοιχεία, *adulter, adulterium*.

A NOMINIBVS quintæ declinationis hæc & alia huiusmodi, in αйна, ὁ τέκτων, τέκτωνα, *fabricator, fabricatrix*: ὁ λέων, λέαινα, *leona*. ὁ θεράπων, *famulus*, θεράπωνα, *famula*, vel θεραπαῖνις. ὁ λάκων, ἡ λάκωνα, *Lacena*.

VEL in σα, ὁ ἄναξ, *rex*. ἄνασσα, *regina*. πένης, *pauper*, ἡ πένησα, *pauper*. Et gentilia, ὁ θρεῖξ, ἡ θρεῖσσα, *Thrassa vel Thressa*. κρής, κρήσσα, *Cretensis, Cressa*. λίβυς, λίβυσα, *Libys, Libyssa*. φοῖνιξ, φοῖνοισα, *Phænix, Phænissa*.

VEL in εια, ὁ δοτήρ, *dator*, ἡ δότηρα, *datrix*, quamuis etiam formari possit à δότης.

A NOMINIBVS tertiæ contractorum varia quoq; formantur substantiua: ὁ βασιλεὺς, *rex*, βασίλισσα, βασίλινα, βασίλεια, *regina*, & βασιλεία, *regnum*. ἱερεὺς, *sacerdos vir*, ἱερεῖα, *sacerdos femina*.

AB ADIECTIVIS primæ declinationis contractæ fiunt vñtatissima substantiua in εια proparoxytona: ὁ καὶ ἡ ἀληθής, ἀλήθεια, *veritas*. ὁ καὶ ἡ ἀσελγής, ἀσελγία, *impuritas*. ἀσεβής, ἀσεβεία, *impietas*. ἁμαθής, *indoctus*, ἁμαθία, *inscitia* & ἁμαθία: sicut ab ἀτυχής

καὶ εὐτυχής
εὐτυχία, *sa*

AB A
substanti
νοια, *benen*
Δίγνοια, *me*

DE FO
S I P

FORM
substa
nem sign
dinem se
piam; &
ἀνθρωπⓈ
πρωτοκ
πορικός, *Rh*
ΑχιλλείⓈ
tim in eos
ρεος, *aureu*
lapis. λίθιν
ligneus. *pa*
Partim in
& μος, *pu*

καὶ εὐτυχής, *infelix, felix*. ἀτυχία, *infelicitas*, **A**
εὐτυχία, *felicitas*.

AB ADIECTIVIS in *es* tertiæ, fiunt
substantiua proparoxytona in *οια*. εὐνης, *εὐ-*
νοια, *benevolentia*. ἀνης, *ἀνοια*, *amentia*. Διάνης,
Διάνοια, *mens*. Διάρρης, Διάρροια, *profluvium*.

DE FORMATIONE POSSES-
SIVORVM ET SIMILI-

um nominum.

FORMANTVR præterea adiectiua à
substantiuis, quorum alia possessio-
nem significant, alia materiam & similitu-
dinem seu affectionem quandam, alia co-
piam; & hæc exeunt partim in *ος* acutum,
ἀνθρωπος, ἀνθρωπικός, *humanus*. ὁ πλατων.
πλατωνικός, *Platonicus*. Αχαιός, *Achaicus*. ρη- **C**
τορικός, *Rhetoricus*. partim in *εις*, ἀνθρώπος,
Ἀχίλλειος, *Achilleus*. Ἡσίοδου, *Hesiodus*. par-
tim in *εος*, Ἑκτορος, *Hectoreus*. χρύσεος, *argen-*
teus, *aureus*, *argenteus*. Partim in *ων*, ὁ λίθος,
λίθινος, *lapideus*. τὸ ξύλον, *lignum*. ξύλινος,
ligneus. θάλασσα, *mare*. θαλάσσιος, *marinus*.
Partim in *ωδης*, λιθώδης, *lapideus*. Item in *ως*
& *μος*, πατρῷος, *paternus*. νόμιμος, *aquus*, *iustus*.

A SPECTANT huc etiam quæ denomi-
natiua à Grammaticis appellātur, ὁ φίλος,
amicus, à quo, ὁ φίλων, *Philo*, Φιλία. Φιλότης,
amicitia. σώφρων, *temperans*, à quo σωφροσύ-
νη, *temperantia*.

AB ADIECTIVIS fiunt quoque alia
adiectiua, ἄπειρος, *immensus*, ἀπειρέσιος, vel
ἀπερείσιος.

E A SUBSTANTIVIS verò substanti-
ua, ὁ οἶκος, οἰκέτης, *seruus*, *domesticus*. δῆμος,
populus, *tribus*. δημότης, *popularis*, *tribulis*.

Nomina quæ gentem, nationem, patri-
amue significant, formantur partim sub-
stantiua à substantiuis: σπάρτη, *Sparta*, σπαρ-
τιάτης, *Spartiata*. ἡπείρος, *Epirus*, ἡπιδρώτης, *Epi-
rota*. Σαμάρεια, *Samaria*, Σαμαρείτης, *Samari-*

C *tanius*. Νεάπολις, *Neapolis*, Νεαπολίτης, *Neapoli-*
tanius, partim verò adiectiua à substantiuis
ῥώμη, *Roma*, ῥωμαῖος, *Romanus*. Ἀθηναί, *Athe-*
na, Ἀθηναῖος, *Atheniensis*.

DE DIMINVTIVIS.

FORMANTVR ab appellatiuis, vari-
asque habent terminationes, ων, αῶς, αῶς,
ος, λος, ὤς. βάκχων, *bacchulus*, μωρών, *stul-*
tulus,

tulus, ῥόδα
à ῥωδός
tulus, ναυτι

FOE M

generalis
κρηνίς, fontis
uitatella.

FORM

visitatissim
εἰσιον, puel
cio, homul
paruula ci
ελον, tunic
nim non
tium, se
quatuor:
δρωπίον
homunculu
lò antè dic
τωνίσκος.

CIRCA

quoduis à quo
rat; dari tam
sed pudenter s

DE DIMINUTIVIS. 101

tulus, ῥόδαξ, *Rhodiolus*. ὀλίθαξ, *lapillus*. ζῳαῖ, A
 à ζῳόδορ, *Zenodorus*. νεανίσκος, *adolescē-*
tulus, ναυτίλ, *nautula*. διονῦς, *Dionysulus*.

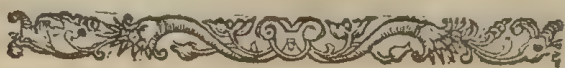
FOEMININA desinunt in ων, ις, σκη, vel
 generalius, η, ύψων, ab ύψιπόλη, *Hypsipylula*, ἡ
 κρηνίς, *fonticulus*, παιδίσκη, *puellula*, πολίχνη, ci-
 uitatella.

FORMATIO in ιον neutrorum est, &
 vñtatissima τὸ κέριον, κερίδιον, κερίσκιον, & κερ- B
 εῖσιον, *puellula*. ἀνθρώπιον, ἀνθρωπάριον, *homun-*
cio, *homulus*, γνωμίδιον, *sententiola*. Πολίχνιον,
paruula ciuitas. χιτώνιον, χιτωνάριον, χιτωνισκά-
 ριον, *tunicella*. Et sic de cæteris: à multis e-
 nim non vnum duntaxat oritur diminu-
 tiuum, sed plura, tria scilicet, aut etiam
 quatuor: ὁ ἀνθρωπ, *homo*: ἀνθρώπιον, ἀν-
 θρωπάριον, ἀνθρωπίσκ, *homulus*, *homuncio*, C
homunculus, sic à κέρη, præter quatuor pau-
 λό antè dicta, fit etiam κερίσκη, & à χιτῶν, χι-
 τωνίσκ.

ANNOTAT.

CIRCA has nominum formationes obserua non
 quoduis à quouis deduci, sed videndum esse, quid vsus fe-
 rat; dari tamen subinde noua quoque fingendi licentiam
 sed pudenter sumptam. Diligenter porrò addiscenda sunt

A ista nominum deriuationes, vt vno vocabulo in plura di-
ducto, copiam Graecanicarum vocum nobis paremus. Et
quamuis alij nonnulli multo plures diminutorum species
adferant, ista tamen iuuentuti sufficient. De verbalibus
agemus suo loca, & de patronymicis lib. 3.

Caput decimum.

B

DE GRADIBVS COM-
PARATIONIS.

COMPARATIO duplex est, re-
gularis & irregularis. REGVLARIS
habet has in positiuo ter-
minationes, ας, ης, υς, εις, ος, ςς, ων.

C Comparatiuus masculinus in τερος, su-
perlatiuus in τωτος; Foemininus in πια & τια
τη; Neuter in τερον & τωρον exit, vt in sequen-
tibus exemplis apparet.

Μέλας, μελάντερος, μελάντωτος, *niger.*

Μέλαινα, μελαντέρα, μελαντάτη, *nigra.*

Μέλαιν, μελαίντερον, μελάντωρον, *nigrum.*

Eodē modo comparatur ὁ πάλας, *misér.*

Αληθής, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος, *verus.*

Εὐρύς, εὐρύτερος, εὐρύτατος, *latus.*

Χαερίης.

Χαρίεις, χαριέστερος, χαριέστατος, *gratiosus*. A
 Σοφός, σοφώτερος, σοφώτατος, *sapiens*.
 Απλῆς, ἀπλῆστερος, ἀπλῆστατος, *simplex*.
 Εὐδαίμων, εὐδαιμονέστερος, εὐδαιμονέστα-
 τος, *felix*.

PLURES adiectiuorum quæ regulari-
 ter comparantur, non sunt terminationes.
 Nam μακαροτάτη ἀμάκας, ratum & extraor-
 dinarium est. B

ANNOTAT.

Ex os cum vocalis longa natura vel positione, aut diph-
 thongus praeceat, fit οτερος, οτατος, per ο μικρόν. ἐνδοξος,
 ἐνδοξότερος, ἐνδοξότατος, *gloriosus*. πραῖος, πραότε-
 ρος, πραότατος, *mitis*.

At si vocalis brevis praeceat, fit, ωτερος & ωτατος,
 per ω μέγα, σοφός, σοφώτερος, σοφώτατος, *sapiens*. C

Excipe, κενός, κενότερος, κενότατος, *vacuus*. στενός,
 στενότερος, στενότατος, *angustus*. Reperitur tamen στενώ-
 τερος & κενώτερον.

Sunt & alia nonnulla quae utroque modo scribuntur,
 cum scilicet vocalis, quae praecedat os, anceps est, id est, mo-
 dō brevis, modō longa in eadem dictione: ἴσος, ἰσότερος,
 vel ἰσώτερος, æqualis. sic ἄνισος, ἰναῖνος, inæqualis. ἱκανός,
 ἱκανότερος, & ἱκανώτερος, quia ho-
 rum vocalis, modō brevis est, modō longa, quod tamen
 non fit in omnibus.

A IRRREGVLARIS comparatio illa dicitur, quæ non tantum in nominibus adiectiuis, sed etiam in aliis fit modo non consueto, & certa lege; cuiusque comparatiuus cum superlatiuo sæpe aliter quàm in $\pi\epsilon\textcircled{\text{C}}$ & $\text{C}\alpha\textcircled{\text{C}}$ exit. Exempla nominum adiectiuorum hæc sunt.

Ἀγαθός, *bonus*. Comparat. ἀμείνων, δεινός,

B βελτίων, κρείττων, λωίων, *melior*.

Superlat. ἀρίστου, βέλτερου, καλλίτερου, λαμπροτέρου, & quandoque ἀγαθώτατος, *optimus*.

καὶς, *malus*. Comparat. κακίων, χείρων, χε-
ρείων, *prior*. Superlat. κάκις, χείρις, *presti-
mus*. Inuenitur etiam κακώτερος, κακή, κακί-
ων, κακίστη. Neut. κακὸν, κάκιον, κάκιον.

C Μικρὸς, *parvus*. ἐλάττων, ἥττων, μείων, *minor*,
& quandoque μικρότερον, μικρότατον, ἐλάττω-
ς, *minimus*.

καλὸς, pulcher, καλῶν, κάλλις, pulcherri-
mus, aliquando etiam καλδιώτερον.

Αἰχρὸς, αἰχίων, αἴχης ⊙, turpis.

ΕΧΘΡΟΣ, ἐχθίων, ἐχθίς, inimicus. Nonnū-
quam ἐχθρόπερ, ἐχθρότατ.

φίλ@, φίλπερ@, φίλτατος, amicis. proë-
ticè, φίλιος, pro φιλώπερος, φιλώτατος. At-
ticè

ticè Φιλάπτει, Φιλάπτει, quæ termina-
tio in aliis quoque vsitata est, vt ἰδίει, ἰδι-
αίπει, ἰδιαίπτει, *proprius*. ἡσυχάει, ἡσυχά-
πτει, ἡσυχάπτει, *quietus*. Sic ἴσκει, *aqua-*
lis, μέσκει, *medius*, πλησίει, *propinquus*, ὄψι-
ος, *serus*.

Μέγας, μείζων, μέγιστος, *magnus*.

Πολύς, πλείων, πλείεστος, *multus*.

ῥάδιος, ῥᾶων, ῥᾶτος, *facilis*, Ionicè ῥήδιος.

Δάλλος, λαλίστερος, λαλίστατος, *loquax*.

ANNOTAT.

ATTICI multa alia per ἰστέει & ἰσάει comparant: λάγνός, λαγνίστερος, λαγνίστατος, *libidinosus*, ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος, ὀλίγιστος, *paucus*, ἀλαζών, ἀλαζονίστερος, ἀλαζονίστατος, *superbus*.

NONNULLA etiam in ἑστέει & ἑσάει exeunt
apud Atticos, pro τερεει & ταταει. ἀφρονός, ἀφρονέστερος, ἀφρονέστατος, *abundans*, ἀκρατός, ἀκρατέστερος, ἀκρατέστατος, *purus*. σπουδαίος, σπουδαϊέστερος, σπουδαϊέστατος, *studiosus*.

QVÆDAM in υξ oxytona, vt βαθύς, *pro-*
fundus, βραδύς, *tardus*, γλυκύς, ἡδύς, *dulcis*.
suavis, παχύς, *crassus*, ὠκύς, *celer*, comparan-
tur per υπερει, & υπετος, & per ἰων & ἰσος: βα-
θύς, *profundus*, βαθύτερος, βαθύτατος, vel βα-

A θίων, βάθις Θ. Fœm. βαθεῖα, βαθύτερα, βαθυτάτη, vel βαθίων, βαθίστη. Neut. βαθύ, βαθύτερον, βαθύτατον, vel βάθιον, βάθισον.

F I V N T quoque à comparatiuis & superlatiuis alia comparatiua & superlatiua:

χείρις Θ., *peßimus*, χειρότερος Θ., κύδις Θ., *maximus*, *illustrissimus*, κυδίστατος Θ., ἔχατος Θ., *ultimus*, ἐχατατώτατος Θ., ἐλάχιστος Θ., *minimus*, ἐλαχιστότερος Θ., λωίων, λωίτερος Θ., *melior*.

Πρότερος Θ., *prior*, ποτεραίτερος Θ.

ῥάων, *facilior*, ῥαότερον, Ionicè ῥηίτερον.

N E Q V E tantū adiectiua, sed & substantiua comparantur, κέρδις Θ., κερδίων, κέρδις Θ., *lucrum*, *lucrosior*, *lucrosissimus*.

ὁ κλέπτης, *fur*, κλεπτίστας Θ., *furacissimus*. ὁ

C βασιλεὺς, *rex*, βασιλδύτερος Θ., *regalior*, βασιλδύτατος Θ., *regatissimus*.

S E C V N D O, verba: βάλλω, *mitto*, βέλτερος Θ., vel βελτίων, βέλτις Θ., βέλτατος Θ., *melior*, *optimus*.

φέρω, *fero*, φέρτερος Θ., *præstantior*, φέρτατος, φέρις Θ., φέρπης Θ., *præstantissimus*.

T E R T I O, pronomina: αὐτὸς, αὐτότατος, *ipsissimus*.

Q V A R T O, participia: ἐρρωμένος Θ., *robustus*,

stus, ἐρρω-
mus.

Deduc-
na compa

ανώτερος Θ.,

κάτω, m-

infirmus.

ἐγγύς, p-

vel ἐγγίων

Età p-

τερος Θ., τα

πρὸς, a-

τ, prim-

DE

tres, πέντα

Masce

Fœm

stus, ἐρρωμενέστερ, ἐρρωμενέστατ, *robustissimi*. A

Deducuntur etiam ab aduerbiis nomina comparatiua & superlatiua: ἄνω, *supra*, ἀνώτερ, *superior*, ἀνώτατ, *supremus*.

κάτω, *infra*, κατώτερ, *inferior*, κατώτατος, *infimus*.

ἐγγύς, *prope*, ἐγγύτερ, *propior*, ἐγγύτατ, *proximus*. B

Et à præpositionibus, ὑπέρ, *supra*, ὑπέρτερ, ὑπέρτατ, *supremus*.

Πρὸ, *ante*, πρῶτερ, *prior*, πρῶτατ, *primus*.

Caput undecimum.

DE NUMERALIBVS.

NUMERALIVM quædam sunt cardinalia, quædam ordinalia.

PRIORI genere censentur εἶς, *unus*, δύο vel δύω, *duo*, τρεῖς, *tres*, τέσσαρες, *quatuor*, quæ sic inflectuntur.

Mascul. εἶς, ἐνὸς, ἐνί, *ēna*, *unus*.

Fœm. μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν, *una*.

Neut.

A Neut. ἐν, ἐνός, ἐνὶ, ἐν, *unum*.

Eodem modo declinantur composita
ab εἰς, & δις, καὶ μηδὲς, *nemo, nullus*, μηδεμία,
& δεμία, & διέν, μηδέν.

ΔΥΟ.

Δύο, *duo*, dualis numeri, Atticè δύο, geni-
tuo & datuo δυῶν & δυῶν, inuenitur etiam
B in plurali δυῶν & διυσι, poëtæ Δοιῶ & Διοιῶ v-
surpant.

ΤΡΕΙΣ.

Plur. Gen. com. τρεῖς, τριῶν, τρισί, τρεῖς, *tres*.

Neut. τρία, τριῶν, τρισί, τρία, *tria*.

ΤΕΣΣΑΡΕΣ.

Plur. οἱ, αἱ, τέσσαρες, *quatuor*. Neut. τὰ τέσσα-
C ρα, τῶν τεσσάρων, τοῖς τέσσαρσι, τὰς τέσσαρας. Io-
nicè τέσσαρες. Doricè τέτορες. Poëticè πίπυρες.

A QVATVOR vsque ad centum non
declinantur numeralia, nisi constent par-
ticulis declinabilibus, πέντε, ἕξ, ἐπὶ, ὀκτώ,
ἐννέα, δέκα, *decem*. ἐνδεκα, δώδεκα, δεκατρία,
δεκατέσσαρα, δεκαπέντε, εἴκοσι, *viginti*. εἴκοσιν,
εἴκοσι δύο, &c. τριάκοντα, *triginta*, τεσσαράκοντα,
quadraginta. πενήκοντα, *quingenta*. ἑξήκον-
τα, *sexaginta*. ἑβδομήκοντα, *septuaginta*. ὀγδοή-
κοντα,

κοντα, ὀκτο-
centum.

Q V A
tur declin

τὰ δεκάσια

πενταέσι,

κόσι, χίλιοι

τετραχίλιοι

λαιο, ὀκτακ

mille. διαμ

ORD

solutè nu

dine sign

ς, quot

mus, διδύμ

quartus, π

septimus, ὁ

πς, *decimu*

τς, *duod*

tius, τεσσα

εἰκοτὸς πρὸς

τὸς, τεσσαρ

τὸς, ὀγδοηκ

διακοσιοστ

simus, διδύμ

κοντα, οξτογιντα. εννεήκοντα, nonaginta. εκατον, A
centum.

QVÆ numerum centenarium sequun-
tur declinabilia sunt: οἱ Διῶκοι, αἱ διαῶσαι,
τὰ Διῶκοια, ducenti. τριαῶκοι, πρῶτα τριαῶκοια,
πενταῶκοι, ἑξαῶκοι, ἐπιαῶκοι, ὀκταῶκοι, ἐννεα-
κόοι, χίλιοι, mille. διχίλιοι, bis mille. τριχίλιοι, τε-
τρακχίλιοι, πεντακχίλιοι, ἑξακχίλιοι, ἐπιακχί-
λιοι, ὀκτακχίλιοι, ἐννεακχίλιοι, μυριοι, decies B
mille. δισμυριοι, τρισμυριοι, & sic deinceps.

ORDINALIA illa sunt, quæ non ab-
solutè numerum, sed numerum cum or-
dine significant, & ad interrogationem πό-
ς, quous, aptè respondentur, πρῶτος, pri-
mus, δεύτερος, secundus, τρίτος, tertius, τέταρτος,
quartus, πέμπτος, quintus, ἕκτος, sextus, ἑβδομος, C
septimus, ὀγδοος, octavus, ἔνατος, nonus, δέκα-
τος, decimus, ἑνδέκατος, undecimus, δικοιδέκα-
τος, duodecimus, τρισκαδέκατος, decimus ter-
tius, πρῶτα τρισκαδέκατος, &c. εἰκοτὸς, vigesimus,
εἰκοτὸς πρῶτος, εἰκοτὸς δεύτερος, &c. τριακο-
τὸς, πρῶτα τριακοτὸς, πεντηκοτὸς, ἑξήκοτὸς, ἑβδομηκο-
τὸς, ὀγδοηκοτὸς, ἐννεηκοτὸς, εκατοτὸς, centesimus,
διακοσιοτὸς, τριακοσιοτὸς, &c. χίλιοτὸς, mille-
simus, διχίλιοτὸς, μυριοτὸς, decies millesimus,
δισμυ-

- A *Δισμυριστός*, *vicies millesimus*, & sic deinceps. Ab his non multum discrepant illa numeralia, quæ à nōnullis temporalia vel dialia appellantur, *τρίτῃ* ☉, *τεταρτῇ* ☉, *πεντῇ* ☉, *ἐκτῇ* ☉, *ἐβδμορῇ* ☉, quæ interdum idem significant quod *τρίτ* ☉, *τέταρτ* ☉. interdum triduanū, quartanum; *τρίτῃ* ☉ ἁφίκετο, tertianus, id est, tertio die venit, *τρίτῃος πυρετός*, tertiana febris. Et hæc aptè redduntur ad interrogationem *ποσῇ* ☉, quoto die.
- B

Deriuantur ex numeralibus alia quoq; nomina in *πλῆς*, *πλάσιος*, *ας*, *διπλῆς*, *τριπλῆς*, *τετραπλῆς*, *duplex*, *triplex*, *quadruplex*, quæ respondent interrogationi *ποσὶ πλῆς*, *quotuplex*. *Διπλάσι* ☉, *duplus*, *τριπλάσιος*, *triplus*, *τετραπλάσι* ☉, *quadruplus*, & similia, quibus respondetur interrogationi *ποσὶ πλάσι* ☉, *quotuplus*.

- C Quæ in *ας* exeunt substantiua sunt abstracta, *μονάς*, *μονάδ* ☉, *δυάς*, *δυάδ* ☉, *τριας*, *τριάδ* ☉, *Trinitas*, *τετρας*, *ἐβδμοράς*, *ἐννεάς*, *δεκάς*, & similia, *χλίας*, *μυριάς*. De notis Arithmeticis Græcorum dicemus in Proso-

dia.

Caput

ΣΥΝ

C

DE

TRIA

ego, σὺ,

PR

Sing. ἐγώ,

peraphær

Dual. ν

nobis duob

Plur. ἡμεῖς,

ἡμῖν, nobis.

DIA

ΑΤΤΙ

laris n

nam, ἐμὴν,

Βαoticè ἰώγα

uenitur etiam

ἡμῶν & ποεῖν

δὲν, & οὐκ ἔστι

Doricè, μὲν.

Caput duodecimum.

DE PRONOMINE.

TRIA sunt pronomina primitiua, ἐγὼ, ego, σὺ, tu, ἔ, sui.

PRIMAE PERSONAE

PARADIGMA.

B

Sing. ἐγὼ, ego. ἐμῆ, mei. ἐμοὶ, mihi. ἐμὲ, me.
per aphæresin, μῆ, μοὶ μέ.

Dual. νὼ, nos duo. νῶν, nostrum duorum vel
nobis duobus.

Plur. ἡμεῖς, nos. ἡμῶν, nostrum vel nostri.
ἡμῖν, nobis. ἡμᾶς, nos.

DIALECTI HVIVS PRO-

C

NOMINIS.

AT TICE ἕγωγε, quod sit in omnibus casibus singu-
laris numeri, retracto accentu in antepenulti-
mam, ἐμωγε, ἐμοωγε. Doricé, ἐγῶν, ἐγῶνν, ἐγῶδιν, ἐγῶνγα.
Boeoticé ἰῶγα & ἰῶνγα. Æolicé, ἐγῶν. apud Poëtas in-
uenitur etiam γῶ per aphæresin τῷ &. Genitiuo Ionicé
ἐμῆο & poëticé ἐμῆο, & aphæresi μέο, μῆο, ἐμῆόθεν, μῆό-
θεν, & o sublato μέδιν. Doricé, ἐμᾶν, vel μᾶν. Dativo
Doricé, μῖν.

Dual.

A • Dual. *vōi*; Doricè vel Æolicè, ἄμμε, Nos duo.
Genitino & Datino *vōiv*,

Plur. ἡμέες, ἡμέων. Poëtice, ἡμεῖς, ἡμεῖων. Doricè,
ἄμμε, ἄμμες. ἄμμες leni spiritu Æolicè. Sic ἁμῶν, ἁμέ-
ων, ἁμῖν, ἁμᾶς, vel ἄμμων, ἄμμέων, ἄμμιν, vel ἄμμι, ἄμ-
μας. Dat. ἡμῖν Poëtice, acuta ultima. Atticè verò ἡμῖν.

PARADIGMA SECVNDÆ
PERSONÆ.

B Sing. σὺ, tu. σὺ, tui. σοὶ, tibi. σε, te.

Dual. ὦ, vos duo. ὦν, vestrum duorum
vel duobus vestrum.

Plur. ὑμεῖς, vos. ὑμῶν, vestrum vel vestri.
ὑμῖν, vobis. ὑμᾶς, vos.

DIALECTI HVIVS PRO-
NOMINIS.

C DORES in omnibus casibus singularis numeri
mutant σ in τ. τὸ, τῷ, τοῖ, τέ. Item pro σὺ, τὴν, &
τύχα. Genitino, σέο, σεῖο, σεῖον, σεῖον. Doricè, σεῦ, τεῦ
vel τεῖο.

Datino, Doricè, τοῖ, τῖν, τῖν.

Accusativo, τέ, & τύ.

Dual. ὦν, vel ὦμμε, ὦν.

Plur. ὑμεῖς, Ionicè. Poëtice, ὑμεῖς. Doricè, ὦμμε,
Æolicè ὦμμε. & sic in ceteris casibus, ὑμέων, ὑμέων,
ὑμῶν.

Datino ὑμῖν, Poëtice. Æolicè, ὦμμι, ὦμμιν.

Additur

Additur
syllaba γ, α, γ.

P A R

Sing. ε,

Dual. ε,

Plur. ε,

CUM sui

sunt Cui & Cui

à Gracis sapè

& reliqui cas

suum pronom

pronomibus

γὰ τὸ ἡμέων

vos duo ver

vel vobis du

δὲ ἑαδῆτα, fib

ceteris, nam h

DIA

Hoc P

Latino.

Genitivus cas

nomina εἶο, εἶο,

Additur quoque omnibus casibus singularis numeri A
 syllaba γε, σύ, σὺ, σί, σε.

PARADIGMA TERTIAE

PERSONAE.

Sing. ἔ, sui. οἱ, sibi. ἐ, se.

Dual. ἑ, ἑ, sui duorum, vel sibi duobus.

Plur. ἑ, ἑ, sui. ἑ, sibi. ἑ, se.

ANNOTAT.

CUM sui apud Latinos careat nominatio, non pos-
 sunt ἑ & ἑ proprie Latine reddi. Vsurpantur tamen
 à Græcis sæpe loco pronominis pluralis numeri ipsi; nam
 & reliqui casus huius pronominis adhiberi solent loco ca-
 suum pronominis αὐτοῖς ipse. Vtimur autem primitivis
 pronominibus in duali proprie cum de duobus sermo est,
 γὰρ τυτῶμεσθον, nos duo verberamur. ἑ τὴν ἑσθον,
 vos duo verberamini. ἑ ἑ ἑ δώσει ἑσθον, nobis
 vel vobis duobus dabit panem. ἑ ἑ βάλεισθον δίδω- C
 μεν ἑσθον, sibi duobus volunt dari vestem. Et sic in
 ceteris, nam hac exempli causa sufficit attulisse.

DIALECTI HVIVS

PERSONAE.

HOC Pronomen caret nominatio sicut apud
 Latinos sui, licet nonnulli pro recto adferant ὅς.
 Genitivus easdem Dialectos admittit, quas alia Pro-
 nomina εἰς, εἰς, εἰς, εἰς, εἰς.

I

Dativo

A Dativo ποῖτικῇ τοῖ. Accus. ἐε, & ποῖτικῇ ἐδεν. Doricè μὲν seu νῖν, ab inusitato nominativo ἰ, praeposito v.

Duali ποῖτικῇ ᾧ, item ᾧ, & ᾧ, ᾧ, pro ᾧ.

Plural. ᾧες Ionicè. Doricè ᾧες, ᾧέων, ᾧείων, ᾧέας & ᾧ, pro ᾧας Doricè. Dativo ᾧν, ᾧ & ᾧν, pro ᾧσι.

B Est autem μὲν & νῖν, omnis numeri & generis, & non tantum significat se, sed etiam, ipsum, ipsam, ipsum, ipsos, ipsas, ipsa.

DE POSSESSIVIS PRONOMINIBVS.

OCTO sunt possessiua, ἐμὸς, ἐμῇ, ἐμὸν, meus, mea, meum : σὸς, σῇ, σὸν, tuus, tua, tuum : ὅς, ἥ, ὃν, suus : νῶϊτερ & νῶϊτέρα, νῶϊτερον, noster, nostra, nostrum, de duobus : ᾧϊτερ & ᾧϊτέρα, ᾧϊτερον, vester, vestra, vestrum, de duobus. ἡμέτερ & ἡμέτερον, noster, de pluribus. ὑμέτερ & ὑμέτερον, vester, de pluribus. ᾧέτερ & ᾧέτερον, suus. Masculina declinantur vt λόγ &, foemina vt πῆλ vel ἡμέερα, neutra vt ξύλον.

DERIVANTVR possessiua ἐμὸς, σὸς, ὅς, à tribus primitiuorum genitiuis, ἐμῷ, σῷ, ὃ: νῶϊτερ & ᾧϊτερ à genitiuis dualibus νῶϊν & ᾧϊν. Reliqua tria ἡμέτερ & ὑμέτερ & ᾧέτερ,

ποῖτικῇ, ᾧ
μὲν, ᾧ
mitiua p
ris & gene

DIA

E ASDEN
quibus
possessio, σ
τεῶ, τεῶς, τεῶ

ÆOLI
gunt, vt ex
σῇ, ἡσῇ, τὸ σ

FORMA
libus primiti
ἐμὸν, ὑμέος, ἡ
ᾧδν, suus, p

DE P

DEM
hic, ᾧκῶν &
Masculi
τῷ, ἡμῶν
Dual, τῷ

DE PRONOMINE.

115

περ, φέτερ, à genitiuo plurali, ἡμῶν, ὑμῶν, φῶν. Vsurpantur autem sæpissimè primitiua pro possessiuis in omnibus numeris & generibus.

DIALECTI HORVM

PRONOMINVM.

EASDEM Dialectos recipiunt, quas declinationes, quibus declinantur. Præterea Dore & poeta in possessiuis, ὅς, mutat σ in τ, interposito e, τὸς, τεὰ, τὸν, τῶ, τεὰς, τῶ, sic pro ὅς, dicunt iidem, ἑὸς, ἐὶ, ἐὶν, ἐοῖο.

EOLES articulum cum pronomine ita coniungunt, ut ex utroque unum fiat vocabulum ὁ ὅς, ὁ ὅς; ἡ σὺ, ἡ σὺ; τὸ ὅν, τόσσον.

FORMANT itidem Dore alia possessiua à pluralibus primitiuorum casibus Doricis: ἄμὸς, meus, ἄμὰ, ἄμὸν, ὑμὸς, ὑμῖν, seu ὑμὰ, ὑμὸν, vester, φῶς, φῶν, seu φῶα, φῶν, suus, pro ἡμέτερος, ὑμέτερος, φέτερος.

DE PRONOMINIBVS DEMONSTRATIVIS.

MONSTRATIVIS.

DEMONSTRATIVA duo sunt ἔτ, hic, οὗκ, ille, & hoc modo inflectuntur.

Mascul. Sing. ἔτ, τῆς, τῆς, τῆτον, ὡς ἔτ, heus tu.

Dual. τῆτω, τῆνω.

I 2

Plur.

A Plur. ἔρι, ἰχθύων, ἰχθύσι, ἰχθύεσσι, ὧ ἔρι, *heus vos.*
 Fœm. Sing. αὐτή, ταύτης, ταύτῃ, ταύτῃ, ὧ
 αὐτή.

Dual. ταῦτα, ταῦται.

Plur. αὐταί, τέτων, ταύταις, ταῦταις, ὧ αὐταί.

Neut. Sing. τῆτο, τέττε, τέττω, τῆτο, ὧ τῆτο.

Dual. τέττω, τέττοι.

Plur. ταῦτα, τέτων, τέτοις, ταῦτα, ὧ ταῦτα.

B Masc. ἐκεῖν, ille. Fœm. ἐκείνη. Neutrum
 ἐκεῖνο, ὡς ὁ λόγος, ἡ ἡμῆ, τὸ ξύλον.

DIALECTI

R ECIPIUNT inprimis hæc pronomina easdem
 Dialectos, quas tertia et secunda declinatio sim-
 plicium. Præterea Attici demonstratiuis adiiciunt io-
 τα, ὅτοι, τέτοι, τέττοι, τέττονι. In neutro τετοῖ, ὅτετοι, ὅτετοι.
 C τεπί. In plurali pro ταῦτα, ταῦτί. sic ἐκείνοσσι, ἐκείνοι. In
 fœminino αὐταί, ταῦται.

I D Q U O D etiam in nonnullis fit nominibus, τοιο-
 τοῖ, talis, τοιοτοῖ, τηλικατοῖ, tantus, quæ tria ex
 τοῖ, τόσ, τηλί, ὅτε, componuntur, unde e-
 tiam eodem modo, quo ὅτε, declinantur.

I O N E S ante vocales longas ultima syllaba horum
 pronominum interponunt ε, ὅτε, τέτε, τέττω. Duali
 τετέω, τετέοι. Genitiuo plurali τετέων, τετέοισι, τετέεσσι.
 sic αὐτή, ταῦται. sic αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.

P R O

DE PRONOMINE. II7

Pro κείνους dicunt poëtae ὅτι Ἄεoles κείνους, κείνη, Ἀ
κείνο, ὅτι Doras τήνους, τήνη, τήνο, vel πλῆνους sine iota.

RELATIVUM pronomen unum est,
αὐτός, αὐτή, αὐτό, ipse.

Ab hoc tria nascuntur composita, ἐμαυ-
τῷ, μεῖψις, σεαυτῷ, τῷ, ἐαυτῷ, σὺ, ἑαυτῷ.

Carent nominativo, & ita declinantur.

Masc. Sing. ἐμαυτῷ, μεῖψις, ἐμαυτῷ, mibi-
ipse, ἐμαυτὸν, meipsum. B

Fœm. ἐμαυτῆς, ἐμαυτῇ, ἐμαυτῇ.

Neut. ἐμαυτῷ, ἐμαυτῷ, ἐμαυτό.

SECUNDÆ personæ σεαυτῷ, σωτῷ, τῷ-
ipse, σεαυτῷ, σωτῷ, σεαυτὸν, σωτὸν.

Fœm. σεαυτῆς, σωτῆς, σεαυτῇ, σωτῇ, σεαυτῇ
σωτῇ.

Neut. σεαυτῷ, σωτῷ, σεαυτῷ, σωτῷ, σεαυτό, C
σωτό.

TERTIÆ personæ, ἐαυτῷ, αὐτῷ, ἐαυτῷ,
αὐτῷ, αὐτὸν, αὐτόν.

Fœ. ἐαυτῆς, αὐτῆς, ἐαυτῇ, αὐτῇ, ἐαυτῇ, αὐτῇ.

Neutrum ut masculinum.

Plur. ἐαυτῶν & ὧν αὐτῶν, ἐαυτοῖς & ὧν
αὐτοῖς, ἐαυτοῖς, & ὧν αὐτοῖς.

Fœm. ἐαυτῶν, ἐαυτῆς, ἐαυτοῖς.

Neut. ἐαυτῶν, ἐαυτοῖς, ἐαυτοῖς.

A Dvo priora carent plurali, hoc nequaquam, imo plurale ipsius in omnes personas conuenit, *ἐαυτῶν, nostrum, vestrum, sui ipsorum, ἐαυτῆς, nos, vos, seipfos*. sic interdum singulariter *ἐαυτῆ, tui ipsius, ἐαυτὸν, te ipsum*.

DIALECTI HORVM

PRONOMINVM.

B EADEM Dialecti accidunt his, qua pronomini *αὐτὸς*. Ionicè *ἐμαυτέν, ἐμαυτέφ, & verso αυ in αυ, quod Ionibus familiare est: ἐμαυτέν, ἐμαυτέφ, σεαυτέν, σεαυτέφ, ἐωυτέν, sicut ipsum simplex, αὐτὸς, αὐτὸς, τῷ αὐτῷ & per crasin, τωυτῷ. Ionicè τωυτέν. Accusativo τὸ αὐτὸ, crasi τωυτὸ & τωυτὸν, idem.*

INFINITVM pronomē est, ὁ δῆνα, quidam, cuius hæc est inflexio.

C Masc. ὁ δῆνα, τῆ δῆν, τῷ δῆνι, τὸν δῆνα.
 Fœm. ἡ δῆνα, τῆς δῆν, τῇ δῆνι, τὴν δῆνα.
 Neut. τὸ δῆνα, τῆ δῆν, τῷ δῆνι, τὸ δῆνα.
 Item hoc modo, ὁ δῆνα, τῆ δῆνατ, τῷ δῆνατι, ὁ δῆνα, τῆ δῆνα. Et ὁ δῆς, τῆ δῆν, τῷ δῆνι, τὸν δῆνα
 apud Poëtas.

SSO

Caput

DE C
BV

NAM
relligitur gr
let.

SYNTA
rum Baryton
figuratiuis t
cuiusuis con
attendendur
his enim trib
proinde ab i
terunt, non t
dio. Quod pl
temporum fo
uis coniugati
subiicit.

Caput XIII.

DE CONIVGATIONI-
BUS VERBORVM BA-
RYTONORVM.

VERBA Barytona illa dicuntur, quæ gra-
uem habent accentum in ultima syllaba
presentis temporis indicatiui modi, τὸ πᾶν,
verbero, λέγω, dico, παίζω, ludo.

NAM in omni syllaba quæ non notatur accentu, in-
telligitur gravis, qui ob id accentus syllabicus vocari so-
let.

SUNT autem in vniuersum sex coniugationes verbo-
rum Barytonorum, distinctæ literis caracteristicis, seu
figuratiuis tanquam notis quibusdam: Vnde etiam quæ
cuiusvis coniugationis caracteristica sint, diligenter est
attendendum, & hoc in presenti, futuro, & præterito; ab
his enim tribus temporibus reliqua ferè omnia pendent, ac
proinde ab illis non magno labore formari & deduci po-
terunt, non tantum in actiuo, sed etiam in passiuo & me-
dio. Quod planum apertumq; fiet, cum infra singulorum
temporum formationes explicabimus. Nunc quæ cuius-
vis coniugationis caracteristica sit, sequens tabula tibi
subiicit.

A CHARACTERISTICAE PRIMAE CONIVGATIONIS.

Præs.	Fut.	Prat.
ω { πέρωω	ψω { πέρψω	φα { τέτεροφα, de- lecto.
β { λείβω	ψω { λείψω	φα { λέλειφα, li- bo.
Φ { γράφω	ψω { γράψω	φα { γέγραφα, scribo.
π { τύπω	ψω { τύψω	φα { πέτυφα, ver- bero.

B CHARACTERISTICAE SECUNDAE CONIVGATIONIS.

γ { λέγω	ξω { λέξω	χα { λέλεχα, dico.
κ { πλέκω	ξω { πλέξω	χα { πέπλεχα, ple- cto. (ro.
χ { τρέχω	ξω { θρέξω	χα { πέτερεχα, cur-
κ { πηλώ	ξω { πέξω	χα { πέτερεχα, pario.

C CHARACTERISTICAE TERTIAE CONIVGATIONIS.

δ { ἄδω	σω { ἄσω	κα { ἤκα, cano.
τ { ἀνύτω	σω { ἀνύσω	κα { ἤνυκα, perficio.
θ { ωλήθω	σω { πλήσω	κα { πέπληκα, im- pleo.

CHARACTERISTICAE QUARTAE CONIVGATIONIS.

ζ παίζω

ζ	παίζω	ξω	παίξω	πεπαίχα,	A
σσ	ὀρύσσω	ξω	ὀρύξω	ludo.	
ζ	φράζω	ξω	φράξω	ῥυχα, fo-	
σσ	πλάσσω	σω	πλάσω	dio.	
				πέφρακα,	
				dico.	
				πέπλακα,	
				fingo.	

QVÆDAM huius coniugationis habent duplex futurum in eadē significatio-
ne: vt ἀρπάζω, rapio, βασιάζω, porto, παίζω, lu-
do. Futurum ἀρπάσω, & ἀρπάξω.

Attici pro gemino σσ vsurpant gemi-
num η, ὀρύσσω; ὀρύττω, fodio.

CHARACTERISTICAE QVINTAE

CONIVGATIONIS.

λ	ψάλλω	ψαλῶ	ἐψαλκα, cano,	C
μ	νέμω	νεμῶ	psallo.	
ν	φαίνω	φανῶ	νενέμηκα, di-	
ρ	σπείρω	σπερῶ	stribuo.	
μν	τέμνω	τεμῶ	πέφαγκα, o-	
			stendo.	
			ἔσπαγκα, sero.	
			τετέμηκα, scin-	
			do.	

A CHARACTERISTICAE SEXTAE
CONIVGATIONIS.

B	α	γελάω	γελάσω	γεγέλακα, <i>rideo.</i>
	ε	τελέω	τελέσω	τετέλεκα, <i>finio.</i>
	ι	πίω	πίσω	πέπικα, <i>ho-</i> <i>poro.</i>
	α	ὁμώω	ὁμώσω	ὠμόκα, <i>in-</i> <i>ro.</i>
	υ	δίω	δίσω	δέδουκα, <i>in-</i> <i>gredior.</i>
	ω	ῥώω	ῥώσω	ῥῥώκα, <i>ro-</i> <i>boro.</i>
	αι	παίω	παίσω	πέπαυκα, <i>ferio.</i>
	αυ	ψάυω	ψάυσω	ἔψαυκα, <i>tango.</i>
	ει	σείω	σείσω	σέσεικα, <i>quatio.</i>
	ευ	ἱππώω	ἱππώσω	ἵππωκα, <i>equito.</i>
C	οι	οἶω	οἶσω	ῶκα, <i>fero.</i>
	ε	κρέω	κρέσω	κέκρεκα, <i>pulso.</i>

γ' ὀπίω

ὀπίω

S V N T
racteristic

Secund

Tertiar

Quarta

Quinta

SEXT

verbo d

ri signific

thongi p

V E R

do sunt,

à πλέω, n

βάω, pube

dormio.

I N T E R

sonans ce

C H A

ri sunt ψ

dicuntur

quintę co

praesenti.

$\gamma \left\{ \begin{array}{l} \delta \pi \acute{\eta} \omega \\ \sigma \omega \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} \delta \pi \acute{\eta} \sigma \omega \\ \kappa \alpha \end{array} \right\} \left\{ \begin{array}{l} \acute{\omega} \pi \eta \kappa \alpha, \\ \upsilon \chi \omicron \rho \epsilon \mu \\ \hbar \alpha \beta \epsilon \omicron. \end{array} \right. \quad \text{A}$

S V N T igitur primæ coniugationis characteristica, β, π, φ.

Secundæ, γ, κ, χ.

Tertiæ, δ, τ, θ.

Quartæ, ζ, duplex σσ aut η.

Quintæ, λ, μ, ν, ρ. B

S E X T Æ omnes vocales, præter η, nisi in verbo δῆω, *inuenio*, quod tamen ferè futuri significationem habet, & omnes diphthongi propriæ, & vna impropria υι.

V E R B A in ω, poëtica tantummodo sunt, facta à verbis in εω, αω, οω, πλώω à πλέω, *naugo*. ζώω à ζάω, *uino*. ἡβώω ab ἡβάω, *pubesco*. δῶω à δόω, *do*. ὑπνώω ab ὑπνόω, *dormio*. C

I N terminationibus η, κ, μ, ν, prior consonans censetur characteristica.

C H A R A C T E R I S T I C Æ futuri sunt ψ, ξ, σ, λ, μ, ν, ρ. Liquidæ λ, μ, ν, ρ, dicuntur immutabiles, quòd in futuro quintę coniugationis æquè maneant, vt in præsentī.

Circum-

A CIRCUMFLECTITVR autem vltima quintæ & penultima corripitur: quod fit si aut abiiciatur altera immutabilis, vt ψάλλω, *cano*, ψαλῶ; aut altera vocalis subiunctiua, παίρω, *sero*, παρῶ. Φαίνω, *appareo*, Φανῶ, aut si anceps præsentis, breuietur in futuro: κείνω, κενῶ, *indico*.

B

A N N O T A T.

QVOD si quis quærat, quomodo penultima corripitur, si in præsentis sit n vel ω, dicendum est id nunquam accidere. Neq, etiam alia est diphthongus in præsentis nisi α & η, neque alia consonantes quæ positionem efficiant, præter λ & μν.

Illæ autem ελαύνω, *agito*, πέλλω, *pello*, βέλομαι, *volo*, & similia, vltra imperfectum non coniungantur, sed aliunde futurum & reliqua tempora mutuantur.

C

PARADIGMA VERBI ACTI-
VI PRIMÆ CONIUGATIONIS.

Indicativi præsens.

Sing. τύπῳ, τύπῃς, τύπῃ, *verbero*, *as*, *at*.

Dual. τύπῃτε, τύπῃτε.

Plur. τύπῳμεν, τύπῃτε, τύπῃσι.

Nv-

Nv
bus.

TR
verbero,
verberat.

QV
μεν, tunc
cunda &
terminat.
in i, & in p
similes.

ALI
In voca
terito me
præsentis
vocis, ac
tia duali
miles.

QVAM
tiones, differ
termination
Vnde qui ver
aliud Baryco
duntaxat par

N V M E R I tres sunt, vt in nomini- **A**
bus.

T R E S itidem personæ, *ἐγώ*, ego
verbero, *σύ*, tu verberas, *αὐτός*, ille
verberat.

Q V A N D O prima pluralis desinit in
μεν, tunc dualis caret prima persona. Se-
cunda & tertia persona dualis sunt similes
terminatione, quando tertia pluralis exit **B**
in *ι*, & in passiuā voce in *αι*, alioqui sunt dis-
similes.

A L I I his verbis hanc regulam tradunt.
In voce actiua, in Aoristis passiuis, & præ-
terito medio, desideratur prima dualis. In
præsenti, perfecto, futuris, cuiuscunque
vocis, ac toto subiunctiuo, secunda & ter- **C**
tia dualis sunt similes, in cæteris dissi-
miles.

A N N O T A T.

Q V A M V I S sex dicantur esse Barytonorum coniuga-
tiones, differunt tamen solis characteristicis literis, & in
terminationibus conueniunt; quod secus sit apud Latinos.
Vnde qui verbum *ἐγώ*, nouit inflectere, facile quoduis
aliud Barytonorum inflectet. Qua causa est, cur vnicum
duntaxat paradigma præscribi soleat.

Imper-

A

*Imperfectum.*S. ἔτυπλον, ἔτυπλες, ἔτυπλε, *verberabam, as, at.*D. ἐτύπλετον, ἐτύπλετῶ; *verberabatis, bant, duo.*

P. ἐτύπλομεν, ἐτύπλετε, ἔτυπλον.

DE AVGMENTO VER-

BORVM.

■ **A**VGMENTVM duplex est, syllabicum & temporale, syllabicum conuenit verbis à consonante cœptis, hæc enim initio præteriti imperfecti assumūt ε, τύπλω; *verbero, ἔτυπλον. λέγω, ἔλεγον, dico. πλῆθω, impleo, ἐπλήθον*, & quia necessariò numerus syllabarum augetur additione literæ ε, ideo augmentum syllabicum appellatur.

■ **T**EMPORALE augmentum continet illis verbis, quæ incipiunt à vocali aut diphthongo mutabili. Nam vocalium & diphthōgorum aliæ sunt mutabiles, quod mutantur in præteritis, & aliis temporibus augmentum recipere solitis; aliæ sunt immutabiles, quòd non mutantur.

CAETERVM quæ mutantur, & in quas; & quæ non mutantur hæc tabula ostendit.

Vocales

Vo-
calesDiph-
thongi

VERBORVM BARVT.

Vo- cales	Muta- biles	in	α	η, ἀνύω, ἥνυον, per- ficio, bam, sic α in η, ἄδω, ἐάω, ἡδον.
			ε	η, ἐλθω, ἤλθον, venio, bam.
			ο	ω, ὀπάζω, ὠπάξω, præbeo, bam.
Immutabi- les				η, ἤχέω, ἤχεον, sono, so- nabam.
				ι, ἰξέω, ἰξέον, visco, a- nes capio.
				υ, ὑβείζω, ὑβείζον, in- iuria afficio.
				ω, ὦθω, ὦθον, impel- lo.
Diph- thongi	Muta- biles	in	αι	η, αἶρω, ἤρην, tollo, bam.
			αυ	ηυ, αὐξάνω, ἡύξα- νον, augeo, bam.
			οι	ω, οἰκίζω, ὠκίζον, ædifico, bam.
			αο	η, ἄδω, ἡδον, ca- no, bam.

Diph-

Diphthongi	Immutabiles.	ει, ειναζω, ειναζον, assimilo, bam.
		ευ, ευνω, ευνον, dirigo, bam.
		εταζω, εταζον, vulnero, bam.

A N N O T A T.

AUGMENTUM temporale fit tantummodo ex vocali breui aut ancipiti, quae tamen in praesenti sit brevis. Si autem longa sit in praesenti, quomodo fiet ex eius mutatione augmentum, cum in praesenti duo tempora habuerit, ut ex prosodia constat, quae docet omnem syllabam longam constare duobus temporibus? Nullum ergo ex eius mutatione existit augmentum, nisi quis syllaba longa tria tempora dare velit. Idemque de diphthongis dicendum est. Cum enim οι aut αυ aequè sit diphthongus atque φ aut νυ, sequitur aequè esse duo tempora in praesenti, οιχιζω & αυγιζω, atque in imperfecto, φικιζον, νυλιζον. Potius igitur mutatio quam augmentum temporale fuerit.

EXCEPTIONES, A COMMUNI REGULA DE AUGMENTO temporali.

QUATUOR verba seruant in imperfecto, & reliquis temporibus a praesentis,

VE
sentis, αἰ
ἀνθεσεν, in
dio afficior.
IN QV
sumit iota
ἐλω, ἐλον, i
trahor: ἐπα
quor: ἐποι
deo, vel sed
trahor: ἐδο
peror: &
ibhis ver
οπηζω, fer
yllaba.

ἐπα, ἐποι
eruat. Hinc i
subiunctivo, ἐ
ἐδο pro ἐδ
sic in plusqua
ugent per ει
γο. Dores aut
a e in n: ἐχου
EX D
on mutat

fentis, αῶ, αῶν, *spiro*, αῖω, αῖον, *audio*, ἀκρόαομαι. A
ἀκρόαομαι, *insuetus sum*, ἀκηδίζομαι, ἀκηδίζομαι, *ad-*
afficio.

IN QVIBVS DAM *ε* pro augmento af-
sumit iota, ἔχω, εἶχον, *habeo*. ἔπω, εἶπον, *co-*
ἔλω, εἶλον, *cipio*. Sic ἔλκω, ἐλκύω siue ἐλκύζω,
traho: ἔρπω, ἐρπύζω, *serpo*: ἐσθίω, ἔστο: ἐσθίω, *se-*
quor: ἔρέω, ἔρο: ἐστίαω, *conuiuio excipio*: ἔζω, *se-*
deo, vel *sedere facio*: ἐάω, *sino*: ἔω, *induo*: ἐρύω, B
traho: ἔδω, *assuesco*: ἐδίδω, *assuesfacio*: ἐργάζομαι,
operor: & eadem est ratio compositorum
ab his verbis, si quæ composita habent. At
ἐρτάζω, *ferior*, ἐώρταζον, augetur in secunda
syllaba.

ANNOTAT.

ἔπω, εἶπον, augmentum hoc suum extra indicarium C
seruat. Hinc in imperatiuo εἰπέ, dic. Opratiuo, εἰποιμι.
Subiunctiuo, εἰάν εἶπω. Infinitiuo, εἰπεῖν. Participio, εἰπών.
ἔδω pro εἰδα praterito medio facit εἰώδω, interposito ω.
sic in plusquamperfecto, εἰώδειν. tones alia quoque verba
augent per *ei*, vt ἐρωτάω, εἰρώταον, pro ἡρώταον, interro-
go. Dores autem prædicta verba augent mutatione lite-
re *e* in *n*: ἔχω, ἡχον.

EX DIPHTHONGIS mutabilibus
non mutatur semper *oi* in *ω*, vt videre est in
K his

- A** his verbis, οἶομαι, εἰώθω, *solus ago*: οἰμέω, vel οἰμάω, οἶμεν, *concito*: οἶνω, *in vinum verto*, inebrio: εἰνίζω, *vinum oleo*: οἶνωπιάζω, *vinum poto*: εἰνίζομαι, *vinum emo*: οἰσπῶ seu οἰσπῶ, *furo*, αἶστρο concitor: οἰωνίζομαι, οἰωνοσκοπέω, οἰωνοπλέω, *auguror*, *augurium ex aubus capto*: εἰακίζω, εἰακονομέω, εἰακροσφῶ, *gubernō*, seu *clauum moderor*: οἰδάνω, *tumeo*: οἰσγῶ, *domum custodio*: οἶνοχέω, *vinum infundo*: οἰμῶζω, *ploro*: οἰμῶζον & ὤμωζον, *vnde ὤμωξα, plorauī.*

ANNOTAT.

EX HIS satis apparet verba quæ *οἰ* non mutant in *ω*, esse fermè vel deriuata vel composita ab his vocabulis οἶος, *solus*, οἶνός, *vinum*, οἶωνός, *auis*, *augurium*, οἶκος, *domus*, οἶαξ, *temo*, *clauus naui.*

- C** DIPHTHONGI & & communī quīdem vsu immutabiles sunt, Atticè tamen mutantur, illa quīdem in η, εὐχομαι, ηὐχόμελω, *oro, orabam*: Hæc verò in η; εἰκάζω, *asimilo*: ἡκαζον; εἰκω, *cedo*: ἡκον. εἶδω, *scio*. Plusquamperfectum, εἰδῆκεν, per syncopen, εἶδεν, & Atticè ἦδεν, *sciueram*.

& mutatur nonnunquā in ω, &πάζω, *vulnereo*, ὤτίζον, *vulnerabam*.

SYL-

SYLL

apud Atticū
sum; ἐμέλω
volo, ἐβόλω
valeo, possum

LITER

cum augmēto
ψα, ἔριφα,

Hoc tan
stuant. Hinc

ξα, & cum

IDEM

gmentum ten

exigere, & v

aut diphthong

αἶω, duco, ἡ

DE A

B

VERB

ex pra

mine & v

bo; aut ex a

SYLLABICVM augmentum vertitur **A**
apud Atticos in temporale, μέλλω, *futurus*
sum, ἔμελλον, ἡμελλον, *futurus eram*. βέλομαι,
volo, ἐβελόμην, ἡβελόμην, *volebam*: δυνάμην,
valeo, ὀδυνάμην, ἡδυνάμην.

LITERA ρ duplicatur propter syllabi-
cum augmentum, ῥίπτω, *proicio*, ἔρριπτον, ἔρρι-
ψα, ἔρριφα, *proieci*.

B

A N N O T A T.

HOC tamen poeta versui seruientes non semper ob-
seruant. Hinc ῥίπτω, ἔειπτον, ῥέξω, *ago*, ῥέξω, ἔει-
ξα, & cum κατὰ, κατέρεξα.

IDEM poeta modò adhibent, modò omittunt au-
gmentum temporale & syllabicum, prout carminis ratio
exigere, & voluntas videtur ferre, imò longam vocalem
aut diphthongum augmenti in duas vocales resoluunt,
ἄγω, *duco*, ἡγρον, ἔαγον.

C

**DE AVGMENTO VER-
BORVM COMPO-
SITORVM.**

VERBA composita aut componuntur
ex præpositione & verbo; aut ex no-
mine & verbo; aut ex pronomine & ver-
bo; aut ex aduerbio & verbo.

K 2

PRÆ-

SYL-

A PRÆPOSITIONES in compositis præfixæ vocalibus abiiciunt propriam vocalem ultimam, tam in præsentī, quàm in imperfecto, perfecto, aliisque temporibus, quæ augmentum recipiunt; *παράκω, perperam audio, obaudio, παρήκων, παρήκω, παρήκωσα, παρήκωκα; μεταφέρω, transfero, μεταφέρον, transferebam, μετήνεγκα, transtuli.*

B EXIPERE *πεί* & *πέ*, quæ suam vocalem retinent, *πεύχω, πείχω, contineo, complector: πεύγω, πεύγον, produco, procedo, quod interdum etiam fit in præpositione ἀμφί, ἀμφιέννυμι, induo, ἀμφιελίσσω, circumvoluo.*

PRÆPOSITIO *πρό* sæpe contrahitur; *πρόδωκας, pro πρόδωκας, prodidisti. ἀπρόδωμι, prodo: πρόχω, πρόχω, precedo, emineo.*

QUOD si in compositione præpositio-
num cum verbo, verbum incipiat ab aspi-
rata litera, tunc præpositio mutabit suam
tenuem in aspiratam, *κατάπνομι, ἀκατά & ἀπνομι, attingo, ἀφαιρῶμι, ab ἀπό & ἀίρῶμι, capio, vel eligo.*

ANNO-

HOC ta
legimus ὁπ
μαί. Quod i

Poeta qu
παρῶ, aufer
παρίων, ma
furgens, κα
depono.

NON sol
iicitur nonn
nans immut
ante κ & χ i
exempla offe

ἀγαλέω
ἀγκλινας
ἀγγαλά
ἀλλῶ
ἀλλερον
ἀμβάινει
ἀμμίον
ἀμμίξας
ἀμπανομι
ἀμφέω

IAM verò
ri solet. Nam
nues π, κ. An

HOC tamen non est perpetuum. Nam apud Poëtas legimus ἐπιπομαι pro ἐφέπομαι, sequor, ex ἐπὶ & ἔπομαι. Quod ipsum etiam Ionica dialectus in usu habet.

Poëta quoque non raro ex prapositionibus κατὰ, ἀνὰ, παρὰ, auferunt literam α, quamvis consonans sequatur, παρμένω, maneo, pro παρμένω, ἀνσῆς, pro ἀναςῆς, resurgens, κατ'δεο, pro κατὰδεο, seu κατὰδε, ἡ κατὰτίθημι, depono.

B

NON solum autem intra et extra compositionem abiciitur nonnunquam vocalis prapositionis, sed & consonans immutatur, & v quidem prapositionis ἀνὰ mutatur ante κ & χ in γ, ante λ in λ, ante β, μ, π, φ, in μ, ut hac exempla ostendunt.

ἀνακαλέω	} pro	ἀνακαλέω,	reuoco.
ἀνακλίνας		ἀνακλίνας,	reclinans.
ἀναχαλάω		ἀναχαλάω	relaxo.
ἀναλύω		ἀναλύω,	dissoluo.
ἀνέλερον		ἀνέλερον,	collegi.
ἀναβαίνειν		ἀναβαίνειν,	ascendere.
ἀναμέσον		ἀναμέσον,	per medium.
ἀναμίξας		ἀναμίξας,	miscens.
ἀναπαύομαι		ἀναπαύομαι,	quiesco.
ἀναφέρω		ἀναφέρω,	forsum fero.

C

IAM verò τ prapositionis κατὰ, plurimis modis variari solet. Nam ante aspiratas φ, χ, mutatur in earum tenues π, κ. Ante θ & τ, seruatür ipsum τ. Ante alias consonan-

A sonantes, & ante immutabiles λ, μ, ν, ς, mutatur in consonantem sequenti similem, quæ omnia in his exemplis vides.

κάβαλε	κατάβαλε, seu κατέβαλε, deicit.
καδύσαι	καταδύσαι, demersisse, à καταδύω.
καδύαμιν	κατὰ δυνάμιν, pro viribus.
κακκείοντες	κατακείοντες, dormituri.
κάκχαρτ	κατὰ χαρτ, latabundus.
καλλείπειν	καταλείπειν, relinquere.
καμμίξας	καταμίξας, miscens.
καννέυσας	κατανέυσας, annuens.
καπνείσασα	καταπνείσασα, incendens.
κάππεσεν	κατέπεσεν, cecidit.
κάτφαγε	κατέφαγε, comedit.
καρρέζειν	καταρρέζειν, peragere.
κάχεδε	κατάχεδε, continete.
κάτθανε	κατέθανε, mortuus est.
κατύπηδαί	κατατύπηδαί, vapulare.

P in prepositione παρὰ nunquam mutatur, πάρεφασις, παρὰφασις, deceptio, admonitio, παρφέρεμαι, παρσφέρεμαι, transuersus agor.

L I T E R A V prepositionis σύν ante β, μ, π, φ, ψ, mutatur in μ; sed ante γ, κ, χ, in γ, ante ζ & σ abiicitur, ante λ & ς mutatur in λ & ς, ut hec exempla docent.

συμβαίνω, contingo, commeo.
συμμάτάνω, condisco.

συμπαί-
σύμφημι
συμ-λαύω
συγγράμμαι
συγγράμμαι
συζάω
συζέλλω
συλλέγω
σύρρω

Acci

tione ὑπὸ; ὑπὸ

VERE

tat significo: καθ

πιν. καθύπερθε

idem significo: ὑπὸ

ὑπὸ, dorm

Si verò

tum erit in

νον, παρὰ κ

LEGITV

δν, αὐτὰ νε

quoque in me

gnificet quod s

συμπαίζω,	colludo.
σύμφημι	consentio, approbo.
συμψάω,	contingo, attingo.
συγχαίρω,	gratulator.
συγγράφω,	conscribo.
συγκείμενα,	collaboro.
συζάω,	ἀσὺν ἐζάω, conuiuo.
συτέλλω,	contraho.
συλλέγω,	colligo.
συρρέω,	confluo.

A

B

ACCIDIT interdum similis mutatio in prepositione ὑπὸ; ὑββάλλειν. pro ὑποβάλλειν, subiicere.

VERBA in quibus compositio nō mutat significatū simplicis, augentur in principio: καθίζω, *sedeo*, ἐκάθιστον. ἐνέπω, *dico*, ἤνεπον. καθέδω, ἐκάθεδον. Nam hæc composita idem significant quod simplicia, ἵζω, ἔπω, ἐυθώ, *dormio*.

C

Si verò significatio mutetur, augmentum erit in medio: παραμένω, *maneo*, παρέμενον, παρακούω, *ob audio*, περιέκχον.

ANNOTAT.

LEGITVR tamen apud Platonem in Sympos. καθύδον, *aucta vel potius mutata media syllaba*. Augetur quoque in medio διεγνώσκειν, διηγνώσκω, licet idem significet quod simplex ἐγνώσκειν, *despondeo*. Augent

K 4

iridem

A itidem Poëte nonnulla in principio, licet aliquid ad sim-
plicis significationem addant, βάλλω, mitto, iacio, ἀμ-
φιβάλλω, dubito, vel conjiicio, ἡμφιβάλλον.

COMPOSITA cum nominib. & pro-
nominibus augentur initio, sicut & com-
posita ex particula priuatiua α, ὁμῶς, vel ὁ-
μῆ. Φιλοσοφῶ, ἐφιλοσόφειν, philosophor. βιβλιο-
πωλέω, ἐβιβλιοπώλεον, libros vendo. αὐτομόλεω,
ἤτομόλεον, sponte venio. sic ναυμαχέω, pugnam
naualē committo, λιθοβολέω, lapides iacio. χει-
ραγωγέω, manu ducō. ἀφρονέω, ἡφρόνειν, ἡφρό-
νεν, insipiens sum. ὁμολογέω, fateor, confiteor, ὁ-
μοφρονέω, consentio. ἀτυχέω, infelix sum. ἡτύ-
χεν. ἀγνόεω, ἡγνόειν, ἡγνόεν, ignoro.

QVÆDAM composita ex præpositio-
C nibus, quorum simplicia aut in nullo aut
in raro vsu sunt, augentur initio: ἀμφι-
βητῶ, *dubito*, *hæreo*, ἡμφισβήτην: ἀντιβολῶ,
supplico, ἡντιβόλην: ἐμμελῶ, ἡμέλην, *κυρο*: ἀντι-
δικέω, *contra aduersarium ago*, ἡντιδικεον, ἡντι-
δικην.

QVÆDAM augentur in medio : ἀπο-
λάυω, *fruo*, ἀπέλαυον, & ἀπήλαυον: ὀπιχειρῶ,
conor, ἐπεχειρῶν: ἐγχεῖρῶ, *in manus trado*, ἐνεχεί-
ρην. προσκυῖνέω, *adoro*, προσκυῖνέν: ἐγκωμιάζω,
ἐνεκω-

ἐνεκωμίαζον, *laudo, celebroy*. παρρησιαζω, *vaticinor*, παρρησιάζων.

NONNULLA augentur vtrinq; ἐνόχ-
λω, *turbo*, ἠνώχων. ἀνορθῶ, ἠνώρθων, *corrigoy*.

COMPOSITA cum particulis δυσ & ευ
sequente vocali mutabili, augentur in me-
dio: δυσπαρεσέω, *displiceo*, μορῶς sum, *disparē-*
σων: ευεργετέω, *benefacio*, ευηργέτων: δυσπιστέω,
diffido, δυσπιστών: ευαγγελίζομαι, *fausta nuncio*,
ευηγγελίζομαι.

At si post δυσ vel ευ non sequatur voca-
lis aut diphthongus mutabilis, augmen-
tum fiet initio, δυστυχέω, ἐδυστύχων, *infelix*
sum: ευτυχέω, ευτύχων, vel Atticè ητυτύχων, *fa-*
lix sum: δυσχεραίνω, *agrefero*, ἐδυσχεραίνων, *a-*
greferebam.

C

DIALECTI IMPERFECTI.

IONES formant tertiam singularem à persona se-
cunda addita syllaba κε, ablatoque augmento: ἔτυ-
πες, *verberabas*, τύπῃσκες, *verberabat*. Quod etiam
fit in Aoristo primo & secundo vocis actiue: ἔτυπας,
verberasti, τύπασκες, *verberauit*, ἔτυπες, τύπεσκε.
Porro in circumflexis & in verbis in μι, aliqua muta-
tione opus est. Nam ex diphthongo circumflexorum
tollere oportet vocalem subiunctinam, & in verbis in

K 5

μι,

Α μι, *mutanda est vocalis longa in suam breuem, ἐποί-
εις, faciebas. ποίεσκε, faciebat, ἐπίδης, ponebas, τί-
θεσκε, ponebat. Quæ omnia in subiectis exemplis vi-
dere licet.*

B	Personæ secundæ communes	ἐτυπτες	τίπτεσκε.
		ἐφίλεις	φίλεσκε.
		ἐπίμας	ήμασκε.
		ἐσίλυσ	ήλοσκε.
		ἐπίδης	τίθεσκε.
		ἴσθης	ἴσασκε.
		ἐσίδως	ἰδοσκε.
		ἐδείκνυσ	δείκνυσκα.
		ἐτυψας	τύψασκα.
		ἐτυπες	τύπεσκε.
		ἔδης	δέσκε.
		ἔσθης	σάσκε.
		ἔδως	δοσκε.
C	Tertiæ personæ Ionicæ.	ἔδως	δύσκε.

Π Ο Ε Τ Α verd à secunda personā prædictorum
temporum totum singularem in σκον formant: ἐτυπες,
τύπτεσκον, τύπτεσκες, τύπτεσκε. Et in tertia plurali, τύπε-
σκον, verberabant. In passivo τυπτεσκόμην, τυπτέσκη,
τυπτέσκετο. Sic in Aoristo primo τύψασκον, verbera-
ui, τύψασκες, τύψασκα. In Aoristo secundo, τύπεσκον,
τύπεσκες, τύπεσκα.

Præteritum perfectum.

Sing. πέτυφα, πέτυφας, πέτυφε, verberaui.

Dual.

Dual. πτύ-

Plur. πτύ-

DE AV

SIVE

diphth

& imperfe

niumque

dicatiui m

ri. ἀνύω, p

no, ἦκα, ἦκα

I D E M

consonan

liquida, v

ρω, σέρο, ἔα

ζέον, ἔζικα.

NAM I

sonāte sin

in præteri

sentis. πύ

scribo, ἔγρα

E X C E

choentur

repetunt d

non repetu

μυ & ἐβλά

Dual. πτύφατον, πτύφατον, *verberastis duo.* A

Plur. πτύφαμεν, πτύφατε, πτύφασι.

DE AVGMENTO PRÆTERITI.

S I V E R B Ū M inchoetur à vocali, aut diphthongo, idem est initium perfecti & imperfecti, imo & plusquāperfecti, omniumque Aoristorum cuiusque vocis, indicativi modi, & denique paulò pòst futuri. ἀνύω, *perficio*, ἤνυον, ἤνυκα, ἤνυκειν; ἔδω, *cano*, ἤκα, ἤκειν. B

I D E M fit in verbis inchoatis à duabus consonantibus, quarum secunda non sit liquida, vel à duplici, nimirum, ζ, ξ, ψ: σπείρω, *sero*, ἔσπειρον, ἔσπαρακα. ζέω, *ferueo*, bullio, ἔζεον, ἔζεκα.

N A M si verbum inchoetur ab vna consonāte simplici, aut à muta & liquida, tum in præterito iteratur prima cōsonans præsentis. τύπω, *verbero*, ἔτυπον, πέτυφα. γράφω, *scribo*, ἔγραφον, γέγραφα. C

E X C E P T I S quibusdam, quæ cū inchoentur à muta & liquida, modò tamen repetunt consonantem præsentis, modò non repetunt: βλακδύομαι, *torpeo*, βεβλάκδύομαι & ἐβλάκδύομαι: βλάπω, *noceo*, βέβλαμμαι &

A & ἐβλαμμαι, *damno affectus sum*, διαγλύφω, *insculpo*, διαγέγλυπται & δέγλυπται: θλάω, *frango*, τίθλασμαι & ἐθλασμαι.

VERBA inchoata à γ α υ τ ζ η, non repetunt in præterito primam præsentis, licet inchoentur à muta & liquida: γνόω, γνώσω, ἐγνώκα, νοσco: γνωρίζω, *notum facio*, ἐγνώριζον, ἐγνώρικα: ζηγορέω, *vigilo*, ἐζηγορέηκα. Videtur **B** hoc fieri cacophonix virandæ gratia; durum enim esset γέγνωκα.

VERBA quæ inchoantur à κ λ π μ ν, repetunt primam præsentis secundum communem regulam syllabici augmenti ante mutam & liquidam. Nam licet κ λ & aliæ non sint mutæ & liquidæ, faciunt tamen **C** apud Poëtas syllabam communem: κλάομαι, *prostrideo*, κέκλημαι; πτόω, *pro quo utimur*, πέπιω, *cado*, πέπιωκα; μνάομαι, *reminiscor*, μέμνημαι.

A N N O T A T.

INVENTVR tamen à κ λ ί ζ ο μ α ι, *condor, creor*, ἐκπαι, & ἀκτάομαι, ἐκτῆμαι: κλένω, *occido*, faciς ἐκτας. Caterum verba quædam habent in præterito augmentum temporale & syllabicum, παροινέω, *deba-*
chor,

chor, πα
τημένθ.

VER
repetunt
ius: θύω,
κέχρηκα, ν

D

A T T
pant
λέλεχα,
ἐίληφα, α
μαι, Attic
tum.

VER
φ habenti
te spiritu
ρακα. ὅθου
μο, ὠνημα
dem fit in
νέμλω, eme
νέφξα, ape
ACCI
εἶκω, αβιμι

chor, πεπαρόνηται: Διαυτέω, arbiter sum, διδῶ- Α
τημένω.

VERBA quæ ab aspirata inchoantur,
repetunt in præterito perfecto tenuem e-
ius: θύω, *sacrifico*, ἔθνον, πέθνα: χρίω, *ungo*,
κέχρικα, *unxi*.

DE AVGMENTO

ΑΤΤΙΚΟ.

B

ΑΤΤΙΚΙ pro incrementis λε& με vsur-
pant diphthongum ει: λέγω, *dico*, λέξω,
λέλεχα, εἶλεχα: λαμβάνω, λήψω, λέληθα,
εἰληθα, accipio: μέμνημαι, *sortior, partior*, μέμαρ-
μαι, Atticè, εἴμαρμαι. Hinc εἴμαρμένη, *sors, fa-*
tum.

VERBIS quibusdam in præterito ω vel C
ω habentibus præponunt Attici ε, manen-
te spiritu præsentis. ὁράω, *video*, ὤρακα, ἐώ-
ρακα. ὄθουμαι, *pellor*, ὄσμαι, ἔωσμαι. ὠνέομαι, *e-*
mo, ὠνήμαι, ἐώνημαι. οἶγω, *aperio*, ὦγα, ἔωγα. I-
dem fit in imperfecto, ἐώρων, *videbam*, ἐω-
νέμω, *emebam*, & in Aoristo primo, ὦξα, ἀ-
νέωξα, *aperui*. ὠπάμην, ἐωπάμην, *impuli*.

ACCIDIT hoc in aliis quoque verbis,
εἴκω, *assimilo*, præter. medio, οἶκα, εἰοικα. ἔπω,
dico,

A dico, Aoristo primo, εἶπα, εἵπα. ἦκα, μῖσι, ἔηκα.

COMMUNI præterito verborum inchoatorum ab α breui, vel ε & ο, præponunt Attici duas priores literas præsentis, ἐρίζω, contendo, ἦεκα, ἐρήεκα, ἐρήεσμαι; ἀγείρω, ἡγέρεκα, ἀγῆγέρεκα, congrego, ὄλω, ὠλα, ὤλωλα, perij, præteritum medium.

B QVOD si præteritum excesserit numerum trium syllabarum, tunc corripitur tertia syllaba hoc modo:

η { vertitur in } ε
ω { } ο
ει { abiciunt } ε
ευ { }

C οι { abiciunt subiunctiuam. }
ς { }

Breues & ancipites, itemq; longæ positione retinentur sine vlla mutatione, quæ omnia in his exemplis apparent:

ἀλήθω, ἤληκα, ἀλήλεκα, molo.

ἐρωτάω, ἠρώτηκα, ἐηρώτηκα, interrogo.

ἀλείφω, ἤλειφα, ἀλήλιφα, ungo.

ἐλδύθω, ἤλδυσθα, ἐλήλυθα, venio.

ἐποιμάζω, ἠτοίμακα, ἐητόμακα, præparo.

ἀκῆω

ἀκῶ, ἦκα, ἀκήκα, *audio*.

ἀγείρω, ἤγαγα, ἀγήγεκα, *congrego*.

EXCIPITVR ἐρείδω, *firmit*, ἤρεικα, ἐρήρι-
κα, ἐρήριδα, ἐρήρισμαι, vt differat ab ἐρήρικα,
præterito verbi ἐρίζω, *contendo*.

IRREGVLARE quoque est ἔδω, *edo*, &
ἄγω, *ago, duco*, quorum illud ἦκα, ἔδηκα, & in-
terposito δο, ἐδήδοκα, facit: Alterum ἦχα, ἄ-
γηχα, & interiecto ο, ἀγόοχα habet.

DE PENVLTIMA SYLLABA

PRÆTERITI PERFECTI.

PENVLTIMA perfecti, & futuri ca-
dem est, πύψω, πέτυφα.

EXCIPE primò disyllaba quintæ con-
iugationis, quæ futuri mutant in α; ἐέλ-
λω, *mitto*, ἐέλῳ, ἔσαλκα; ἀπείρω, *fero*, ἀπερῳ,
ἔπαρκα.

EXCIPE secundò disyllaba vocali aut
diphthongo mutabili constantia: ἄγω, *ago*,
ἄξω, ἦχα; ἄδω, *cano*, ἄσω, ἦκα.

VOCALÈ in penultima primæ &
secundæ coniugationis mutant Attici in
ο: πέμπω, *mitto*, πέπεμφα, πέπιμφα; βρέχω, βρέ-
ξω, βέβροχα, *rigo*.

λ & ρ

A λ & ρ characteristicæ quintæ coniugationis manent in præterito vt in futuro, ψάλλω, ψάλλῳ, ἔψαλλα, cano; ἀπείρω, sero, ἀπερῶ, ἔσπαρακα.

μ seruat^r quidem, sed adsciscit sibi η euphoniæ gratia. δέμω, ædifico, δεμῶ, δεδέμηκα; νέμω, νεμῶ, νενέμηκα, distribuo. Sic βρέμω, τέμνω, *fremto, seco*, τέτμηκα, & syncope, τέτμηκα; Sic **B** δέδμηκα pro δεδέμηκα; κάμνω, laboro, καμῶ, κέκμηκα, & κέκμηκα.

ADDITVR quoq; in nonnullis ad litteram ν vocalis η. μένω, μενῶ, maneo, μεμένηκα. Interdum conuertitur ν in γ: φαίνω, ostendo, *appareo*, Φανῶ, πέφαγκα. μολύω, maculo, μολυνῶ, μεμόλυκα.

C INTERDVm omnino abiicitur, idque in verbis disyllabis in εινω, ινω & ωω: κτείνω, occido, κτενῶ, ἔκτακα; κτείνω, iudico, κτενῶ, κέκτεκα; θύνω, θυνῶ, πέτυκα, ruo.

TERTIA persona pluralis numeri præteriti perfecti Doricè definit in αντι: τετύφαντι pro τετύφασι.

Præteritum plusquamperfectum.

Sing. ἐτετύφην, ἐτέτύφεις, ἐτετύφει, *verberauerā.*

Dual.

Dual. ἐτε

Plur. ἐτε

E o

do a, in

sonante,

τετύφην,

pium: η

gendum

si sit com

ter præpo

conστῆναι,

λω, conse

βλήκεν.

INTE

ac præteri

dor, δέδ

dior, subeo

ticos, sec

δέδ

scipio.

PRIM

reduplicat

plusquam

ritum med

παρῶν, ab

Dual. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτω.

A

Plur. ἐτετύφαιμεν, ἐτετύφετε, ἐτετύφισαν.

FORMA TYR à perfectō, mutando α, in εν. Si perfectum incipiat à consonante, tunc præponitur ε: τέτυφα, ἐτετύφειν, aliàs idem est vtriusque principium: ἤνυκα, *perfecti*, ἤνυκειν. Et hoc intelligendum est de verbis simplicibus. Nam si sit compositum: tunc interiicitur ε in-
ter præpositionem & verbum: συντάττω, *constituo*, συντάττω, συνετάττειν. συμβάλλω, *confero, coniicio*, συμβέβληκα, *conue-*
βλήκειν.

B

INTERDVM idem habet augmentum ac præteritum, πημελίωτο à *πημελίωμαι*, *fundor*, ἐδεδύκει, pro ἐδεδύκει, à δύω, *ingre-*
dior, subeo; & hoc non tantum apud Atticos, sed etiam apud Ionas & Poëtas; ἐδεδεκτο pro ἐδεδεκτο à δέχομαι, *capio, sus-*
cipio.

C

PRIMA vocalis præteritorum Atticè reduplicatorum, accipit augmentum in plusquam perfectō: ἀκήσα, ἠκήσαν, præteritum medium, ab ἀκέω, *audio*, ὀρώρυχα ὀρώρυχεν, ab ὀρύττω, *fosdior.*

L

EXCI-

A EXCIPE ἐληλύκειν, & ἐληλύθην, *veneram*,
ab ἐλήλυκα, & ἐλήλυθα.

ILLA verò, ἐώλπα, ἐόργα, ἐοικα, augentur
in secunda syllaba, ἐώλπειν, *speraueram*, ἐώρ-
γειν, *feceram*; ἐώκειν, *similis fueram*, ἀσμίλα-
ueram.

ANNOTAT.

B DERIVANTVR hæc verba, primum quidem ab
ἐλπῶ, quod est, spero, seu in spem induco, cuius præ-
teritum medium est Atticè, vel Ionicè, ἐώλπα, pro ἤλπα.
Secundum, à verbo ῥέζω, facio, patro, præteritum me-
dium est ῥήρογα, ablatoq; vno s, & facta metathesi, ἐοργα,
pro ἐεργα. Alij tamen simplicius ab ἐργῶ seu ἐέργῶ dedu-
cunt. Tertium sit ab εἰκῶ, similis sum, assimilo, cuius
præteritum medium Atticum est ἐοικα.

C DIALECTI PLUSQVAM-
PERFECTI.

P RIMA & tertia persona singularis Atticè exit in
n sine υ; ἐτετεύον ἐγὼ, verberaueram ego, ἐτετεύον
ἐκεῖν, verberauerat ille. Hinc ἐνεχέν, Plusquam-
perfectum medium à χαίνω, hio: & ἦν pro εἶδεν, sci-
ueram, ab εἶδω, fitq; hoc imitatione Ionum, qui pri-
mam personam plusquamperfecti actiui, & medij per-
ea, & tertiam per es efferunt: ἦδεα, sciueram, ἦδεας,
ἦδεα,

ἦδεα, quæ
contrahunt.

TERTI

ον, verber
ἦδεα, sciue

S. ἐτύφα, ἐ

D. ἐτύφα

P. ἐτύφα

DICIM

gendo χεῖρ

significat ex v

desinitum. Re

cet enim non

paulòne ante

seruatur ab a

potest. Nam c

λάκεις ἐπαύμα

γομνικὸς ἀγῶν

ἰνεῖται, ὅτῳ μ

eadem periodo

cat, quod præ

ritos in præter

tionem efficiet?

ἦδε, quas Attici, & ipsi quoque Iones, deinceps in n A contrahunt.

TERTIA pluralis Atticè finitur in εσαν, ἐτετύχεσαν, verberauerant; ἐλελοίπεσαν, dereliquerant; ἦδεσαν, sciuerant; ἀκηκέεσαν, audiuertant.

Aoristus primus.

S. ἐτύψα, ἐτύψας, ἐτύψε, verberaui.

D. ἐτύψατον, ἐτύψάτιν.

P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἐτύψαν.

B

ANNOTAT.

DICIMVS Aoristus & Aoristum, illud subintelligendo χρόνος, hoc subintelligendo tempus, & nihil aliud significat ex vi nominis χρόνος ἀόριστος, quàm tempus indefinitum. Respondent Aoristi prateritis Latinorum. Licet enim nonnulli tradant incertam esse significationem, paulòne antè res praterierit an multò, id tamen vix obseruatur ab auctoribus, vt exemplis passim obuiis ostendè potest. Nam cum Isocrates principio Panegyrici ait: πολλὰ κίς ἐδάμνασαν τῶν τὰς πανηγύρεις συναζαρόντων, καὶ τὰς γυμνικὰς ἀγῶνας κατασχόντων, ὥτι τὰς μὲν τῶν σωμάτων ἐνέξιας, ὅτω μεγάλων δαρεῶν ἠέλιωσαν, quis hos & alios in eadem periodo sequentes Aoristos, non idem significare dicat, quod prateritum perfectum? & si quis omnes illos Aoristos in prateritum mutet, an aliam orationis significationem efficiet? Probabilius est quod alij dicunt, hac rem-

A pora vocari Aorista seu indefinita, quòd habeant significationem, interdum quidem prateritam, aliquando futuram, nonnunquam presentem. Prateritam, ut in exemplis allatis: presentem præcipuè in infinitiuo, ut apud Isocratem eodem loco, & millies alias: ἐπειδὴ δὲ οἱ λόγοι τοιαύτως ἔχουσιν τὴν φύσιν, ὥς δὲ ἴδοντ' εἶναι περὶ τῶν αὐτῶν πολλαχῶς ἐξηγήσασθαι, καὶ τὰ τε μεγάλα, ταπεινὰ ποιῆσαι, καὶ τοῖς μικροῖς μέγεθ' προσθεῖναι. Hic certè omnes Aoristi idem significant quod ἐξηγεῖσθαι, ποιεῖν, προσθεῖναι.

B EANDEM notionem habet interdum Aoristus in indicatiuo: Isocrates ad Demonic. καλλῶ μὲν γὰρ ἢ χλόνῶ ἀνάλωσεν, ἢ νόσῶ ἐμάρανε. Pulchritudinem quidè vel tempus absumit, vel morbus corrumpit, pro ἀναλίσκει, & μαράνει. Nisi quis dicat esse enallagen. In Imperatiuo & Subiunctiuo sæpè subit Aoristus vicem futuri, τύψον, verberato tu, vel verberabis, τυφάτω, verberato ille, vel verberabit. ἐὰν τύψω, si verberaui, quamvis frequenter eiusdem prorsus sit significationis cum presenti τύψον, verbera, ἐὰν τύψω, si verberem. Eadem quoque vis & notio vsitatissimè est Aoristis, quæ temporum modi potentialis, permissiui seu concessiui, ut infra docebimus, maximè cum particula ἀν. Itaque non semper eodem modo latinè reddendus est Aoristus, sed videre oportet, quid tota periodi structura & sententia ratio requirat.

Idem augmentum habet vterque Aoristus quod imperfectum: ἐτυπῶν, ἐτυψα, ἐτυπον. ἀνύω, ἤνυσον, ἤνυσαι.

CHA-

CHA
mi eadem
matur,
gmento,

EXCI
fero, ἤνεγκαι
κα; ἡμι, μι

EXCI
do, ἔχεα, ἔχου
σώω, μου
a purum
te, χέω, ἔχου
Aoristus,

PEN
est quæ fut
tione long
ξα, dico.

INTE
temq; in q
dò longa e
φράσω, ἐφ
οκύνισαι; πελ
λάσω, ἐγέλα
ἤνυσαι.

CHARACTERISTICA Aoristi pri- A
mi eadem est quæ futuri, à quo etiam for-
matur, conuerso ω in α, & præposito au-
gmento, *τίψω, ἐτιψα.*

EXCIPE primò *ἔπα, εἶπα, dico; ἐνέγκω,*
fero, ἤνεγκα; ἤθημι, ῥοπο, ἔθηκα; δίδωμι, δό, ἐδίω-
κα; ἵημι, mitto, ἤκα.

EXCIPE secundò hæc verba: *χέω, fun-* B
do, ἔχεα, vel ἔχθρα; καίω, υρο, vel κάω, ἔκηα;
σῶω, moueo, ἔσθρα; ἀλῶω, νιτο, ἤλθρα; quæ in
α purum exeunt, sublata futuri consonan-
te, *χόσω, καύσω,* quamuis reperiatur quoq;
Aoristus, *ἔχθρασι & ἔκαυσαι.*

PENULTIMA Aoristi primi eadem
est quæ futuri, semperque natura aut posi-
tione longa. *παίω, offendo, ἐπαίω; λέγω, ἔλε-* C
ξα, dico.

IN TERTIA tamen coniugatione, i-
temq; in quarta & sexta, modò breuis, mo-
dò longa est penultima: *φράζω, dico, loquor,*
φράσσω, ἔφρασαι; κυλίω, voluo, voluto, κυλίσω,
κύλισαι; τελέω, τελέσω, ἐτέλεσαι, finio, γελάω, γε-
λάσω, ἐγέλασαι, rideo, ἀνύτω, perficio, ἀνύσω,
ἤνυσαι.

A POETÆ carmini seruientes, sæpè geminant α, ἐπέλεσαν, ἐγέλασαν.

IN QUINTA coniugatione, quæ penultimam futuri breuem habet, sic producenda est eadem penultima in Aoristo.

A futuri mutatur in η, si in præsentī α simplex fuerit: ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα.

SI IN præsentī fuerit αι, tunc α, futuri Atticè mutatur in η; communiter verò retinetur: μιάνω, maculo, μιανῶ, ἐμίλωα, Atticè, communiter ἐμίανα; φαίνω, appareo, ostendo, φανῶ, ἔφλωα, ἔφανα. Est autem hīc α, longum, quod in futuro fuerat breue.

EX ε futuri facienda est diphthongus addito iota, ἀείρω, ἀερόω, ἔαπειρα, sero; ἔδλωα, C mitto, ἔελῶ, ἔσπλα. i & υ in futuro breues, hīc ferè habentur longæ, κέρνω, iudico, κερνῶ, ἔκερνα; ὀτρύνω, ὀτρυνῶ, ὠτρυνωα, impello.

Aoristus secundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε.

D. ἐτύπετον, ἐτύπέτην.

P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

FIT hic Aoristus ab imperfecto, cuius etiam augmentum habet.

TER-

TE
singulari

PEN
na ex an

η & ω
in α: λη, β

cundo, ἔλ
ἔτραπον, co

αι, αυ δ
υρο, ἔκαον

ει, ευ, abiic
quo, ἔλιπον

DISY
mutante

excorio, ἔδ
δο, ἔσμων δ

coniugat
git, præcip

τω, verba
κλέπτω, ἔκλ

HÆC
βλέπω, vi

TRIS
ταχαι, ὅφ

ἤμαρον. Si p

TERTIA pluralis est æqualis primæ ^A
singulari.

PENULTIMA brevis est, ac fermè v-
na ex ancipitibus, α, ι, υ.

η & ω præsentis & imperfecti mutantur
in α: λήβω, inusitatum, ἔληβον, Aoristo se-
cundo, ἔλαβον, accepi; τρώγω, comedo, ἔτρωγον,
ἔτρωγον, comedi.

αι, αυ & x abiiciunt subiunctiuam: καίω, ^B
υρο, ἔκαον. πῶω, sedo, ἔπαον. ἀκέω, audio, ἤκουον.
ει, ευ, abiiciunt præpositiuam ε. λείπω, relin-
quo, ἔλιπον. φεύγω, fugio, ἔφυγον.

DISYLLABA quintæ coniugationis
mutant ε & ει in α, σπείρω, ἔσπαρον, fero; δέρω,
excorio, ἔδαρον; σέλλω, ἔσαλον, mitto. τέμνω, scin-
do, ἔταμον & ἔτεμον. Idem quoque in aliarum ^C
coniugationum verbis disyllabis contin-
git, præcipuè si habent liquidam ante ε. τρέ-
πω, verto, ἔτραπον; τρέφω, ἔτραφον, nutrio.
κλέπω, ἔκλαπον, furor.

HÆC tamen tria, λέγω, dico; φλέγω, υρο;
βλέπω, video; non mutant ε in α.

TRISYLLABA quintæ abiiciunt io-
ta ex ει, ὀφείλω, debeo, ὤφελον; ἐγείρω, excito,
ἤγειρον. Si penultima præsentis & imperfe-

A Et longa sit positione, abiicitur litera illa, quæ non est characteristica: κάρνω, *laboro*, ἔκαμον. πικτώ, *pario*, ἔτεκεν, quasi à τέκω. ἀγγέλλω, *nuncio*, ἤγγαλον.

PENULTIMAM in hoc Aoristo longam habent multa disyllaba, eò quòd in eandem syllabam cadat augmentum temporale, vel litera longa loco augmenti: ἄ-

B δω, *cano*, ἤδων: ἔλκω, *traho*, ἔλκων; ἔλω, *cario*, ἔλων; ἔπω, *dico*, εἶπων; ἔχω, *habeo*, εἶχοι; ἤκω, *venio*, ἤκεν; ἄγω, *ago*, *duco*, ἤγον; & Atticè ἤραγον; εἶδω, *video*, εἶδων. Nam ἴδων poëticum est, licet aliis quoque scriptoribus vsitatum; ἐλδύθω, ἤλθων, *venio*. per syncope, pro ἤλυθων.

INVENITVR etiam trisyllabi Aoristi penultima longa: ἐνέγκω, ἤνεγκεν, *fero*; πέρθω, *denasto*, ἐπαρθων; δέρκω, ἔδρακον, *video*, & metathesi, ἐπεσθων, ἔδρακον.

LONGAM quoque habent penultimam multa circumflexa primæ & secundæ coniugationis, siue duarum, siue plurimum syllabarum. ἄχέω, ἔαχον, *habui*; εὐρέω, εὐρον, *inuenio*; βλαστέω, ἔβλασπον, *germino*; δίσπτω, *sono*, ἔδισπον; ὀλιόθω, *cado*, ὠλιόθων; πτάω, ἔαπον,

ἔαπον, *tu*
tur prop

DE

CHA
huius A
quendo
nans, πύ

EX C
ἔβλασπον,
tego, ἐκά
φον, ἰάπ
φον, ῥάπ

EX CI
tæ coniu
characte
risticam
σ, charac
ὀρύξω, ὠρ
δων.

DESIN
cundo. Non e

ἔσσον, *vello, traho*. Nihil enim in his muta- A
tur propter Aoristum.

DE CHARACTERISTICA

AORISTI SECUNDI.

CHARACTERISTICA eadem est
huius Aoristi, præsentis, & imperfecti, lo-
quendo de charakteristica, quæ sit conso-
nans, τύπη, ἔτυπτον, ἔτυπον. B

EXCIPITVR primò, βλάπῃ, *noceo*,
ἔβλαβον, κρύπῃ, *abscondo*, ἔκρυβον, καλύπῃ,
tego, ἐκάλυβον, per β. & βάπῃ, *tingo*, ἔβα-
φον, θάπῃ, *sepelio*, ἔταφον, σκάπῃ, *fodio*, ἔσκα-
φον, ράπῃ, *suo*, ἔρραφον.

EXCIPIVNTVR secundò verba quar-
tæ coniugationis, quorum futurum habet C
characteristicam ξ, habent enim characte-
risticam γ: quorum verò futurum habet
σ, characteristicam habent δ. ἐρύτῃ, *fodio*,
ἐρύξω, ὠρύγον: φράζῃ, *loquor*, φράσω, ἔφρα-
δον.

ANNOTAT.

DESINENTIA in ω vel ευ ferè carent Aoristo se-
cundo. Non enim dicimus ἀπαιδέω, ἐπαίδυν, instituo.

A Nec à *Caστεύω*, regno, *ἐCaσίλυνον*, nec à *κρέω*, pulso, *ἐκρεον*. A verbo tamen *ἀκρέω* usurpatur ἡκρεον, sed magis apud Poëtas, quàm Oratores, qui Aoristum primum *ἡκρεον* frequentant. Et quamvis in quarta coniugatione à quolibet verbo formari possint Aoristi secundi, non omnes tamen vsitati sunt. Quis enim audiuit vnquam *ἐφένοντο*, à *φεννίζω*, curo, aut *ἐβάδιδον*, à *βαδίζω*, vado, aut *ἐφύλαγον*, à *φυλάττω*, custodio, caueo? Idem autem significat Aoristus secundus, quod primus, neg, necessitatis, sed

B copia causa inuentus & usurpatus est à Græcis.

DIALECTI AORISTI SECUNDI.

TERTIAM personam pluralem faciunt Bæoti in imperfecto, & in utroque Aoristo parem syllabis, prout pluralis numeri: *ἐτύππομεν*, *ἐτύπποσαν*: *ἐτύψαμεν*, *ἐτύψασαν*: *ἐτύπομεν*, *ἐτύποσαν*. Hinc illa: *εἶδον*, sciuerunt: *ἤλθον*, venerunt: *ἐμάδον*, didicerunt: *προεἶδον*, *ἤλθον*, *ἐμαδον*.

SOLENT etiam Iones & Poëta secundo Aoristo & hic & in aliis modis, sæpe præponere augmentum præteriti: *κέκασον*, pro *ἐκασον*, à verbo *κάζω*, cōtineo, mutatione τῷ χ in κ, hinc Aoristus secundus participij *κεκασών* pro *εκασών*, & medius, *κεκασόμενος*, pro *εκασόμενος*: *κεκάρω* pro *ἐκάρω*, Aoristus secundus subiunctiui, à *ἐκάρω*. *τεταγών* pro *ἐταγών*, à themate *τάζω*, quod est *λαμβάνω*, accipio, apprehendo, ut annotat Eustathius in illud *Iliad.* 1.

Πέπε ποδὸς τετραγὼν ἀπὸ βηλῆ δεσπεσίσα.

Deiecit me de caelo pede apprehensum.

*Similia multa exempla passim occurrunt apud Poë-
tas.*

Futurum primum.

S. τύψω, τύψεις, τύψει, *verberabo.*

D. τύψετον, τύψετον.

P. τύψομεν, τύψετε, τύψασι.

F I T à præsenti mutata characteristica
præsentis in characteristicam futuri, λέγω, B
λέξω, *dico: ἄδω, ἄσω, cano.*

P E N U L T I M A futuri eadem est quæ
præsentis, λέγω, λέξω.

E X C I P E verba quintæ coniugatio-
nis, quæ penultimam futuri corripunt,
abiiciendo vel posteriorem consonan-
tem, vel vocalem subiunctivam ex diph- C
thongo, σέλλω, *mitto*, σελῶ: σπείρω, σπερῶ,
semino.

E X C I P E secundò verba contracta, Φι-
λέω, ἀμο, Φιλήσω, τιμάω, τιμήσω, ἰσπορο, δηλόω,
manifesto, δηλώσω. Quamvis quædam con-
venient cum præsenti, πονέω, *laboro*, πονέσω:
γελάω, γελάσω, *rideo*: ὁμῶ, ἱερο ὁμόσω.

E X C I P E tertio Barytona nonnulla,
quæ futurum à circumflexis mutuuntur:
θέλω,

A θέλω, volo, θελήσω: ὀφείλω, debeo, ὀφειλήσω: αὐξω, augeo, αὐξήσω: ἔψω, ἐψήσω, coquo, concoquo: ἀλέξω, arceo, ἀλεξήσω. Sic βέλομαι, volo, βελήσομαι: οἶομαι, puto, οἰήσομαι, quasi à θελέω, ὀφειλέω, αὐξέω.

EXCIPE quartò πλέω, nauigo: ῥέω, fluo: πνέω, spiro: νέω, annuo: χέω, fundo: quorum futurum exit in *δ*σω: πλῶσω, ῥῶσω, πνῶσω,

B νῶσω & νήσω, χῶσω. Sic κλάω, fleo, κλαύσω: καίω, vro, vel κάω, καύσω.

TRIA quoque futura non retinent litteram aut spiritum præsentis, τρέφω, nutrio, θρέψω, τρέχω, curro, θρέξω; ἔχω, ἔξω, habeo, ad differentiam aduerbij ἔξω, extra.

DE DIALECTIS

C

FUTURI.

ATTICI futurum polysyllabum quarta coniugationis in *ιω* circumflectunt, sublato *σ*: νομίζω, puto, νομίσω, νομιῶ: βαδίζωμαι, vado, βαδίσομαι, βαδιῶμαι. Hinc primum futurum medium horum verborum semper circumflectitur νομιῶμαι.

DORICE verba quarta coniugationis in *ζω* exeunt in *σδω*: κωμάσδω pro κωμάζω, lasciuio, στείσδω pro στείζω, sibilo, fistula cano.

Futurum in *σω* non tantum horum verborum, sed aliorum

aliorum
σω, βαδίζω
Circumflectitur
omnibus
τυλάτοι.

ΕΟΙ

rum in *σω*

ζῶ, ἔω, ἔω

Εὐο accent

IN futu

σ, δῖω, δῖω

δῖω, δῖω

Reperitur

sen κείω, C

cubitus

Sing. τυ

Dual. τυ

Plur. τυ

I D E

num, f

to on in ῶ

iecto.

S. τυλάτοι

aliorum itidem mutant *Dores* in ξω, βαδίζω, βαδίσω, βαδίσῃ. κλείω, claudo, κλείσω, κλαξῶ ἢ κλασῶ. **A**
Circumflectunt enim futurum primum *Dores* in
omnibus personis ἢ numeris, τυψῶ, τυψῆς, τυψῇ,
 τυψέτον.

ÆOLÆS futurum quinta coniugationis verbo-
rum in ρω *effertunt per* σω, ὄρω, concito, *futurum* ὀ-
 γῶ, *Æolicè*, ὄρω. ἀπείρω, sero, ἀπείρῳ, ἀπείρσω, *retra-*
cto accentu.

IN futuro sexta coniugationis saepe abiiciunt poëta **B**
 σ, δῆω, δῆεις, inueniam, δῆομεν, inueniemus, *pro*
 δῆσω, δῆσεις, δῆσομεν, ἀ δῆω. sic ἔδνα *pro* ἔδνησα, inueni.
Reperitur etiam κλείω, laudabo, *pro* κλείσω, ἢ κέω
 seu κείω, cubabo, *pro* κέσω, ἀ κέω, ἢ κέων, *pro* κέσων,
 cubiturus.

Futurum secundum.

Sing. τυπῶ, τυπῆς, τυπῇ.

Dual. τυπῆτον, τυπῆτον.

Plur. τυπῶμεν, τυπᾶτε, τυπῶσι. **C**

IDEM significat quod futurum pri-
 mum, fitque ab Aoristo secundo, muta-
 to ον in ῶ circumflexum, augmentoque ab-
 iecto.

IMPERATIVVS.

Præsens ἢ imperfectum.

S. τύπῃ, τυπῆτω, verbera, verberet.

D. τύ-

A D. τύπτερον, τυπλέτων.

P. τύπτετε, τυπλέτωσαν.

A N N O T A T.

ETHIVS & reliquorum omnium modorum tempora formantur à temporibus indicatiui, exigua mutatione facta, ut quiuis per se deprehendere poterit. τύπτε à τύπτω: τέτυφε à τέτυφα: τύψον à τύψω.

B TERTIAS plurales Imperatiui faciunt Atticè similes genitiuo plurali participiorum eiusdem temporis, τυπόντων pro τυπλέτωσαν: τυψάντων pro τυψάτωσαν: τετυφόντων pro τετυφέτωσαν. Hinc historiola illa apud Laërtium in Socrate: Nam in iudicio Socratis aiunt, τῶν πλάτωνα ἀναβῆναι ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ εἰπεῖν, Νεώτατον ὦν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβάντων, τὸς διασὰς ἐκβοῆσαι, κατεβάντων, τυτέσι, κατὰβηδι: Descende.

C SUNT qui putent subaudiri verbum ἔσωσαν, hoc sensu, ἔσωσαν τῶν τυπόντων vel τυψάντων, sint ex verberantibus, id est, τυπλέτωσαν, verberent.

Præteritum perfectum, & plusquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω, verberaueris.

D. τετύφετον, τετυφέτων.

P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Aoristus primus.

S. τύψον, τυψάτω, verberato tu vel verberabis.

D. τύψα-

D. τύψα
P. τύψα

S. τύπτε
D. τύπτε
P. τύπτε
P. R. A.

uat suu
ue temp
indicati
suprà du

Δορ
grauem,
inueni: ei
de: Com

IMPER
vt & sub
eunt Ao
significa
admittit

IMPER
doctè ostendi
mat. vbi de p
autem meris

D. τύψατον, τυψάτων.

P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoristus secundus.

S. τύπε, τυπέτω, verberato tu, vel verberabis.

D. τύπετον, τυπέτων.

P. τύπετε, τυπέτωσαν.

PRÆTERITVM perfectum ubiq; seruat suum augmentum, siue syllabicum siue temporale, Aoristi illud amittunt extra indicativum, excepto verbo εἶπον, de quo supra dictum est.

AORISTVS secundus ultimam habet grauem, τύπε, sed acuantur, εἰδέ, veni: ἴδε, inueni: εἰπέ, dic. sic Atticè, λαβε, cape; ἴδε, vide: Communiter, λάβε, ἴδε.

IMPERATIVVS caret utroq; futuro, ut & subiunctiuus. Vtriusque vicem subeunt Aoristi, qui tamen præsentis quoque significationem & hîc & in subiunctiuo admittunt.

A N N O T A T.

IMPERATIVVM apud Latinos carere præterito doctè ostendit ex Varrone Emmanuel lib. 1. sue Grammat. vbi de prima verborum Coniugatione agit. Quærat autem merito quis, cum Latini naturam & rationem imitati

- A** imitati, prateritum ab Imperatiuo excluserint; (Nemo enim prateritum vel agendum vel cauendum imperat) cur Græci prateritum imperatiuo tribuerint, non tantum in actiua, verum etiam in passiua voce. Respondeo huius rei eandem reddi posse causam, quam reddimus cum quaeritur, cur Græci duplices Aoristos & duplex futurum habeant: Dicimus enim non diuersitatem significationis, sed copiam idem pluribus quoque modis efferendi causam esse. Ita planè hic τέτυφε, & quodcunque aliud prateritum
- B** actiuum imperatiui, idem omnino significat, quod vel praesens vel futurum. τέτυφε, verbera vel verberato tu. Neque prateritam significationem feceris, licet τέτυφε per verbum verberaueris, interpretere. Nam & hoc futurum est, non prateritum, quamuis cum respectu ad prateritum, sensus enim est, verberaueris, id est, fac, ut futuro tempore verum sit dicere, te verberasse. De significatione prateriti perfecti passiui imperatiui modi, dicemus suo loco.
- C**

OPTATIVVS.

Praesens & imperfectum.

S. εἴθε τύπῃμι, τύπῃς, τύπῃ, *utinam verberarem.*

D. τύπῃσιν, τύπῃσιν, *utinam verberaretis vos duo.*

P. τύπῃμεν, τύπῃτε, τύπῃεν.

Perfe-

P.

S. εἴθε τύπῃ
ben

D. τέτυφε

P. τέτυφε

PRAE

Actum optat
rum imitat
mat. qua p
git hac duo
rim; plusq
cum eadem
cer, per virtu

S. εἴθε τύπῃ
rauer

D. τύπῃσιν

P. τύπῃμεν

S. εἴθε τύπῃ
rim.

D. τύπῃσιν

P. τύπῃμεν

Perfectum & plusquamperfectum.

A

S. εἴθε τετύποιμι, τετύποις, τετύποι, *utinam verberauerim, vel verberauissem.*

D. τετύποιτον, τετύποίτω.

P. τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

A N N O T A T.

PRAETERITVM perfectum & plusquam perfectum optativi plerique coniungunt apud Latinos Græcorum imitatione: Noster autem Emmanuel lib. 1. Grammat. qua parte de prima coniugatione agit, rectè disjunct hæc duo tempora, vt perfectum sit; utinam amaauerim; plusquamperfectum, utinam amauiissem. Hinc cum eadem vox Græca τετύποιμι, vtrumq; tempus significet, per vtrumq; latine reddenda est.

Aoristus primus.

S. εἴθε τύψαιμι, τύψαις, τύψαι, *utinam verberauerim.*

D. τύψαιτον, τύψάτω.

P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristus secundus.

S. εἴθε τύποιμι, τύποις, τύποι, *utinam verberauerim.*

D. τύποιτον, τύποίτω.

P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

M

Futu-

A *Futurum primum.*S. εἴθε τύψοιμι, τύψοις, τύψοι, *utinam verberē.*

D. τύψοιρον, τύψοίτις.

P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Futurum secundum.

S. εἴθε τυπώοιμι, τυπώοις, τυπώοι.

D. τυπώοιρον, τυπώοίτις.

B P. τυπώοιμεν, τυπώοιτε, τυπώοιεν.

SICUT Latini suo optativo adverbium optandi *utinam*, præponunt; sic & Græci suo adverbium εἴθε.

IN PRIMO Aoristo penultima est αι. In reliquis temporibus est οι. Futurum secundum circumflebitur, ut à secundo Aoristo differat.

C *Aoristus Aeolicus.*S. εἴθε τύψαια, τύψαιας, τύψαιε, *utinam verberaverim.*

D. τυψείαρον, τυψείατις.

P. τυψείαμεν, τυψείατε, τυψείαν.

Vsitatissimus est hic Aoristus apud omnes scriptores tam Poëtas, quàm Oratores, maximè in secunda & tertia singulari, & in tertia plurali.

CON.

S. εἰάν

D. τύπ

P. τύπ

In

coniun

O

ri pro ω

Φωντι.

Pen

S. εἰάν

vel α

D. πτόφ

P. τετόφα

S. εἰάν

D. τύψ

P. τύψ

P. τύψ

S. εἰάν

D. τύπ

P. τύπ

In secu

temporun

DE CONIUNCTIVO.

163

CONIUNCTIVVS.

A

Præsens & imperfectum.

S. ἐὰν τύπῃα, τύπῃς, τύπῃ, *si verberem.*

D. τύπῃην, τύπῃην.

P. τύπῳμεν, τύπῃτε, τύπῳσι.

Inflexioni subiunctiuorum adhibent coniunctionem ἐὰν.

O M N I A tempora pluralis numeri pro ωσι faciunt Doricè ωντι, τύπῳντε, πετύ- B
φωντι.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. ἐὰν πετύφω, πετύφῃς, πετύφῃ, *si verberauerim
vel verberavissim.*

D. πετύφῃην, πετύφῃην.

P. πετύφωμεν, πετύφῃτε, πετύφωσι.

Aoristus primus.

S. ἐὰν τύψω, τύψῃς, τύψῃ, *si verberauero.*

D. τύψῃην, τύψῃην.

P. τύψωμεν, τύψῃτε, τύψωσι.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν τύπῳ, τύπῳς, τύπῃ.

D. τύπῃην, τύπῃην.

P. τύπῳμεν, τύπῃτε, τύπῳσι.

IN secunda & tertia singulari omnium temporum est η diphthongus impropria.

M 2

la

A In duali & plurali est tantum vocalis η. In prima & tertia plurali est ω.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, τὴν, verberare.

Perfectum & plusquamperfectum, τετελέθει, verberasse.

Aoristus primus, τύψαι, verberasse.

B *Aoristus secundus*, τυπῆν, idem.

Futurum primum, τυψέαι, verberaturum esse.

Futurum secundum, τυπῶν, idem.

ANNOTAT.

GERUNDIIS & supinis carent Græci. Eorum loco utuntur verbis infinitivi modi, interdum cum præpositione & articulo, interdum sine his: πορεύομαι δειπνῆν, πορεύν, vado cænare, laborare, seu cænatum, laboratum; πορεύομαι πρὸς τὸ δειπνῆν, eo cænatum. **C** τῷ δειπνῆν, in cænando vel inter cænandum. ἔσθιν & τῷ δειπνῆν, tempus cænandi. Cum ergo tot modis Latinorum gerundia & supina exprimere possint Græci, non difficulter carent gerundiis & supinis.

DIALECTI INFINITIVI.

INFINITIVI Doricæ, τὴν, τύψεν, τυπῆν. Doricæ item & Æolicæ τὴν, τύψω, vel per η. Nam apud Theocritum legitur, κοσμήν, καθεύδην.

ÆOLIS

efferran
πέναν;
δεθῶν. Λ
ε, τυπῆν

Ex
formant

Communi

τιπῆν

τύψεν

τετελέθει

τετελέθει

τυπῆν

τυπῶν

τυπῶν

διδῶν

πέναν

δέναν

ιδῶν

σῶν

διδῶν

διδῶν

εἶναι

οὐ τὴν, τῷ

DE INFINITIVO.

165

ÆOLIS quoque verba in αν vel υν, per αις & οις, **Λ**
 efferant; γελᾶς, ridere, pro γελᾶν; πίνῃς, esurire, pro
 πίνῃν; ὑψοῖς, eleuare, pro ὑψῆν; ὀρθοῖς, corrigere, pro
 ὀρθῶν **Ionis** Aoristo & futuro secundo in εἰν interserunt
 ε, τυπείν pro τυπεῖν, βαλείν pro βαλεῖν.

EX INFINITIVIS in εν, υν, vai desinentibus
 formant Atticæ & Doræ sequentes terminaciones.

Communiter

Atticæ. Doricæ.

Ionicæ.

τύπτειν,
 τυψῆν,
 τέλει φέμαι,
 ἰέλυσπέναι,
 τυπεῖν,
 τυφθῆναι,
 τυπηῖναι,
 δηλῆν,
 πιδέναι,
 δειναι,
 ισάναι,
 σῆναι,
 διδύναι,
 διῆναι,
 εἶναι,

τυπόμεναι,
 τυψόμεναι,
 τετυφόμεναι,
 τετυπόμεναι,
 τυφθόμεναι,
 τυπηόμεναι,
 δηλόμεναι,
 πιδόμεναι,
 δειόμεναι,
 ισάμεναι,
 σῆμεναι,
 διδόμεναι,
 διόμεναι,
 ἐμμεναι & ἔμμεναι,

τυπόμεν.
 τυψόμεν.
 τετυφόμεν.
 τετυπόμεν.
 τυφόμεν.
 τυφθόμεν.
 τυπηόμεν.
 δηλόμεν.
 πιδόμεν.
 δέμεν.
 ισάμεν.
 σῆμεν.
 διδόμεν.
 δόμεν.
 ἔμεν.

B

C

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

ι τύπων, τῶ τύποντ & verberans.

M 3

ἡ τύπη.

A ἡ τύπῃ σου, τῆς τυπῆς.

τὸ τυπῶν, τῶ τυπῶντι.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

Σ. ὁ τετυφῶς, τῶ τετυφῶτι, qui verberavit, qui verberaverat.

ἡ τετυφῶσα, τῆς τετυφῶσας.

τὸ τετυφῶς, τῶ τετυφῶτι.

Aoristus secundus.

B ὁ τύψας, τῶ τύψαντι, qui verberavit.

ἡ τύψασα, τῆς τύψασας.

τὸ τύψαν, τῶ τύψαντι.

Aoristus secundus.

ὁ τυπῶν, τῶ τυπῶντι, idem.

ἡ τυπῶσα, τῆς τυπῶσας.

τὸ τυπῶν, τῶ τυπῶντι.

Futurum primum.

C ὁ τυψῶν, τῶ τυψῶντι, verberaturus.

ἡ τυψῶσα, τῆς τυψῶσας.

τὸ τυψῶν, τῶ τυψῶντι.

Futurum secundum.

ὁ τυπῶν, τῶ τυπῶντι, idem.

ἡ τυπῶσα, τῆς τυπῶσας.

τὸ τυπῶν, τῶ τυπῶντι.

AORISTVS secundus acuitur, τυπῶν, secundum futurum circumflectitur, τυπῶν.

Participia

Pa
ad du

OMN
non item
adhibita
& imperj
latinum,
tionem ba
dum, perj
flos necessa
ὁ τυπῶν, q
verberau
sententia r

INTER
for, verbera
ganter, per
riti exprim
lapide in
si, vel cum
modo.

QVOR
now per parti

Participia masculina & neutra pertinet A
ad quintam, foeminina ad secundam de-
clinationem simplicium.

QVOMODO PARTICIPIA
ACTIVA LATINE
sint reddenda.

OMNE tempus apud Gracos suum habet participium, B
non item apud Latinos. Hinc multa non nisi peribryas
adhibita, latine exprimere possumus. Licet enim praesens
& imperfectum, ὁ τὸ πᾶν, recte interpretemur per praesens
latinum, verberans, quod idem imperfecti significa-
tionem habet: & similiter futurum primum & secun-
dum, per futurum latinum, tamen praeteritum & Aori-
stos necessario circumloqui debemus: ὁ τετυφῶς, ὁ τὴν ἄλ-
σιν, qui verberavi, vel qui verberasti, vel qui
verberavit, per omnes casus & personas, prout locus &
sententia ratio exigat. C

INTERDUM substituitur nomen: ὁ τετυφῶς, percus-
sor, verberator. Interdum & quidem frequenter & ele-
ganter, per participium passivum vim Aoristi & prae-
teriti exprimimus, τὴν ἄλσιν ἔβρεγν τὸ πᾶν, percussio
lapide inveni ignem, vel cum lapidem percus-
si, vel cum percussissem lapidem, vel alio simili
modo.

QVORVNDAM significationem ad verbum reddi-
mus per participia praeterita verborum deponentium vel
M 4 commun-

participia
se-

A *communium*, ὁ κλέψας, ὁ κεκλοφῶς, furatus: λαλήσας, λελαληκῶς, locutus.

INTERPRETANTVR nonnulli prateritum & Aoristos per praesens latinum; hoc licet nonnunquam fieri possit, haud tamen semper est licitum, cum ut sunt a praesenti distincta tempora; ita aliquando quoque distinctas significationes habeant. Est autem participiorum creber usus apud Graecos, & quod nos non nisi longis verborum ambagibus significamus, illud ipsi breuiter et eleganter

B per participium efferunt.

DIALECTOS porro easdem admittunt participia quas declinationes, quibus declinantur. Et praeterea Doctores & Scholae pro τύψας, τύψας dicunt.

INDICATIVI VERBI PAS- SIVI PRÆSENS.

S. τύπομαι, τύπη, τύπεται, verberor.

C D. τυπόμεθον, τυπέσθον, τυπέσθον.

P. τυπόμεθα, τυπέσθε, τυπόνται.

SECUNDA persona passivi praesentis & futuri desinit in η, τύπη, τυφθήση, τυπήση, τετύψη.

EXCIPE primò, βέλομαι, βέλει, volo: οἶομαι, οἶει, puto: ὁψομαι, ὁψει, videbo, ab ὀπιομαι, quæ secundam personam in α habent more Attico.

EXCI-

E
ryton
termi
καυχα
χάται,
σαι, ὀδύ
in futu
Φάγη.

S
ἐκν
τύπει
nim Ione
ται, τύπει
PRI
idq, non t
bis in με
τυπόμεθεν

S. ἐτυπεί
D. ἐτυπεί
P. ἐτυπεί

S
ἐκν
τύπειτο,

EXCIPE secundò verba nonnulla Ba-
rytona, quæ in præsentī vel futuro habent
terminationem præteriti perfecti in σαι,
καυχάουσαι, καυχῶμαι, glorior, καυχάεσαι, καυ-
χᾷσαι, pro καυχάνη, καυχᾷ. ὀδυάουσαι, ὀδυάε-
σαι, ὀδυᾷσαι, cruciari, apud Æschylum, &
in futuro φάγουσαι, φάγεσαι, comedes, pro
φάγη.

DE DIALECTIS.

B

SECUNDA persona singularis Ionicè exit in εαι,
τύπῃεαι, τυφθῆσαι, τυπῆσαι, τετύφῃεαι, formant e-
nim Iones secundam personam à tertia, ablato τ, τύπῃε-
ται, τύπῃεαι: τυφθῆσεται, τυφθῆσεται.

PRIMA pluralis Ionicè finitur in μεδαι, τυπόμεδαι,
ιδῆ, non tantum in præsentī, sed in omnibus tempori-
bus in μεδαι: Æolicè in μεδε vel μεδεν, τυπόμεδε vel
τυπόμεδεν.

C

Imperfectum.

S. ἐτυπλόμην, ἐτύπη, ἐτύπτετο, verberabar.

D. ἐτυπλόμεθον, ἐτύπλεδον, ἐτυπλέδην.

P. ἐτυπλόμεθα, ἐτύπλεδε, ἐτύπλοντο.

DIALECTI.

SECUNDA persona Ionicè in εο desinit, à tertia ἐ-
τύπῃετο, ablato τ, ἐτύπῃεο.

M 5

Præteri-

A

Præteritum perfectum.

S. τέτυμαι, τέτυψαι, τέτυπλαι, *verberatus sum*
vel fui.

D. τετύμμεθον, τετύφθον, τετύφθον.

P. τετύμμεθα, τετύφθε, τετυμμένοι είσι.

Fi r ab actiuo extrema syllaba aut lite-
 ra in μαι conuersa.

B SECUNDA persona exit in σαι, actu sci-
 licet aut potestate. Actū, vt κέκερμαι, *iudi-*
catus sum, κέκερσαι, indicatus es.

POTESTATE & valore, vt τέτυψαι, λέ-
 λεξα. Nam ψ & ξ valent etiam σ.

Excipitur præteritum μέμνημαι, *memini*,
 quod in secunda persona habet termina-
 tionem præsentis μέμνη. Licet etiam lega-
 tur μέμνησαι. Tertia persona exit in ται.

C

DE FORMATIONE PRÆTERITI
 PRIMÆ CONIUGATIONIS.

IN prima coniugatione mutatur φα a-
 ctiuī in μμαι, τέτυφα, τέτυμαι: γέγραφα, γέ-
 γραμμαι.

IN secunda & tertia singulari est ω te-
 nuis actu vel potestate. Actū, τέτυπλαι, pote-
 state, τέτυψαι. Nam ψ, valet ωσ.

SECUN-

SECUNDA & tertia dualis & secunda A pluralis, sunt in omni coniugatione Barytona, à tertia singulari mutatis tenuibus in aspiratas, & αἱ in ον vel ε, τέτυπται, τέτυφθον, τέτυφθε.

TERTIAM pluralem circumloquimur per participium præteriti, & verbum substantivum εἶμι, quoties tertia singularis non desinit in ται purum, τέτυπται, τε-
 τυμμένοι εἰσίν. Cum verò ται purum fuerit, tunc fit tertia pluralis sine circumlocutione interponendo ν, ante ται, νενέμηται, νενέμωται, distributi sunt: κέκερται, κέκερνται, indicati sunt.

DIALECTI PRÆTERITI.

EX TERTIIS singularibus formant Iones tertias plurales posito ante ται vocali α, & præcedentem tenuem mutando in aspiratam.

τέτυπται,	τετύφαται	verberati sunt.
λέλεκται,	λελέχαι.	dicti sunt.
τέτακται,	τετάχαι,	ordinati sunt.

IN TERTIA & quarta coniugatione mutatur ο in characteristicā præteriti mediæ, πέπλησαι, à πλήδω, πεπλήδαται, impleti sunt: πέφρασαι, à φράζω, πεφράδαται, locuti sunt, ἦσαι ab ἦδω, ἦδαται, cantati sunt.

A In quinta coniugatione tantum interponitur a reliquis omnibus integris.

ἔψαλται, ἐψάλαται, cantati sunt.

ἔσπαρται, ἐσπάρηται, sati sunt.

ἔφθαρται, ἐφθάρηται ἀφθείρω, corrupti sunt.

In sexta coniugatione ponitur α ante ται purum, & longa corripitur.

πεφίληται, πεφιλέαται, amati sunt.

δηλώται, δηλόαται, manifestati sunt.

B τέθειται, τεθέαται, positi sunt.

Si verò sit anceps, hoc ipso censetur brevis.

ἔρυται, εἰρύαται, tracti sunt.

κέκλιται, κεκλίαται, reclinati sunt.

Quædam tamen vocalem longam vel diphthongum retinent, δεδαίαται, diuisi sunt, βεβλήαται, iacti sunt. Et in plusquamperfecto, βεβλήατο; κεχολώατο, irati sunt.

C EXEMPLVM PRÆTERITI
PASSIVI SECUNDÆ
Coniugationis.

S. λέλεγμαι, λέλεξαί, λέλεκται, dictus sum.

D. λελέγμεθον, λέλεχθον, λέλεχθον.

P. λελέγμεθα, λέλεχθε, λελεγμένοι είσι.

FORMATVR à voce actiua, mutando
χαίνω, λέλεχα, λέλεγμαι.

DISYLLABA primæ & secundæ coniuga-

ingati

tante

ror, κέ

κλαμ

Qv

te, ver

μα, ve

sum. sed

rigatus.

EX

S. πίπει

D. πίπει

P. πίπει

FOR

κα verter

EX

S. ὠρύμαι

D. ὠρύμε

P. ὠρύμε

S. πίφρασ

D. πίφρασ

iugationis, quæ in Attico præterito mutante in ο, hic repetunt suum ε. κλέπτω, *furor*, κέκλοφα, κέκλημαι, inuenitur etiam κέλαμμαι, *furto ablatus sum*.

QVÆ re habent cum aliqua consonante, vertuntur in α. ερέφω, *verto*, έρεφα, έστραμμαι, *versus sum*: τρέφω, τέτραμμαι, *nutritus sum*. sed βρέχω, *rigo*, βέβρεχα, βέβρεγμένον, *rigatus*.

B

EXEMPLVM TERTIÆ CONIVGATIONIS.

S. πείσμαι, πέπσαι, πέπσαι, *persuassus sum*.

D. πεπίσμεθον, πέπηδον, πέπηδον.

P. πεπίσμεθα, πέπηδε, πεπισμένοι είσι.

FORMATVR à πείθω, πέπηκα, *persuadeo*, κα vertendo in μαι, & interposito σ.

EXEMPLA QVARTÆ CONIVGATIONIS.

S. ώρυμαι, ώρξαι, ώρυμαι, *fossus sum*.

D. ώρύγμεθον, ώρυχθον, ώρυχθον.

P. ώρύγμεθα, ώρυχθε, ώρυγμένοι είσι.

S. πέφραμαι, πέφρασαι, πέφρασαι, *dictus sum*.

D. πεφράσμεθον, πέφραδον, πέφραδον.

P. πεφρά-

A P. πεφράσμεθα, πέφραδε, πεφρασμένοι είσι.

SICVT in actiua voce quædam verba huius coniugationis sequuntur secūdam, quædam verò tertiam, ita etiam in voce passiuā.

EXEMPLA QVINTAE
CONIUGATIONIS.

B S. ἔψαλμαι, ἔψαλσαι, ἔψαλται, *cantatus sum.*

D. ἐψάλμεθον, ἐψάλθηον, ἐψάλθον.

P. ἐψάλμεθα, ἐψάλθηε, ἐψαλμένοι είσι.

S. ἔσαρμαι, ἔσαρσαι, ἔσαρται, *satius sum*, ἀσπείρω.

D. ἔσάρμεθον, ἔσαρθον, ἔσαρθον.

P. ἔσάρμεθα, ἔσαρθεε, ἔσαρμένοι είσι.

Vt in actiuo præterito, ita & hîc seruântur immutabiles λ & ρ. Quæ verò in actiuo η adsciscunt ad ν, aut illud omnino abiiciunt, hîc idem faciunt, vt in his exemplis vides.

S. νενέμημαι, νενέμησαι, νενέμη, ἀνέμω, *distribuo.*

D. νενεμήμεθον, νενέμηθον, νενέμηθον.

P. νενεμήμεθα, νενέμηθεε, νενέμηται.

SIC πέτμημαι, ἀτέμνω, *seco*: βεβρέμημαι, ἀβρέμω, *fremo*: διδέμημαι ἀδέμω, *ædifico.*

S. κέκελ-

PASSIVUM.

175

S. κέκερμαι, κέκερισται, κέκεριται, ἀ κείνω, iudico. A
D. κέκερμένοι, κέκερισθον, κέκερισθον.

P. κέκερμεθα, κέκεριθε, κέκεριται.

SIC ἐκτεμαι, ἐκτασαι, interfectus sum, ἀ κείνω: πέθυμαι, πέθυσαι, ἀ θύνω, feror impetu, quæ v
præsentis abiciunt.

Interferitur autem σ in secunda & ter-
tia duali & secunda plurali, cùm tertia sin-
gularis definit in ται purum. B

QVORVM actiuum exit in γκα illa for-
mant passiuum in μμαι, Φάινω, ostendo, appa-
reo, πεΦαγκα, πέφαμμαι, πέφανται, πέφανται,
Attici hæc præterita formant per σμαι, μιάν-
ω, maculo, μερίαγκα, μερίασμαι: μολύνω, cōta-
mino, μεμόλυσμαι, πέφασμαι. Hinc Φάσμα,
spectrum. C

EXEMPLA SEXTAE CON-
IUGATIONIS.

S. ἤκυσμαι, ἤκυσαι, ἤκυσται, auditus sum.

D. ἤκυσμένοι, ἤκυσθον, ἤκυσθον.

P. ἤκυσμεθα, ἤκυσθε, ἤκυσμένοι εἰσὶ.

S. πετόξδμαι, πετόξδσαι, πετόξδται.

D. πετόξδμένοι, πετόξδθον, πετόξδθον.

P. πετόξδμεθα, πετόξδθε, πετόξδνται.

Coniuga-

A Coniugatio hæc interdum habet σ in singulari, interdum non habet, vt patet in allatis exemplis: quæ autem id habeant, quæ non, vñs te docebit.

Præteritum plusquamperfectum.

S. ἐτετύμην, ἐτέτυψο, ἐτέτυπτο, *verberatus eram vel fueram.*

B D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην.

P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, τετυμμένοι ἦσαν.

TERTIA pluralis exit in ντο, si singularis desinat in το purum, vt supra de præterito diximus: ἐκέκρυτο, ἐκέκριντο, *indicati erant*: ἐτετόξαστο, ἐτετόξαντο, *iaculis petiti sunt*, à τοξάω, *iaculor.*

C DIALECTI PLUSQVAM- PERFECTI.

EODEM modo formant Iones & Poëta in hoc tempore tertias plurales, quo supra in præterito: βεβλήατο seu ἐβεβλήατο, à βάλλω, *iacio*: κεχολώατο, *irati sunt*, à χολώω, *irascor.*

Aoristus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη, *verberatus sum*:

D. ἐτύφθητον, ἐτύφθητε.

P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

FOR-

FORMATVR à tertia persona singu- A
lari prateriti passivi mutatis α in ην, & te-
nuibus in aspiratas, assumptoque imper-
fecti augmento, πέτυπαι, ἐτύφην: λέλεπαι,
ἐλέχην: πέπληται, ἐπέδλω. Nam σ prateriti
hic quoque seruat. B

EXCIPE ἐσώην, *seruatus sum*, à σέσωται,
σώσομαι, *seruor*.

AT in his duobus, ἐμνήδλω, *recordatus* B
sum. ἐπρώδλω, *conualui*, *confirmatus sum*, ad-
sciscitur σ, cum in praterito, μέμνηται, ἔρρω-
ται, non inueniatur, ἐγνώδλω, *cognitus sum*,
regulariter fit à γνώω, γνώσω, ἐγνακά, ἐγνώσμαι.
Sic ἐδυνάδλω seu ἡδυνάδλω, *potui*, *valui*, à
δυνάζω, ἐδυνήην verò seu ἡδυνήην, à δυ-
νάω, δυνήσω.

PENULTIMA huius temporis eadem
est cum perfecto ἐτύφην.

EXCIPE ἄρηναι, ἄρην, *inuentus sum*:
ἐπῆνναι, ἐπῆνν, *laudatus sum*, ab ἐπαινέω. Et
αἰρέομαι, *eligo*, *tollo*, cum compositis, καθήρη-
μαι, καθήρην, *destructus sum*: ἀφῆρημαι, ἐφῆρέ-
ην, *ablati sum*. sic ἐπρέην & ἐπρήην, *dictus sum*,
ab ἐπρήμαι, ab inusitato πρέω, *dico*. Excipitur
etiam ἐτέην à perfecto, τέθῃμαι, τέθῃται, τέθηται.

N HIC

- A Hic quoq; illa quæ in præterito e-
 terant in α, suum e repetunt, ἐσραμμαι, ἐσρέ-
 Φην, *versus sum*, à ἐρέΦω: τέτραμμαι, ἐθρέΦην,
nutritus sum, à τρέΦω.

ANNOTAT.

- AORISTI prædicti formari possunt sine exceptione
 à verbis in μι, ut ἐνέβημι, ab ἐνεγμαι, præteritum ἐνεγμαι.
 B sic ἐπηνέβην, ab ἐπαίνεμι, ἐπήνεμαι, ἐπήνεται, licet hoc
 ipsum etiam sit præteritum passivum circumflexum, cum
 αἰνέω, αἰνήσω, ἔαἰνέσω, habeat in futuro. sic ἐχέδην, ha-
 bitus sum, ab ἔχεμαι, ἔχεσαι, ἔχεται.

DIALECTI AORISTI
PRIMI.

- TERTIA pluralis Bæoticè ἔ. Eolicè, ἔτυφεν,
 ἔ in Aoristo secundo, ἔτυπεν.
 C Verba in νω, quæ in præterito abiiciebant ν, hic illud
 poetice recipiunt, ἐκλίνδην, ἐκείνδην, pro ἐκλίδην, ἐκεί-
 δην, à κλίνω, inclino, ἔκρινω, iudico, sic in partici-
 pio ὁκρινθεὶς, iudicatus. Et à πυνύω, spiro, quamvis nō
 definat in νω, sit ἐπυνύδην. ἔ sine augmento πυνύδην,
 πυνύδης.

Aoristus secundus.

- S. ἐτύπλω, ἐτύπων, ἐτύπη, *verberatus fui*.
 D. ἐτύπητον, ἐτυπήτων.
 P. ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησθε.

FOR-

FORMATVR ab actiuo mutato *ον* in *A*
ην, ἐτύπων, ἐτύπων· ἐλέγον, ἐλέγλω, *dictus sum*.

Futurum primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται, *verberabor*.

D. τυφθῆσόμεθον, τυφθῆσεσθον, τυφθῆσεσθον.

P. τυφθῆσόμεθα, τυφθῆσεθε, τυφθήσονται.

FORMATVR à primo Aoristo ablato
augmento, ἐτύφην, τυφθήσομαι: ἐλέχην, λεχ- *B*
θήσομαι, *dicar*: ὠρύχην, ὀρυχθήσομαι, *fodiar*.

Futurum secundum.

S. τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται, *verberabor*.

D. τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, τυπήσεσθον.

P. τυπησόμεθα, τυπήσεθε, τυπήσονται.

FORMATVR ab Aoristo secundo ab-
lato augmento; ἐτύπων, τυπήσομαι, ἐλέγλω, *C*
λεγήσομαι, *dicar*.

Paulò post futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται, *nox verberabor*.

D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, τετύψεσθον.

P. τετυψόμεθα, τετύψεθε, τετύψονται.

ANNOTAT.

CARENT Latini hoc tempore, quod μετ' ὀλίγον μέλ-
λων, id est, paulò post futurum Græci nominant, quo tunc

A *vimur, cum actionem iam iam instare significamus; τε-
τύφομαι, paulò pòst verberabor.*

*Formatur à secunda prateriti passivi interposito ομ:
τέτυφα, τετύφομαι: λέλεξα, λελέξομαι; κέκριται, κερ-
σομαι: vel à tertia plusquamperfecti ablato augmento, &
addito μαι: ἐτέτυφο, τετύφομαι: servat augmentum pra-
teriti in omni modo.*

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

B *S. τύπη, τυπῆδω, verberare vel verberator.*

D. τυπῆδον, τυπῆδων.

P. τυπῆδε, τυπῆδωσαν.

*Ionice τύπηο, Dorice τύπη, tertia plura-
lis Atticè, τυπῆδων.*

Perfectum & plusquamperfectum.

C *S. πέτυφο, τετύφθω, verberare, vel verbera-
tus esto.*

D. πέτυφθον, τετύφθων.

P. πέτυφθε, τετύφθωσαν.

*SECUNDA persona huius temporis fit
à secunda prateriti indicatiui, πέτυφα, πέτυ-
φο: γέγραφα, γέγραφο. Vel à secunda plus-
quamperfecti, ablato augmento, ἐπέτυφο,
πέτυφο.*

TERTIA fit à tertia duali eiusdem
præc-

præteri

γράφω

S. τύπη

D. τυπῆ

P. τυπῆ

S. τύπη

D. τυπῆ

P. τύπη

DE S.

PRAET

peratiui circ

bumque sub

esto: πέτυ

autem hac te

quis percutien

senetur dicer

tortu.

Sape signi

& permission

seu verbera

do, ornatus

fit ornatus h

terdum in hac

præteriti, τέτυφθον, τετύφθω: γέγραφθον, γε- A
γράφθω.

Aoristus primus.

S. τύφθητι, τυφθήτω, verberare vel verberator.

D. τύφθητον, τυφθήτων.

P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristus secundus.

S. τύπηθι, τυπήτω.

D. τύπητον, τυπήτων.

P. τύπητε, τυπήτωσαν.

DE SIGNIFICATIONE HO-

RVM TEMPORVM.

PRAETERITVM passivum & Aoristes primos im-
perativi circumloquimur per participium passivum ver-
bumque substantivum, τέτυφθω, τυφθήτω, verberatus
esto: τετύφθω, τυφθήτω, verberatus sis. Videntur C
autem hac tempora aliquando significare praesens. Ut si
quis percutiendo dicat: verberatus esto, nihil aliud
censetur dicere, quam τύπτω, verberare, vel verbera-
tor tu.

Saepe significant praeteritum cum quadam concessione
& permissione, τετίφθω, τυφθήτω, verberatus esto,
seu verberatus sis. Quid ego moror? sic κεκοσμή-
θω, ornatus sit vel esto, quasi dicas: Quid ad me?
sit ornatus hic vel ille: quamvis etiam futurum in-
terdum in hac ipsa concessione significetur; ut si quis audi-

Aens alterum ornatum iri magnis honoribus addat, κεκοσμημένω: ornatus sit, nihil aliud profectō dicit, quā ornatur. Sicut & is qui dicit, ἰλασθαι, placatus esto, futurum innuit, nempe placeris.

INTERDVM significant hæc tempora futurum, sed cum respectu ad præteritum, κεκοσμημένω ὁ ἴων πρ, ornetur equus: κελείναι πύλην, clausa sit porta. Hæc imperatiua sunt non tantum terminatione, sed etiam sententia, hoc enim imperatur: Cura ut hoc vel illo tempore futuro verum sit dicere, equum esse ornatum, portam clausam aut apertam. Vtrum autem illa verba, quibus Græci in peroratione vsuntur, imperatiui sint modi, si spectes sensum, ut περὶ μὲν τῆς εἰσελθούσης εἰρήνης, de substantia hæc dicta sint; & similia, merito dubitat Emmanuel. Videtur autem eadem esse illorum ratio, quæ aliorum verborum in imperatiuo concessionem aut permissionem significantium. Licet enim imperatiua sint si syllabas tantum & terminationem consideremus; non significant tamen imperium; sed vel concessionem vel voluntatem: Perinde enim est ac si quis diceret: Hæc volui de substantia dicere.

QVANDO igitur in auctore aliquo verbum huiusmodi interpretandum occurrit, videndum est diligenter quam nam notionem subiectam habeat, ut convenienter Latine exprimitur.

OPTA-

S. ἄξιον
bera

D. τοῦτο

P. τοῦτο

Per

S. ἄξιον

ratus

D. τοῦτο

P. τοῦτο

CLEN

nia verba Ba

cipium & v

esse.

Alij tan

si præteriti pe

circumloqua

rum exeat; c

νέμειναι.

S. νεμενέω.

D. νεμενέω.

P. νεμενέω.

NAM si an

PASSIVO.
OPTATIVVS.

183

A

Præsens & imperfectum.

S. εἴθε τυπλοίμην, τύπαιο, τύπαιοτο, *utinam verberarer.*

D. τυπλοίμεθον, τύπαιοθον, τυπλοίδην.

P. τυπλοίμεθα, τύπαιοθε, τύπαιντο.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἴθε τετυμμένον & εἶην, εἶη, εἶη, *utinam verberatus essem.*

D. τετυμμένον εἶητον, εἶήτην.

P. τετυμμένοι εἶμεν, εἶητε, εἶησαν.

ANNOTAT.

CLENARDVS & alij quidam velle videntur, omnia verba Barytona in optatio & subiunctio per participium & verbum substantiuum εἶμι circumscribenda C esse.

Alij tamen nulla circumlocutione opus esse putant, si præteriti perfecti indicatiui modi tertiam personam non circumloquamur, quod fit si tertia singularis in τυπυ- rum exeat; cuius rei hoc sit exemplum à verbo, νέμω, νεμύμαι.

S. νεμύμην, νεμύῃς, νεμύῃτο.

D. νεμύμεθον, νεμύῃθον, νεμύῃδην.

P. νεμύμεθα, νεμύῃθε, νεμύοντο.

NAM si ante μαι prima persona præteriti passivi fue-

N 4

rit,

OPTA-

A rit n, vt in allato exemplo, conuertitur in η, si υ, tunc in ι, si α, adsciscit iota; at verò iota manet integrum, sed tamen longum hic, etiamsi breue fuerit in praterito Indicatiui. δύνω, festino, ruo, τέδωμαι. τεθείμην. τεθῶ, τεθῆτο; κλένω, occido, ἐκταμαι, ἐκταίμην, ἐκταῖο, ἐκταῖτο; κρίνω, iudico, κέκριμαι, κέκρίμην, κέκρῃο, κέκρῃτο. sic τέδωμαι, τεθείμην, τεθῶ, τεθῆτο.

Si tamen ante μαι ponatur diphthongus, cuius subiunctum sit υ, tunc circumlocutione opus est: τετόξωμαι, B τετόξωμαι· εἶν, εἶς, εἷν. Aliqui eandem adhibent periphrasin cum prateritum υ habet. Sed hanc exceptionem alij non admittunt, vt Renatus Guillonius, ac proinde ita coniugant prateritum verbi λύομαι:

λελύμην, λελύθω, λελύθω.

Vel,

λελύμην, λελύθω, λελύθω.

Aoristus primus.

C S. εἴθε τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη, utinam verberatus sim vel fuerim.

D. τυφθείητον, τυφθείητων.

P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus secundus.

S. εἴθε τυπείην, τυπείης, τυπείη, idem.

D. τυπείητον, τυπείητων.

P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

PRIMA pluralis in ημεν contrahitur, τυφθείη-

τυφθείη
μεν, θείη
Hic
θαίη, θαίη
σαν, θαίη

S. εἴθε τυ
nam

D. τυφθείη

P. τυφθείη

S. εἴθε τυ

D. τυπείη

P. τυπείη

S. εἴθε τε

mox

D. τετυφείη

P. τετυφείη

DI

S ICVT

Poeta e

ralis numer

medij person

cunt:interp

τυφθείμεν, τυφθῆμεν: πθείμεν, πθῆμεν: θεί- A
μεν, θῆμεν, ἀπῆμι, ποιο.

Hinc tertia pluralis τυφθᾶεν, τυπᾶεν, π-
θᾶεν, θᾶεν, PRO τυφθείσαν, τυπείσαν, πθεί-
σαν, θείσαν.

Futurum primum.

S. εἴθε τυφθῶσιμῶ, τυφθήσῃσι, τυφθήσῃσι, *uti-*
nam verberer.

D. τυφθῶσιμεθον, τυφθήσῃσιθον, τυφθῶσιθῶ. B

P. τυφθῶσιμεθα, τυφθήσῃσιθε, τυφθήσῃσιτο.

Futurum secundum.

S. εἴθε τυπῶσιμῶ, τυπήσῃσι, τυπήσῃσι.

D. τυπῶσιμεθον, τυπήσῃσιθον, τυπῶσιθῶ.

P. τυπῶσιμεθα, τυπήσῃσιθε, τυπήσῃσιτο.

Paulò post futurum.

S. εἴθε τετυψῶσιμῶ, τετύψῃσι, τετύψῃσι, *utinam* C
mox verberer.

D. τετυψῶσιμεθον, τετύψῃσιθον, τετυψῶσιθῶ.

P. τετυψῶσιμεθα, τετύψῃσιθε, τετύψῃσιτο.

DIALECTI OPTATIVI.

SICUT à perfecto & plusquam perfecto Indicativi
Poëta & Iones suas quasdam personas tertias plu-
ralis numeri formant; ita etiam ab Optativi passivi &
medij personis tertijs singularibus suis plurales dedu-
cunt: interposito α ante το: ut in his exemplis vides:

N 5

Perfo-

A

Personę com-
munes singu-
lares.

τύπῳιτο
τυφθήσῳιτο
τυπήσῳιτο
τετύφῳιτο
τύφαιτο
τύποιτο
τύφῳιτο

Ionicę
plura-
les.

τυπῳίατο.
τυφθήσῳίατε.
τυπήσῳίατο.
τετυφῳίατο.
τυφάιατο.
τυποίατο.
τυφῳίατο.

Sic etiam in indicatio quorundam verborum.

B ἔαται, sedent, pro ἦνται. ἦντο, ἔατο, sedebant.

CONIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἰάν τύπῳμαι, τύπῳῃ, τήπῳηται, si verberer vel verberarer.

D. τυπῳόμεθον, τύπῳηθον, τύπῳηθον.

P. τυπῳόμεθα, τύπῳηθε, τύπῳωνται.

Perfectum & plusquamperfectum.

C S. εἰάν τετυμμένῳ ὦ, ἦς, ἦ, si verberatus sim, vel essem.

D. τετυμμένῳ ἦπῳν, ἦπῳν.

P. τετυμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

ANNOTAT.

VERBA quæ quorundam iudicio in optativi præterito circumlocutione non indigent, illa neque hic per participium & verbum substantivum efferuntur, ut vides in hoc paradiigmate.

S. εἰάν

S. εἰς νενεμῶμαι, νενεμῆ, νενεμῆται.

A

D. νενεμῶμεθον, νενεμῆθον, νενεμῆθον.

P. νενεμῶμεθα, νενεμῆθε, νενεμῶνται.

Id quod etiam fit in verbis circumflexis, & in verbis in
μι, ut suo loco constabit. Sic ἐκταμαι, ἐκτᾶμαι; τίθυμαι,
τεθῶμαι. Mutant enim vocalem vel diphthongum μαι
antecedentem in ω circumflexum.

Aoristus primus.

S. εἰς τυφθῶ, τυφθῆς, τυφθῆ, si verberatus sim B
vel fuerim vel ero.

D. τυφθῆτον, τυφθῆτον.

P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoristus secundus.

S. εἰς τυπῶ, τυπῆς, τυπῆ.

D. τυπῆτον, τυπῆτον.

P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

INFINITIVVS.

C

Præsens & imperfectum, τύπιδαι, verberari.

Perfectum & plusquamperfectum, τετύφθαι,
verberatum esse vel fuisse.

FORMATVR à secunda persona plu-
rali perfecti indicatiui τέτυφθε, τετύφθαι; κέ-
κεισθε, κέκεισθαι; λέλεχθε, λέλεχθαι.

Aoristus primus, τυφθῆναι, verberatum esse.

Aoristus secundus, τυπῆναι, idem.

Futu-

- A** *Futurum primum*, τυφθήσεας, *verberatum iri.*
Futurum secundum, τυπήσεας, *idem.*
Paulò pòst futurum, τετύψεας, *mox verberatum iri.*

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

- B** ὁ τυπόμενος, τῷ τυπόμενος, *qui verberatur vel verberabatur.*
 ἡ τυπόμενη, τῆς τυπόμενης.
 τὸ τυπόμενον, τῷ τυπόμενος.

A N N O T A T.

LATINI carent participio passivo presentis temporis, propterea ad verbum nequeunt hoc participium interpretari.

- C** *Perfectum & plusquamperfectum.*
 ὁ τετυμμένος, τῷ τετυμμένος, *verberatus.*
 ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης, *verberata.*
 τὸ τετυμμένον, τῷ τετυμμένος, *verberatum.*

Aoristus primus.

- ὁ τυφθεὶς, τῷ τυφθέντι, *verberatus.*
 ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
 τὸ τυφθέν, τῷ τυφθέντι.

Aoristus secundus.

- ὁ τυπώεις, τῷ τυπέντι, *idem.*

ἡ τυ-

ἡ τυπώσῃ, τῆς τυπώσεως.

τὸ τυπέν, τῷ τυπέντι.

A

Futurum primum.

ὁ τυφθισόμενος, τῷ τυφθισμένῳ, *verberandus.*

ἡ τυφθισομένη, τῆς τυφθισομένης, *verberanda.*

τὸ τυφθισόμενον, τῷ τυφθισμένῳ, *verberandum.*

Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος, τῷ τυπησμένῳ, *idem.*

ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.

τὸ τυπησόμενον, τῷ τυπησμένῳ.

B

Paulò pòst futurum.

ὁ τετυψόμενος, τῷ τετυψομένῳ, *mox verberandus.*

ἡ τετυψομένη, τῆς τετυψομένης.

τὸ τετυψόμενον, τῷ τετυψομένῳ.

A D M I T T V N T participia easdem declinationes, quas declinationes, quibus inflectuntur.

C

V E R B V M M E D I V M .

V E R B V M medium illud dicitur, quod partim passivam, partim activam habet terminationem, quò fit ut inter duo illa extrema, rectè constituatur medium, quandoquidem cum utroq; aliquid commune obtinet.

P A S S I -

A PASSIVAM terminationem habet in præsentī & imperfecto (quæ tempora voce conveniunt cum verbo passivo) τύπτομαι, ἐτυπτόμην, & in duobus Aoristis & futuris omnium modorum: ἐτυψάμην, ἐτυπώμεν, τύψομαι, τυπώσμαι.

ACTIVAM terminationem habet in perfectō & plusquamperfecto omnium quoque modorum, τέτυπα, ἐτέτυπον.

ANNOTAT.

HÆC verba non dicuntur media propter significationē, quasi ubiuis & in quolibet tempore actiue vel passiue, arbitrio usurpantis, accipi possint, more communium apud Latinos; sed quod saltem nonnulla & in quibusdam temporibus utramque significationem admittant. βιάζομαι τὸν φίλον, cogo vel violo amicum, βιάζομαι ὑπὸ τοῦ φίλου, cogor vel violor ab amico, ἄγωμαι, ducor & ducor, γράφομαι, scribo & scribor.

Præteritum autem & plusquamperfectum τέτυπα, ἐτέτυπον, aut Aoristum ἐτυψάμην, aut futurum τύψομαι, quis passivè vel usurpare vel interpretari audeat? Scio esse verba aliqua quæ passionem in præterito medio, Aoristis & futuris significent: τέτυχα ἂν πῶ, contabui; ὥσπητα ἂν σήπω, computrui; πέπηγα ἂν πηγύνω, concreui, coalui; μέμνη ἂν μάνω, infaniui; ὄλω ἂν ἀπόλω, perij; & similia, sed hæc & alia huius generis sunt

αὐτο-

αὐτοπαθῶ
significan
ne; Et si h
temporum
nus dicere
gratia, ap
passivam.
fificant pass
aliis coniug
bui, induc
pud Græcos
κω, verbi g
aliud signifi
scere, quod
QVOD
αὐτοπαθῶ,
prædictū ten
eo, corrup
sum, διέρρη
τέτυχα; ἀφα
et similia, id
apud Latinos
tard in ipso ve
mutatus el
ACTI
mediis in præ
que interpret
deat.

αὐτοπαθῆναι, id est, per se passiva, seu per se passionem
 significantia in quacunque verborum forma & inflexio-
 ne; Et si hac significationem prateriti perfecti & aliorum
 temporum redderent ambiguum, nihil obstaret, quo mi-
 nus diceremus verba quarta coniugationis actiua, verbi
 gratia, apud Latinos habere significationem actiuam &
 passiuam. Nam pereō, insanio, & alia huiusmodi, signi-
 ficiant passionem in omnibus temporibus, sicut & hac in
 aliis coniugationibus: computruī, coalui, conta-
 buī, indurui, occallui. Imo ipsa quoque vox actiua a-
 pud Græcos passiva significationis non raro fieret, cum ἡ-
 κω, verbi gratia, absolute & intransitiue positum nihil
 aliud significet in quacunque coniugatione, nisi contabe-
 scere, quod certè passio quadam est.

Q U O D si verba aliqua reperiantur, quæ cum non sint
 αὐτοπαθῆναι, re vera tamen passiuè vsurpantur in aliquo ex
 prædictis temporibus verbi medi, vt διέφθορα & διαφθεί-
 ρω, corrumpti, vel corruptus sum; ἔρρωγα, ruptus
 sum, διέρρωγα, diruptus sum; ἀτρέφω, nutriar à
 τρέφω; ἀφαίρῃσμαι, tollar; ἐκοσμήσατο, ornatus est;
 et similia, id per enallagen fieri putandum est. Sicut etiam
 apud Latinos, mutauit, pro mutatus est; quod non
 raro in ipso verbo actiuo accidit apud Græcos, μετέβαλεν,
 mutatus est, translatus est, pro μετεβλήθη.

A C T I V A igitur significatio tribuenda est verbis
 mediis in præteritis, Aoristis & futuris. Et actiuè quo-
 que interpretanda sunt, nisi locutio figurata aliud sua-
 deat.

P A R A-

A PARADIGMA VERBI
MEDI.

PRÆSENS & imperfectū omnino conueniunt cum passiuo, vt suprà dictum est.

Perfectum.

S. τέτυπα, τέτυπας, τέτυπε, verberaui.

D. τετύπατον, τετύπατον.

B P. τετύπαμεν, τετύπατε, τετύπασι.

F I T à perfectio verbi actiui, substituta characteristicā Aoristi secundi actiui, in locum characteristicæ præteriti actiui, τέτυπα, τέτυπας, λέλεχα, λέλοχα, dixi, πῶπληχα, ἀπλήσσω, percutio, πῶπληχα. πέφερα, dixi, ἀφράζω, πῶφερα.

Sic βλάπῳ, ποceo, ἔβλαβον, βέβλαβα. καλύπῳ, ἐκάλυβον, κεκάλυβα, tego. κρύπῳ, ἔκρυβον, κέκρυβα, abscondo. Seruatur enim characteristicā Aoristi secundi actiui, vt & in his; τέθαθα à θάπῳ, sepelio: ἔσκαφα à σκάπῳ, fodio: βέβαφα, à βάπῳ, tingo: ἔρραφα à ράπῳ, sico.

I N S E X T A coniugatione characteristicā huius præteriti est characteristicā actiui præsentis, nisi peculiaris aliqua mutatio interueniat, ἤμσα, ab ἀκῶ, audio: λῶ, λέλυσα, soluo:

soluo: quæ
characteristicā
bo λῶ.

I N V
gationis
χ, idem
uum, cū
verboru
to actiuo
ctiuum &
que præter
attero, abs

DE

P E N V
uo, τέτυφ
E x c
bent, m
coniugat
ψω, τέτυφ
το, απεφῶ, ε
τέτυμα à τέ
μελα seu μ
& μελέω, α

soluo: quamvis nonnunquam incidat cum A
characteristica Aoristi secūdi, ut sit in ver-
bo λύω.

IN V E R B I S primæ & secundæ coniu-
gationis, quorum characteristica est φ vel
χ, idem est medium præteritum & acti-
uum, cū sint eadem figuratiuæ talium
verborum in Aoristo secundo, & præteri-
to actiuo: γράφω, *scribo*, ἔγραφον, γέγραφα, a-
ctiuum & medium: τέρχω, τέτυχα, in vtro-
que præterito, in Aoristo secundo, ἔτερχον,
attero, ἀβsumō.

DE PENVLTIMA PRAETE-
RITI MEDII.

PENVLTIMA eadem est, quæ in acti-
uo, τέτυφα, τέτυπα.

EXCIPE disyllaba, quæ in futuro ha-
bent e, mutant enim illud hic in o, in omni
coniugatione barytona, τέρεω, *verto*, τέ-
ψω, τέτρεπα; λέγω, *dico*, λέξω, λέλορα; ἀπέρω, *se-
ro*, ἀπερῶ, ἔσπορα; μένω, *maneo*, μενῶ, μέμονα. Sic
τέτομα à τέμνω, *seco*, *scindo*. τέτελα, *finini*, & μέ-
μελα seu μέμηλα, *curavi*; formantur à τελέω
& μελέω, ac proinde nihil mutant.

O E X C I -

- A EXCIPE secundò, quæ in futuro habent *αι*, mutant enim illud in *οι*: πείθω, πείσω, πέποιθα, *persuadeo*. εἶδω, *scio*, οἶδα, *sciui*. A, præsentis seruat^r interdum: ψάλλω, κάνο, ἑψάλλα, ἑψάλα.

Interdum vertitur in *η*: θείλλω, τέθαλλα, τέθηλα, *germino*.

- DIPHTHONGVS *αι* præsentis, mutatur in *η*: φαίνω, πέφηναι, *ostendo, appareo*. Sic δέδηναι & κέκηται, à δαίω, *diuido*, & καίω, *comburo*. Sic μιάνω, *maculo*, μεμήνηται. Neq; enim valet hæc regula tantum in disyllabis.

Plusquamperfectum.

- S. ἐτετύπην, ἐτετύπης, ἐτετύπῃ, *verberaueram*.
D. ἐτετύπητον, ἐτετυπέτιν.
P. ἐτετύπημεν, ἐτετύπητε, ἐτετύπησαν.

- C Fit à plusquamperfecto actiui.

Aoristus primus.

- S. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο, *verberavi*.
D. ἐτυψάμεθον, ἐτύψαθον, ἐτυψάσθην.
P. ἐτυψάμεθα, ἐτύψαθε, ἐτύψαντο.

Fit ab Aoristo primo actiuo, addito *μην*.
ἐτυψα, ἐτυψάμην.

DORICE exit secunda persona singularis in *αο*: ἐτύψαο. Et apud Syracusanos, in *α*, ἐτύψα.

Aoristi

S. ἐτυπόμην
D. ἐτυπέμεν
P. ἐτυπέμεν
Fit ab
ἐτυπέμεν.

DE CO
RV

IN VER
quoque sepe
caussa, scilicet
promitto,
rat: ἀναχέ
nis tertia plu
ἐκείνουθεν, p
qui relint n
Bæotos enim
catiui modi
accentu retr
syncope in pa
ἀρμεν, pr
multis alior
primo & sec
μην, ἐννοήμα
mi. πελάμην
esse contraci

Aoristus secundus.

A

S. ἐτυπόμην, ἐτύπε, ἐτύπετο, verberavi.

D. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.

P. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Fit ab actiuo, mutando ον in ομην, ἐτυπον, ἐτυπόμην.

DE CONTRACTIONIBVS QVO-

RVNDAM TEMPORVM.

B

IN VERBIS passiuis, eorumq; participiis, & in aliis quoque sese sit syncope, carminis vel maioris elegantiae causa, scōται, pro σδίεται, σέτο, pro ἐσεύετο, ἀσεύομαι, promitto, asseuero, firmo. ἐπλετο, pro ἐπέλετο, erat: ἀνέχθι, pro ἀνέχθητι, aperire, & in Aoristū passiuis tertia plurali: ἤγεσθον, pro ἠγέρθησαν, excitati sunt, ἐκόσμησθον, pro ἐκοσμήθησαν, ornati sunt. Sunt tamen qui velint non esse syncopen: sed dialectum Boeoticam; Boeotos enim à prima singulari in Aoristis passiuis indicatiui modi formare tertiam pluralem, mutato n in e, & accentu retracto: ἐκοσμήσθην, ἐκόσμησθον. Reperitur etiam syncope in participiis ἀλμεν, pro ἀλλόμεν, saliens, ἀρμεν, pro ἀεόμεν, aptus: quod similiter in aliis multis aliorum temporum accidit, maximè in Aoristo primo & secundo verbi medi: ἐνεσάμην, inueni, ἐεγάμην, ἐνεσάμεν, ἐεγάμεν; ἐπεισάμην, ἐπεισάμεν, ἐπεισάμεν, pro ἐπεισάμεν, nisi quis dicat hac non esse contracta, sed legitimè formari à verbo πείσμαι, se-

C

A cunda coniugationis verborum in μι: ἤνυστο, ἤνατο, pro ἐῤῃνατο, seu ἐῤῃνήνατο, natus est. Sic ἐῤῃστο, pro ἐῤῃνετο, ab ἐῤῃσμι, natus sum.

Futurum primum.

S. τύψομαι, τύψη, τύψεται, verberabo.

D. τυψόμεθον, τυψεσθον, τυψεσθον.

P. τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψοιαι.

B FORMATVR ab actiuo futuro primo, ω mutato in ομαι, τύψω, τύψομαι.

Futurum secundum.

S. τυπῶμαι, τυπή, τυπῆται, verberabo.

D. τυπώμεθον, τυπῆσθον, τυπῆσθον.

P. τυπώμεθα, τυπῆσθε, τυπῶνται.

Fit à futuro secundo actiuo ω circumflexum vertendo in ῶμαι, τυπῶ, τυπῶμαι.

C HINC in quinta coniugatione primum quoque futurum medium circumflectitur per omnes modos, cū circumflectatur primum vocis actiuæ per omnes modos: ἀείρω, ἀερῶ, ἀερῶμαι, sero, ψαλῶ, ψαλῶμαι.

ANNOTAT.

IDEM porro futurum est primum & secundum medium in verbis quinta coniugationis per omnes modos, quando

quando in p
vūai, iuc
μα, in
i. a. voce
μα, x. n. e.
d. m. voce.

Tri h
ῆσμαι, φ
ῆσμαι, φ

D
D ORE
um v
mum futu
ῆσμαι.

IN Q
mum futu
rum, quæ
σω, βαδῶ, β
lones d
τυπῶμαι, τ
μῶν, τυπῶ
πῶ,

quando in primo futuro actiuo est *a* vel *i*, vel *u*, *κρινῶ*, *κρί-* **A**
μαι, indicabo: *ψαλῶ*, *ψαλέμαι*, canam: *δυνῶ*,
δύμαι, impetu ferar. Hinc etiam in actiuo hac fu-
 tura voce conueniunt in omnibus modis. Nam *κρινῶ*, *κρί-*
μαι, *κρινεῖν*, *κρινῶν*, futura sunt prima & secunda sub ea-
 dem voce.

Tria hæc futura non circumflectuntur,
ἐδωμαι, *φάγομαι*, *εδάμ*, *πίομαι*, *bibam*, pro *ἐ-*
δίξμαι, *Φάγξμαι*, *πιῶμαι*. **B**

D I A L E C T I F U T V R I.

D O R E S *primum & secundum futurum medi-*
um ubique circumflectunt, quia etiam pri-
um futurum actiuum circumflectunt, τυψῶ, τυ-
ψέμαι.

IN QVARTA coniugatione circumflectitur pri-
um futurum medium verborum in iζω polysyllabo-
rum, quæ ex futuro Atticè σ abiiciunt: βαδίζω, βαδί- **C**
σω, βαδισῶ, βαδισῶμαι, vado, pro βαδίσσωμαι.

Iones dissolunt tempora circumflexa: τυπῶμαι,
τυπέομαι, τυπῆ, τυπέη, vel τυπέει, τυπέεται, τυπέ-
μεδον, τυπέεδον, & sic deinceps. Sic in actiuo pro τυ-
πῶ, τυπέω, τυπῶν, τυπέων, ἀγγεῖλαι,
nunciatura, ἀγγελέουσαι.

A IMPERATIVVS.

*Præfens & imperfectum ut in passiuo.**Perfectum & plusquamperfectum.*S. *πέτυπε, πετυπέτω, verberaueris.*D. *πέτυπῃτον, πετυπέτων.*P. *πέτυπετε, πετυπέτωσαν.*

A N N O T A T.

B QUID præteritum actiuum significet diximus supra in verbo actiuo. Eadem est huius præteriti ratio, ut etiam Aoristorum.

*Aoristus primus.*S. *τύψαι, τυψάδω, verberato tu vel verberabis.*D. *τύψαδον, τυψάδων.*P. *τύψαδε, τυψάδωσαν.**Aoristus secundus.*C S. *τύπῃ, τυπέδω, idem.*D. *τύπεδον, τυπέδων.*P. *τύπεδε, τυπέδωσαν.*

O P T A T I V V S.

*Præfens & imperfectum ut in passiuo.**Perfectum & plusquamperfectum.*S. *ἔφη τετύποιμι, τετύποις, τετύποι, utinam verberauerim vel verberauissem.*D. *τετύ-*

D. πετύποιτον, τετυποίτῳ.

A

P. πετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Aoristus primus.

S. εἴθε τυψάμην, τύψαο, τύψαις, *utinam verberauerim.*

D. τυψάμεθον, τύψαισθον, τυψάσθῳ.

P. τυψάμεθα, τύψαιδε, τύψαντο.

Aoristus secundus.

S. εἴθε τυποίμην, τύποιο, τύποιτο.

B

D. τυποίμεθον, τύποισθον, τυποίσθῳ.

P. τυποίμεθα, τύποιδε, τύποιντο.

Futurum primum,

S. εἴθε τυψοίμην, τύψοιο, τύψοιτο, *utinam verberem.*

D. τυψοίμεθον, τύψοισθον, τυψοίσθῳ.

P. τυψοίμεθα, τύψοιδε, τύψοιντο.

Futurum secundum.

C

S. εἴθε τυποίμην, τυποῖο, τυποῖτο, *idem.*

D. τυποίμεθον, τυποίσθον, τυποίσθῳ.

P. τυποίμεθα, τυποῖδε, τυποῖντο.

CONIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum idem est ac passivum.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἰὰν τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ, *si verberauerim vel verberauissem.*

O 4

D. τετύ-

A D. τετύπητον, τετύπητον.

P. τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Aoristus primus.

S. εἰὰν τύψωμαι, τύψη, τύψηται, si verberauero.

D. τυψώμεθον, τύψηθον, τύψηθον.

P. τυψώμεθα, τύψηθε, τύψονται.

Aoristus secundus.

B S. εἰὰν τύπωμαι, τύπη, τύπηται, idem.

D. τυπώμεθον, τύπηθον, τύπηθον.

P. τυπώμεθα, τύπηθε, τύπωνται.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum conuenit cum passiuo.

Perfectum & plusquamperfectum, τετυπέναι, verberasse.

Aoristus primus, τύψασθαι, verberasse.

C *Aoristus secundus, τυπέναι, idem.*

Futurum primum, τύψεσθαι, verberaturum.

Futurum secundum, τυπῆσθαι, idem.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperf. non distinguitur à passiuo.

Perfectum.

ὁ τετυπώς, τῷ τετυπότι, qui verberauit.

ἡ τετυπῶσα, τῆς τετυπῆσας.

τὸ τετυπὸς, τῷ τετυπότι.

Aoristus

ὁ τυψάμενος
ἡ τυψάμενη
τὸ τυψάμενον

ὁ τυπόμενος
ἡ τυπόμενη
τὸ τυπόμενον

ὁ τυπώμενος
ἡ τυπώμενη
τὸ τυπώμενον

ὁ τυπῶμενος
ἡ τυπῶμενη
τὸ τυπῶμενον

DE

VER
quæ

Aoristus primus.

A

ὁ τυψάμεν Θ, τῷ τυψάμενος, *qui verberavit.*

ἡ τυψάμενη, τῆς τυψάμενης.

τὸ τυψάμενον, τῷ τυψάμενος.

*Aoristus secundus.*ὁ τυπόμεν Θ, τῷ τυπομένος, *idem.*

ἡ τυπομένη, τῆς τυπομένης.

τὸ τυπόμενον, τῷ τυπομένος.

Futurum primum.

B

ὁ τυψόμεν Θ, τῷ τυφομένος, *verberaturus.*

ἡ τυψομένη, τῆς τυφομένης.

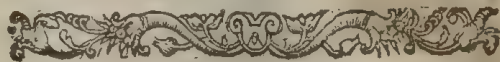
τὸ τυψόμενον, τῷ τυφομένος.

*Futurum secundum.*ὁ τυπώμεν Θ, τῷ τυπαμένος, *idem.*

ἡ τυπαμένη, τῆς τυπαμένης.

τὸ τυπώμενον, τῷ τυπαμένος.

C

*Caput XIV.*DE VERBIS CIRCUM-
FLEXIS.

VERBA circumflexa dicuntur illa,
quæ in vltima syllaba præsentis circū-

O s flexum

A flexum habent, ex contractione ortum. *φιλέω, φιλεῖ, ἀμώ.*

TRES sunt horum verborum coniugationes: Prima in *έω*. Secunda in *αω*. Tertia in *ωω*, quæ à coniugationibus Barytonis nihil differunt, nisi quod in præsentī & imperfecto omnium modorum & generum certo quodam modo contrahuntur, propter tot vocalium & diphthongorum cōcursus.

A N N O T A T.

MUTAVIMVS communia illa paradigmata: *ποιέω, βοάω, χυρόω*, quia duo priora non sunt integra, cum Aoristo & futuro secundo, & præterito medio in omnibus modis destituantur. Deinde quia difficulter à pueris ediscuntur, & multò difficiliter pronunciantur, ut experientia & usu quotidiano constat. Substituimus autem in illorum locum tria illa: *φιλέω, ἀμώ, πμάω*, honoro, δαλόω, manifesto, patefacio, quorum duo priora omnibus temporibus perfecta sunt, & præterea multò videntur faciliora & planiora pronuntiati ob pauciores diphthongorum & vocalium hiatus. Quamvis verò in paradigmatis omnia tempora exprimantur, non est tamen omnibus sine delectu utendum, sed iis duntaxat, quæ probati auctores vsurparunt.

P A R A -

PARADIGMA PRIMAE A

CONIUGATIONIS.

CONTINET hæc verba sextæ coniugationis in εω, futurum, ησω, præteritum, ηκα.

INDICATIVI.

Præsens.

S. φιλέω φιλω̄, amo. φιλέεις φιλεῖς, φιλέει
φιλεῖ. B

D. φιλέετον φιλεῖτον, φιλέετον φιλεῖτον.

P. φιλέομεν φιλεῖμεν, φιλέετε φιλεῖτε, φιλέεσι
φιλεῖσι.

Imperfectum.

S. ἐφίλεον ἐφίλων, amabam. ἐφίλεες ἐφίλεις, ἐφί-
λεες ἐφίλει.

D. ἐφιλέετον εἶτον, ἐφιλεῖτῳ εἶτῳ.

P. ἐφιλέομεν εἶμεν, ἐφιλέετε εἶτε, ἐφίλεον ἐφίλων. C

MONOSYLLABIS circumflexis caret hæc coniugatio in præsentī. Non enim dicimus πλω̄, ῥω̄, πνω̄, χω̄, sed πλέω, nauigo: ῥέω, fluo: πνέω, spiro: χέω, fundo. Nec contrahuntur in prima & tertia plurali, πλέομεν, non πλεῖμεν: πλέεσι, non πλεῖσι.

Præteritum perfectum, πεφίληκα, amavi, ut
πέτυφα.

Plus-

A *Plusquamperfectum*, ἐπεφιλήκην, *amaueram*, vt ἐτετύφην.

Aoristus primus, ἐφίλησα, *amaui*, vt ἐτυψα.

Aoristus secundus.

S. ἐφίλον, *amaui*, ἐφίλες, ἐφίλε.

D. ἐφίλετον, ἐφίλέτην.

P. ἐφίλομεν, ἐφίλετε, ἐφίλον.

Futurum primum, φιλήσω, *amabo*, vt τύψω.

B QVÆDAM retinent in futuro figuratiuam præsentis, τελέω, *perficio*, τελέσω: ἀρκέω, *sufficio*, δεξέσω, quod etiam fit in secunda ac tertia coniugatione, γαλάω, *rideo*, γαλάσω: χαλάω, *laxo*, remitto, χαλάσω: ὁμώω, *iuro*, ὁμόςω. Et hæc penultimam Aoristi primi corripunt, ἐτέλεσα, ἐγέλασα, ὤμοσα.

C QVÆDAM duplex futurum habent, αἰνέω, *laudo*, αἰνέσω & αἰνήσω. Sic καλέω, *voco*; κορέω, *satio*; φρονέω, *sapio*; πονέω, *laboro*; φορέω, *fero*.

QVANDO futurum in εσω exit, tunc præteritum perfectum actiuum & passiuum, & tempora, quæ ab illis pendent, retinent: τελέω, τετέλεκα, τετέλεσμαι, ἐτελέσθην: αἰνέω, αἰνέσω, ἤνεκα, ἤνέθην, ἔπαῖνεθην. Et eadem est

est ratio
nuntur

S. φιλῶ
D. φιλεῖ
P. φιλεῖ

DA

Ao
cundun

non hab

IN p

hæc ter

præsen

gula co

ro, hal

Aoristu

præteri

non ha

nunt in

desinun

Fit a

fecto, ἐ

penultin

est ratio verborum, quæ ex his compo- A
nuntur.

Futurum secundum.

S. φιῶ, *amabo*. φιῆς, φιῆ.

D. φιῆτον, φιῆτον.

P. φιῆμεν, φιῆτε, φιῆσι.

DE AORISTO ET FUTURO

SECUNDO.

B

AORISTVM secundum, futurum se-
cundum, & præteritum medium omnino
non habet tertia coniugatio.

IN prima & secunda tunc reperiuntur
hæc tempora, si thema iam contractum in
præsentī non desinat in ω purum. Qua re-
gula colligimus, φιλέω, *amo*, & τιμάω, *hono-* C
ro, habere per omnes modos & genera,
Aoristum secundum, futurum secundum,
præteritum medium; ποίεω verò & βοάω
non habere. Nam illa duo contracta desi-
nunt in ω non purum; φιῶ, τιμῶ, hæc verò
desinunt in ω purum, ποιῶ βοῶ.

Fit autem Aoristus à præterito imper-
fecto, ἐφίλεον, ἐφίλον; ἐτίμαον, ἐτιμον, ablata
penultima vocali.

Ab

A Ab hoc legitimè formatur futurum secundum, ἔφιλον, φιλῶ. ἔτιμον, τιμῶ.

Monosyllaba circumflexa Aoristo secundo, & futuro secundo carent, præter duo: ἄνω, ἄῶ, habeo, teneo, (quod tamen inusitatum est in præsentī) ἀνάω, ἀῶ, vello, traho. In Aoristo secundo, ἔχον, ἔχες, ἔχε, ἔσπον, ἔσπες, ἔσπε; quamvis ἀσβέω, extinguo,

B alij forment etiam ἔσβον, & passivum ἔσβην.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. φίλεε φίλει, ama, φιλεέτω φιλείτω.

D. φιλέετον φιλεῖτον, φιλεέτων φιλείτων.

P. φιλέετε φιλεῖτε, φιλεέτωσαν φιλείτωσαν.

C *Perfectum & plusquamperfectum*, πεφίληκε, αμαυερῖς.

Aoristus primus, φίλησον, σάτω, amato tu.

Aoristus secundus, φίλε, φιλέτω, idem.

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἴθε Φιλέοιμι Φιλοῖμι, Φιλέοις Φιλοῖς, Φιλέοι Φιλοῖ, utinam amarem.

D. Φιλέοιτον οἶτον, Φιλεοίτῃσι οἶτῃσι.

P. Φιλέοιμεν οἶμεν, Φιλέοιτε οἶτε, Φιλέοιεν οἶεν.

Attici

Attici & Aeolici in tribus contractionum A coniugationibus proprium sibi formant tempus à prima persona iam cōtracta, mutando μι in ην. Φιλέοιμι, Φιλοῖμι, Φιλοῖν. τιμάοιμι, τιμάωμι, τιμάωιν: δηλοῖοιμι, δηλοῖοιμι, δηλοῖοιην, quod ita coniugatur.

S. εἴθε Φιλοῖν, Φιλοῖης, Φιλοῖη.

D. Φιλοῖντον, Φιλοῖντήν.

P. Φιλοῖνμεν, Φιλοῖντε, Φιλοῖνσας.

B

Diores verò hoc modo formant.

S. εἴθε Φιλόωιν, Φιλόωης, Φιλόωη.

D. Φιλόωντον, Φιλόωντήν.

P. Φιλόωμεν, Φιλόωτε, Φιλόωσας.

Perfectum & plusquamperfectum, πεφιλήκειμι, utinam amauerim vel amauissem.

Aor. 1. Φιλήσοιμι, utinam amauerim.

Aor. 2. Φίλοιμι, idem.

C

Fut. 1. Φιλήσοιμι, utinam amem.

Fut. 2. Φιλοῖμι, idem.

Aoristus Aeolicus, Φιλήσοα, Φιλήσοας.

CONIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἰάν Φιλέω Φιλῶ, Φιλέης Φιλῆς, Φιλέη Φιλῆ, σέ amem vel amarem.

D. Φιλέητον Φιλῆτον, Φιλέητον Φιλῆτον.

P. Φιλέω-

um se-
sto se-
prater
en in-
vello,
s, εἴθε,
τιμήσοι,
um εἰσ-

αν.
ήκει, α-

μ.

ς, Φιλέοι

οῖον.

Attici

A P. Φιλέωμεν ὦμεν, Φιλέητε ἤτε, Φιλέωσι ὦσι.

Perfectum & plusquamperfectum, πεφιλήκω, si amauerim vel amauissem.

Aor. 1. Φιλήσω, si amauerim.

Aor. 2. Φίλω, idem.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, Φιλεῖν, Φιλεῖν, amare.

Perfectum & plusquamperfectum, πεφιληκέναι, amauisse.

Aor. 1. Φιλήσῃ, idem.

Aor. 2. Φιλεῖν, idem.

Fut. 1. Φιλήσῃ, amaturum.

Fut. 2. Φιλεῖν, idem.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

C Φιλέων Φιλῶν, Φιλέοντ & Φιλῶντ &, amans.

Φιλέουσα Φιλῶσα, Φιλεούσης Φιλῶσης.

Φιλέον Φιλῶν, Φιλέοντ & Φιλῶντ &.

Perfectum & plusquamperfectum, πεφιληκώς, πεφιληκυῖα, πεφιληκός, qui amauit.

Aor. 1. Φιλήσεις, Φιλήσεις, Φιλήσων, idem.

Aor. 2. Φιλῶν Φιλέοντ &, Φιλῶσα, Φιλέον, idem.

Fut. 1. Φιλήσων, Φιλήσεις, Φιλήσων, amaturus.

Fut. 2. Φιλῶν Φιλῶντ &, Φιλῶσα, Φιλῶν, idem.

VERBI

✓ VERBI PASSIVI IN. A
DICATIVVS.

Præsens.

- S. φιλέομαι φιλέομαι, φιλήει φιλήει, φιλέεται φι-
λείται, amor.
D. φιλεόμενον φιλέμενον, φιλέεσθον εἶδον, φι-
λέεσθον εἶδον.
P. φιλεόμεθα ἐμεθα, φιλέεσθε εἶδε, φιλέονται B
ὄνται.

Imperfectum.

- S. ἐφιλεόμην ἐμην, ἐφιλέεσθον ἐπιο, a-
mabar.
D. ἐφιλεόμενον ἐμενον, ἐφιλέεσθον εἶδον, ἐφι-
λέεσθον εἶδον.
P. ἐφιλεόμεθα ἐμεθα, ἐφιλέεσθε εἶδε, ἐφιλέον-
το ὄντο. C

Perfectum.

- S. πεφίλημαι, πεφίλησμαι, πεφίληται, amatus sum
vel fui.
D. πεφίλημενον, πεφίλησθον, πεφίλησθον.
P. πεφίλημεθα, πεφίλησθε, πεφίλονται.

Plusquamperfectum.

- S. ἐπεφίλημην, ἐπεφίλησθον, ἐπεφίλητο, amatus e-
ram vel fueram.

P D. ἐπε-

- A D. ἐπεφιλήμεθον, ἐπεφίληθον, ἐπεφιλήδην.
 P. ἐπεφιλήμεθι, ἐπεφίληθε, ἐπεφίλῃτε.
 Aor. 1. ἐφιλήθην, *amatus sum vel fui.*
 Aor. 2. ἐφίλῃ, *idem.*
 Fut. 1. φιληθήσομαι, *amabor.*
 Fut. 2. φιλήσομαι, *idem.*
 Paulò pòst futurum, πεφιλήσομαι, paulò pòst
amabor.

B

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

- S. φιλέε, φιλέω, φιλεέσθω φιλείσθω, *amare.*
 D. φιλέεσθον φιλεῖσθον, φιλεέσθων φιλείσθων.
 P. φιλέεσθε φιλεῖσθε, φιλεέσθωσαν είσθωσαν.
Perfectum & plusquamperfectum.
 S. πεφίλησθ, πεφίλησθω, *amatus esto vel a-*
mator.

C

- D. πεφίλησθον, πεφίλησθων.
 P. πεφίλησθε, πεφίλησθωσαν.
 Aor. 1. φιλήθητι, φιληθήτω.
 Aor. 2. φίληθι, φιλήτω, *ut τύπηθι.*

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

- S. εἴθε φιλεοίμην οίμην, φιλέοιο οἶο, φιλέοιτο οἷτο,
utinam amarer.

D. φιλεοί-

D. φιλεοί-

οἶδο

P. φιλεοί-

οἶντο.

Per

S. εἴθε πεφ

amatu

D. πεφίλη

P. πεφίλη

Aor. 1. φιλ

Aor. 2. φιλ

Fut. 1. φιλ

Fut. 2. φιλ

Paulò pòst

mox

mox

mox

mox

mox

mox

mox

mox

mox

mox

mox

mox

mox

mox

mox

mox

mox

mox

mox

D. φιλεόμεθον οίμεθον, φιλέοιστον οἶστον, φιλε- A
οἶστω οἶστω.

P. φιλεόμεθα οίμεθα, φιλέοιστε οἶδε, φιλέοιντο
οἶντο.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. ἔθε πεφιλήμην, πεφιλήθο, πεφιλήθην, *utinam*
amatus sim vel fuerim, essem vel fuisset.

D. πεφιλήμεθον, πεφιλήσθον, πεφιλήσθην.

P. πεφιλήμεθα, πεφιλήσθε, πεφιλήσθηντο.

B

Aor. 1. φιληθείω, *idem.*

Aor. 2. φιλείω, *idem.*

Fut. 1. φιληθούμην, *utinam amer.*

Fut. 2. φιλησούμην, *idem.*

Paulò pòst futurum, πεφιλησούμην, *utinam*
mox amer.

CONIUNCTIVVS.

C

Præsens & imperfectum.

S. εἰὰν φιλέωμαι ὦμαι, φιλέῃ ἢ, φιλέῃται ἥται, *si*
amer vel amarer.

D. φιλεώμεθον ὠμεθον, φιλέεσθον ἥσθον, φιλέε-
σθον ἥσθον. (ὦνται.)

P. φιλεώμεθα ὠμεθα, φιλέεσθε ἥσθε, φιλέωνται
Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἰὰν πεφιλήωμαι, πεφιλήῃ, πεφιλήῃται, *si amatus*
sim vel fuerim.

P 2

D. πε-

A D. πεφιλώμεθον, πεφιλῆσθον, πεφιλῆσθον.

P. πεφιλώμεθα, πεφιλῆσθε, πεφιλῶνται.

ANNOTAT.

NON circumloquimur hoc prateritum, ut nec prateritum optatiui, eò quòd tertia singularis prateriti perfecti, indicatiui modi desinat in ται purum, quod in verbis Barytonis quoque accidere diximus cap. 13. cùm de optatiuo vocis passiua ageremus.

B Aor. 1. εἰάν φιλῆθῶ, si amatus fuero.

Aor. 2. εἰάν φιλῶ, idem.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, φιλέειναι φιλεῖσθαι, amari.

Perfectum & plusquamperfectum, πεφιλῆσθαι, amatum esse vel fuisse.

Aor. 1. φιλῆσθαι, idem.

C Aor. 2. φιλῆσαι, idem.

Fut. 1. φιλῆσῃσθαι, amatum iri.

Fut. 2. φιλῆσεσθαι, idem.

Paulò post futurum, πεφιλῆσεσθαι, mox amatum iri.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

φιλεόμενος ἔμενος, φιλεομένης ἑμένης, qui amatur vel amabatur.

φιλεομένη

φιλεομένη

φιλεομένο

Perfectum

134

Aor. 1. Φιλ

Aor. 2. Φιλ

Fut. 1. Φιλ

Fut. 2. Φιλ

Paulò post

mand

VE

Præsens
in om

S. πέφιλ

D. πεφίλ

P. πεφίλ

Præte

in seque

ctiui, πεφ

λέω, finio;

κηκα, γενικα

Φιλομένη ἡμένη, Φιλομένης ἡμένης.

Φιλομένον ἡμένον, Φιλομένης ἡμένης.

Perfectum & plusquamperfectum, πεφιλημέ-
νῳ, *amatus*.

Aor. 1. Φιληθεῖς, *idem*.

Aor. 2. Φιλῆς, *idem*.

Fut. 1. Φιληθήσμεν, *amandus*.

Fut. 2. Φιλησόμεν, *idem*.

Paulò pòst futurum, πεφιλησόμεν, *mox a-*
mandus.

VERBUM MEDIUM.

INDICATIVVS.

Præsens & imperfectum idem est ac passivum
in omnibus modis, & participio.

Præteritum perfectum.

S. πέφιλα, πέφιλας, πέφιλε, *amavi*.

D. πεφίλατον, πεφίλατον.

P. πεφίλαμεν, πεφίλατε, πεφίλασι.

Præteritum medium tam in hac, quàm
in sequenti coniugatione deducitur ab a-
ctiuo, πεφίληκα, πέφιλα; τέπεκα, τέπελα; ἀπε-
λέω, *finio*; τέπηκα, τέπημα, ἀπιδάω, *honoro*; νενί-
κηκα, νένικα, ἀνικάω, *vincō*.

A *Præteritum plusquamperfectum.*

S. ἐπεφίλειν, ἐπεφίλεις, ἐπεφίλει, *amaueram*, *vt*
ἐπέτυπειν.

Aor. 1. ἐφιλοσύμην, *amaui*.

Aor. 2. ἐφιλόμην, *idem*, *vt* ἐτυπόμην.

Fut. 1. φιλήσωμαι, *amabo*.

Fut. 2. φιλήσμαι, *idem*, *vt* τυπῶμαι.

IMPERATIVVS.

B *Perfectum & plusquamperfectum*, πέφιλε, *amaueris*, *vt* τέτυπε.

Aor. 1. φίλησαι, φιλησάδω, *ama*.

Aor. 2. φίλῃς, φιλέδω, *idem*, *vt* τυπῇς, τυπέδω.

OPTATIVVS.

Perfectum & plusquamperfectum. πεφίλοισι, *utinam*
amauerim *vel* *amauissem*, *vt* τετύποιμι.

C *Aor. 1.* φιλησάμην, *idem*.

Aor. 2. φιλοίμην, φίλοιο, φίλοιτο, *idem*.

Fut. 1. φιλησάμην, *utinam* *amem*.

Fut. 2. φιλοίμην, φιλοῖο, φιλοῖτο, *idem*.

CONIUNCTIVVS.

Perfectum & plusquamperfectum, εἰ πεφίλω,
si *amauerim* *vel* *amauissem*, *vt* πετύπω.

Aor. 1. εἰ φιλήσωμαι, *si* *amauerim* *vel* *ama-*
uero.

Aor. 2. εἰ φίλωμαι, *idem*.

INFI-

Perfectum

Aor. 1. Φ

Aor. 2. Φ

Fut. 1. Φ

Fut. 2. Φ

Perfectum

πεφί

Aor. 1. Φ

Aor. 2. Φ

Fut. 1. Φ

Fut. 2. Φ

S E C

C O

nis in a

Præteri

damen

sentis i

ro, πμή

γέλακα.

IN V

nemone

CIRCUMFLEXIS. ZIS

INFINITIVVS. A

Perfectum & plusquamperf. πεφιλέναι, *amasse.*

Aor. 1. Φιλήσασθαι, *idem.*

Aor. 2. Φιλέσθαι, *idem.*

Fut. 1. Φιλήσεσθαι, *amaturum.*

Fut. 2. Φιλεῖσθαι, *idem.*

PARTICIPIVM.

Perfectum & plusquamper. πεφιλώς, πεφιλυῖα, B
πεφίλος, *qui amavit, vt πετυώς.*

Aor. 1. Φιλησάμεν, *idem.*

Aor. 2. Φιλόμεν, *idem.*

Fut. 1. Φιλησόμεν, *amaturus.*

Fut. 2. Φιλέμεν, *idem.*

SECUNDA CONIUGATIO

CIRCUMFLEXORVM. C

CONTINET verba sextæ coniugationis in αω. Futurum ησω, & interdum ασω. Præteritum ηκα, & interdum ακα. Quædam enim retinent α characteristicam præsentis in utroque tempore. πμάω, *honoro*, πμήσω, *τεπίμηκα*; γελάω, *rideo*, γελάσω, *γεγέλακα*.

INVENIUNTUR in hac coniugatione monosyllaba contracta in prima perso-

A na, θλάω θλώ, *contundo*: δράω δρώ, *facio*; κλάω κλώ, *frango*, & similia.

INDICATIVI

Præsens.

S. ἡμᾶς ἡμῶ, ἡμάεις ἡμῆς, ἡμάει ἡμᾶ, *honoro*.

D. ἡμάετον ἡμᾶτον, ἡμάετον ἡμᾶτον.

P. ἡμάομεν ἡμῶμεν, ἡμάετε ἡμᾶτε, ἡμάεσι ἡμῶσι.

B

Imperfectum.

S. ἐπίμαον ἐπίμων, ἐπίμαες ἐπίμας, ἐπίμαε ἐπίμα, *honorabam*.

D. ἐπιμάετον ᾶτον, ἐπιμάέτων ἐπιμάέτων.

P. ἐπιμάομεν ῶμεν, ἐπιμάετε ᾶτε, ἐπίμαον ἐπίμων.

Perfectum, τετίμηκα, *honoravi*, vt τέτυθα.

Plusquamperfectum, ἐτετιμήκειν, *honoraueram*.

Aor. 1. ἐτίμησα, *honoravi*.

C

Aor. 2. ἔπιμον, ἔπιμες, ἔπιμε, *idem*, vt ἔτυπον.

QVANDO tempus hoc reperiatur, & quomodo formetur, explicatū est in prior coniugatione.

Fut. 1. τιμήσω, *honorabo*.

Fut. 2. τιμῶ, *idem*.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. τίμαε ἴμα, τιμάετω τιμάτω, *honora*.

D. τιμάει-

D. τιμάει
P. τιμάει
Perfectum

nora
Aor. 1. ἡμ
Aor. 2. ἡμ

S. ἔπε τι
hon

D. τιμάει
P. τιμάει

S. ἔπε τι
D. τιμάει
P. τιμάει
Perfectum

vti

Aor. 1. τι
Aor. 2. τι

Fut. 1. τι
Fut. 2. τι

Aorist

τιμα

D. τιμάετον τιμάτον, τιμάετων τιμάτων. A

P. τιμάετε τιμάτε, τιμάετων τιμάτων.

Perfectum & plusquamperfectum, τετίμηκε, *honoraueris*.

Aor. 1. τίμησον, *honoravel honoraueris*.

Aor. 2. τίμε, τίμέτω, &c. *idem*.

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἴθε τιμάοιμι ᾧμι, τιμάοις ᾧς, τιμάοι ᾧ, *utinam honorarem*. B

D. τιμάοιτόν ᾧτον, τιμάοίτην ᾧτήν.

P. τιμάοιμεν ᾧμεν, τιμάοιτε ᾧτε, τιμάοιεν ᾧεν.

Atticè.

S. εἴθε τιμῶλω, τιμῶης, τιμῶη.

D. τιμῶήτον, τιμῶήτην.

P. τιμῶήμεν, τιμῶητε, τιμῶησαν. C

Perfectum & plusquamperfectum, τετιμήκοιμι, *utinam honorauerim vel honorauissem*.

Aor. 1. τιμήσωμι, *utinam honorauerim*.

Aor. 2. τίμοιμι, τίμοις, τίμοι, *idem*.

Fut. 1. τιμήσοιμι, *utinam honorarem*.

Fut. 2. τίμοιμι, τίμοις, τίμοι, *idem*, ὡς τυπῶμι.

Aoristus Aeolicus, τίμήσεια, τίμήσειας, τίμή-
σεις.

A CONIUNCTIVVS.

*Præsens & imperfectum.*S. ἐὰν τιμάω τιμῶ, τιμάῃς ᾤς, τιμάῃ τιμᾷ, *si honorem vel honorarem.*

D. τιμάῃτον ᾤτον, τιμάῃτον ᾤτον.

P. τιμάωμεν ᾤμεν, τιμάῃτε ᾤτε, τιμάωσι ᾤσι.

*Perfectum & plusquamperfectum, ἐὰν τετιμήκω, si honorauerim vel honorauissem.*B Aor. 1. ἐὰν τιμήσω, *si honorauero.*Aor. 2. ἐὰν τίμω, *idem.*

INFINITIVVS.

*Præsens & imperfectum, τιμάειν, τιμᾶν. Alij τιμᾶν, honorare. Elidunt enim iota ante contractionē; hinc nō subscribūt illud.**Perfectum & plusquamperfectum, τετιμηκέναί, honorauisse.*C Aor. 1. τιμήσῃ, *idem.*Aor. 2. τιμῇν, *idem.*Fut. 1. τιμήσῃν, *honoraturum.*Fut. 2. τιμῇν, *idem.*

PARTICIPIVM.

*Præsens & imperfectum.*τιμάων τιμῶν, τιμάοντες ὧντες, *honorans.*

τιμάσσει ὧσει, τιμάσσης ὧσης.

τιμάον ὧν, τιμάοντες ὧντες.

Per-

Perfectum & plusquamperfectum, τετιμηκώς, A
qui honoravit.

Aor. 1. τιμήσας, τιμήσασα, τιμήσας, idem.

Aor. 2. τιμῶν, τιμῆσαι, τιμῶν, idem.

Fut. 1. τιμήσων, τιμήσους, τιμήσων, honoraturus.

Fut. 2. τιμῶν, τιμῆσαι, τιμῶν, idem.

INDICATIVI VERBI

PASSIVI

B

Præsens.

S. τιμάμαι ὦμαι, τιμάῃ ᾧ, τιμάε' ᾧται, honoror.

D. τιμάομεθον ὠμεθον, τιμάεσθον ᾧσθον, τιμάεσθον ᾧσθον.

P. τιμάομεθα ὠμεθα, τιμάεσθε ᾧσθε, τιμάονται ὦνται.

Imperfectum.

S. ἐτιμάμην ὠμην, ἐτιμάς ἐτιμῶ, ἐτιμάετο ᾧτο, honorabar.

D. ἐτιμάομεθον ὠμεθον, ἐτιμάεσθον ᾧσθον, ἐτιμάεσθον ᾧσθον.

P. ἐτιμάομεθα ὠμεθα, ἐτιμάεσθε ᾧσθε, ἐτιμάοντο ὦντο.

Perfectum.

S. τετίμημαι, τετίμησαι, τετίμηται, honoratus sum vel fui.

D. τετι-

A D. τελιμήμεθον, τελιμήθοις, τελιμήθοις.

P. τελιμήμεθα, τελιμήθετε, τελιμήτωται.

Plusquamperfectum.

S. ἐτελιμήμην, ἐτελιμήσοις, ἐτελιμήντο, *honoratus eram vel fueram.*

D. ἐτελιμήμεθον, ἐτελιμήθοις, ἐτελιμήδην.

P. ἐτελιμήμεθα, ἐτελιμήθετε, ἐτελιμήτωτο.

Aor. 1. ἐλιμήην, *honoratus sum vel fui.*

B Aor. 2. ἐλίμην, *idem.*

Fut. 1. λιμήσομαι, *honorabor.*

Fut. 2. λιμήσεται, *idem.*

Paulo post futurum, τελιμήσομαι, *mox honorabor.*

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

C S. λιμάς λιῶ, λιμάεδω ἀδῶ, *honorare.*

D. λιμάεθον ἀδον, λιμάεδωι ἀδων.

P. λιμάεθε ἀδε, λιμάεδωσαν ἀδωσαν.

*Perfectum & plusquamperfectum, τελιμήσοις, τε-
λιμήδω, honoratus esto.*

Aor. 1. τιμήθης, *honorator tu vel honoraberis.*

Aor. 2. λιμήθι, λιμήτω, *idem.*

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἴθε

S. εἴθε τιμασίμην ὤμην, τιμάσιο τιμῶ, τιμάοιτο A
ᾧτο, *utinam honorarer.*

D. τιμασίμεθον ὤμεθον, τιμάοιθον ᾧθων, τιμασί-
θην τιμάθην.

P. τιμασίμεθα ὤμεθα, τιμάοιθε ᾧθε, τιμάοιντο
ᾧντο.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἴθε τελμήμην, τελμῆο, τελμῆτο, *utinam hono-
ratus sim vel fuerim, essem vel fuisset.* B

D. τελμήμεθον, τελμῆθον, τελμῆθην.

P. τελμήμεθα, τελμῆθε, τελμῆντο.

Aor. 1. τιμηθείην, *idem.*

Aor. 2. τιμήην, τιμήης, τιμήην, ὡς τυπέην, *idem.*

Fut. 1. τιμηθήσοίμην, *utinam honorer.*

Fut. 2. τιμηθήσοίμην, *idem.*

Paulò pòst futurum, τιμηθήσοίμην, *utinam mox C
honorer.*

CONIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἰάν τιμάωμαι ὦμαι, τιμάῃ ᾧ, τιμάῃται ᾗται, *si
honorer vel honorarer.*

D. τιμαῶμεθον ὤμεθον, τιμάῃθον ᾧθον, τιμάῃ-
θον, ᾧθον.

P. τιμαῶμεθα ὤμεθα, τιμάῃθε ᾧθε, τιμάων-
ται ᾧνται.

Per-

A *Perfectum & plusquamperfectum.*

S. εὐὰν τιμῶμαι, τιμηῆ, τιμηῆται, *si honoratus sim vel fuerim, essem vel fuisset.*

D. τιμώμεθον, τιμηῆθον, τιμηῆθον.

P. τιμώμεθα, τιμηῆθε, τιμῶνται.

Aor. 1. εὐὰν τιμηθῶ, *si honoratus ero vel fuero.*

Aor. 2. εὐὰν τιμῶ, *idem.*

INFINITIVVS.

B *Præsens & imperfectum*, τιμάεσθαι, τιμάσθαι, *honorari.*

Perfectum & plusquamperfectum, τιμηῆσθαι, *honoratum esse vel fuisse.*

Aor. 1. τιμηῆσθαι, *idem.*

Aor. 2. τιμῆσθαι, *idem.*

Fut. 1. τιμηθήσεται, *honoratum iri.*

C Fut. 2. τιμήσεται, *idem.*

Paulò pòst futurum, *τετιμήσεται, mox honoratum iri.*

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

τιμαόμεν & ὀμεν & τιμαόμεν & ὀμεν, *qui honoratur vel honorabatur.*

τιμαομένη ὀμένη, τιμαομένης ὀμένης.

τιμαόμενον ὀμενον, τιμαομένων ὀμένων.

Per-

*Perfectum & plusquamperfectum, τετιμημένος, A
honoratus.*

Aor. 1. τιμηθεῖς, idem.

Aor. 2. τιμείς, idem.

Fut. 1. τιμησόμενος, honorandus.

Fut. 2. τιμησόμενος, idem.

*Paulò post futurum, τετιμησόμενος, mox ho-
norandus.*

B

VERBUM MEDIUM.

INDICATIVVS.

*Præsens & imperfectum idem est cum passivo
in omnibus modis & participio.*

Præteritum perfectum.

S. τέτιμα, τέτιμας, τέτιμε, honoravi.

D. τετίματον, τετίματον.

P. τετίμαμεν, τετίματε, τετίμασι.

C

Præteritum plusquamperfectum.

*ἐτετίμεν, ἐτετίμεις, ἐτετίμει, honoraueram, vt ἐ-
τετύπειν.*

Aor. 1. ἐτιμήσωμεν, honoravi.

Aor. 2. ἐτιμήσωμεν, idem, vt ἐτυπόμην.

Fut. 1. τιμήσωμαι, honorabo.

Fut. 2. τιμήσωμαι, idem, vt τυτώσωμαι.

IMPE.

DE VERBIS
IMPERATIVVS.

A

*Perfectum & plusquamperfectum, τίτιμε, hono-
raueris, vt τίτυπε.*

*Aor. 1. ἡμῶν, honorato tu vel honorabis, τι-
μησάτω.*

Aor. 2. ἡμεῖς, ἡμέεω, idem.

OPTATIVVS.

B *Perfectum & plusquamperf. τελίμοιμι, utinam
honorauerim vel honorauissem, vt τετύποιμι.*

Aor. 1. ἡμησοίμην, utinam honorauerim.

Aor. 2. τιμοίμην, ἡμοιο, ἡμοίτο, idem.

Fut. 1. τιμησοίμην, utinam honorem.

Fut. 2. ἡμοίμην, ἡμοῖο, ἡμοῖτο, idem.

CONIUNCTIVVS.

C *Perfectum & plusquamperfectum, εἰάν τελίμω, si
honorauerim vel honorauissem, vt τετύπω.*

Aor. 1. εἰάν τιμήσωμαι, si honorauero.

Aor. 2. εἰάν ἴμωμαι, idem.

INFINITIVVS.

*Perfectum & plusquamperfectum, τετιμέναι, ho-
norasse.*

Aor. 1. τιμήσασθαι, idem.

Aor. 2. τιμέσθαι, idem.

Fut. 1.

Fut. 1. τιμήσεται.

Fut. 2. τιμήσεται.

Perfectum

τιμήσεται.

Aor. 1. τιμήσεται.

Aor. 2. τιμήσεται.

Fut. 1. τιμήσεται.

Fut. 2. τιμήσεται.

DIAT

DOR
voca

iota subscr

Ex his

nem, ἡν

tor. ἡν

ζάτω, ex

POET

α. τιμήσεται.

μνησάσθαι.

α. δα, con

dari. Sic

μνησάσθαι,

est contrati

Fut. 1. τιμήσεσθαι, honoraturum.

A

Fut. 2. τιμῶσθαι, idem.

PARTICIPIVM.

*Perfectum & plusquamperfectum, τιτιμῶς, τι-
τιμῶα, τιτιμῶς, qui honorauit.*

Aor. 1. τιμήσαμεν, idem.

Aor. 2. τιμώμεν, idem.

Fut. 1. τιμήσομεν, honoraturus.

B

Fut. 2. τιμῶμεν, idem.

DIALECTI HVIVS CON-
IVGATIONIS.

DORES pro πῆας, πῆα, dicunt πῆς, πῆ per n
vocalem, sic διψῶ, πεινῶ, pro διψᾶν, πεινᾶν. Alij
iota subscribunt πεινῇν, διψῇν.

Ex his transferunt quadam in linguam commu-
nem, χῆται pro χῆται, χῆται pro χῆται, ἀχῆομαι, v-
tor. ζῆ pro ζᾶ, viuit. ζῆ, viue, pro ζᾶ & ζᾶ. ζῆτω pro
ζᾶτω, ex ζᾶτω, viuat.

C

POETÆ facta contractione in α, interserunt aliud
α: τιμάειν, τιμάειν, τιμάειν, μηχανάειν, μηχανάειν,
μηχανάειν, machinari: ἀρεσάειν, ἀρεσάειν, ἀρεσά-
ειν, concionari: μνάειν, μνάειν, μνάειν, recor-
dari. Sic τιμάει, τιμάει, τιμάει, τιμάειν, τιμάειν:
μηχανάειν, μηχανάειν. Et ita in ceteris quotiescunq;
est contractio in α.

Q

Quando

Fut. 1.

A Quando contractio facta est in ω , aliud ω interferunt, $\pi\eta\delta\acute{\alpha}\omega$, $\pi\eta\delta\tilde{\omega}$, $\pi\eta\delta\acute{\omega}\omega$, salio, salto.

SI VOCALIS precedens fuerit brevis, interponitur σ . $\acute{\omicron}\rho\acute{\alpha}\omega$, $\acute{\omicron}\rho\tilde{\omega}$, $\acute{\omicron}\rho\acute{\omega}\omega$, video. Hinc $\acute{\alpha}\nu\pi\acute{\iota}\omega\sigma\alpha$, pro $\acute{\alpha}\nu\pi\tilde{\omega}\sigma\alpha$, ab $\acute{\alpha}\nu\pi\acute{\alpha}\omega$, occurro. $\acute{\upsilon}\phi\acute{\omega}\sigma\alpha\sigma\eta$, pro $\acute{\upsilon}\phi\tilde{\omega}\sigma\alpha\sigma\eta$, $\acute{\upsilon}\phi\acute{\alpha}\sigma\eta$, ab $\acute{\upsilon}\phi\acute{\alpha}\omega$, $\tau\epsilon\chi\sigma\omega$: $\eta\gamma\rho\acute{\epsilon}\omega\sigma\alpha\tau\omicron$, pro $\eta\gamma\rho\epsilon\tilde{\omega}\sigma\alpha\tau\omicron$, $\eta\gamma\rho\acute{\epsilon}\alpha\sigma\alpha\tau\omicron$, ab $\acute{\alpha}\gamma\rho\epsilon\acute{\alpha}\sigma\omicron\mu\alpha\iota$, concionor, $\acute{\omicron}\tau\iota\chi\acute{\omega}\sigma\alpha\tau\omicron$, ibant, $\acute{\alpha}\sigma\iota\chi\acute{\alpha}\sigma\omicron\mu\alpha\iota$.

**B TERTIA CONIUGATIO CIR-
CVMFLEXORVM.**

EST hæc coniugatio verborum sextæ coniugationis in $\sigma\omega$. Futurum $\omega\sigma\omega$, & interdum $\sigma\omega\omega$. Præteritum $\omega\kappa\alpha$ & $\sigma\kappa\alpha$, tum scilicet, cum futurum in $\sigma\omega\omega$ exit. $\delta\eta\lambda\acute{\omega}\omega$, $\delta\eta\lambda\acute{\omega}\sigma\omega$, $\delta\eta\delta\eta\lambda\acute{\omega}\kappa\alpha$, *manifesto*. $\acute{\omicron}\mu\acute{\omega}\omega$, $\acute{\omicron}\mu\acute{\omega}\sigma\omega$, $\acute{\alpha}\mu\omicron\kappa\alpha$, *iuro*. Præteritum medium, **AORISTUS** secundus & futurum secundum hîc penitus desiderantur in omnibus generibus.

INDICATIVI

Præsens.

S. $\delta\eta\lambda\acute{\omega}\omega$ $\delta\eta\lambda\tilde{\omega}$, $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\epsilon\iota\varsigma$ $\acute{\omicron}\iota\varsigma$, $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\epsilon\iota$ $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\iota$, *manifesto*.

D. $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\epsilon\tau\omicron\upsilon$ $\acute{\epsilon}\tau\omicron\upsilon$, $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\epsilon\tau\omicron\upsilon$ $\acute{\epsilon}\tau\omicron\upsilon$.

P. $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\omicron\mu\epsilon\upsilon$ $\acute{\epsilon}\mu\epsilon\upsilon$, $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\epsilon\tau\epsilon$ $\acute{\epsilon}\tau\epsilon$, $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\epsilon\sigma\iota$ $\acute{\epsilon}\sigma\iota$.

Imper-

S. $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\omega$

mani

D. $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\omega$

P. $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\omega$

Perfectum

Plusquamperfectum

ueram

Aor. $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\omega$

Fut. $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\omega$

S. $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\omega$

D. $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\omega$

P. $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\omega$

Perfectum

ma

Aor. $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\omega$

S. $\acute{\epsilon}\tau\epsilon$ $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\omega$

mani

D. $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\omega$

P. $\delta\eta\lambda\acute{\omicron}\omega$

Imperfectum.

A

S. ἐδήλοον ἐδήλουν, ἐδήλοες ἐδήλας, ἐδήλοε ἐδήλας,
manifestabam.

D. ἐδηλόετον ἐδηλῶτον, ἐδηλόετις ἐδηλῶτις,

P. ἐδηλόομεν ἔμεν, ἐδηλόετε ἔτε, ἐδήλοον ἐδήλουν.

Perfectum, δεδήλωκα, manifestaui.

*Plusquamperfectum, ἐδηλώκειν, manifesta-
 ueram.*

Aor. i. ἐδήλωσα, manifestaui.

B

Fut. i. δηλώσω, manifestabo.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. δήλοε δήλας, δηλόετω ἔτω, *manifesta.*

D. δηλόετον ἔτον, δηλόετων ἔτων.

P. δηλόετε ἔτε, δηλόετωσαν ἔτωσαν.

*Perfectum & plusquamperfectum, ἐδήλωκε, C
 manifestaues.*

Aor. i. δήλωσον, manifestato tu vel manifestaues.

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἴθε δηλόοιμι οἶμι, δηλόοις οἶς, δηλόοι ὦι, *utinam
 manifestarem.*

D. δηλόοιτον οἶπον, δηλοοίτις οἶτις,

P. δηλόοιμεν οἶμεν, δηλόοιτε οἶτε, δηλόοιεν οἶεν.

Q 2 Per-

A *Perfēctum & plusquamperfēctum*, δηλώσοιμι, *utinam manifestauerim vel manifestauissem.*

Aor. 1. δηλώσοιμι, *idem.*

Fut. 1. δηλώσοιμι, *utinam manifestem.*

SVBIVNCTIVVS.

Præsens & imperfēctum.

B *S.* εἰάν δηλώω ᾧ, δηλόῃς οἷς, δηλόῃ οἷ, *si manifestem vel manifestarem.*

D. δηλόητον ᾧτον, δηλόητον ᾧτον.

P. δηλώωμεν ᾧμεν, δηλόητε ᾧτε, δηλώωσι ᾧσι.

Perfēctum & plusquamperfēctum, δηδελώκω, *si manifestauerim vel manifestauissem.*

Aor. 1. δηλώσω, *si manifestem.*

INFINITIVVS.

C *Præsens & imperfēctum*, δηλοῖεν ἔν, *manifestare.*

Perfēctum & plusquamperfēctum, δηδελώκειναι, *manifestasse.*

Aor. 2. δηλώσῃ, *idem.*

Fut. 2. δηλώσῃν, *manifestaturum.*

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfēctum.

δηλώνων ᾧν, δηλόοντων ἔντων, *manifestans.*

δηλόουσα

δηλόουσα
δηλόοντων
Perfēctum

ἡ α, οἷ

Aor. 1. δη

Fut. 1. δη

VE

S. δηλόου
nifest

D. δηλόου
εἰς

P. δηλόου
οντων

S. ἐδηλόου
man

D. ἐδηλόου
λόου

P. ἐδηλόου
οντων

Perfēctum
mani

δηλώσει, δηλώσεις, δηλώσεις.

A

δηλώον, δηλούν, δηλόν.

Perfectum & *plusquamperfectum*, δηδηλωκώς,
ἦα, ὅς, *qui manifestavit*.

Aor. I. δηλώσας, ασαι, αν, *idem*.

Fut. I. δηλώσων, *manifestaturus*.

VERBUM PASSIVUM.

INDICATIVI

B

Præsens.

S. δηλόμαι ἔμαι, δηλόησθε, δηλόεσθε, *manifestor*.

D. δηλούμεθον ἑμέθον, δηλόεσθον ἑσθον, δηλό-
εσθον ἑσθον.

P. δηλούμεθα ἑμέθα, δηλόεσθε ἑσθε, δηλό-
εσθε ἑσθε.

Imperfectum.

S. ἐδηλόμην ἔμην, ἐδηλόεσθον ἑσθον, *manifestabar*.

D. ἐδηλούμεθον ἑμέθον, ἐδηλόεσθον ἑσθον, ἐδη-
λόεσθον ἑσθον.

P. ἐδηλούμεθα ἑμέθα, ἐδηλόεσθε ἑσθε, ἐδηλό-
εσθε ἑσθε.

Perfectum. δηδήλωμαι, δηδήλωσαι, δηδήλωσαι,
manifestatus sum vel fui.

Q 3

Plus-

A *Plusquamperfectum*, ἐδεδηλώμην, ἐδέδηλώσω, *manifestatus eram vel fueram.*

Aor. I. ἐδηλώθην, *manifestatus sum.*

Fut. I. δηλώσομαι, *manifestabor.*

Paulo pōst fut. δεδηλώσομαι, *mox manifestabor.*

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

B S δηλός ᾤ, δηλοέσθω ἑσθω, *manifestare.*

D. δηλοέσθον ᾤσθον, δηλοέσθων ἑσθων.

P. δηλοέσθε ᾤσθε, δηλοέσθωσαν ἑσθωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum, δεδήλωσο, δεδηλώσθω, *manifestatus sis vel fueris.*

Aor. I. δηλώθητι, *manifestator tu vel manifestaberis.*

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

C S. εἴθε δηλοίμην οἴμην, δηλοῖο ᾧο, δηλόοιτο αἴτο, *utinam manifestarer.*

D. δηλοίμεθον οἴμεθον, δηλοῖσθον οἴσθον, δηλοῖσθω λοῖσθω. (οἶντο,

P. δηλοίμεθα οἴμεθα, δηλόοιτε οἴτε, δηλόοιντο *Perfectum & plusquamperfectum.*

S. εἴθε δεδηλώμην, δεδηλῶο, δεδηλῶτο, *utinam manifestatus sim vel fuerim, essem vel fuisset.*

D. δεδηλώμεθον, δεδηλῶσθον, δεδηλῶσθω.

P. δεδη-

P. δεδηλῶ

Aor. I. δη

Fut. I. δη

Paulo pōs

mox

S. εἰάν δη

manif

D. δηλοῖ

ησθον

P. δηλοῖ

ωνται

Per

S. εἰάν δε

tus f

D. δεδηλ

P. δεδηλ

Alij volu

Aor. I. ἐδ

Præsens e

man

Perfectum

mani

P. δεδηλώμεθα, δεδηλώσθε, δεδηλώντο.

Aor. I. δηλωθείω, idem.

Eut. I. δηλωθησοίμην, utinam manifestet.

Paulò pòst futurum, δεδηλωσοίμην, utinā
mox manifestet.

SUBIVNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἰάν δηλώωμαι ὦμαι, δηλόη οἱ, δηλόηται ὦται, si
manifestet vel manifestaret.

D. δηλωόμεθον ὠμεθον, δηλόησθον ὠσθον, δηλό-
ησθον ὠσθον.

P. δεδηλώμεθα ὠμεθα, δηλόησθε ὠσθε, δηλώωνται
ὦνται.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἰάν δεδηλώμαι, δεδηλώ, δεδηλήται, si manifesta-
tus sim vel fuerim, essem vel fuisset.

D. δεδηλώμεθον, δεδηλήσθον, δεδηλήσθον.

P. δεδηλώμεθα, δεδηλήσθε, δεδηλώνται.

Alij volunt secundam personam esse δεδηλή.

Aor. I. εἰάν δηλωθῶ.

INFINITIVVS.

*Præsens & imperfectum, δηλόεσθαι δηλῆσθαι,
manifestari.*

*Perfectum & plusquamperfectum, δεδηλώσθαι,
manifestatum esse vel fuisse.*

^Α Aor. I. δηλωθῆναι, *idem.*

Fut. I. δηλωθήσεται, *manifestatum iri.*

Paulò pòst futurum, δεδηλώσεθαι, *mox manifestatum iri.*

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

^Π δηλοῦμεν & ἔμεν, δηλοομένεσ & μένεσ, *qui manifestatur vel manifestabatur.*

δηλοομένη & μένη, δηλοομένησ & μένεσ.

δηλοῦμενον & μένον, δηλοομένεσ & μένεσ.

*Perfectum & plusquamperfectum, δεδηλωμέ-
ν &, manifestatus.*

Aoristus primus, δηλωθεῖς, idem.

*Futurum primum, δηλωθήσμεν &, manife-
standus.*

^Γ Paulò pòst futurum, δεδηλωσόμεν &, *mox
manifestandus.*

VERBUM MEDIUM.

Aoristus primus, ἐδηλώσάμην, manifestanti.

Futurum primum, δηλώσομαι, manifestabo.

*Virumque per omnes modos inflectitur iux-
ta regulas Barytonorum.*

Caput

calium fi
sunt con
ιστημι, sto:
ostendo.

DEDV
bis Baryton
ω, βείδην

FOR
plication
pria, cū
loco asp
τητέω, δώ

Alter
figitur, o
aut στ in

A

Caput XV.

DE VERBIS IN MI.

X V E R B I s. sextæ Coniuga-
tionis Barytonorum in *έω, άω,*
όω, ύω, formantur verba defi-
nientia in *μι*, ac pro numero vo-

B

calium figuratiuarum *α, ε, ο, υ*, quatuor
sunt coniugationes: *θέω, πήμι, pono: τάω,*
ίσημι, sto: δίδω, δίδωμι, do: δεικνύω, δεικνυμι,
ostendo.

A N N O T A T.

DEDVCVNT Poëtæ verba in *μι* etiam ab aliis ver-
bis Barytonis: *έχω, έχμι, habeo: φέρω, φέρημι, fero: βεί-*
νω, βείημι, ingrauesco, onustus sum.

C

FORMANTVR verba in *μι* per redup-
licationem: quæ duplex est. Altera pro-
pria, cū thematis consonans vel tenuis
loco aspiratæ cum iota breui repetitur: *γέω,*
τιγέω, δόω, διδόω.

Altera impropria, cū iota duntaxat præ-
figitur, quod fit, quando thema à vocali,
aut *στ* inchoatur, *τάω, ισάω, sto. έω, ιέω.*

Q s

CÆTE-

Caput

A CÆTERVM ω mutatur in μι, & brevis characteristica in longam, ε & α in η. γέω, πίθημι; τάω, ἴσημι. ο in ω, δόω, δίδωμι.

QVARTA coniugatio caret reduplicatione. Hinc ω tantum in μι, δεικνύω, δείκνυμι, cōuertitur, cæteris saluis. ο breue in Barytono, hîc censetur longum.

B REDVPLICATIONO seu propria seu impropria in solo præsentî & imperfecto per omnes tamen modos, & in ipsis quoque participiis, inuenitur.

ANNOTAT.

IN his coniugationibus tantum habetur ratio præsentis & imperfecti & Aoristi secundi; & præsens quidem peculiarem habet inflexionem; Imperfectum & Aoristus secundus sequuntur terminationem Aoristorum Barytonorum pastuæ vocis: In reliquis temporibus seruantur leges Barytonorum & circumflexorum.

FVTVRO secundo & præterito medio carent, si circumflexa, à quibus fiunt, iisdem careant.

POETAE non aliter agunt cum reduplicatione, atq; cum verborum augmento syllabico & temporali. Modò enim addunt verbis reduplicationem, modò detrahunt. Hinc multa reperiuntur verba in μι sine vlla omnino reduplicatione, vt in prima coniugatione φιλέω, φίλημι, amo: αἰνέω, αἰνῶμι, laudo: ὀνέω, vel etiam ὀνάω, ὀνήμι, iuuo.

IN

IN secundum
λάω, rideo
deo, αἰέω
να, Aoristum
nero. Infinitivum
δεέω, libere
tantum à P
maximè illud
sum: φημι,

INTER
e: δνάω vel
μι, fero, to
perficio,
ta coniuga
expers est:

Ipsam
ἔσημι, ἔσσημι

IN quibus
due primæ
ἀλυκτέω,
μι: ἀχέω, ἀχέμι

INTER
habent in
iuuo, pro

FIT in
sue per i, s
πρήμι, πρήμι
πρήμι, πρήμι

IN secunda coniugatione γηράω, senesco, γήρημι: γη-
λάω, rideo, γέλημι: κτάω, vinco, νίκημι: αείσσω, pran-
deo, αείσημι: κτάω pro κτείνω, occido, κτῆμι. Hinc κτά-
ναι, Aoristus secundus, ἔκτιω, ἔκτισ, ἔκτι. ὑτάω, ὕτημι, vul-
nero. Infinitivus ὑτάναι. In tertia ἐλδοδέωμι ab ἐλδο-
δέω, libero; δοκίμωμι à δοκιμάω, probō. Quae non
tantum à Poëtis, sed ab aliis quoque subinde usurpantur,
maximè illa quibus nihil est tritius: ἱλημι, propitius
sum: φημι, dico; γινῶμι, cognosco.

INTERDVM adhibetur quidem reduplicatio sed per
ε: θνέω vel θνέω, τέθνημι, morior: τλάω, τλήμι; τέθη-
μι, fero, tolero: νόέω, νόημι, νενόημι, intelligo: τελέω,
perficio, τέλημι, τέτέλημι; quod etiam accidit in quar-
ta coniugatione aliquando, quae alioquin reduplicationis
expers est: κέκλυθι, κέκλυθε, ἀκλύμι, audio.
Ipsum etiam ἴσημι reduplicatur nonnunquam per ε,
ἴσημι, ἴσης, ἴσησι. Hinc ἑσάναι.

IN quibusdam verbis loco reduplicationis repetuntur
duae primae literae praesentis, ἀλάω, εἶρο, ἄλημι, ἀλάλημι:
ἀλυκτέω, in angustias redigo, ἀλύκτιμι, ἀαλύκτι-
μι: ἀχέω, angor, ἄχμι, ἀαχμι.

INTERDVM verba à vocali capta reduplicationem
habent in secunda syllaba: ὀνέω seu ὀνάω, ὀνημι, ὀνίτημι,
iuuo, profum.

FIT item ut reduplicatio quae natura sua brevis est,
siue per ι, siue per ε, fiat, producaturs insertio μ: ut πρέω,
πρήμι, πίμπρημι, comburo: πλάω seu πλέω, πλῆμι,
πίμπλημι, impleo.

A ETSI autem reduplicatio plerumque tantum fit in presenti & imperfecto, quadam tamen etiam in futuro illam retinent. Hinc διδώσω pro δώσω, & διδράσσω à διδράσκω, fugio.

DIALECTI.

Æ OLES n verborum in μι presentis temporis mutant in ε, duplicato μι: τίθημι, πίθεμι: φίλημι, φίλεμι. Βᾶσι mutant η in ει facta reduplicacione per

B ε: πεφίλειμι: τελέω, τέτελειμι, perficio, νοέω, νόημι, γενόεμι, intelligo.

PARADIGMA PRIMAE
CONIUGATIONIS.

FIT hæc coniugatio à verbis in εω, futurum in ησω. præteritum in κα, γέω, τίθημι, γήσω, τέθηκα: έω, ίημι, mitto, dimitto, ήσω, έικα.

C INDICATIVVS.*Præsens.*

S. τίθημι, τίθης, τίησι, pono.

D. τίθετον, τίθετον.

P. τίθεμεν, τίθετε, τιθεῖσι, Ionicè τιθέασι.

TERTIA persona pluralis similis est datiuo plurali participij τιθέντες, τιθέντι, τιθεῖσι.

Sic in Barytonis τύπησι, & in futuro τύψαι,

ψαι, VO
participi

DIA

P RO π
δείκνυ

S. έτιθη, έ
D. έτιθετον
P. έτιθεμεν

IMPE
iugation
eius loc
flexorun
ισαον, ισω
δες, εδιδε
poneban

IN P
persona
ne, πα
τιδέ

ψασι, voce planè conueniunt cum datiuus A
participiorum eiusdem temporis.

DIALECTI PRÆSENTIS.

PRO τίθησι, *Dores usurpant* τίθησι. sic ἵστησι, δίδωσι,
δείκνυσσι, pro ἵστησι, δίδωσι, δείκνυσσι.

Imperfectum.

S. ἐτίθην, ἐτίθης, ἐτίθη, *ponebam.*

D. ἐτίθετον, ἐτίθετο.

B

P. ἐτίθεμεν, ἐτίθετε, ἐτίθεσθε.

IMPERFECTVM singulare triū con-
iugationum non est admodum vsitatum,
eius loco vtuntur auctores personis circum-
flexorum: ἐτίθεον, ἐτίθεες, ἐτίθε, à τιθέω: ab ἵσταν, ἵ-
σταον, ἵσταν, ἵσταες, ἵστα: à δίδωμι, ἐδίδοον, ἐδίδοον, ἐδί-
δοες, ἐδίδο. In tertia plurali: ἐτίθεον, ἵσταν, ἐδίδοον, C
ponebant, stabant, dabant.

IN PRÆSENTI quoque reperire est
personas circumflexas cum reduplicatio-
ne, *παρτιθεῖ*, & poëticè *παρτιθεῖ*, à *παρ-
τιθέω*, *appono*, pro *παρτιθήμι*: δι-
δοῖ pro δίδωσι.

DIALE-

A DIALECTI IMPERFECTI.

IMPERFECTI *tertia pluralis Doricē ἐπιδεν per synopen vel per Dialectum Bæoticam, & in Aoristo secundo, ἐδεν pro ἐδεσαν: ἐδον pro ἐδοσαν.*

Perfectum, τέθηκα, τέθηκας, τέθηκε, posui, ut τέτυφα.

HA B E T huius verbi præteritum hoc, et loco η, τέθηκα pro τέθηκα, more Bæotorum, quorum hæc mutatio propria est. Item ἐκα ab ἔω, ἴημι, cætera habent η.

Plusquamperfectum, ἔτεθείκειν, ἔτεθείκεις, posueram, ut ἔτετύφειν.

Aor. I. ἔθηκα, ἔθηκας, ἔθηκε, posui, ut ἔτυψα.

CY R habeat κ sicut & ἔδλωκα, diximus iam suo loco.

Aoristus secundus.

CS. ἔθην, ἔθης, ἔθη, posui.

D. ἔθετον, ἔθετῶ.

P. ἔθεμεν, ἔθετε, ἔθεσαν.

FIT ab imperfecto ablata reduplicatio-
ne ἐπὶ θην, ἔθην. Servat hoc tempus eandem
vocale in omnibus numeris ἔσθην, σέτι, ἔ-
σης, ἔσθι, ἔσθιον, ἔσθις, ἔσθιμεν, ἔσθων, ἔσθως, ἔσθω-
τον, ἔσθωμεν, cognouimus. Excipiuntur hæc tria:
ἔθην à τίθημι, ἦν ab ἴημι, mitto, dimitto: ἔδλων à δι-
δομι, do.

Futu-

οἶσιν,
S E R
in futuro
πρήσω, δώ-

S. ἔθην, ἔθης,
D. ἔθετον, ἔθετῶ,
P. ἔθεμεν, ἔθετε,

FIT a
mutando
ppter præ-
didomen, δι-

HIC
dæ per se
pro τίθη-
Præterito
ris.

Aoristu-
tus

S. ἔθης, ἔθης,
D. ἔθετον, ἔθετῶ,
P. ἔθετε, ἔθετε

Futurum primum.

A

Θήσω, θήσῃς, θήσῃ, *ponam, ut τίψω.*

S E R V A T V R interdum reduplicatio
in futuro πιμπήσω, διδώσω, *vram, dabo, pro*
πήσω, δώσω.

IMPERATIVVS.

*Præsens & imperfectum.*S ἕθεπ, ἕθétw, *pone.*

D. ἕθετον, ἕθétων.

B

P. ἕθετε, ἕθétωσαν.

F I T à prima plurali præsentis temporis
mutando μεν in θι, ἕθεμεν, ἕθεπ, ubi τ est pro-
pter præcedentem aspiratam: ἱσταμεν, ἱσταθι,
δίδομεν, δίδοθι.

H I C etiam vñitata sunt tempora secun-
dæ personæ circumflexorum, ἕθῃ, ἱστα, δίδῃ,
pro τίθεπ, ἱσταθι, δίδοθι.

C

*Præteritum perfectum, τίθηκε, τεθήκετω, posue-
ris.*

*Aoristus primus, ἥκεν, ἥκατω, sed inusita-
tus est.*

*Aoristus secundus.*S. θές, θέτω, *ponito tu vel pones.*

D. θέτον, θέτων.

P. θέτε, θέτωσαν.

ANNO.

A

ANNOTAT.

AORISTVS secundus exit plerumque in δι, σῆμι, σῆ-
σω, sed δὲς & δὲς excipiuntur: ad quorum similitudinem
alia quaedam formata reperies: vt ἐλάσας, dicito, refer,
ab ἐλάσω, sed tanquam ab ἐλάσῃμι. Sic ἔξ, habeto, à
ἔῃμι, quod sit ab inusitato ἔέω. sic φέρς, fer, à φέρῃμι. sic
ἔς, mitte, ab ἔῃμι, cum suis compositis.

RETINENT quoque Aoles & poeta metri causa
in imperatiui presentis vocalem longam presentis. Vt in
B prima coniugatione: φίλῃμι pro φίλεμι, ama, à φίλημι,
ρόνῃμι pro νόεμι, à νόημι, intelligo. In secunda: ἰλῃμι,
propitius esto, pro ἰλαμι: πῖμπλῃμι, pro πῖμπλαμι,
imple. In tertia: δίδωμι, pro δίδωμι, da.

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἴθε τι θεῖλω, τι θεῖης, τι θεῖη, utinam ponerem.

D. τι θεῖητον, τι θεῖητι.

C P. τι θεῖημεν, τι θεῖητε, τι θεῖησαν.

*Perfectum & plusquamperfectum, εἴθε τε θεῖκοι-
μι, τε θεῖκοις, utinam posuerim vel posuissem.*

*Aoristus primus, ἦκαμι, sed inusitatus est
etiam in sequentibus modis.*

Aoristus secundus.

S. εἴθε θεῖλω, θεῖης, θεῖη, utinam posuerim.

D. θεῖητον, θεῖητι.

P. θεῖημεν, θεῖητε, θεῖησαν.

FIT

FIT a
quod hie
nes enim
modo.

S. ἐὰν ἴδω
D. ἴδῃτον,
P. ἴδωμεν.
Perfectum
si posu-
Aoristus p

S. ἐὰν ἴδω
D. ἴδῃτον,
P. ἴδωμεν,

IONES
ἴδω, δέης
Poeta ad e-
δέης, δέη.
sssole Poeta
μεν, eamus.
βῶ, βέω, βέω

FIT à præsenti ablata reduplicatione, A
quod hîc & suprà monuisse sufficiat : Omnes enim Aoristi secundi formantur hoc modo.

CONIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. ἐὰν ἴδῶ, ἴδῃς, ἴδῃ, si ponam vel ponerem.

D. ἴδῃτον, ἴδῃτον.

P. ἴδῶμεν, ἴδῃτε, ἴδῶσι.

Perfectum & plusquamperfectum, ἐὰν τέεικω, si posuerim vel posuissem.

Aoristus primus, ἐὰν ἴκω.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν ἴδῶ, ἴδῃς, ἴδῃ, si posuero,

D. ἴδῃτον, ἴδῃτον.

P. ἴδῶμεν, ἴδῃτε, ἴδῶσι.

DIALECTI.

IONES pro πιδῶ & δῶ dicunt πιδέω, πιδέης, πιδέη : δέω, δέης, δέη, δέντον, δέωμεν, δέντε, δέωσι. Addunt Poëtæ ad e vocalem i ut fiat diphthongus, πιδείω, δείω, δείης, δείη. Plurali δέωμεν & δείωμεν, ponamus. Quæ syllabe Poëtis in his temporibus valde usitata est : βείωμεν, eamus, pro βείωμεν, à βῆμι, vado. In Coniunctivo βῶ, βείω, βείω.

A Hoc etiam fit in secunda coniugatione : $\sigma\omega$; $\epsilon\eta\sigma$; $\epsilon\eta$. Ionice $\sigma\epsilon\omega$, $\epsilon\epsilon\eta\sigma$, $\epsilon\epsilon\eta$. Poëtice $\sigma\epsilon\omega$, $\sigma\epsilon\eta\sigma$, $\sigma\epsilon\eta$, & verso ei in $\eta\sigma\epsilon\omega$, $\epsilon\eta\eta\sigma$, $\epsilon\eta\eta$ vel $\sigma\eta\eta$. Plurali $\epsilon\eta\sigma\mu\epsilon\upsilon$ pro $\sigma\eta\omega\mu\epsilon\upsilon$. Sic in Barytonis tempora circumflexa in ω , τυφω, τυπω, dissolunt isti in $\epsilon\omega$, & poeta in $\epsilon\omega$; $\tau\epsilon\gamma\pi\omega$, versus fuero, à $\tau\rho\epsilon\pi\omega$, $\tau\epsilon\gamma\pi\epsilon\omega$, $\tau\epsilon\gamma\pi\epsilon\omega$, $\tau\epsilon\gamma\pi\epsilon\omega\mu\epsilon\upsilon$, $\tau\epsilon\gamma\pi\epsilon\omega\mu\epsilon\upsilon$ vel $\tau\epsilon\gamma\pi\epsilon\iota\sigma\mu\epsilon\upsilon$. Et similiter quadam tempora mutant in $\eta\omega$: $\tau\epsilon\gamma\pi\eta\omega$, $\tau\epsilon\gamma\pi\eta\eta\sigma$, $\tau\epsilon\gamma\pi\eta\eta$. Hinc φανήσιν φανήν.

B

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, $\pi\theta\epsilon\iota\upsilon\alpha\iota$, ponere.

Perfectum & plusquamperfectum, $\pi\theta\acute{\alpha}\kappa\epsilon\iota\upsilon\alpha\iota$, posuisse.

Aoristus primus, $\theta\eta\kappa\alpha\iota$.

Aoristus secundus, $\theta\epsilon\iota\upsilon\alpha\iota$, posuisse.

C *Futurum primum*, $\theta\eta\sigma\omicron\upsilon$, positurum.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

$\omicron\pi\theta\epsilon\iota\varsigma$, $\tau\iota\theta\epsilon\iota\upsilon\tau\epsilon$, ponens.

$\eta\pi\theta\epsilon\iota\sigma\alpha$, $\tau\iota\theta\epsilon\iota\sigma\eta\varsigma$.

$\pi\theta\epsilon\iota\upsilon$, $\pi\theta\epsilon\iota\upsilon\tau\epsilon$.

Perfectum & plusquamperfectum, $\pi\theta\acute{\alpha}\kappa\omega\varsigma$, $\kappa\eta\alpha$, $\chi\epsilon\varsigma$, qui posuit.

Aoristus primus, $\theta\eta\kappa\alpha\varsigma$, $\theta\eta\kappa\alpha\sigma\alpha$, $\theta\eta\kappa\alpha\iota$.

Aoristus

$\omicron\theta\epsilon\iota\varsigma$, $\tau\epsilon\sigma$
 $\eta\theta\epsilon\iota\sigma\alpha$, $\tau\eta$
 $\tau\theta\epsilon\iota\upsilon$, $\tau\epsilon\sigma$
 Futurum p
 $\theta\eta\sigma\omicron\upsilon$.

PARAD

S. $\eta\theta\epsilon\mu\alpha\iota$,
 D. $\pi\theta\epsilon\mu\epsilon\theta\alpha$
 P. $\pi\theta\epsilon\mu\epsilon\theta\alpha$
 SECV
 $\sigma\alpha\iota$, $\pi\theta\epsilon\sigma\alpha$
 rytonoru

ET S
 niter for
 $\kappa\acute{\alpha}\theta\eta\mu\alpha\iota$,
 $\delta\upsilon\upsilon\alpha\mu\alpha\iota$,
 $\delta\upsilon\upsilon\alpha\sigma\alpha\iota$,
 reperian

QVAD
 nent i
 longam AET

Aoristus secundus.

A

ὁ θεὸς, τὸ θεῖν, qui posuit.

ἡ θεοῖα, τῆς θεοῖας.

τὸ θεῖν, τὸ θεῖν.

Futurum primum, θεῖσων, positurus, θεῖσας, θεῖον.

PARADIGMA VERBI PASSIVI.

INDICATIVVS.

B

Præsens.

S. ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται, ponor.

D. τιθέμενον, τίθεσθον, τίθεσθον.

P. τιθέμεθα, τίθεσθε, τίθενται.

SECUNDA persona præsentis exit in σαι, τίθεσαι, ἵστασαι: Atticè τίθη, ἵστη, more barytonorum τίθημαι, τίθη.

ET SVNT nonnulla in μι quæ communiter formant secundam personam in η, κάθημαι, κάθη, sedeo: ὀφίσταμαι, scio, ὀφίστη: δύναμαι, possum, δύνη, pro κάθησαι, ὀφίστασαι, δύνασαι, quamvis istæ terminationes etiam reperiantur.

DIALECTI.

QUÆDAM more Attico, Ionico & Aolico retinent in passiva voce præsentis temporis vocalem longam Attici: ὄνυμαι, ὄνναι, ὄννται, fruor, fructum

R 2

capiō,

A capio, pro ὄνειαυ, ὄνεσαι, ὄνεται: κάλημαι, pro κάλεμαι, vocor, cuius actiuum est κάλημι, voco, à καλέω. δί-
ζημαι, quæro, δίζηαι, δίζηται, pro δίξεμαι, à δίζημι. sic
in secunda coniugatione, ὄρημαι, ὄρηαι, ὄρηται, pro ὄρα-
μαι ab ὀρέω, video, ὄρημι.

Imperfectum.

S. ἐλθέμεν, ἐλθέσθ, ἐλθέτω, ponebar.

D. ἐλθέμεθον, ἐλθέσθον ἐλθέσθω.

B P. ἐλθέμεθα, ἐλθέσθε, ἐλθέντο.

Perfectum.

S. τέθεικα, τέθεισαι, τέθειται, positus sum.

D. τεθείμεθον, τέθεισθον, τέθεισθω.

P. τεθείμεθα, τέθεισθε, τέθεινται.

SERVATVR hîc et actiui. Secundum
communem regulam, vt in actiuo τέθηκα,
ita hîc τέθεικα dicendum erat.

C Plusquamperfectum, ἐπεθείμεν, ἐπέθεισθ, ἐπέθειτω,
positus eram vel fueram.

Aor. i. ἐπέθλω, ἐπέθης, positus sum vel fui.

PENVLTIMA Aoristi primi corripitur,
à τέθειται, ἐπέθλω, abiecta subiunctiua,
et quoque præteriti vertitur in tenuem τ.

Aoristo secundo carent verba passiuia.

Futurum primum, τεθήσομαι, ponar.

Paulò post futurum, τεθείσομαι, paulo post ponar.

IMPE-

IMPERATIVVS.

A

*Præsens & imperfectum.*S. τίθεσ, τίθεῖσθω, *ponere.*

D. τίθεσθον, τίθεσθων.

P. τίθεσθε, τίθεσθωσαν.

Ablato σ fit crasis Attica τίθεσ, τίθεο, τίθῃς.

ἵστασ, ἵσταο, ἵσω. δίδισσ, δίδισσο, δίδιξ.

Perfectum & plusquamperfectum, τίθησ, τίθεί- B
*σθω, positus sis vel fueris.*Aor. I. τίθη, τίθητω, *ponitor vel poneris.*

OPTATIVVS.

*Præsens & imperfectum.*S. εἴθε τίθειμῃ, τίθειο, τίθειτο, *utinam ponerer.*

D. τίθειμεθον, τίθεισθον, τίθεισθω,

P. τίθειμεθα, τίθεισθε, τίθειντο.

Perfectum & plusquamperfectum. CS. εἴθε τίθειμῃ, τίθειο, τίθειτο, *utinam positus fue-*
rim vel fuisset.

D. τίθειμεθον, τίθεισθον, τίθεισθω.

P. τίθειμεθα, τίθεισθε, τίθειντο.

*Aoristus primus, τίθειμῃ, τίθειν, idem.**Futurum primum, τίθεισθίμῃ, utinam ponar.**Paulo post futurum, τίθεισθίμῃ, utinam mox*
ponar.

R 3

CON-

A

CONIVNCTIVVS.

*Præsens & imperfectum.*S. ἐὰν τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῇται, *si ponar vel ponerer.*

D. τιθώμεθον, τιθῇδον, τιθῇδον.

P. τιθώμεθα, τιθῇδε, τιθῶνται.

*Perfectum & plusquamperfectum.*S. ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῇται, *si positus fue.rim*
vel fuissē.

B D. τεθώμεθον, τεθῇδον, τεθῇδον.

P. τεθώμεθα, τεθῇδε, τεθῶνται.

Aor. I. ἐὰν τεθῶ, τεθῇς, *si positus fuero.*

INFINITIVVS.

*Præsens & imperfectum, τίθεσθαι, poni.**Perfectum & plusquamperfectum, τεθείσθαι, po-*
*situm esse.*Aor. I. τεθῆναι, *idem.*

C

Fut. I. τεθήσεσθαι, *positum iri.*Paulò pòst futurum, τεθείσεσθαι, *mox positum iri.*

PARTICIPIVM.

*Præsens & imperfectum.*ὁ τιθόμενος, τὸ τιθεμένης, *qui ponitur vel po-*
νητιθεμένη, τῆς τιθεμένης. (nebatur.

τὸ τιθέμενον, τὸ τιθεμένης.

Perfectum & plusquamperfectum, τεθειμένος,
τεθειμένη, τεθειμένης, positus.

Aor. I.

Aor. I. τεθ

Fut. I. τεθ

nend

Paulò pòst

Hóρμα

V E

PRÆ

unt cum

perfectum

quærend

quibus v

pora hab

RES

Aoristus

stus secu

ἐθήκω, ἐθ

cius vsus

suprà et

tra indic

formare

iuxta reg

Imperati

Optatiuus

Subiuncti

Aor. I. τεθεῖς, τεθεῖσαι, τεθέν, idem.

A

Fut. I. τεθησόμεν, τεθησόμενη, τεθησόμενον, ponendus.

Paulò pòst futurum, τεθησόμεν, τεθησόμενη, τεθησόμενον, mox ponendus.

VERBUM MEDIUM.

PRÆSENS & imperfectum conueniunt cum passiuis. Perfectum & plusquam perfectum & futurum secundum tum hîc quærenda sunt, cum verba circumflexa à quibus verba in μι formantur, prædicta tempora habuerint,

REMANENT ergo tria tantum tempora, Aoristus primus, futurum primum, Aoristus secundus. Aoristus primus, ἐθήκαμ, ἐθήκα, ἐθήκατο, vt ἐτιθήκαμ. Sed vix vllus est eius vsus, maximè extra indicatium: vt suprà etiam de actiuo Aoristo primo, extra indicatium diximus. Si quis tamen formare velit reliqua tempora, faciat id iuxta regulas Barytonorum.

Imperatiuus, θήκα, θήκατω.

Optatiuus, θήκαμ.

Subiunctiuus, θήκαμαι.

R 4

Infini-

A Infinitivus, ἵκασθαι.

Participium, ἵκασμεν.

Futurum primum.

In indicativo, ἵκασμεν, ἵκησῃ, ἵκησεται, ponam.

In optativo, ἵκασμην, ἵκησῃς, ἵκησῃτο, utinam ponam.

In infinitivo, ἵκησθαι, positurum.

B In participio, ἵκασμεν, ἵκασμένη, ἵκασμενον, positurus.

Aoristus secundus Indicativi.

S. ἔβημ, ἔβησ, ἔβητο, posui.

D. ἔβημεθον, ἔβησθον, ἔβησθω.

P. ἔβημεθε, ἔβησθε, ἔβηντο.

Fit ab imperfecto passivo ablata reduplicatione, idque in omnibus modis, ἐπι-

C βημ, ἐβημ. πῆρσο, πέρσο.

Aoristus secundus Imperativi.

S. πέρσο, πέρω, pone vel posueris.

D. πέρσθον, πέρωθον.

P. πέρθε, πέρωσαν.

Aoristus secundus Optativi.

S. ἔβη βημ, βῆο, βῆτο, utinam posuerim.

D. βῆμεθον, βῆσθον, βῆσθω.

P. βῆμεθε, βῆσθε, βῆντο.

Aori-

Aoristus secundus Coniunctivi.

A

S. ἐὰν θῶμαι, θῇ, θῇται, si posuerim vel posuero

D. θώμετον, θῇδον, θῇδον.

P. θώμεθα, θῇδε, θῶνται.

*Aoristus secundus Infinitivi, θέσθαι, ponere vel posuisse.**Aoristus secundus participij, θέμεν, ἐν, ενον, qui posuit.*

B

PARADIGMA SECVNDÆ

CONIUGATIONIS

verborum in MI.

CONTINET hæc coniugatio verba
in μι, facta ex verbis in αω, futurum ἔσω.

Præteritum κα, σάω, ἔστημι, ἔστησιν, ἔστακα.

INDICATIVVS.

C

Præsens.

S. ἔστημι, ἔστης, ἔστησι, sisto vel statuo.

D. ἔσταν, ἔσταν.

P. ἔσμεν, ἔσθε, ἔσθι.

ANNOTAT.

VERBUM ἔστημι, propriè est sisto, statuo, constituo, erigo. ἔσμαι, passivum, sto; quamvis activum ἔστω & ἔστω, standi quoque significationem habeat, cum

R 5

igitur

Aori-

A igitur non habeat vnā significationem, satius visum est, nullam paradigmatis huius verbi adscribere.

Imperfectum.

S. ἴσθην, ἴσῃς, ἴσῃ.

D. ἴσῃτων, ἴσῃτε.

P. ἴσμεν, ἴσατε, ἴσασθε.

Perfectum.

B S. ἔσκη, ἔσκηας, ἔσκηες, *steti*, vt τέτυφα, &c.

ἔσκηας per α, pro ἔσκηας à futuro ἔσσω. Seruat autem ε asperum spiritum praesentis. ἴσκημι, ἔσκηας.

Præteritum plusquamperfectum, ἐσάνδην, ἐσάνδης.

Aoristus primus, ἔσκησα.

Aoristus secundus.

C S. ἔσθην, ἔσῃς, ἔσθῃ.

D. ἔσθῃτων, ἔσθῃτε.

S. ἔσθμεν, ἔσθητε, ἔσθησθε.

Futurum primum, ἔσσω, ἔσῃς, ἔσθῃ.

Tertia pluralis subit apud Poëtas synopen, ἔβαν & ablato augmento βάν, pro ἔβησαν, inierunt, sic ἔσαν, steterunt, pro ἔστησαν.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. ἴσαθι, ἴσάτω.

D. ἴσα-

D. ἴσῃτον, ἰσάτων.

P. ἴσατε, ἰσάτωσαν.

Perfectum & plusquamper. ἴσακε, ἰσακέτω.

Aoristus primus, ἔστητον, ἐστήατω.

Aoristus secundus.

S. ἔστηθι, ἐστήτω.

D. ἐστήτον, ἐστήτων.

P. ἐστήτε, ἐστήτωσαν.

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἴθε ἰσάμην, ἰσάμης, ἰσάη.

D. ἰσάμηντον, ἰσάμηντω.

P. ἰσάμηνμεν, ἰσάμηντε, ἰσάμηνσαν.

Perfectum & plusquamperfectum, ἰσάχοιμι, ἰσάχοις.

Aoristus primus, ἐστήσομαι.

Aoristus secundus.

S. εἴθε στήμην, στήμης, στήη.

D. στήμηντον, στήμηντω.

P. στήμηνμεν, στήμηντε, στήμηνσαν.

Futurum primum, ἐστήσομαι.

CONIUNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἰάν ἰσῶ, ἰσᾶς, ἰσᾶ.

D. ἰσᾶτον, ἰσᾶτον.

P. ἰσῶμεν, ἰσᾶτε, ἰσᾶσθ.

Perse-

A *Perfectum & plusquamperfectum*, ἐὰν ἐσέκη. *Aoristus primus*, ἐὰν ἐήσω.

Aoristus secundus.

S. ἐὰν ἔω, ἔης, ἔῃ,

D. ἔῃτον, ἔῃτον.

P. ἔωμεν, ἔῃτε, ἔωσι.

INFINITIVVS.

B *Præsens & imperfectum*, ἰσέναι.
Perfectum & plusquamperfectum, ἐσκέναι.
Aoristus primus, ἐήσαι.
Aoristus secundus, ἐῆναι.
Futurum primum, ἐήσεται.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

ὁ ἰσὲς, ἰσέντ.

ἡ ἰσέουσα, ἰσέουσα.

τὸ ἰσέν, ἰσέντ.

Perfectum & plusquamperfectum, ἐσκέως, ἐσκέως, ἐσκέως.

ANNOTAT.

ἐσκέως communiter, Ionice ἐσέως, & facta crasi ἐσέως, ἐσέως, ἐσέως. sic composita; καδεσέως, καδεσέως, καδεσέως, constitutus. διεσέως, διεσέως, διεσέως, disitus. Scribitur ipsum quoque neutrum per ω, quod ex contractione veniat. Est autem proprium Ionum ex prateritis subtrahere

κ cot-

κ corrept
 tus sum.
 sicipium
 cupio,
 γαῖς, γα
 irascor,
 gaudeo,
 ἀγαθέω.

Aoristu

ὁ ἐσέως, ἐσέν

ἡ ἐσέουσα, ἐσ

τὸ ἐσέν, ἐσ

Futuru

V

S. ἰσέμε

D. ἰσέμε

P. ἰσέμε

S. ἰσέμε

D. ἰσέμε

P. ἰσέμε

Perfectu

κ correpta penultima. ἔτακα, ἔταα: μέμνηκα, μέμνηα, παρα- A
tus sum. βέβνηκα, ἀ βάω inusitato, vado, βέβηα. Par-
ticipium βεβαώς. hinc βεβώς, sit μεμνώς, μεμνώς, ἀμνάω,
cupio, quæro: sic γέγνηκα, ἀ γάω, nascor. γέγαα, γε-
γαώς, γεγώς. Interdum manet penultima longa, κοτέα,
irascor, κεκότηκα, κεκότῃα, ὁ κεκοτῆς, iratus: χαίρω,
gaudeo, κεχάρηκα, κεχάρῃα. Hinc κεχαρηώς, gaudius,
ἀ χαρῆω.

Aoristus primus εἴσας, εἴσαισα, εἴσων.

Aoristus secundus.

B

ὁ εἶσας, εἶσαντο.

ἡ εἶσαισα, εἶσαισας.

τὸ εἶσεν, εἶσαντο.

Futurum primum, εἴσων, εἴσῃσας, εἴσῃσιν.

VERBUM PASSIVUM.

INDICATIVVS.

Præsens.

C

S. ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.

D. ἵσάμεθον, ἵσασθον, ἵσασθον.

P. ἵσάμεθα, ἵσαδε, ἵσονται.

Imperfectum.

S. ἵσάμην, ἵασο, ἵστατο.

D. ἵσάμεθον, ἵσασθον, ἵσάσθην.

P. ἵσάμεθα, ἵσαδε, ἵσαντο.

Perfectum, ἔσταμαι, ἔστασαι, ἔσταται.

Plus-

- A** *Plusquamperfectum*, ἐξάμην, ἔξατο, ἔξατο.
Aoristus primus, ἐξάθην.
Futurum primum, ἐξάσομαι.
Paulò post futurum, ἐξάσομαι.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. ἴξατο, ἰσάθω.

D. ἰσάθων, ἰσάθων.

B P. ἴξατε, ἰσάθωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum, ἔξατο, ἐξάθην.

Aoristus primus, ἐξάθητι, ἐξάθητω.

OPTATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. εἴθε ἰσάμην, ἰσᾶῖο, ἰσᾶῖτο.

D. ἰσάμεθον, ἰσᾶῖον, ἰσᾶῖν.

C P. ἰσάμεθα, ἰσᾶῖτε, ἰσᾶντο.

SECUNDA & tertia persona hîc & in aliis coniugationibus circumflectuntur, si actiuum sit vsitatum: πείμην, πείῃο, πείῃτο, δίδοίμην, δίδοῖο, δίδοῖτο.

At si actiuum non sit in vsu, tunc est accentus in antepenultima δυνάμην, δύναῖο, δύναῖτο, à δύναμαι, possum.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. εἴθε ἐξάμην, ἐξᾶῖο, ἐξᾶῖτο.

D. ἐξᾶῖ-

D. ἐς αἰμεθον, ἐς αἰδον, ἐς αἰδωλ.

A

P. ἐς αἰμεθα, ἐς αἰδε, ἐς αἰντο.

Aoristus primus, σαδεῖλω, σαδεῖης, σαδεῖη.

Futurum primum, σαθησοίμην.

Paulò pòst futurum, ἐσασοίμην.

CONIVNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. ἐὰν ἰσῶμαι, ἰσᾷ, ἰσᾷται.

B

D. ἰσῶμεθον, ἰσᾷδον, ἰσᾷδον.

P. ἰσῶμεθα, ἰσᾷδε, ἰσῶνται.

Perfectum & plusquamperfectum.

S. ἐὰν ἰσῶμαι, ἰσᾷ, ἰσᾷται.

D. ἰσῶμεθον, ἰσᾷδον, ἰσᾷδον.

P. ἰσῶμεθα, ἰσᾷδε, ἰσῶνται.

ANNOTAT.

C

ALII præsens ita inflectunt, ἐὰν ἰσῶμαι, ἰσῆ, ἰσῆται.

Et similiter actiuum, ἐὰν ἰσῶ, ἰσῆς, ἰσῆ. Si actiuum non sit in usu, præsens erit proparoxytonum ἐὰν διώωμαι, διώῃ, διώηται, si possit.

Aoristus primus, ἐὰν σαθῶ, σαθῆς, σαθῆ.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, ἰσαδαι.

Perfectum & plusquamperfectum, ἐσαδῶ.

Aoristus primus, σαθῆναι.

Futu-

A *Futurum primum*, *σκησέσθαι*.

Paulo post futurum, *ἐσσεσέσθαι*.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

ἰσάμεν & *ἰσαμένη*, *ἰσάμενον*.

Perfectum & plusquamperfectum.

ἑσάμεν & *ἑσαμένη*, *ἑσάμενον*.

B *Aoristus primus*, *σκηθεῖς*, *σκηθεῖς*, *σκηθέν*.

Futurum primum, *σκησόμεν* & *μένη*, *μενον*.

Paulo post futurum, *ἐσσεόμεν* & *μενον*.

VERBVM MEDIVM.

TRIA huius verbi tempora formare licet, Aoristum primum, futurū primum, Aoristum secundum.

C Aoristus primus Indicativi sic habet; *ἐσκέομαι*. Imperativi, *ἐσκέοι*, *ἐσκέοιτω*. Optativi, *ἐσκέοιμην*. Coniunctivi, *ἐσκέοιμαι*. Infinitivi, *ἐσκέοσθαι*. Participij, *ἐσκέομεν* & *μενον*.

Futuri primi hæc sunt tempora, *ἐσκέομαι*, Optativi, *ἐσκέοιμην*. Infinitivi, *ἐσκέοσθαι*. Participij, *ἐσκέομεν* & *μενον*.

Aoristus secundus Indicativi.

S. *ἐσκέομαι*, *ἐσκέο*, *ἐσκέο*.

D. *ἐσκέο*.

D. *ἐσκέομαι*

P. *ἐσκέομαι*

CON

plusquam

differat,

est vltati

dicatiuū,

PARA

iu

CONT

facta à cir

teritum x

S. *ἐσκέομαι*

D. *ἐσκέομαι*

P. *ἐσκέομαι*

S. *ἐσκέομαι*

D. *ἐσκέομαι*

P. *ἐσκέομαι*

Perfectum

Plusquam

Aoristus

D. ἐσόμεθον, ἐσάμεθον, ἐσάμεθον.

P. ἐσόμεθα, ἐσάμεθα, ἐσάμεθα.

CONVENIT voce cum præterito plusquamperfecto passivo, licet spiritu differat, cum in illo sit asper, hic lenis. Vix est usitatum hoc tempus, & minus extra indicativum, ἔδωκα, ἐδίδωκα, ἔδωκα, ἐδίδωκα, ἐδίδωκα.

PARADIGMA TERTIAE CON- B
iugationis verborum in MI.

CONTINET hæc cōiugatio verba in MI, facta à circumflexis in ω, futurum ωσω, præteritum κα. δέω, δέωμι, δέω, δέωσω, δέωκα, dedi.

INDICATIVVS.

Præsens.

S. δέωμι, δέως, δέωσι, δέω.

D. δέοτον, δέδοτον.

P. δέομεν, δέδοτε, δέδοσι, Ionicè, δέδοασι.

Imperfectum.

S. ἐδίδωμι, ἐδίδως, ἐδίδωσι, ἐδίδωμι.

D. ἐδίδοτον, ἐδίδοτον.

P. ἐδίδομεν, ἐδίδοτε, ἐδίδοσαν.

Perfectum, δέδωκα, δέδωκας, δέδωκε, dedi.

Plusquamperfectum, ἐδέδωκα, ἐδέδωκε, dederam.

Aoristus primus, ἔδωκα, ἔδωκας, ἔδωκε, dedi.

S

Aori-

A

*Aoristus secundus.*S. ἔδων, ἔδως, ἔδω, *dedit.*

D. ἔδοτον, ἔδότῳ.

P. ἔδομεν, ἔδοτε, ἔδοσαν.

Futurum primum, δώσω, δώσῃς, *dabo.*

IMPERATIVVS.

*Præsens & imperfectum.*B S. δίδωθι, δίδότω, *da.*

D. δίδοτον, διδότῳ.

P. δίδοτε, διδότωσαν.

Præteritum perfectum, δέδωκε, δέδωκέτω, *dederis.**Aoristus primus*, δῶκεν, δωκάτω, *inusus.**Aoristus secundus.*S. δός, δότω, *da.*

C D. δότον, δότῳ.

P. δότε, δότωσαν.

OPTATIVVS.

*Præsens & imperfectum.*S. εἴθε δίδοίμῃ, δίδοίης, δίδοίῃ, *utinam darem.*

D. δίδοίῃτον, δίδοίῃτῳ.

P. δίδοίμεν, δίδοίτε, δίδοίσαν.

Perfectum & plusquamperfectum, δέδωκα, *utinam dederim vel dedissem.**Aori-**Aoristus*

S. εἴθε δίδοίμῃ

D. δίδοίῃτον

P. δίδοίμεν

Atticè

Futurum p

S. εἴαν δίδω

D. δίδωτον

P. δίδωμεν

Præteritu

δεδώκε

Aoristu

S. εἴαν δίδω

D. δίδωτον

P. δίδωμεν

D

T ER
nimvoci acti
bunt δῶκε,

Aoristus primus, δάχαμι.

A

Aoristus secundus.

S. εἴθε δοίλω, δόίης, δόίη, *utinam dederim*.

D. δόίητον, δόίητλω.

P. δόίημεν, δόίητε, δόίησιν.

Atticè, δώην, δώης, δώη.

Futurum primum, δάσωμι, *utinam dem*.

SVBIVNCTIVVS.

Præsens & imperfectum.

B

S. εἰάν διδῶ, διδῶς, διδῶ, *si dem vel darem*.

D. διδῶτον, διδῶττω.

P. διδῶμεν, διδῶτε, διδῶσι.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum,

δεδῶκα, δεδῶκης, *si dederim vel dedissem*.

Aoristus primus, εἰάν δάσω.

Aoristus secundus.

C

S. εἰάν δῶ, δῶς, δῶ, *si dedero*.

D. δῶτον, δῶττω.

P. δῶμεν, δῶτε, δῶσι.

DIALECTI HVIVS

AORISTI.

TERTIA persona singularis Ionice δῶσι. Iones enim tertijs personis singularibus subiunctivorum vocis activa saepe addunt syllabam σι. Quidam scribunt δῶσι, sine iota subscripto.

S

Tertia

Aori-

- A Tertia pluralis poëticè δώωσι, sic γνώωσι, nouerint,
 à γνώμι, ut pro δῶ, δῶς, δῶ, dicatur, δῶω, δῶης, δῶη &
 Ionicè δῶησι.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, δίδοναι, dare.

Perfectum & plusquamperfectum, δέδωκέναι,
 dedisse.

Aoristus primus, δῶκαι.

- B Aoristus secundus, δέχαι, dedisse.

Futurum primum, δώσιν, daturum.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum.

ὁ δίδῃς, δίδόντῃ, qui dat vel dabat.

ἡ δίδῃσαι, δίδῃσης.

τὸ δίδόν, δίδόντῃ.

- C Perfectum & plusquamperfectum, δέδωκώς,
 qui dedit.

Aoristus primus, δῶκας, δῶκασαι, δῶκαν.

Futurum primum, δώσων, daturus, δώσῃσαι,
 δῶσων.

Aoristus secundus.

ὁ δέξ, δόντῃ, qui dedit.

ἡ δέξαι, δέξῃσης.

τὸ δόν, δόντῃ.

VERBI

VE

S. δίδου

D. δίδου

P. δίδου

PASSI

partim per u

ua verbi do

S. ἐδίδου

D. ἐδίδου

P. ἐδίδου

Perfectu

Plusquam

Aoristus

Futurum

Paulò pò

S. δέδου

D. δέδου

P. δέδου

VERBI PASSIVI IN. A
D I C A T I V I

Præsens.

S. δίδομαι, δίδοσαι, δίδονται, tribuor.

D. δίδόμεσθον, δίδοσθον, δίδοσθον.

P. δίδόμεθα, δίδοσθε, δίδονται.

A N N O T A T.

PASSIVA significatio huius verbi explicari potest, B
partim per verbum tribuor, partim per tempora passi-
ua verbi do, ubi quidem ea habet.

Imperfectum.

S. ἐδίδόμην, ἐδίδοσς, ἐδίδοντο, dabar.

D. ἐδιδόμεσθον, ἐδιδοσθον, ἐδιδόσθην.

P. ἐδιδόμεθα, ἐδιδοσθε, ἐδίδοντο.

Perfectum, δέδομαι, δέδοσαι, δέδοται, datus sum.

Plusquamperfectum, ἐδέδομην, datus eram. C

Aoristus primus, ἐδόθην, datus sum.

Futurum primum, δοθήσεται, dabor.

Paulò post futurum, δέδοσμαι, mox dabor.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. δίδοσ, δίδοσθω, dare.

D. δίδοσθον, δίδοσθων.

P. δίδοσθε, δίδοσθων.

A *Perfectum & plusquamperfectum.*S. δέδοται, δέδοταις, *datus sis vel fueris.*

D. δέδοταις, δέδοταις.

P. δέδοταις, δέδοταις.

Aoristus primus, δόθητι, δόθητω, dare.

OPTATIVVS.

*Præsens & imperfectum.*B S. εἴτε δίδωμι, δίδωμι, *utinam daret.*

D. δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι.

P. δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι.

*Perfectum & plusquamperfectum, δέδομι, δέδομαι, utinam datus fuerim vel fuissim.**Aoristus primus, εἴτε δόθῃς, δόθῃς, δόθῃς, utinam datus fuerim.**Futurum primum, εἴτε δόθῃς, δόθῃς, δόθῃς, utinam daret.*C *Paulo post futurum, εἴτε δέδομαι, δέδομαι, δέδομαι, utinam mox daret.*

SVBIVNCTIVVS.

*Præsens & imperfectum.*S. εἰ δίδωμι, δίδωμι, *si daret.*

D. δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι.

P. δίδωμι, δίδωμι, δίδωμι.

Perfe-

Perfectum & plusquamperfectum, δέδωμαι, δέ-
δω, δέδωμαι, si datus fuerim vel fuisset.
Aoristus primus, ἐάν δωθῶ, ἤς, ἤ, si datus
fuero.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, δίδωσαι, dari.

Perfectum & plusquamperfectum, δέδωσαι, da-
tum esse.

Aor. I. δωῆναι, datum esse.

Fut. I. δωθήσεσθαι, datum iri.

Paulò post futurum, δέδωθήσεσθαι, mox da-
tum iri.

PARTICIPIVM.

Præsens & imperfectum, ὁ δίδόμενος, ἡ δίδομένη, τὸ δίδομενον, qui datur vel dabatur.

Perfectum & plusquamperfectum, ὁ δεδομένος, ἡ δεδομένη, τὸ δεδομένον, datus.

Aor. I. ὁ δοθείς, ἡ δοθείσα, τὸ δοθὲν, idem.

Fut. I. ὁ δωθήσων, ἡ δωθήσων, τὸ δωθήσων, dandus.

Paulo post futurum, δέδωθήσων, mox dandus.

VERBI MEDII.

Aoristus primus, ἐδωκάμην, parum usitatus.

Aoristus verò secundus sic inflectitur.

A INDICATIVVS.

S. ἐδόμην, ἔδοσσ, ἔδοτο, *dedi*.

D. ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἔδοσθην.

P. ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

IMPERATIVVS.

S. δός, δότω, *dederis*.

D. δόσθον, δόσθων.

B P. δόθε, δότωσαν.

OPTATIVVS.

S. εἴθε δοίμην, δοῖο, δοῖτο, *utinam dederim*.

D. δοίμεθον, δοῖσθον, δοῖσθην.

P. δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

SVBIVNCTIVVS.

S. εἰάν δῶμαι, δῶ, δῶται, *si dederō*.

C D. δώμεθον, δῶσθον, δῶσθον.

P. δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

Infinitivus, δόειν, *deditisse*.*Participium*, ὁ δόμενός, ἡ δομένη, τὸ δόμενον, *qui dedit*.*Futurum primum per omnes modos*, δώσομαι, *dabo*, δώσοίμην, δώσεσθαι, δώσομεν.

PARADI-

PARADIGMA QUARTAE A
CONIUGATIONIS
verborum in MI.

CONTINET HÆ CONIUGATIO VERBA IN
MI, facta à circumflexis in uω : δείκνύω,
δείκνυμι.

VERBI ACTIVI IN-
DICATIVI

B

Præsens.

S. δείκνυμι, δείκνυς, δείκνυσι, ostendo.

D. δείκνυτον, δείκνυτον.

P. δείκνυμεν, δείκνυτε, δείκνυσι.

Imperfectum.

S. ἐδείκνυν, ἐδείκνυς, ἐδείκνυ, ostendebam.

D. ἐδείκνυτον, ἐδείκνυτιω.

P. ἐδείκνυμεν, ἐδείκνυτε, ἐδείκνυσαν.

C

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. δείκνυθι, δείκνυτω, ostende.

D. δείκνυτον, δείκνυτων.

P. δείκνυτε, δείκνυτωσαν.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, δείκνύαι, ostendere.

S S PARTI.

DE VERBIS
PARTICIPIVM.

A

Præsens & imperfectum.

ὁ δεικνύς, τὸ δεικνύντ(ε), *ostendens.*

ἡ δεικνύσα, τῆς δεικνύσης.

τὸ δεικνύν, τὸ δεικνύντ(ε).

VERBI PASSIVI IN-
DICATIVI.

B

Præsens.

S. δείκνυμαι, δείκνυσαι, δέικνυται, *ostendor.*

D. δεικνύμεθον, δείκνυσθον, δείκνυσθον.

P. δεικνύμεθα, δείκνυσθε, δέικνυνται.

Imperfectum.

S. ἐδεικνύμην, ἐδείκνυσσο, ἐδείκνυτο, *ostendebam.*

D. ἐδεικνύμεθον, ἐδείκνυσθον, ἐδεικνύσθην.

P. ἐδεικνύμεθα, ἐδείκνυσθε, ἐδείκνυντο.

IMPERATIVVS.

Præsens & imperfectum.

S. δείκνυσσο, δεικνύσθω, *ostendere.*

D. δεικνυσθον, δεικνύσθων.

P. δεικνυσθε, δεικνύσθωσαν.

INFINITIVVS.

Præsens & imperfectum, δεικνυσθαι, ostendi.

PAR-

Præsens

μένω

deba

Relic

lysyllaba

verò fut

bent, κλ

gredior, d

& præci

hunc tes

νομιὰ δει

stus priu

γνώ, ζ

ἐξ δ' ἔα,

DE

LI

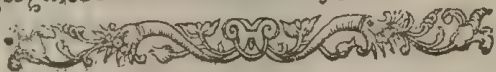
PARTICIPIVM.

A

*Præsens & imperfectum, ὁ δεικνύμενος, ἡ δεικνύ-
μενη, τὸ δεικνύμενον, qui ostenditur, vel osten-
debatur.*

Reliquis temporibus carent verba po-
lysyllaba huius coniugationis. Disyllaba
verò futurum & Aoristum secundum ha-
bent, κλύμι, audio, κλύσω, ἐκλυν. δύω, subeo, in-
gredior, δύσω, ἔδυν. Possunt tamen pleraque,
& præcipuè polysyllaba in MI, defectum
hunc temporum aliunde refarcire, vt δέικ-
νυμι à δεικνύω vel δέικω, futurum, δείξω, Aori-
stus primus, ἔδειξα. Sic ζῶνυμι, iungo, à ζῶ-
νύω, ζήσω, futurū, ζήξω. Aoristus primus,
ἔζωξα, Aoristus secundus, ἔζυγον.

B

C

Caput XVI.

DE MODO POTENTIALI
ET CONCESSIVO SEV

PERMISSIVO.

PRÆTER modos verborum hætenus
explicatos usurpantur tam à Græcis
quàm à Latinis modus potentialis, &
permisivus, seu concessivus, qui mul-

INMI

A tum elegantia ornatusq; orationi conciliant, ut intelligere licet ex illis, quæ de his modis fusè & eruditè disputat EMMANVEL in sua Grammatica, in scholiis prima coniugationis. Licet autè voce & syllabis verba horum modorum non discrepent à verbis indicatiui: vel optatiui, vel subiunctiui: ut amem, amarem, amauerim, amauissem, sensu tamen & vi multum discrepant, ut planum sit iis exemplis veterum auctorum, quæ magno numero adducit Emmanuel.

B CÆTERVM quoniam isti modi apud Græcos usitatissimi sunt, & in quouis auctore frequentissimè occurrunt; hîc, explicatis iam aliis modis, breuiter natura illorum declaranda videtur, ducto initio à modo potentiali, quem ita nominant, quod potentiam, & ut Priscianus lib. 18. loquitur, possibilitatem significet; solet enim explicari verbo POSSVM, apud Latinos & Græcos. Vt: Quis Martem tunica tectum adamantina dignè scripserit? id est, scribere possit vel poterit. Sic Græcè: τίς Ἀπλὴν ἀδάμανττον χιτῶνα ἠμφορεύενον ἀξίως γράψεν ἄν: hoc est, γράφει δύνατο, ἢ δυνήσεται.

Vtuntur autem pro hoc modo Græci verbis omnium ferè aliorum modorum, siue potentia, siue dubitatio significetur, adhibita particula ἄν & ἄεξ: quamvis hac rarius, & ferè tantum in dubitatione, constat quæ his temporibus, præsentì, imperfecto, perfectò, plusquamperfecto, Aoristo, & futuro.

POTEN-

POTE

berare po

tare velim

Quæ clade
Explicet

In his lo

tialis signifi

cratem ad

inparen

esse liber

NEQV

lico, vel A

fecto mod

cundo, & x

vel non

I T E

Non dice

P R A E

chrum sit

Ad ha

quidager

POTENTIALIS MODI TEM. A

PVS PRÆSENS ET

Imperfectum.

τύποιμι. verberem vel verberarem, id est, verberare possim, si velim.

τύποιμι ἂν τὸν παῖδα, εἰ θέλω.

ἐυχρίμω ἂν, optem, id est, optare possim, optare velim. Sic Virgil. 2. Aeneid.

Quis cladem illius poetis, quis funera fando,
Explicet aut possit lachrymis aquare labores?

τίς τὸς φόνες τίς νυκτὸς ἐκείνης χαταειρήσειεν ἂν, καὶ δάκρυα τὸς πόνους ἐξισώσειεν, ἢ ἐξισῶν δυνάτο;

In his locis verba hac præsens tempus modi potentialis significant, vel etiam imperfectum, ut apud Isocratem ad Demon. τοῖσδε γὰρ περὶ τὸς γυνεῖς, οἷος ἂν ἐνξαο περὶ σεαυτὸν ἡμέδω τὸς σουτὴ παῖδας, talis esto in parentes, quales optas vel optares tuos in te esse liberos.

NEQUE tātum præsenti optatini vel Aoristo Aor. C
lico, vel Aoristo medio utuntur pro præsenti & imperfecto modi potentialis, sed etiam aliis, ut Aoristo secundo, & χαταδείω ἂν τὸ τοτὸ ἀγγεῖον, non deponam, vel non deponerem hoc vas.

ITEM imperfecto indicatini, ἢ ἂν ἐλεγον τὸτο, Non dicerem hoc.

PRÆTERE A coniunctivo, καλὸν ἂν ἦ, pulchrum sit.

AD hac futuro optatini, πὲρ ἂν ἐννοεῖν ἡξάτο, quid ageret cogitare caput.

DE

A DENIQUE Aoristo indicatiui, τίς ἔπος ἀρεῖ; ὅστις ἐδωκέν τι ἀν τῷ το ποιεῖν; Quis tam agrestis est, qui hoc facere possit?

Dubitationem verò significat modus hic in his locis. Virgilius 1. Aeneid. O quam te memorem virgo, namq; haud tibi vultus Mortalis.

Memorem, praesens modi potentialis exprimitur Grace, εἴ ποιμι ἀγρ. Eloquar an fileam? εἴ ποιμι ἢ ἀγρ σιωπήσω; **B** & in hoc, praesens: λέγει ἀγρ, diceret, Virgil. 6. Quem socium exanimem vates, quod corpus humanandum, Diceret. quamvis etiam per optativum exprimi possit: λέποι ἀγρ.

PRÆTERITVM perfectum & plusquamperfectum modi potentialis est τέτυφοιμι, verberauerim vel verberauissem. Viuntur etiam pro hoc tempore tam cōmunibus Aoristis, quàm Aeolico. Si quis Vir-

C gilianum illud Aeneid. 9.

*Vnus homo & vestris o cives undique septus
Aggeribus, tantas strages impune per urbem
Ediderit? Iuuenum primos tot miseris orco?*

Grace exprimere velit, Aoristis tam communibus quàm Aeolico uti licebit: εἰς ἀνδρ καὶ τοῖς τέχεσιν ἡμῶν κεκλεισμένῳ, ὃ πολῖται, τοσῶτον ὄλεθρον καὶ τοσούτας σφαγὰς ἀδεῶς ἐν τῇ πόλει ἐξαπεργάσατο, καὶ πρῶτος τῆς νεότητῃς εἰς ἀδελφὰ καὶ πατρίδα αὐτοῦ, ἢ καὶ ταβάλοιτο: vel praeterito: ἔτατο τὴν μητέρα τετυφῶς ἀν εἶν; vel sine periphrasi; τέτυφοι; Hiccinne matrem verberauerit?

Plus-

*Plusquamperfectum
indicatiui,
docuissēs,
luisse, edo-
nus hosti-
plu dimpa-
Vel plusquam-
ἀπεργάσατο
croama li-
dum. Hora-
stulerat, p-
ἐλετο ἀν. E-
uissēm di-*

*Dve
ticula ἀγρ
εινῶ συνεδ-
nocturno*

*Fvtr
rim, & πρ
φοιμι τὸν
meritum
pro hoc te
ut suo loco*

*Mo
perfectum,
verberare
μὴ, Nihil*

Plusquamperfectum saepe exprimunt per Aoristos A
 indicativi, ἐδίδαξα ἢ ἐδίδαξά μιν ἂν, εἰ μάθειν ἠδέλησας,
 docuisssem, id est, docere potuisssem, si discere vo-
 luisses, ἐδωκεν ἂν τὸ γέρας τῷ ξένῳ, Deditset utiq; mu-
 nus hospiti. Vel etiam per imperfectum, ἐκ ἂν ἐδιδά-
 μιν ἀντιπαρτάτλειδαι. Non potuisssem resistere.
 Vel plusquamperfectum: ἠκηκόειν ἂν νέον ἀκρόαμα ἢ νέον
 ἀκρόαματ', εἰ παρὲς θούμῳ, Audiuissem nouum a-
 croama si adfuissem. Faciunt idipsum Latini inter-
 dum. Horatius: Me truncus illapsus cerebro su-
 stulerat, pro, sustulisset, id est, tollere potuisset.
 εἴλετο ἂν. Et Quintil. Excæcaueram, pro, excæca-
 uisssem dixit.

DVBITATIO per plusquamperfectum cum par-
 ticipula ἄρα exprimitur. ἡρώτων εἰ ὁ ἀδελφὸς ἐν τῷ νυκτε-
 εἰνῷ συνεδρίῳ ἐχέρονει ἄρα, Quærebam num frater in
 nocturno conuentu fuisset.

FUTURVM modi huius est τύποιμι, verberaue- C
 rim, ἢ πιστεύοιμι ἂν ἴδοιτο, Non crediderim hoc. ἢ ἴ-
 ποιμι τὸν ἐνεργέτω, nō verberauerim bene de me
 meritum. Rectè tamen vsurpabimus quoq; Aoristos
 pro hoc tempore, cū ἔ' ipsi sape futurum significant,
 ut suo loco docuimus. Et hac de modo potentiali.

MODI permissini seu concessini praesens ἔ' im-
 perfectum, τύποιμι vel τύπῃ, τύπῃς, verberem vel
 verberarem. ὅλοιτο, pereat. ἐδὲν ἀλεξίῳ, ἐδὲν μέλει
 μοι, Nihil laboro, vapulet, non prohibeo, τύπαι-

A το, ἐκωλύω. ἔδεν πρὸς ἐμέ. *In imperfecto vix fingi potest exemplum, ubi mera sit & pura concessio & permissio sine admixta potentia; ut si dicas ὁλοῖτο ἄν, periret. ἐκ ἀλγίστω, non dolebo. Habet tamen admixtum hoc tempus concessionem, ratione cuius ad hoc tempus huius modi spectare potest, hoc scilicet sensu; perire posset, esto, quid tum?*

Præteritum perfectum & plusquamperfectum, τετύφοιμι, verberauerim vel verberauissem. Possumus pro his temporibus uti optativo, & plusquamperfecto indicativi, τυψάιμι, τυψάιμην ἄν, verberauerim. τυψέην ἄν, verberauerit quid tum? sit ita? τετύφειν ἄν τὸν κακῆρρον. percussissem malefactorem. Spectat huc illud Virgilij 4. Æneid. Verum anceps pugna fuerat fortuna; fuisset. εἴν ἄρα, ἐγέρνοι ἄρα.

Futurum est τυψοίμι, verberauiro vel verberauerim. ἐκ ἀσφαλές ἐλθεῖν τὸν δούλον, ἵνα μὴ τυφθῇ ὑπὲρ μου. Non tutum est venire seruum ne verberetur à me. ἐλθέτω, veniat. τυψοίμι ἄν αὐτὸν, verberauiro illum. quid tum postea? Pro concessione valde frequens est imperativi usus, ut supra in imperativo monuimus.

OMITTITVR autem interdum ἄν, tam in modo potentiali, quam permissiuo, καὶ ἄρχει χειρῶν πρὸς ἄρξιν τοῦ πρῶτου. Processisset res vsque ad manus. Vbi ἄν subintelligitur. Neque tamen ubicunque reperitur particula ἄν, ibi vel cōcessionem, vel potentiam significat: alia enim multa officia habet & munia, ut in

Syntaxi

D
Syntaxi ex
clarandis ex
rum, quoru
tissimum de
rum erit ea
sa, in explic
strare. Id q
qua de his m

Illud ad
esse tam reli
ui discrimi
Latinos. Sa
ne, & contr
μετέβαλεν,
λῶναι, ab d

DE

quod à v
& quom

Syntaxi explicabitur. *V*ſus verò ſum in his modis de- A
clarandis exemplis iis, quibus tota vis horum modo-
rum, quorum tantus eſt uſus & decor in oratione, po-
tiſſimum declarari videbatur. Diligentium praecepto-
rum erit ea, quae hîc dicta ſunt, & alia quae pratermiſ-
ſa, in explicatione auctorum inuenturi ſedulò demon-
ſtrare. Id quod facile erit, perlectis prius etiam illis,
qua de his modis accuratè tradit Emmanuel.

Illud ad extremum ſedulò obſeruetur, Græcos non
eſſe tam religioſos in obſeruandis verbi actiui & paſſi- B
ui diſcriminibus & diuerſis ſignificationibus, atque
Latinos. Sæpe enim verbum paſſiuum accipiunt acti-
uè, & contra verbum actiuum ſæpe accipiunt paſſiue:
μετέβαλεν, μετεβαλὼν, κατεσώτη, ἦλων, εἰλὼν, ἀλὺς, ἀ-
λῶναι, ἀλῶμι, capior.

Caput XVII.

DE VERBALIBVS.

NUNC tandem explicatis omni-
bus verbis, eorumque tempo-
ribus, dicendum eſt de nomi-
nibus verbalibus ſic appellatis,
quod à verbis formentur; à quibus autem
& quomodo ſic habeto.

T. A PRIMA

A A PRIMA persona perfecti actiui, fiunt finita in *μα*, *μῶ*, *μων*, ablato augmento, & *μαι* in *μα*, vel *μῶ*, vel *μων* conuerso. *πράττω*, *πράξω*, *πέπραχα*, *πέπραγμα*, *facio*. *πράττω*, *res.* *ἔφαλμα*, *ἀψάλλω*, *cano*, *ψαλμὸς*, *Psalms*, *μέμνημαι*, *memini*, *μνήμων*, *memor*. *νενόημα* *à νοέω*, *intelligo*, *νοήμων*, *intelligens*.

B

ANNOTAT.

SOLENT tam in hac, quàm in alijs personis non-nulle interdum literæ, quæ *μαι* antecedunt, vel omnino abiici, vel in alias mutari. Non enim ab *ἔσπαρμαι*, *satus sum*, *σπέρμα* deducitur, sed *σπέρμα*, *semen*. Neque à *τέθειμαι*, *θεῖμα*, sed *θέμα*; neque à *secunda*, *τέθεισαι*, *θεῖσαι*, sed *δέσαι*. Neque à *tertia*, *τέθειται*, *δείτης*, sed *δέτης*, *positor*. Sic ab eodem diuerso respectu ad præteritum, fit *ἀνάθημα*, *deuotus diris*, seu *κατάργηται*, & *ἀνάθημα*, *donum in loco sacro suspensum*; Illud à præterito *ἀνατέθειμαι*, *ablato iota*, *ex ei*: hoc quasi ab *ἀνατέθειμαι*, quod est *regulare præteritum*, nisi *Bæoticum* illud *præuulisset*. Sic *χῆμα*, *figura*, *habitus*, fit ab *ἔχημαι*, *χέσις* *verò* ab *ἔχημαι*, *ἔχεσαι*.

A SECUNDA persona præteriti passiu formantur verbalia in *ις*, *λέλεγμαι*, *λέλεξαι*, *λέξις*, *dictio*.

Et in *ια*, sed ferè cum particulis *α*, *ευ*, *δυσ*, *κένε*, *ου*, *ἀνε*, *οσία*, *iudicandi imperitia*, *τίπαξαι*, *ἀπαξία*,

ἀπαξία, *confusio*, πίπεαζαι, ὀπεαξία, *felicitas*, A
 δυσπραξία, *infelicitas*. Et sine his particulis;
 Φλέγμασις, Φλεγμασία, *inflammatio*, ἀ Φλεγ-
 μαίνω, *inflammo*, ξήρανσις, *aresactio*, ξηρασία, ἀ
 ξηραίνω, *aresacio*, *exsicco*. ὕγρασις, & ὕγρασία,
humectatio, ab ὕγραίνω, *humecto*.

A T E R T I A persona verbalia in της,

τος, κος, τωρ, τηρ, τηλον, τρον, πεποίημαι, πίνημα, B
 ποῖμα, πεποίησαι, ποίησις, ποῖσις, πεποίηται, ποιη-
 τής, ποῖτα. ἔφθαρμαι, ἀ Φθείρω, *corruptus sum*,
 ἔφθαρται, φθαρτός, *corruptioni obnoxius*. Hinc
 φθαρτικός. sic Διάλεκτος, Διάλεκτικός. κεχά-
 ρακται, ἀ χαράττω, *insculpo*, *signo*, χαρακτήρ,
nota, *insigne*. κέκτηται, ἀ κτάομαι, *posideo*, κτή-
 τωρ, *possessor*, ἔκτισται, *creatus est*, ἀ κτίζομαι, κτί-
 σωρ, *creator*. πέπωται ἀ πώω, seu πίνω, *poto*, π- C
 τηλον, *poculum*. διδάσκειται, ἀ διδάσκω, *doceo*, δι-
 δακτερον, *merces docendi*.

Formantur etiam ab hac persona ver-
 balia in πιον: πτύπται, τυπίων, *verberandum est*;
 γέγραπται, γραπτιόν, *scribendum est*, quæ si tri-
 bus generibus varientur, loco gerundiuo-
 rum erunt: ὁ τυπτιέσθαι, γραπτιέσθαι, *verberandus*,
scribendus, ἡ τυπτιέα, γραπτιέα, *verberanda*, *scri-*

T 2 benda.

A *benda*, τὸ τυπῆον, γραπῆον, *verberandum, scribendum*.

FORMANTVR præterea à verbalibus primæ personæ alia in κός: vt μνήμων, *memor*, μνημονικός, ἀμάρτημα μνημονικόν, *lapsus memoriae*. πᾶγμα, *res, negotium*. πραγματικός, *negotiosus*, γράμμα, *litera*, γραμματικός, & similia.

B A PRÆTERITO medio deducuntur verbalia masculina in ος: λέγω, *dico*, λόγια, λόγος, *oratio*, τέμνω, *seco*, τέτομα, τέμω, *sectio*, & in εὺς, τίκτω, τέτοκα, *genui, peperi*, τοκεὺς, *genitor, parens*. Sic γέγονα, *genui*, γονεὺς, *parens*.

I T E M fœminina in η, τρέπω, *verto*, τέτροπα. Inde fit non tantum τρέπω, *sed* & τροπή, *versio, conuersio*. Sic τρέφω, *nutrio*, τέτροφα, *τροφή*. Φύγω, *fugio*, πέφυκα, *φυγή*, *fuga*.

ANNOTAT.

FORMANT nonnulli à presenti quoque verbalia: βασιλεύω, *regno*, βασιλεία, *regnum*: δουλεύω, *seruio*, δουλεία, *seruitus*. Verum hac & similia aequè commodè formari possunt aliunde, vt suo loco dictum est: Plurimum porro ad copiam verborum conducit, præcepta hac formandi verbalia in promptu habere: Vix enim vllum

ver-

D
verbum inu
temporetib

DE V
L

poribus d
quod cũ
tamen co
subsidiu
fero, ap
clasis ve
ne propri
ua, sine
AN
dam in
ligi volo
sed varia.
DE
Nunc de

verbum inuenies, quod saltem vnum verbale ab aliquo A
tempore tibi non suppeditet.

Caput XVIII.

DE VERBIS ANOMA-
LIS ET DEFECTI-VIS IN Ω .

B

QVODNAM sit inter hac duo verborum
genera discrimen, notum est ex Gram-
matica Latina. Nam defectuum illud
dicitur, quod aliquib. personis vel tem-
poribus destituitur: Anomalum propriè illud est,
quod cum fere coniugetur per omnia tempora, non
tamen coniungatur equaliter, cū à variis verbis, quasi
subsidiū petat, ut omnia sua tempora expleat; sicut C
fero, apud Latinos & Græcos. Nos hīc omnia huius
clāssis verba, anomalorum nomine complectemur, si-
ue propriè sint anomala, siue impersonalia, siue defecti-
ua, siue utrumq. simul.

ANOMALORVM igitur duo sunt genera, que-
dam in ω , quadam verò in μ , sub quibus etiam intel-
ligi volo impersonalia, quibus non est vna terminatio,
sed varia.

DE ANOMALIS in μ agemus capite sequenti.
Nunc de prioribus: in quorum numero ponimus om-

Ania illa verba, quæ præsens & imperfectum habent, reliqua verò tempora vel omnino nō habent, vel aliunde mutantur, quo fit ut nunquam regulariter ultra imperfectum coniungentur.

Ex quibus primò occurrunt verba in ἀνω & α-νομαι: λαμβάνω, accipio: λαγχάνω, sortior: λανθάνω, lateo: μανθάνω, disco: κιχάνω, inuenio: αἰδάνομαι, sentio: quæ omnia derivata sunt, & partim quidem sunt à verbis inusitatis circumflexis in έω & έομαι, mutato e in α, & interpositον, κιχέω, κιχάνω: αὐξέω αὐξάνω, augeo, cresco: ἁμαρτέω, ἁμαρτάνω, pecco: βλαστέω, βλαστάνω, germino: αἰδέομαι, αἰδάνομαι, sentio: ἀπεχθέομαι, ἀπεχθάνομαι, inuisus sum. Et hæc verba accipiunt omnia sua tempora præter præsens & imperfectum à suis primitiuis: βλασάνω, ἔβλασον, βλασήσω, ἐβλάσῃσι: αὐξάνω, αὐξήσω, ἠύξῃσι. αἰδάνομαι, αἰσθήσομαι, ἤσθημαι, ἤσθηται, ἤσθηται: ἁμαρτάνω, ἁμαρτήσω, ἡμάρτηκα, ἡμάρτημαι. Aor. 2. αἰτιμῖς, ἡμαρτον.

PARTIM verò sunt verba in ανω à Barytonis inusitatis; verso ω in ανω, & aliis mutationibus factis: λήθω, λανθάνω, lateo, λήβω, λαμβάνω, accipio: λήχω λαγχάνω, sortior: μήθω μανθάνω, disco, quamuis hoc potius à circumflexo μαθήω sit formandum, cūm futurum eius sit μαθήσω, præterit. μεμάθηκα. φθάνω tamen fit à φθάω, præuenio, κλάνω, frango, à κλάω. Et hæc sua tempora accipiunt à suis primitiuis: λαμβάνω, ἐλάμβανον, λήψω, λήψομαι, ἔληφα, ἔλαβον, ἔλεψα, vel ἔληφα. ἔλεψμαι, ἐλήφθην, ληφθήσομαι, accipio: λαγχάνω,

χάνω, sortior, ἐλάττω. λήξω, ἔληξα, Aor. 2. ἔλαχον, A
med. ἐλαχόμην.

ALIA in αω sunt ab usitatis in presenti, ut ἀνδάνω, placeo, ἀάδω. Sic τυγχάνω, sum, consequor, ἀτεύχω: πυνθάνομαι, interrogo, ἀροῖτικο πείδομαι; φυγάνω, ἀφεύγω, fugio.

SECUNDO, non coniungantur ultra imperfectum verba in εω hyperdisyllaba, φαίνω, luceo, appareo, ἐρεϊνέω, interrogo, ἀλεϊνέω, vito, quorum defectum refarcire possunt verba, φαίνω, ἐρωτάω, vel ἔρωμαι, ἀ- B
λεῖω.

DISYLLABA, quorum pauca admodum reperias, legitime coniungantur. δαίνω, percutio: κτείνω, occido: στείνω, ardeo: τείνω, tendo, extendo.

Excipit ANTESIGNANVS hac tria: βείνω, coeo, εἶνω, tego, vestio, ἔσείνομαι, lādo.

TERTIO, verba in εω, à futuro plerumq; formata, latinisq; desideratiuis respondentia: γαμπεύω, nu- C
pturio, γαμέω, γαμήσω, γαμπεύω; πολεμέω, πολεμήσω, bellabo, πολεμπεύω, bellaturio: βρώω, seu βρώσκω, βρώσω, edo, βρωπεύω, esurio: ὀπῶ, seu ὀπῶμαι, video, ὀψώ, ὀψεύω, videre desidero.

QUAEDAM huius generis formantur à presenti κρατῶ, κρατεύω, teneo, vinco: τελῶ, perficio, τελείω. Magis tamen desideratiua sunt, quae à futuro fiunt. Nam illa à presenti ferè habent eandem significatio- nem cum primitiuis, imò passim verba circumflexa, in εω efferunt Poëta per εω, ἐρεϊέω, pro ἐρεῖω dico, in-
T 4 terro-

A terrogo, ἐρεῖομεν, pro ἐρέομεν, interrogamus, ρέω, fluo, pro ρέω, νεκείω, pro νεκέω, iurgor.

*M*VTVANTVR autem hac & similia sua tempora à primitiuis, sicut apud Latinos verba inchoatiua, calesco, frigescio, floresco, à caleo, frigeo, floreo, licet appetentiam & desiderium significare non videantur, nisi in presenti & imperfecto.

B Porro verba in ειω, quæ aliunde non formantur, legitimè per omnes modos & tempora coniugantur, κλείω, κλείσω, κέκλειχα, claudio: σείω, moueo, quatio, σείσω, σέσειχα.

*Q*VARTO, desideratiua in αω. μαθητάω, discere cupio: στρατηγιάω, exercitum ducere cupio: δανατάω seu δαναπιάω, mori cupio: βασιλειάω, regnatorio. Et frequentatiua in αω, πνευστάω, crebro anhelitum ducio: ικτάω, ventito, μηπιάω, consulto, φυσιάω, anheleo, à quo tamen Aoristus, ἐφυσίασε. *C* Adde his imitatiua: κελαινιάω, nigricio. χιάω, niueus sum. Et poetica, ἐρχατόω, cohibeo, ιχανάω, detineo.

*Q*VINTO, verba in αδω, αζω, εδω, εδω, ut ἀμυνάδω, ab ἀμύνω, defendo, vlciscor; διωκιάδω, à διώκω, persequor: εἰργάδω, ab εἰργω, arceo: κιάδω à κίω, vado: τρέχω, curro, τερχάζω. κύπλω, κυπιάζω, inclino me, cunctor. φλεγάδω, vro, à φλέγω; χέδω à χέω, habeo: φθινύδω, à φθινύω, corrumpo. μινύδω, à μινύω, minuo.

*S*EXTO, verba in γω: ὀπύω, vxorem habeo: ἀγύω,

γύω, per
teas. ἀλγώ
Grammat
Barytona
id tamen t
verborum
Reperitur
iecta subi
His ada
do: σηνύω
po: σβηνύ
ex quibus
ὀμνυμι.
SYM
inuistatis
rist. 2. ἐπ
rist. 2. ἐπ
SEP
in σκω fer
bus etiam
εὐρέω, εὐε
τελίσκω, p
postremū
senesco,
σκω, vel γ
pubesco
edo. & a
τρέσω, πτ

γῶ, per viam officiosè deduco, seu eo per pla- A
teas. ἀλῶ, in angustiis verfor. Licet enim à priori
Grammatici, cum dant exempla sexta coniugationis
Barytona, deducere soleant futurum & prateritum,
id tamen tantum eò fit, ut ostendant, quo pacto horum
verborum tempora formanda forent, si usitata essent.
Reperitur tamen apud Aristoph. in Acharn. ὁπῶσαι re-
iecta subiunctiva diphthongi.

His adde verba polysyllaba in ω, δεικνύω, osten-
do: πηγνύω, compingo: ὀμνύω, iuro: ῥηγνύω, rum- B
po: σβεννύω, extinguo: ζευγνύω, iungo, & similia,
ex quibus verba in μι formantur, δεικνυμι, πηγνυμι,
ὀμνυμι.

SVMUNT autem sua tempora à Barytonis fere
inuisitatis, δείκω, δείξω, εἰδείξα; πηγώ, πηξώ, ἐπηξά. Ao-
rist. 2. ἔπαγον; ὁμώω, ὁμώσω; ῥηγώ, ῥήξω, ἔρρηξα. Ao-
rist. 2. ἔρραγον.

SEPTIMO, verba in σκω, ξω, χω: & illa quidem C
in σκω fere sunt deriuata à verbis in εω, αω, οω, à qui-
bus etiam sumunt sua tempora: ἀρέω, ἀρέσκω, placeo:
εὐρέω, εὐρέσκω, inuenio: τερέω, τερέσκω, priuo, τελέω,
τελίσκω, perficio: μολέω, μολίσκω, venio. In his enim
postremis e simplicis mutatur in iota. γηράω, γηράσκω,
senesco, φάω, φάσκω, & addita reduplicatione πιφά-
σκω, vel πιφαύσκω, dico. ήβάω, ήβάσκω, iuuenescō,
pubesco: βιόω, viuo, βιώσκω: βεβώω vel βεβώω, βεβώσκω,
edo. & addita reduplicatione βιβρώσκω. Sicut τρώω,
τρώσκω, πτρώω, πτρώσκω, vulnero. Et in secunda coniugatio-
ne

A ne, δράω, διδράσκω, fugio, & in futuro διδράσσω; manet enim nonnunquam reduplicatio in futuro.

*A*PTIVS verò formantur illa verba in σκω, quæ aut in presenti habent, à futuro, quàm à presenti simplici: ut βρώσκω à βρώσω; κηλήσκω, voco, à futuro κηλέσω, κηλήσω, κλήσω, κλήσκω, & cum reduplicatio-
B ne, κηλήσκω, voco. Sic à μνάω, μνήσω, μιμνήσκω, μιμνήσκομαι, ἀναμνήσκομαι, recordor, in memoriam reuoco. Sic θνάω, seu θνέω, θνήσω, θνήσκω, morior: γνῶω, γνῶσω, γηνώσκω, cognosco. Adde prædictis, quæ u habent, ἀλύσκω, vito, ab ἀλώω, erro. πτύσκω, vel πτύσκομαι, dirigo, accuratè collimo; quamvis θνήσκω & ἀλύσκω, videantur regularia; θνήξομαι, ἀλύξω.

*N*ONNULLA in σκω, à presenti Barytono fiunt: *V*t ῥίπτω, ῥιπῶσκω, proiicio. Facile autem erit inter-
C noscere unde verbum in σκω sua tempora petat. Nam si in presenti habet u aut i, sumet à verbo quopiam in εω, ἀλίσκω tamen ab ἀλώω, ἀλώσω, capio.

*S*i α, sumet à verbo in αω, nisi fiat à presenti alicuius Barytoni: si ω sumet à verbo in οω: si η, sumet vel à verbis in εω vel αω. Sic ὀλέκω, pereō, ab innisitato ὀ-
 λέω, ῥέλεω.

*S*i habeat u à verbo in υω, vel simili, ut ῥύσκομαι, à ῥύω, libero; μεθύω, μεθύσκω, μεθύσκομαι, inebrior.

*A*T verba in ξω & ψω, αὐξω, cresco, ἀλέξω, arceo, iuno, ἐψω, concoquo, à circumflexis, αὐξέω, ἀλε-
 ξέω, ἐψέω, facta sunt, ac proinde ab illis quoque tem-
 pora

pora summa
 plurimis a
 σμαι, pul
 gno, μαχ
 σμαι & α

His an
 ετα, eadem
 περκαλίζω
 σίζω: πολε
 mo, & sim
 Specta
 fiunt: αἰ
 fiunt enim
 δύω.

OCT
 δω, ἐμελε
 δῆσω, à κ
 go: φέρεβ

NO
 liquidan
 luceo: μ
 vibro: μ
 Legitur
 βαμβάινω

DEC
 verba, qu
 mordeo
 facta, cui

pora sumant, ἀνέξῃσω, ἀλεξήσω, ἐψήσω. *Quod in aliis A plurimis accidit*: βέλομαι, βελήσμαι, volo: οἶομαι, οἴσμαι, puto: οἶχομαι, abeo: οἶχέσμαι: μάχομαι, pugno, μαχήσμαι vel μαχέσμαι: ἀχθομαι, grauior, ἀχθήσμαι & ἀχδέσμαι.

His annumerabis verba in ιζω à circumflexis du- Eta, eadem significatione seruata, περιελέω, περιελάω, περιεπλήζω, voco, prouoco: νεμεσάω, indignor: νεμισίζω: πολεμέω, πολεμίζω, bello. σοναχέω, σοναχίζω, ge- B

mo, & similia. *Spectant huc etiam verba qua ab aliorum futuris fiunt*: ἄξω, ducō: ὄρσω, concito: δύσω, ingredior: *fiunt enim praesentia ex futuris verborum*, ἄζω, ὄρω, δύω.

OCTAVO, verba in λδω, ςδω, μβω, ςβω, et εβω, μέλ- δω, ἑμελδον, elixo: σπένδω, ἑσπενδον, libo, κυλίνδω, κυλιν- δήσω, ἀκυλινδῶ vel κυλίσω, ἀκυλίω. ῥέμβω, circum- ago: φέρβω, pascō: σέβω, colo. C

NONO, verba quorum reduplicatio desinit in liquidam, φαίνω, luceo, φαμφαίνω, pelluceo, totus luceo: μαίρω, μαρμαίρω, rutilo, splendo: χαρκαίρω, vibro: μεείζω, diuido: μερμερίζω, sollicitè cogito. *Legitur tamen μερμήριξε. μορμύρω, murmuro. βαμβαίνω, inarticulatè loquor, balbutio.*

DECIMO, ultra imperfectum non coniugantur verba, qua ante ω mutam cum liquida habent, δάκνω, mordeo: ὄφλω, debeo: & qua per pleonasmum sunt facta, cuiuscunq; litera additione, πίπτω, pario, ἀτέ- χω;

A κω; μένω seu μέμνω, maneo, à μένω: ἵκω, venio, ἰκνῶ, ἰκνῶμαι: ἔπομαι, ἔσπομαι, sequor: ἐνέπω, dico, ἐνίσπω: ἔπω, dico, ἔσπω. *Hinc ἔσπετε, dicite. ἔχω, habeo, ἴχω, & similia quorum nonnulla e simplicis retinent; nonnulla mutant in iota, ut in exemplis patet. Sic αἶρω, tollo, ἀρῶ, tollam. Hinc ἄρνω, ἄρνυμι.*

DEFECTIVA itidem sunt quæ bis, ter, quaterue derivantur: ἐρύω, ἐρύσω, traho. Inde fiunt defectiva, ἐρύκω, ἐρυκέκω, ἐρυκεκέω.

B UNDECIMO, quedam in αινω: ut βαίνω, vado. *Futurum βήσω, à βάω. Sic ἐειδαίνω, contendo, πταίνω, tendo, λυσταίνω, rabie æstuo. ὀλιδαίνω, labor: ὀσφραίνομαι, odoror, à λυσάω, ὀλιδέω, ὀσφρέομαι.*

DVODECIMO, verba quæ fiunt à præteritis: φείττω, horreo, cohorreo, πέφεικα. Hinc πεφείκα, horresco. πείδω, persuadeo, præterit. med. πέποιδα. Hinc præsens, πεποιδέω, confido, & πεποίδω: γρηγορέω, vigilo, ἐγρηγόρη. Hinc præsens, ἐγρηγορῶ. Id

C *tamen non est perpetuum. Nam à κράζω, clamo, fit præterit. med. κέκραγα. Hinc verbum κειράζω, clamo. Aoristus primus, ἐκέκραξα. Sic à præterito ἔστακα fit præsens ἐστήκω, sto, cuius plusquamperfectum medium est εἰστήκειν, steteram.*

SUNT & alia anomala, quæ cū primo aspectu non videantur esse anomala, plus tamen anomalie, quam vlla alia habent. Cuiusmodi est φέρω, verbi gratia, quod ab οἶω, ἐνέγκω & ἐνέχω tempora mutuatur, ita ut hæc tria verba unum integrum verbum constituent.

tuant. φέρω
rist. 2. ἡνέγ
tione, ἐνέχο
χρήσονται.

QVAE
nullis temp
aliquid pec
γάμισα.

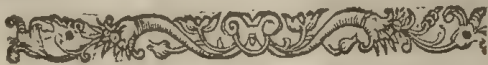
DE V

tione fi
sum, ab
in η, se
sum, ab
rat ab a
munem
γνώμι, co
hoc mo

tuant. ἔερω, ἔφερον, *futurum*, οἶσω, *Aorist*. ἤνεγκε, *Aorist*. 2. ἤνεγον. *praterit. med.* ἤνοχα, & Attica repetitione, ἐνῆνοχα, *Aorist*. 1. παύειν. ἤνέχσω, *futurum*, ἐνέχσομαι.

QV AEDAM licet regulariter coniunguntur in nonnullis temporibus ultra imperfectum, in aliis tamen aliquid peculiare habent γαμέω, γαμήσω, ἔγνημα, pro ἔγαμουν.

B

Caput XIX.

DE VERBIS ANOMALIS IN MI.

VLTA fiunt anomala ab εω, quod vario spiritu varia significat. Interdum spiritu tenui idem est quod ὑπαίχω; qua notatione fit ab illo verbum substantiuum, εἰμι sum, absque reduplicatione; et non mutatur in η, sed adsciscit sibi iota, ut differat εἰμι, sum, ab ἡμι, dico. Acuitur vltima, ut differat ab εἰμι, quod est, vado. Nam iuxta communem regulam dicendum esset εἰμι, ut γινώμι, cognosco; κλύμι, audio. Coniugatur autem hoc modo.

Indi-

A

*Indicativi præsens.*S. εἰμι, *sum*, εἶ, *es*, ἐστί, *est*.D. ἐσθν, *estis* vos duo. ἐσθν, *sunt* illi duo.P. ἐσμεν, *sumus*, ἐστέ, *estis*, εἰσὶ, *sunt*.

DIALECTI PRÆSENTIS.

DORICE ἐμμι, & ÆOLICE ἤμι. *Secunda persona*
fit ab εἶμαι, εἶ & ἔη: & per crasin, εἶ. *Prima plu-*
ralis ποῖτικ' ἐμὲν & εἰμὲν, Doric' εἰμές. *Secunda poë-*
tic' ἐτέ. Tertia Doric' ἐντὶ, Æolic' ἐντι. *Ionic' ἔααι.*
Poëtic' ἔαοι.

B

*Imperfectum.*S. ἦν, *eram*, ἦς, ἦ vel ἦν.

D. ἦτον, ἦτλν.

P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.

DIALECTI IMPERFECTI.

CPRIMA persona Ionic' ἔα, poëtic' ἦα. *Vnde etiam*
tertia, ἦε, erat. Attic' verò, ἦ, crasi facta, ex ἔα.
Poëtic' quoque ἔσπον, ἔσπες, ἔσπε, *eram, eras, erat, ut*
τύπῃσπον, τύπῃσπες, τύπῃσπε, verberabam. Item εἶν
 & εἶον, ἔες, per crasin εἶς, & Ionica dialysi, εἶς. *Præterea*
ἔλω & ἦλω. Tertia persona Doric' ἦς. *Secunda additur*
syllaba, ἦδα, poëtic' ἐνδα. Nam personis in σ addunt
Æoles δα, ἐφῆδα, εἰπῆδα, *dixeris: πῖῆδα, biberis.*

DUALI per pleonasmū fit ἦσον, ἦσυν, item ἔτον & ἔσον.

PRIMA pluralis Doric' ἦμες. *Tertia per systolen,*
ἔσαν & ἔσαν, & aliquando per syncopen ἦν, ut docet in-
terpres Hesiodi.

Plus-

S. ἦμιν, *sumus*
 D. ἦμεθον, *estis*
 P. ἦμεθα, *sunt*

S. ἔσπον, *eram*
 D. ἔσπμεθον, *estis*
 P. ἔσπμεθα, *sunt*

D. ἔσπον, *eram*
 P. ἔσπον, *estis*
 P. ἔσπον, *sunt*

S. ἔσπον, *eram*
 D. ἔσπον, *estis*
 P. ἔσπον, *sunt*

P. ἔσπον, *eram*
 P. ἔσπον, *estis*
 P. ἔσπον, *sunt*

Plusquamperfectum.

A

S. ἤμην, fueram, ἦσ, ἦτο.

D. ἤμεθον, ἦσθον, ἦσθην.

P. ἤμεθα, ἦσθε, ἦντο.

Futurum.

S. ἔσομαι, ero, ἔσῃ, ἔσεται & ἔσται.

D. ἐσόμεθον, ἐσέσθον, ἐσέσθον.

P. ἐσόμεθα, ἐσέσθε, ἐσονται.

B

DIALECTI FUTURI.

POETICE, ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσεται. Dorice, ἐσῶμαι & ἐσεῶμαι, ἔσῃ, ἔσῃται, & poetice ἐσῶται. Secunda persona Ionice, ἔσσαι, à tertia ἔσεται, sublatο τ.

IMPERATIVI

Præsens & imperfectum.

S. ἔσθ vel ἴθι, es vellesto, ἔσθ, sit vellesto.

D. ἔσθον, este vellestote vos duo, ἔσθων, sint illi duo.

P. ἔσθε, este vellestote, ἔσσωσιν, sint.

C

DIALECTI IMPE-

RATIVI.

POETICE ἔσθ, pro ἔσθ, & ἦτω, pro ἔσθ, à Barytono ἔω, sum. In imperativo ἔε, & crasi εἶ. Hinc πάξι, ades. In tertia persona ἔτω, & crasi duorum ἐσθ in η, ἦτω.

OPTA-

DE ANOMALIS
OPTATIVVS.

A

Præfens & imperfectum.

S. εἴθε εἴλω, *utinam essem, εἴης, εἴη.*

D. εἴητον, εἴητλω.

P. εἴημεν, εἴητε, εἴησιν.

DIALECTI HVIVS
TEMPORIS.

B

POETICE εἰμι, εἰς, εἰ, à Barytono ἔω. Tertia pluralis εἶεν, per syncopen, à prima plurali εἴημεν, de qua syncope diximus in verbis Barytonis.

Futurum.

S. εἰσὶμὲν, *sim*, εἴσοιο, εἴσοιτο.

D. εἴσοιμεθον, εἴσοιδον, εἴσοιδλω.

P. εἴσοιμεθα, εἴσοιδε, εἴσονται.

C

POETICE εἴσοιμὲν, εἴσοιο, εἴσοιτο, sicut & in participio εἴσόμεν, εἴσομένη, εἴσόμενον, pro εἴσομεν, εἴσομένη, εἴσομενον.

CONIVNCTIVVS.

Præfens & imperfectum.

S. εἰάν ᾧ, *cum sim*, ἦς, ἦ.

D. ἦτον, ἦτον,

P. ᾧμεν, ἦτε, ᾧσι.

DIALE.

DIALECTI HVIVS A TEMPORIS.

IONICE εἶω, εἶης, εἶη. Poëtice, εἶω, εἶης, εἶη. Plurali εἶωμεν, & per syltolen poëtis usitatam, εἶομεν. Tertia persona singularis ἦ, dicunt etiam Iones ἦσι vel ἦσι. Aeolicè secunda persona, ἦδα.

Aliqui tribuunt coniunctiuo Aoristum primum medium, εἰδὼν εἶωμαι, εἶσθ, εἶσθται.

Infinitiuus.

Præsens & imperfectum, εἶναι, esse.

Futurum, εἰσθῆαι, fore vel futurum esse.

DIALECTI.

DORICE pro εἶναι, ἦμεν et ἦμες. Et more aliorum verborum, εἶμεν, εἶμεναι, εἶμεναι, εἶμεναι.

PARTICIPII

Præsens & imperfectum.

Masc. ὁ ὢν, τῷ ὄντι, qui est.

Fœm. ἡ ὄσα, τῇς ὄσης.

Neut. τὸ ὄν, τῷ ὄντι.

DIALECTI.

IONICE εἰὼν, εἰόντι: εἰῶσα, εἰῶσης: εἰὼν, εἰόντι. Dorice εἰῶσα, pro εἰῶσα & εἰῶσα, pro εἰῶσα & εἰῶντα, pro εἰόντα. Aeolicè εἰς, εἰντι. εἰῶσα, εἰῶσης. εἰν, εἰντι. Hinc παρῶς, παρῶντι, præsens, τῶν παρῶντων, pro παρῶντων, præsens.

V

IN-

A INFLECTVNTVR autē eodem modo, eademq; dialectorum varietate composita ab εἰμι, ἔνεμι, *insum*. πάρεμι, *adsum*, & similia.

εἰμι à verbo, ἔω, id est, πορεύομαι, *vado*.

II

Indicativus actiuus.

S. εἰμι, eo seu *vado*, εἰς vel εἶ, εἶσι.

D. ἵτον, ἴτον.

P. ἵμεν, ἴτε, εἶσι.

DIALECTI.

FIT εἰμι ab ἔω, εἶω, & subtracto ε, ἰω, ἵμι & ἴνμι. si interponas, à quo *tertia singularis*, ἴνσι, it, vadit.

Tertia pluralis Ionice ἴασι, hinc πωρσίασι, adeunt, εἰσῖ-
C ασι, ineunt: ἐξίασι, exeunt, à πωρσίσειμι, ἥσειμι, ἐξείμι.
Aliqui tertiam pluralem aiunt esse ἴσι.

Imperfectum.

S. εἶν, *ibam*, εἶς, εἶ.

D. ἵτον, ἴττω.

P. ἵμεν, ἴτε, ἴσμεν.

Perfectum inusitatum, εἶκα.

Plusquamperfectum, εἶκεν, *ineram*. Atticè ἥκεν.

Aori-

Aorist. I.
tertia p
& ἵσαν
sito At
ἐειπάδην

S. ἴον, ἴνι, ἴε

D. ἴετον, ἴετ

P. ἴομεν, ἴετ

FORM

λέπω, relin

est ab ἵμι.

εἶον, εἶς, εἶ

FUT

& pro eo

tamen ἡσ

inusitato

S. ἴθι, ἴ, ἴ

D. ἴτον, ἴτ

P. ἴτε, ἴτω

Dicitu

tiuo εἶ, cr

ἴτω, ἴτο.

Aorist. 1. inusitatus, εἶσαι, εἶσαις, εἶσε. Inde fit **A**
 tertia pluralis vsitata εἶσαν. Atticè, ἦσαν
 & ἦσαν. & tertia dualis, εἰσάτω, & præpo-
 sito Attico εἰσάτω, & in Aoristo medio
 εἰσισάσθην.

Aoristus secundus.

S. ἴον, ἴνι, ἴες, ἴε.

D. ἴετον, ἴετον.

P. ἴομεν, ἴετε, ἴον. **B**

FORMATVR ab εἶω abiecto ε, vt fit in
 λείπω, *relinquo*, ἐλπίζω. Aoristus ἦν, ἴνι, potius
 est ab ἦμι. Vnde ἄπλω, *abij*. Dicitur etiam
 εἶον, εἶες, εἶε, ab εἶω, & Atticè ἦον, ἦες, ἦε.

FVTVRVM, εἶσω, εἶσας, inusitatum est,
 & pro eo vtimur ipso præsentī. Inuenitur
 tamen ἦσω ab εἶω, & medium εἶσμαι, ab illo **C**
 inusitato εἶσω.

IMPERATIVI

Præsens & imperfectum.

S. ἴθι, ἴ, ἴτω.

D. ἴτον, ἴτων.

P. ἴτε, ἴτωσαν.

Dicitur etiam εἶ, pro ἴθι, ab εἶω. Impera-
 tiuo εἶε, crasi εἶ. Hinc ἔξε, *exi*. δε, *transi*. ἔετω,
 εἶτω, *ito*.

A

Aoristus secundus.

S. ἴε, vade. ἔξιε, exi, ἰέτω.

D. ἴετον, ἰέτων.

P. ἴετε, ἰέτωσαν.

F i t ab Aoristo secundo indicatiui,
ἰόν, ἴε.

OPTATIVI.

B *Præsens & imperfectum esset, ἔλω, ἔης, ἔη. sed
non est in usu.**Aoristus secundus.*

S. ἰοίμυ, ἰοίς, ἰοί.

D. ἰοίτων, ἰοίτῳ.

P. ἰοίμεν, ἰοίτε, ἰοίεν.

SVBIVNCTIVI.

*Præsens & imperfectum non est usitatum.*C *Aoristus secundus sic habet.*

S. εἰάν ἴω, ἴης, ἴη.

D. ἴητον, ἴητον.

P. ἴωμεν, ἴητε, ἴωσι.

INFINITIVI.

*Præsens & imperfectum.*ἵνα & εἶναι. Doricè ἵμεναι. Ionicè ἵμεν, ire,
& ἰέναι ab ἵμυ. Hinc ἀπείναι, abscedere, παρῆ-
ναι, accedere.

Par-

Participij Aoristi secundus.

A

ἰὼν ἰόντ' , *vadens.*

ἰξσα, ἰξσης.

ἰδν, ἰόντ' .

Alij volunt esse praesentis temporis, sed videtur esse Aoristi ab Aoristo indicatiui ἰόν. Coniugantur autem eodem modo verba ab εἰμι composita.

B

Vox media verbi εἰμι, *vado.*

AD FERTVR tantum praeteritum medium & plusquamperfectum. Illud est εἶα, *iui*, & Atticè ἦα, & facta diæresi, ἦα, ἦιας, ἦιε, pluralis ἦαμεν, & per syncopen, ἦμεν, *iui-*
mus.

*Plusquamperfectum.*S. ἦεν, Ionicè ἦα, *iueram*, ἦεις, ἦει.

C

D. ἦειτο, ἦείτω.

P. ἦειμεν, ἦειτε, ἦεισαν & ἦεσαν.

SIC ἀνῆεσαν & ἐξῆεσαν, *redierant, exierant.**ἵμι, vado.*

FORMATVR regulariter ab ἔω, praeposita reduplicatione impropria. Eius tertia persona singularis est ἵησι, *vadit*. Aor-

V 3 stus

A stus secundus $\lambda\omega$, hinc $\mu\alpha\lambda\omega$, adueni, vel adueniebam. Et infinitiuus $\acute{\epsilon}\nu\alpha\iota$, sicut $\lambda\acute{\eta}\nu\alpha\iota$. Præsens medium, $\acute{\epsilon}\mu\alpha\iota$, $\acute{\epsilon}\sigma\alpha\iota$, $\acute{\epsilon}\tau\alpha\iota$. Imperfectum $\acute{\epsilon}\mu\lambda\omega$, ibam, $\acute{\epsilon}\sigma\sigma$, $\acute{\epsilon}\tau\sigma$. Imperatiuus, $\acute{\epsilon}\sigma\sigma$, $\acute{\epsilon}\epsilon\theta\omega$. Plurali $\acute{\epsilon}\epsilon\theta\epsilon$, ite. Participium, $\acute{\epsilon}\mu\epsilon\nu$ Θ .

$\acute{\iota}\eta\mu\alpha\beta\acute{\epsilon}\omega$ mitto.

B Coniugatur ut $\acute{\alpha}\eta\eta\mu\iota$.

Indicatiuus actiuus.

S. $\acute{\iota}\eta\mu\iota$, mitto, $\acute{\iota}\eta\varsigma$, $\acute{\iota}\eta\sigma\iota$.

D. $\acute{\iota}\epsilon\tau\sigma\nu$, $\acute{\iota}\epsilon\tau\sigma\nu$.

P. $\acute{\iota}\epsilon\mu\epsilon\nu$, $\acute{\iota}\epsilon\tau\epsilon$, $\acute{\iota}\epsilon\sigma\iota$. Ionicè $\acute{\iota}\epsilon\alpha\sigma\iota$.

Imperfectum.

S. $\acute{\iota}\lambda\omega$, mittebam, $\acute{\iota}\eta\varsigma$, $\acute{\iota}\eta$.

D. $\acute{\iota}\epsilon\tau\sigma\nu$, $\acute{\iota}\epsilon\tau\lambda\omega$.

C P. $\acute{\iota}\epsilon\mu\epsilon\nu$, $\acute{\iota}\epsilon\tau\epsilon$, $\acute{\iota}\epsilon\sigma\alpha\nu$.

Vel

S. $\acute{\iota}\epsilon\sigma\nu$, mittebam. $\acute{\iota}\epsilon\nu$, $\acute{\iota}\epsilon\epsilon\varsigma$, $\acute{\iota}\epsilon\iota\varsigma$, $\acute{\iota}\epsilon\epsilon$, $\acute{\iota}\epsilon\iota$, à circumflexo $\acute{\iota}\epsilon\omega$, ut $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\nu$, à $\pi\eta\acute{\epsilon}\omega$, sic in præsentia tertia pluralis $\acute{\iota}\epsilon\sigma\iota$, $\acute{\iota}\epsilon\sigma\iota$. pro $\acute{\iota}\epsilon\sigma\iota$.

Perfectum.

S. $\acute{\epsilon}\eta\kappa\alpha$, misi, $\acute{\epsilon}\eta\kappa\alpha\varsigma$, $\acute{\epsilon}\eta\kappa\epsilon$, ut $\tau\acute{\epsilon}\theta\eta\kappa\alpha$.

HABET Bocoticum illud $\epsilon\alpha$, ad differentiam Aoristi prim $\eta\kappa\alpha$, misi. sic compositum

situm $\alpha\delta$
lendo su
posito.
Plusquam
Aoristi
ximus

S. $\eta\eta$, $\eta\varsigma$, η
D. $\epsilon\tau\sigma\nu$, $\epsilon\tau$
P. $\epsilon\mu\epsilon\nu$, $\epsilon\tau\epsilon$
Futurum.

S. $\acute{\iota}\epsilon\theta\iota$, $\acute{\iota}\epsilon$
D. $\acute{\iota}\epsilon\tau\sigma\nu$, $\acute{\iota}\epsilon$
P. $\acute{\iota}\epsilon\tau\epsilon$, $\acute{\iota}\epsilon$
Perfectum
inusi

S. $\acute{\epsilon}\epsilon$, $\mu\epsilon$
D. $\epsilon\tau\sigma\nu$, $\epsilon\tau$
P. $\epsilon\tau\epsilon$, $\epsilon\tau$
Sic co
 $\kappa\alpha\theta\epsilon\tau\omega$

fitum ἀφέικα, dimisi. Atticè ἀφέωκα, tol-
lendo subiunctiuam præteriti, & ω inter-
posito.

Plusquamperfectum, ἔκειν, miseram, ἔκεις, &c.

Aoristus primus, ἤκα, ἤκας, ἤκε. de quo di-
ximus in Barytonis.

Aoristus secundus.

S. ἦν, ἦς, ἦ, misi.

D. ἔτον, ἔτλω.

P. ἔμεν, ἔτε, ἔσαν.

Futurum, ἦσω, mittam. sicut ἦσω.

IMPERATIVI

Præsens & imperfectum.

S. ἱέθι, ἱέτω, mitte.

D. ἱέτον, ἱέτων.

P. ἱέτε, ἱέτωσαν.

Perfectum & plusquamperfectum, ἔκει, εἶκέτω.
in usitatum, ut & Aoristus primus ἤκον,

ἡκάτω, in omnibus modis.

Aoristus secundus.

S. ἔς, mitte, vel miserè, ἔτω.

D. ἔτον, ἔτων.

P. ἔτε, ἔτωσαν.

Sic composita ἀφες, ἀφέτω, dimitte: κάδες,
καδέτω, demitte: ἀρες, ἀρέτω, remitte.

A OPTATIVI

*Præfens & imperfectum.*S. *ιέλω, ιέης, ιείη, vt ἡθείλω.**Aoristus secundus.*S. *είλω, εἶης, εἶη.*D. *είητον, εἶήτιν.*P. *είημεν, εἶητε, εἶησαν.*

SVBIVNCTIVI

B *Præfens & imperfectum, εἰάν ῶ, ἦς, ἦ, vt ἡθῶ.**Aoristus secundus.*S. *εἰάν ῶ, ἦς, ἦ, si misero.*D. *ἦτον, ἦτον.*P. *ῶμεν, ἦτε, ῶσι.*IONICA dialysis est εἰάν ῶ, εἶης, εἶη. Et poë-
ticè εἰώ, εἶης, εἶη. Vnde ἀφείω, dimisero.

INFINITIVI

C *Præfens & imperfectum, ἵεναι, mittere.**Aoristus secundus, εἵναι, idem.*

PARTICIPII

*Præfens & imperfectum.*Masc. *ὁ ιείς, ἵεντ', mittens.*Foem. *ἡ ἱείου, ἱείουης.*Neut. *τὸ ἱέν, ἵεντ'.**Aoristus secundus.*Masc. *ὁ εἶς, εἵντ', qui misit.*

Foem.

Foem. ἡ εἶσαι, εἶσας.

A

Neut. ᾧ ἐν, ἐν τῷ.

INDICATIVVS PAS-

S I V V S,

Præsens.

S. ἔειπα, mittor. ἔειπας, ἔειπας, vt ἔειπας.

Imperfectum.

S. εἶπες, mittebar. εἶπες, εἶπες, vt ἐπείπες.

B

Perfectum.

S. εἶπα, εἶπας, εἶπας, vt πέπικας. Tertia plurali εἶπαν, , vnde ἀπέπικαν. Et Atticè ἀφείπικαν, dimissi sunt.

Plusquamperfectum.

S. εἶπες, missus fueram, εἶπες, εἶπες.

Aoristus primus.

S. ἔειπον, ἔειπες, ἔειπον & εἶπον quoque. Vnde ἀπέειπον & ἀφείπον. Eodemque modo reliqua tempora formabis iuxta normam verbi passivi πέπικας.

C

VERBVM MEDIVM.

*Præsens & imperfectum vt in passivo.**Perfecto & plusquamperfecto caret.**Aoristus primus, ἡ ἀπέμεινα, μείνω, ἡ ἀμείνω.*

V s

Ex-

Foem.

A Extra indicatium non est vſitatus Aoristus primus.

Aoristus secundus.

S. ἔμλω, ἔσθ, ἔτο.

D. ἔμεθον, ἔσθον, ἔσθλω.

P. ἔμεθα, ἔσθε, ἔντα.

Futurum primum, ἥσομαι, mittam.

In Aoristo secundo imperatiui, ἔσο, ἔο & B ἔ. Hinc κάθξ, demittito: πέρξ, admittito: πέρξ, premittito, pro κάθξ, πέρξ, quæ cōtractio etiam vſitata est in secunda persona imperfecti.

Aoristus secundus Optatiui, ἔμλω, ἔο, ἔτο.

Subiunctiui ἐὰν ὦμαι. Infinitiui ἔσθαι. Participij ἔμεν.

C E s t autem eadem omnino ratio compositorum ab hoc verbo, καθίμι, demitto: ἀφίμι, dimitto: μεθίμι, pratermitto: ἀνίμι, remitto: ἐνίμι, immitto: δίμι, transmittito: πέρίμι, premittito: σνίμι, intelligo. Coniugantur enim sicut ipsum simplex.

ἵμι, id est, Ἰνδυμέω, cupio, desidero

FORMATVR regulariter ab ἔω sicut ἵμι,

ἵμι, mitt
passiuo a
in praefer
sicut πέρξ
ἵμαι, d
ἔσο, ἔτο.
Participi

FOR
nelonic
sin ἵμαι.

S. ἵμαι,
D. ἵμεθα
P. ἵμεθα
ἔ

S. ἵμλω,
par
D. ἵμεθ
P. ἵμεθα
vel

S. ἥσο, ἥ

ἵημι, *mitto*. In actiuo non est vsitatum. In A
passiuo autem vsitatum tantummodo est
in præsenti & in imperfecto, coniugaturq;
sicut ἵεμαι.

ἵεμαι, *desidero*, ἵεσαι, ἵεῖ. Imperfectum ἵεμην.
ἵεσ, ἵετο. Sic compositum ἱφίεμαι, ἱφίεσθαι.
Participium ἱφίεμεν, *desiderans*.

ἵμαι, *sedeo*.

B

FORMATVR ab ἔω, ἔημι, reduplicatio-
ne Ionica per ε: passiuum ἕεμαι, & per cra-
sin ἥμαι.

Præsens.

S. ἥμαι, *sedeo*, ἥσαι, ἥται.

D. ἡμεθον, ἡδον, ἡδον.

P. ἡμεθα, ἡδε, ἦνται. Ionicè, ἕαται, & poëticè
ἕαται.

C

Imperfectum.

S. ἥμην, ἥσο, ἥτο, *sedebam*, Poëtè pro ἥτο, vsur-
pant ἥσο. Compositum καθῆσο.

D. ἡμεθον, ἡδον, ἡδην.

P. ἡμεθα, ἡδε, ἦντο. Ionicè, ἕατο, Poëticè, ἕατο
vel ἦατο. Vnde καθῆατο, *sedebant*.

Imperatiuus.

S. ἥσο, ἡδω, *sede*.

D. ἡδον,

A D. ἥδον, ἥδων.

P. ἥδε, ἥδωσαν.

*Infinitivus.*ἥδαι, *sedere.**Participium.*ἥμεν Θ, *sedens.*

E O D E M modo coniugatur compositum eius κάθημι, κάθη, pro κάθηται, quamvis & hoc reperiatur, κάθηται.

Imperfectum, ἐκάθημην, ἐκάθησο, ἐκάθητο & κάθητο, *sedebat.**In imperativo*: κάθησο, κάθηδω, *se de.**In finitimo*: κάθηδαι, *sedere.**Participio*: καθήμεν Θ, *sedens.*κείμεναι, *iaceo.*

C

F O R M A T V R à κέω & κέω, κέμη, reduplicatione in medio posita, passivum κέεμαι, & crasi facta, κῆμαι, κῆσαι, κῆται.

Imperfectum, ἐκείμην, *iacebam*, ἐκεισο, ἐκειτο.

D. ἐκείμεθον, ἐκειδοθον, ἐκείδω.

P. ἐκείμεθα, ἐκειδε, ἐκειντο.

In finitimo: κείδαι, *iacere.**Participio*: ὁ κείμεν Θ, ἡ κείμενη, τὸ κείμενον, *iacens.*

C O M-

C O

μην, recum
affectus suF O R
catione.

S. ἴσημι, ἴση

D. ἴστων, ἴσ

P. ἴσμεν V

S. ἴσθην, ἴσθ

D. ἴστων

P. ἴσμεν

Im

S. ἴσθι, ἴσθ

D. ἴστων

P. ἴσμεν

S. ἴδθι, ἴδθ

D. ἴδων, ἴδ

P. ἴδμεν, ἴδ

Participi

S. ἴσθμι, ἴσθ

COMPOSITA huius sunt ἀνάκει- A
μαι, recumbo, ἰπνέομαι, incumbo: διαίκεμαι,
affectus sum.

ἴσημι, cognosco.

FORMATVR ab ἴσῳ sine redupli-
catione.

Præsens.

S. ἴσημι, ἴσης, ἴσησι.

D. ἴσῃτον, ἴσῃτων.

P. ἴσμεν vel ἴσμεν, ἴσατε vel ἴτε, ἴσῃσι non ἴσῃσι.

Imperfectum.

S. ἴσῃν, ἴσης, ἴση, cognoscebam.

D. ἴσῃτον, ἴσῃτων.

P. ἴσμεν, ἴσατε, ἴσῃσιν, & per syncopen, ἴσῃν.

Imperatiui præsens & imperfectum.

S. ἴσῃθι, ἴσῃτω.

D. ἴσῃτον, ἴσῃτων.

P. ἴσατε, ἴσῃτωσαν.

Per syncopen.

S. ἴσθι, ἴσω.

D. ἴσῃον, ἴσῃων.

P. ἴστε, ἴσῃωσαν, ἴσῃων.

Participium, ἴσας, ἴσαντες, ἴσῃσαι, ἴσῃν.

PASSIVVM.

S. ἴσμεθ, ἴσῃσθαι, ἴσῃται, & interposito τ, ἴσσε-
μεθ,

A $\mu\alpha\iota$, cum $\delta\eta\tau\iota$, $\delta\eta\tau\iota\sigma\alpha\mu\alpha\iota$, $\sigma\kappa\iota\omicron$, $\delta\eta\tau\iota\sigma\eta$ vel $\delta\eta\tau\iota\sigma\alpha\sigma\alpha\iota$, $\delta\eta\tau\iota\sigma\alpha\tau\eta$.

Imperfectum.

S. $\delta\eta\tau\iota\sigma\acute{\alpha}\mu\iota\omega$, $\sigma\kappa\iota\epsilon\beta\alpha\mu$, $\epsilon\omega\acute{\iota}\sigma\alpha\sigma\omicron$. (Ionicè $\epsilon\omega\acute{\iota}\sigma\alpha\sigma\omicron$ per crasin $\epsilon\omega\acute{\iota}\sigma\omega$) $\epsilon\omega\acute{\iota}\sigma\alpha\tau\omicron$.

D. $\delta\eta\tau\iota\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\omicron\nu$, $\epsilon\omega\acute{\iota}\sigma\alpha\epsilon\delta\omicron\nu$, $\epsilon\omega\acute{\iota}\sigma\alpha\epsilon\delta\iota\omega$.

P. $\delta\eta\tau\iota\sigma\acute{\alpha}\mu\epsilon\theta\alpha$, $\epsilon\omega\acute{\iota}\sigma\alpha\epsilon\delta\epsilon$, $\epsilon\pi\acute{\iota}\sigma\alpha\nu\tau\omicron$.

B *Futurum*, $\delta\eta\tau\iota\sigma\eta\sigma\omicron\mu\alpha\iota$.

$\Phi\eta\mu\iota$, *dico*.

FiT à $\Phi\acute{\alpha}\omega$ sine reduplicatione.

Præsens.

S. $\Phi\eta\mu\iota$, $\Phi\eta\varsigma$, $\Phi\eta\sigma\iota$, *dico*.

D. $\Phi\alpha\tau\omicron\nu$, $\Phi\alpha\tau\omicron\nu$.

P. $\Phi\alpha\mu\epsilon\nu$, $\Phi\alpha\tau\epsilon$, $\Phi\alpha\sigma\iota$.

C

Imperfectum.

S. $\epsilon\Phi\iota\omega$, $\epsilon\Phi\eta\varsigma$, $\epsilon\Phi\eta$, *dicebam*.

D. $\epsilon\Phi\alpha\tau\omicron\nu$, $\epsilon\Phi\acute{\alpha}\tau\iota\omega$.

P. $\epsilon\Phi\alpha\mu\epsilon\nu$, $\epsilon\Phi\alpha\tau\epsilon$, $\epsilon\Phi\alpha\sigma\alpha\nu$.

Imperfectum sine augmento $\Phi\iota\omega$, $\Phi\eta\varsigma$, $\Phi\eta$. Et per aphæresin, $\eta\nu$, $\eta\varsigma$, η . sic in præsentī $\eta\mu\iota$, $\eta\varsigma$, $\eta\sigma\iota$, pro $\Phi\eta\mu\iota$, $\Phi\eta\varsigma$, $\Phi\eta\sigma\iota$.

Aoristus primus.

S. $\epsilon\Phi\eta\sigma\alpha$, $\epsilon\Phi\eta\sigma\alpha\varsigma$, $\epsilon\Phi\eta\sigma\alpha$, *dixi*.

Aori.

Aoristus secundus.

A

S. ἔφλω, ἔφησ, ἔφη, dixi.

D. ἔφητον, ἐφήτῳ.

P. ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν.

OPTATIVVS.

S. φαίην, φαίης, φαίη, sicut φαίω, φαίης, &c.

SVBIVNCTIVVS.

S. εἰὰν φῶ, φῆς, φῇ.

Infinitivus, φάναι, per α acutum. Nam φᾶ-
ναι per α circumflexum, est Aoristus pri-
mus à φαίνω, appareo.

Participium, φάμεν, φάμενη, φά-
μενον.

Aoristus secundus medius.

S. ἐφάμην, ἐφασ, ἐφασ, dixi.

Vt apud Latinos, sic & apud Græcos va-
ria sunt impersonalium genera. Ex quibus
nonnulla hîc retulisse suffecerit.

Αἰνέει & προσέει, conuenit. ἀνέει & προσέ-
ει, conueniebat.

Ἀρέσκει, placet. ἤρεσκε, placebat. ἀρέσκει, place-
bit. ἤρεσε, placuit.

Δεί, oportet. ἔδει, oportebat. δέησκει, oportebit.
ἐδέησε, oportuit. Infinitivus δεῖν, oportere.
Participium δέον, quod oportet.

Δοκεῖ,

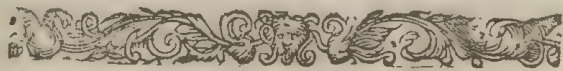
Aori-

A Δοκέει, videtur. ἑδόκει, videbatur. ὀφείλει, videbatur. ἑδοξε, visum est.

Μέλει, cura est. ἔμελε, cura erat. μελήσει, cura erit. ἐμέλησε, cura fuit.

Χρή, oportet. ἐχέτω, oportebat. χεῖται, oportebit. χεῖναι, oportere. Compositum δόσχη, satis est. ἀπέσχη. Futurum δόσχηται. Aoristus ἀπέσχησε. Infinitivus δόσχεῖν.

B

Caput XX.

DE ADVERBIO.

C **A**DVERBIORUM tot sunt species, & significationes, quot apud Latinos; imò plures, cùm Græci interiectiones adverbii annumerent, φεῦ, heu, ἰὼ, ἰο, εὐγε, &c. quod Latini non faciunt. Facile autem ex significatione colliget quis, quoniam quod occurrit adverbium, sit referendum, vtrum videlicet ad temporis Adverbia: Vt νῦν, nunc; τότε, tunc; χθες, heri; σήμερον, hodie; ἄρτι, nunc; μετὰ, post; περὶ, circa; ὅθι, ubi; ὅπως, recte; σοφῶς, sapienter; δικαίως, iuste.

δικαίως, iuste.
bis, bis, τὴν
quies, πολλὰ
ρο, huc; ἐκ
operæ pro
rum Cata
ponere.

TER M
ria: etiam
nent spec
pro termi
nem mut
significa
νόδι, in ca
que, ubi
Lo o

loco, & e

Lo o
νόδι, & e

Po n

tra tam

verbior

ως, aliter
son, plurim
ens, acerbo

δικαίως, *in stè*; ἀληθῶς, *verè*. an quantitatis, A
 δς, *bis*, τρίς, *ter*, τετράκις, *quater*, πεντάκις, *quin-*
quies, πολλάκις, *sæpe*, an loci, ἐν ταῦθα, *hic*; δεῦ-
 ρο, *huc*; ἐκεῖθεν, *illinc*; & sic de cæteris. Itaque
 operæ pretium non est longos adverbio-
 rum Catalogos iuuentuti ediscendos pro-
 ponere.

TERMINATIO adverbiorum est va-
 ria: etiam eorum, quæ ad eandem perti- B
 nent speciem, ut loci, verbi gratia, quæ
 pro terminationis varietate significatio-
 nem mutant. Nam localia in σι, θι, χθ & χῆ
 significant in loco Ἀθήνησι, *Athenis*, ἐξα-
 νόθι, *in cælo*, πάντοθι, *πανταχθ*, πανταχῆ, *ubi-*
que, ubiuis.

LOCALIA in θε seuθεν, significant de
 loco, ἐξανόθεν, *ἐξανόθε, è cælo*. C

LOCALIA in δε, σε, ζε, ad locum, ἐξα-
 νόθζε, *ἐξανόσε, in cælum*, Ἀθήναζε, *Athenas*.

PONUNTUR nomina adiectiua neu-
 tra tam singularia quam pluralia loco ad-
 verbiorum: ὅξυ pro ὀξύς, *acutè*: ἄλλα pro ἄλ-
 λος, *aliter*: τὸ πρῶτον, *τὸ πρῶτα, primum*: τὸ πλεῖ-
 στον, *plurimum*, sicut apud Latinos: *toruà tu-*
ens, acerba frequens, & similia.

X ALIÆ

A ALIÆ itidem orationis partes sæpe aduerbia fiunt: vt articulus, ἡ, quā, τῇδε, *partim verò: τὸ ἀνθρώπων γένος* τῇ μὲν ἀγαθόν, τῇ δὲ φαῦλον, *humanum quidem genus partim bonum est, partim malum.*

ADVERBIUM cum articulo habet vim nominis, ὁ πέλας, ὁ πλησίον, *vicinus, proximus: ὁ χθὲς, hesternus.*

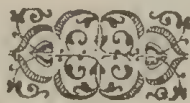
B COMPARANTVR quædam aduerbia vt apud Latinos: μάλα, *valde, μάλλον, magis, μάλιστα, maximè.*

ῥαδίως, *facile, ῥᾶον, facilius, ῥᾶστε vel ῥᾶσον, facillimè.*

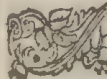
Πόρρω, *longe, πόρρωτέρω, longius, πόρρωτάτω, longissimè.*

C Πολλάκις, *sæpè, πλεονάκις, sæpius, πλειστάκις, sæpissimè.*

Σοφῶς, *sapienter, σοφωτέρως, sapientius, σοφωτάτως, sapientissimè.*

Caput

dem: οἷον

Disiun

Cont

Dubi

quid.

Colle

τακτοίχα

Causi

δι, postq

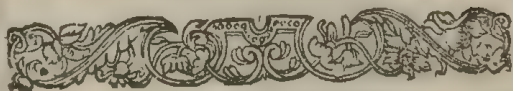
quod: δι

Φα, vt.

Exple

surpantu

gratia, δι

Caput XXI.

DE CONIVNCTIONE
ET PRÆPOSITIONE.

CONIVNCTIONVM apud Græ-
costot sunt genera, quot apud
Latinos.

Copulatiuæ, καί, &; μέν, qui-
dem: οἱ ἐνὲ ῥῶ, autem, καὶ, que.

Disiunctiuæ, ἢ, vel, ἢτοι, siue.

Continuatiuæ, εἰ, si: εἴ ποτε, siquidem.

Dubitatiuæ, ἄρα, an: μὴ, num: μή, nun-
quid.

Collectiuæ, ἄρα, ergo: ἔν, itaque: τοίνυν, igitur: τοιγαρὲν, quocirca.

Causales, ἵνα, ut: ὅπως, quò: γὰρ, enim: ἐπὶ-
δὴ, postquam: ὅτε, quandoquidem: ὅτι,
quod: διότι, propter quod, & apud Poëtas ὅ-
φρα, ut.

Expletivæ, quæ nihil significant, sed v-
surpantur vel versus vel hiatus explendi
gratia, δὲ, ὃ, πρὸ, ῥα, τε, & similes.

A PRÆPOSITIONES monosyllabæ sunt sex ἐν, εἰς, vel ἐς, ἐκ vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, πρῶ.

PRÆPOSITIO ἐκ præcedit consonantem, ἐκ τείχεσς, ex muro. ἐξ præcedit vocalem aut diphthongum, ἐξ ἀρχῆς, ab initio.

PRÆPOSITIONES disyllabæ sunt duodecim, ἀνά, κατὰ, διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντὶ,

B ὑπὲρ, ἀμφι, πρὶ, ὑπὸ, ὑπὲρ, quarum omnium vis & significatio declaranda est in Syntaxi.

DIALECTI PRÆPOSITIONUM.

PRO ἐν, dicunt Poëta, εἰς & ἐν. pro οὖν, Attici ξὺν, etiam in compositione, ἔνυμφον, pro συμφέρον. Pro πρὸς, Doricè, ποτὶ, & Atticè ὡς, ὡς ἡμεῖς, ad nos. pro παρὰ interdum παρὰ, addito iota. sic κατὰ pro κατὰ, & ὑπὰ pro ὑπὸ. Interdum per apocopen accipiuntur pro verbis, πᾶς pro πάρεσσι, adest, vel πάρεσσι, adfuit: ἐν pro ἐνέσσι, inest, licet, & tunc accentum habent in priori syllaba, sicut & tunc, cum suis casibus postponuntur, γήρας πέρι, de senectute.

DE mutationibus quas subeunt præpositiones in compositione, dictum est in verbis Barytonis.

Caput

Caput XXII.

DE ACCENTIBVS.

NUNC tandem explicatis omnibus, quæ ad octo orationis partes apud Græcos spectant, accuratè de accentuum ratione agendum est, quos quidem accentus obiter, quantum scilicet ad rationem legendi requirebatur, capite primo attigimus. Est autem accentuum cognitio cum ad lectionem & pronuntiationem, tum ad descriptionem Græcorum vocabulorum, imprimis necessaria, ad illam; quia Græci suis in vocabulis legendis & efferendis non quantitatibus, quod faciunt Latini, sed serè accentus rationem habent; ad hanc verò, quia in omnibus dictionibus vnum saltem accentum notant & exprimunt Græci; quod apud Latinos non solet fieri. Quare ne quis erret in scribendo, scire oportet regulis partim generalibus, partim specialibus, partim etiam usu (nam & hic accentuum Magister optimus est) quo quodque vocabulum accentu sit insigniendum.

ACCENTVS igitur tres sunt, Acutus, Grauis, Circumflexus.

ACVTVS afficit vltimam syllabam: penultimam & antepenultimam: Grauis in vltima tantum ponitur, quamuis in omni

A syllaba, quæ acuto aut circumflexo careat, subintelligatur, quam ob causam syllabicus dici solet. Circumflexus vltimam aut penultimam, & quidem non nisi naturâ tantum, vel natura simul & positione longam occupat.

EXCIPE tamen composita ex subiunctiuo articulo & infinito πς. Hæc enim, sicut & poëtica, πῖσδ' εἰσι, πῶσδ' εἰσι, circumflexum in antepenultima habent: ὅστις, qui, εἴτιν, ἥτιν, ὧτιν, ἥτιν.

FORMAS & figuras accentuum habes in his vocabulis.

θεός,	πρω.
λόγος,	βοῶντες.
τύπτομεν,	τιμή.

C VOCABVLVM, quod acutum in vltima habet, vocatur oxytonum; quod in penultima, paroxytonum; quod in antepenultima, proparoxytonum. Quod graui notatur in vltima, Barytonum vulgò dicitur, quamuis omnia illa, quæ neq; contracta sunt, neque acutum in vltima habent, grauitona dici soleant.

VOCABVLVM, quod in vltima circum-

cumflexu
in penulti

OXY
contextu
dicuntur
μῶν, Deus

Non in
in ipsa or
sequatur
θεός ἐστὶ, De
fine peric
Deus.

INT
bique su
quis ven

SUNT
centum in
bulum gra
signo, no
gravis voc
centus est
dens, qua
energiam,
acutum eris

cum flexū habet, perispomenon est; quod A
in penultima, properispomenon.

OXYTONA mutant in ipso orationis
contextu acutum suum in grauem, & tunc
dicuntur ἐγκλιόμενα, id est, *inclinata*, θεὸς ὁ
μῶν, *Deus noster*, pro θεός.

Non inclinatur tamen acutus accentus
in ipsa orationis serie & consequentia, si
sequatur dictio enclitica. θεός σ'ς, *Deus tuus*. B
θεός ἐστ', *Deus est*, quod ipsum quoque fit in
fine periodi, πάντες βλέπ' ὁ θεός. *omnia videt*
Deus.

INTERROGATIVVM τίς, retinet v-
bique suum accentum acutum, τίς ἦλθ',
quis venit?

A N N O T A T.

C

SUNT qui CLENARDVM reprehendant, quod ac-
centum in vocabulo πῦρ, vocet grauem, & ipsum voca-
bulum grauitonum. Sed facilis est responsio, nam si quis à
signo, nota & figura accentui illi nomen imponere velit,
grauis vocabitur, & dictio ipsa grauitona, quia graui ac-
centus est virgula seu lineola à sinistra dextrorsum descen-
dens, qualis in illa vocula τῖς; si autem spectemus vim,
energiam, pronuntiationem & officium illius, accentus
acutus erit, & dictio oxytona. Siue igitur oxytona voces,

A siue Barytona huiusmodi nomina, rectè feceris: quamuis rectius Clenardus & alij, causa docendi Barytona nominent; appellatione petita ex grauis accentus figura, quae vocabulum insignitur. Quod si, vt quibusdam placet, & rectè, in contextu & consequentia orationis legamus & pronunciemus non vt acutum, sed vt grauem, tunc multo magis Barytonam eiusmodi dictionem vocaueris; cum si-
gno & vi & potestate grauis sit accentus. Neg, vlla super-
erit ratio, cur vocetur oxytona, quam quia dictio in illa
B syllaba accentum acutum naturâ suâ habere potest.

Puto autem verissimum esse, quod viri eruditi notant, & in his etiam Guilhelmus Baillius noster in erudito suo libello de accentibus, nempe accentum acutum nunquam pronunciari, nisi in fine periodi, in ipsa verò orationis cō-
secutione & serie, minimè, nisi sequatur dictio Enclitica. Hinc legendum non est θεός ἡμῶν, elata vltima syllaba in nomine θεός, quasi esset θεός, sed depressa. At in his orationibus: θεός ἐστι ἰλεός, Deus est propitius, ἰλεός ἐστι θεός. vltima syllaba in θεός est eleuanda; quia in altera sequitur enclitica; in altera terminat periodum. Illud etiam nobis probatur acutum ex enclitica natum pronuncian-
dum esse acutè & elatè, licet prior dictio alium acutum aut circumflexum habeat, vt in illo ipso exemplo: ἰλεός ἐστι θεός. & in hoc; σῶμα σου, σώματος σου. Ideo enim in prius vocabulum reiicitur, & acutâ quoq; figurâ pingitur ille accentus, vt acutè et elatè pronuncietur, cum in omni dictione accentus tantummodo sint propter pronun-
ciationem, quemadmodum & in consequentia orationis
accen-

accentus oxytonorum inclinatur, ut depreſſè ſyllabam ef-
ferendam eſſe ſciamus.

C V M vocalis accentu graui vel acuto
notata pèr apoſtrophum abiicitur, tranſ-
fertur accentus in partibus quidem decli-
nabilibus in priorem ſyllabam, καλὰ, κάλ',
πολλὰ, πόλλ', χαλεπὰ, χαλέπ'. In cæteris par-
tibus accentus vna cum vocali abiicitur:
παρ' ἐμοὶ, pro παρὰ ἐμοὶ, apud me.

COMPOSITIO plerumque retrahit
accentum, καλὸς, pulcher, Φιλόκαλ', ſtu-
dioſus munditiei: σοφὸς, ſapiens, Φιλόσοφ'.
Hoc in particulis α, ευ, ος, & nominibus
monosyllabis, quando componuntur, fe-
rè perpetuum eſt, κινήτης, mobilis, ἀκίνητος,
immobilis, εὐκίνητος, facile mobilis, δυſκίνητος,
difficulter mobilis: παῖς, puer, εὐπαῖς, bonos ha-
bens liberos, πᾶς, pes, τρίπους, tripes, δίπους, bi-
pes: χθὼν, terra, αὐτόχθων, indigena; χεῖρ, ma-
nus, ἀντίχειρ, pollex.

A P O C O P E & paragoge non mutant
accentum, τυπόμενος pro τυπόμενος, verberare:
καλοῖς, καλοῖσι.

E X C I P E pronomina, quæ in fine iora
adſciſcunt, ἔγώ, ἐγὼς, hic: ἐκεῖν, ἐκείνοσιν,

X 5 ille.

A *ille*. Item ἔγωγε ἔμοιγε, & illa πρὸς τὴν τελευτῇ, τοσχοπρὸς, aut cūm o præcedit syllabam finalem, quæ per paragogen adiicitur, in his enim semper est accentus in penultima, vt πάντος, παντόςφι, κατὰ ληδών, κατὰ ληδόν, κατὰ ληδονόφι, ἐμεόθεν pro ἐμῷ.

MONOSYLLABA longa relicta post apocopen, aliquando acuantur, vt χεῖρ, χεῖρ. Aliquando circumflectuntur, vt ἡλ pro ἡλ, clauus, κεῖ pro κεῖ, hordeum, vel pro κεῖνον, quod significat *farinam, quæ per cribrum laxiora habens foramina, transmissa est.*

At monosyllaba longa post aphæresin relicta circumflectuntur, vt ἔφω, ἔφης, ἔφη. C φῶ, φῆς, φῇ. ἦν, ἦς, ἦ. ἔφω, ἔφως, ἔφω. φῶ, φῶς, φῶ.

DE ACCENTV ACVTO.

VLTIMA longâ, nunquam est in antenultima accentus acutus, Αἰνείας, Αἰνεῖας, Aeneas: ἀνθρώπος, hominis: ὡμάτων, corporis. Propter hanc regulam mutandus est aliquando accentus obliquorum in polysyllabis

labis διὰ
π, homi
σώματι

Exc
ma simp

Exc
tæ declin

λεω, μενέλ

Exc
nium nu

contract

Exc
Nam is

tibus b

Si t

aliqua

θρῶπις.

Exc
cutus, d

D

Lo

tura sua

notetur

labis dictionibus proparoxytonis, ἀνθρω- A
πῶς, ἡγοτο, ἀνθρώπων, ἀνθρώπου: σῶμα, corpus,
σώματι, σώματος.

EXCIPE primò genitiuos Ionicos pri-
mæ simplicium αἰνείω, πληιάδεω.

EXCIPE secundò omnes casus quar-
tæ declinationis simplicium, μενέλεως, μενέ-
λεω, μενέλεων.

EXCIPE tertio genitiuos Atticos om- B
nium numerorum secundæ declinationis
contractæ, πόλεως, πόλεων, πόλεων.

EXCIPE quartò vocabula in αι & οι.
Nam istæ diphthongi habentur in accen-
tibus breues, ἀνθρωποι, τύπινται.

SI tamen in eadem dictione sequatur
aliqua consonans, longæ censbuntur, ἀν-
θρώποις.

EX graui & acuto in contractione fit a-
cutus, ἐςαὼς, ἐςώς, stans: γεγαὼς, γεγῶς, natus.

DE ACCENTV CIR- CVMFLEXO.

LONGA non sola positione, sed e-
tura sua, ante finalem breuem, si acc-
notetur, circumflexo notabitur, σῶμα

A *pris*: πῶϋ, *grex*: μῆσαι, μῆσαι: οἶκος, οἶκος, *ades*.
Nam & hīc αι & οι breues habentur.

At τύπε, τύπον, paroxytona sunt, quia sola positione producuntur.

EXCIPE aduerbium οἶκος, *domi*, ad distinctionem nominis οἶκος ab οἶκος, *domus*, & tertiam personam Aoristi primi actiui optatiui modi, ποιήσωμι, ποιήσεις, ποιήσαι, ad distinctionem infinitiui ποιῆσαι. At ποίησαι, *fac*, est Aoristus primus imperatiui verbi medij, sicut τύψαι.

EXCIPE etiam tertias personas optatiui actiui desinentes in οι, in his enim censetur hæc diphthongus longa, φέρομι, φέροις, φέροι. τεύφομι, τεύφοις, τεύφοι. εύρομι, εύροις, εύροι.

C INTERDVM penultima circumflectitur, licet vltima longa sit sola positione: χοῖνιξ, *chænix*: ἀνλαξ, *sulcus*. Id tamen non obseruatur ab omnibus.

EX acuto & graui fit in contractione circumflexus, βοάετε, βοᾶτε, *clamate*. Hīc α & ε coalescunt, quorum alterum acutum, alterum grauem accētum habebat, sic ποίετε, ποιῆτε, *facite*.

EXCI-

EXCI
nam: ἀδ
quamuis
quibus a

DE

QVA
rè est in o
ex pradi
ἀνείκ, ἀνεί

IN d
ctus sit
circum
ποιητής,
τῶν ποιη

τῇ πρῶτῃ,
καλῶ, τ

EX
plum, τ

GE
primæ
flectitu

ἀνείκας, τ

EXCI

EXCIPE τὴν λητόα, λητώ, non λητῶ, lato- **A**
 nam: αἰδέομαι; αἰδέω, *verecundiam, pudorem*,
 quamuis aliqui circumflectant, τὴν αἰδέω.
 quibus adde, τὸ νόω, νόω, à νόῳ, *mens*.

DE ACCENTIBVS DE-
 CLINATIONVM.

QUALIS accentus est in recto, talis fe-
 rē est in obliquis, nisi obftet aliqua regula **B**
 ex prædictis, λόγος, λόγος, λόγῳ, λόγον: Αἰνείας,
 αἰνείας, αἰνεία: μενέλεως, μενέλεω.

IN declinationibus parisyllabis, si re-
 ctus sit oxytonus, tunc genitiui & dativi
 circumflectuntur in omnibus numeris: ὁ
 ποιητῆς, poëta, τῷ ποιητῇ, τῶν ποιητῶν,
 τῶν ποιητῶν, τοῖς ποιηταῖς: ἡ τιμὴ, *honor*, τῆς τιμῆς, **C**
 τῇ τιμῇ, τῶν τιμῶν, ταῖς τιμαῖς: καλὸς, *pulcher*, τῷ
 καλῷ, τῶν καλῶν.

EXCIPE, λεῶς, τῷ λεῷ, *populus: νεὼς, tem-*
plum, τῷ νεῷ.

GENITIVVS pluralis substantiuorum
 primæ & secundæ declinationis circum-
 flectitur, qualiscunque sit nominatiuus, ὁ
 αἰνείας, τῶν αἰνειῶν, : ἡ μῆσα, τῶν μυσῶν.

EXCIPIVNTVR à nonnullis ὁ χλένης,
aper,

A *aper*, ἰὼν χλάνων: ὁ χεῖρης, *fanerator*, ἰὼν χεῖρων: ὁ ἐτησίας, *Etesias ventus*, τῶν ἐτησίων: ἡ ἀφύη, τῶν ἀφύων, *apua*, *genus piscis*.

ADJECTIVA foemina à masculinis tertiæ declinationis eundem habent accentum in genitiuo plurali, quem masculina: ὁ ἅγιος, *sanctus*, τῶν ἁγίων: ἡ ἁγία, τῶν ἁγίων.

B **IN** nominatiuo plurali cōueniunt quoque cum masculino singulari, ὁ ἅγιος, ἡ ἁγία, αἱ ἁγίαι. ἡμέτερος, *noſter*, ἡμετέρα, ἡμετέρα. σοφώτερος, *sapientior*, ἡ σοφώτερα, αἱ σοφώτεραι.

S **I** masculinum sit quintæ declinationis tunc genitiuus foeminini circumfle-

C **titur**. τύπων, *verberans*, τύποντ, τύπησαι, τυπῆσων: μέλας, *niger*, μέλαν, μέλαινα, μελαίνων.

GENITIVI & datiuī disyllabi quintæ declinationis, accentum habent in vltima, reliqui casus in penultima, ἡ χεῖρ, *manus*, χεῖρς, χεῖρ, χεῖρα: τῷ χεῖρε, τῇν χεροῖν: τῶν χεῖρων, τῆς χερσί, excipe πῖς, πινός, infinitum, habet enim accentum in vltima in omnibus casibus.

Idem

IDE M porrò iudicium est de geniti- A
uis & datiuis disyllabis natis per synco-
pen ex prioribus syllabis, ἀνῆρ, ἀνέρⓈ, ἀν-
δρὸς, vir.

EXCIPE participia, θεῖς, qui posuit, γέντος:
στῆς, σῆντος, qui stetit: δῆς, δόντος, qui dedit: ὦν, ὄν-
τος, qui est: ὤς, ὄνος, interrogatiuū, & alia hu-
ius generis in nominatiuo monosyllaba.

EXCIPE secundò nomina sequentia, B
quæ genitiuum pluralem non circumfle-
ctunt, πῶντων, omnium, à πᾶς, cuius datiuus
pluralis est πᾶσι: τῶν παῖδων, puerorum, à παῖς:
τῶν τρώων, Troianorum, à recto τρώς: τῶν δάδων,
διδάσκων, φώτων, κεράτων, θῶων, φῶδων, à nomi-
natiuis, ἡ δᾶς, fax: ὁ δμῶς, famulus: ὁ θῶς, lupus
ceruarius. τὸ κεράς, caput: ὁ φῶς, vir: ἡ φῶς, in-
ustio facta ab igne in cruribus. At κῆρⓈ, ἥρⓈ, C
contracta sunt ex κέαρⓈ, έαρⓈ: κηρὸς & ἥρὸς
regulariter fiunt à rectis τὸ κῆρ & ἥρ.

POLYSYLLABA quintæ simplicium,
quæ accentum in vltima habent, retinent
illum in penultima obliquorum, quæ ac-
cuitur, si brevis sit, λαμπάς, λαμπάδⓈ, lam-
pas: πιμυλὺν, πιμύνⓈ, pastor.

SI verò longa sit, circumflectitur, nisi
obstet

A obftet aliqua regula generalis, *ῥωτῆρ*, *Saluator*, *ῥωτῆρ* ⊕; *ἀγών*, *ἀγών* ⊕, *certamen*.

DIPHTHONGIΕΥ & finales circumflectuntur, ὦ βασιλεῦ, πανταχῶ, *ubique*.

EXCIPE aduerbium ἰδῶ, *ad differentiam imperatiui ἰδῶ, vide, vt πωῶ*.

Vocatiuus in *ες*, à propriis in *ης*, est proparoxytonus, ὁ Δημοσθένης, ὦ Δημοσθένης. *ῥωκράτης*, ὦ *ῥωκράτης*.

IRREGVLARIA sunt ἡμία, *una*, τῆς μισῆς, τῇ μιᾷ, πλὴν μίαν. μηδεμία, *μηδεμισῆς*. ἀμφω, *ambo*, ἀμφοῖν: δύο, *duo*: δύοιν: μήτηρ, *mater*, Δημήτηρ, *Ceres*, θυγάτηρ, *filia*, quæ in obliquis paroxytona sunt, τῆς μητέρος, τῆς θυγατέρος. Item in vocatiuo, ὦ σῶτερ, ἄνερ, Διᾶερ, πάτερ, à rectis, ῥωτῆρ, ἀνὴρ, Δαῆρ, πατήρ.

DE ACCENTIBVS QVORVN-

DAM NOMINVM.

COMPOSITA à κτείνω, *occido*, τρέφω, *nutrio*, φθείρω, *corrumpo*, cùm actiue capiuntur, sunt paroxytona, πατροκτόν ⊕, *parricida*, θηροτρόφ ⊕, *qui feras nutrit*: λαοφθόρ ⊕, *qui populum corrumpit*. Si verò passiuè vsur-

pen-

pentur, α

patre inter

λαόφθρε ⊕

Comp

λῶ, verro,

positione

aqualis; σύ

cumit; κατ

am partic

ξύτονα sun

minus iach

ἔτα: θεολό

Propa

ab adied

ῆς, ἀλήθ

ἀπεβῆς, ἀ

Simil

benevole

telligent

Irem

linis, ὁ

ὁ δ

pentur, προπαροξύτονα sunt, πατερόντων, à **A**
 patre interfectus, θηρότερον, à feris nutritus:
 λαόφθορον, à populo corruptus.

Composita à χέω, fundo; βάλλω, iacio; πο-
 λῶ, verito; λέγω vel λόγῳ, cum habent præ-
 positionem, προπαροξύτονα sunt, πείρομαι,
 aqualis; σύμβολον, omen; πείπολος, qui cir-
 cumit; κατάλογος, catalogus. Cum verò ali-
 am particulam præpositam gerunt, παρο- **B**
 ξύτονα sunt, οἰνοχόος, pincerna: ἐκρηβόλος, e-
 minus iaculans: ὑμνοπόλος, qui hymnos tra-
 ctat: θεολόγος, Theologus.

Proparoxytona sunt substantiua in εια,
 ab adiectiuis primæ contractæ, ὁ καὶ ἡ ἀλη-
 θής, ἀλήθεια, veritas. ὁσεβής, ὁσέβεια, pietas.
 ἀσεβής, ἀσέβεια, impietas.

Similiter nomina in οια à νῆς, ὄνυς, ὄνοια, **C**
 benevolentia: ἄνυς, ἄνοια, stultitia. Διάνοια, in-
 telligentia.

Irem in ια & ιερα à substantiuis mascu-
 linis, ὁ ψάλτης, ψάλτρια, ὁ ποιητής, ποιήτρια,
 ὁ διστής, seu διστής, ἡ διστεία,
 seu διστεία.

A DE ACCENTIBVS VER-
BÓRVM.

ACCENTVS verborum & participio-
rum obseruandi sunt in verborum coniu-
gationibus, τύπω, φιλέω, τιμάω, δηλόω, τίθημι,
ἵστημι, δίδωμι, δέικνυμι. Eodem enim accentu
reliqua omnia verba notantur, & si quid
B peculiare in nonnullis occurrat, id nota-
tum est in singulis coniugationibus.

ACCENTVS aliarum partium oratio-
nis vsu obseruandi & discendi sunt.

DE ENCLITICIS.

ENCLITICA dicuntur illa, quæ pro-
prium accentum in cōtextu orationis vel
C omnino amittunt; vel ad vltimam sylla-
bam præcedentis dictionis remittunt; vel
certè ex vno loco in alium transferunt, vt
εἰπέ μοι, dic mihi. εἴ τις, si quis. ἐστὶ πόλις, est ciui-
tas, quamuis interdum suum quoque ac-
centum retineant.

REPERIUNTVR Enclitica in sequē-
tibus partibus orationis.

IN articulo, τῶ, & poëticè τεῦ, pro indefi-
nito πινός, alicuius, & τῷ pro πινί, alicui.

IN

IN no
πς, cum o
qua, quod
cum. N
mittit.

IN pro
ca sunt ta
μει, μέ, no
Et inde n

SECV
σῶ & eius
πὶ, σέ, eiu

TER
dialecti
cet, οἱ, εἰ.

IN d
est φῶ, e
pro φῶ
persona

IN p
est φῶ, e
pro φῶ
poëtica
bus sup

Ex v

IN nomine encliticum est indefinitum ^A
 τις, cum omnibus suis casibus. At *τίς, τίς, quis,*
quæ, quod, interrogatiuum, non est encliti-
 cum. Nusquam enim suum accentum a-
 mittit.

IN pronomine primæ personæ encliti-
 ca sunt tantum: *με, &* huius dialectus *μεν,*
μεν, μέ. non autem *ἐμε, ἐμν, ἐμν,* ut nec diale- ^B
 cti inde natæ.

SECUNDÆ personæ enclitica hæc sunt,
σε, & eius dialecti *τεν, &* *σεν, σεν,* cum dialecto
νι, σεν, eiusq; dialectus *νι, &* *πν.*

TERTIÆ personæ enclitica sunt *ς* cum
 dialectis *εν, &* *εν, &* *εν,* ut quibusdam pla-
 cet, *οι, ε.*

IN duali eiusdem personæ encliticum ^C
 est *φν, &* *φν* seu *φν,* quando accipitur
 pro *φν* tertiæ personæ; nam *φν* secundæ
 personæ non est encliticum.

IN plurali eiusdem personæ encliticum
 est *φνσι, &* *φν* seu *φν* pro *φνσι,* ut *&* *φνσι*
 pro *φνσι.* *&* *ψν* pro *φν* seu *φνσι.* Hic adde
 poëtica pronomina *μν* *&* *νν* pro *εν,* de qui-
 bus supra cap. 12.

EX verbis duo sunt enclitica, *ἐμν, sum,*

Y 2 *&* *φν.*

A & $\Phi\eta\mu\iota$, dico, in omnibus personis & numeris præsents temporis indicatiui modi, exceptis secundis singularibus, $\Phi\eta\varsigma$ & $\epsilon\acute{\iota}$, quæ non inclinantur, licet aliqui contrarium asserant saltem de $\epsilon\acute{\iota}$. Neque enim de encliticis idem omnes sentiunt, nam quasdam voces habent nonnulli pro encliticis, quas alij ab encliticis excludunt. Cæterum $\epsilon\acute{\iota}\varsigma$ acutum pro $\epsilon\acute{\iota}$ plerique encliticis annumerant.

Inclinantur etiam nonnullæ horū verborum dialecti, vt $\epsilon\acute{\omega}\varsigma$, *es*, $\epsilon\upsilon\eta$, *est*, item $\Phi\alpha\eta$ pro $\Phi\eta\sigma\iota$, & $\Phi\alpha\upsilon\tau\iota$, pro $\Phi\alpha\sigma\iota$.

C Ex aduerbiis enclitica sunt $\omega\theta\eta\epsilon\nu$, *alicunde*, $\omega\theta\eta$, *alicubi*, $\omega\theta\epsilon$, *aliquando*, $\pi\omega\varsigma$, *quodammodo*, $\omega\tilde{\omega}$, *adhuc*, *dum*, $\pi\eta$, *alicubi*, $\omega\tilde{\varsigma}$, *usquam*, & similia, cū non pro interrogatione, sed infinitè accipiuntur.

Ex coniunctionibus multæ sunt encliticæ, $\gamma\epsilon$, $\kappa\epsilon$, $\tau\epsilon$, $\kappa\epsilon\nu$, $\pi\epsilon\rho$, $\rho\alpha$, $\nu\upsilon$, $\theta\eta\nu$, & similes.

REGVLÆ DE ENCLITICIS.

Si ante dictionem encliticam sit vocabulum proparoxytonum, aut properisponon,

menon,
ultimam
me, $\eta\mu\sigma\epsilon\varsigma$
homo est,
tima pro
acutum
 $\alpha\upsilon\lambda\alpha\zeta\epsilon\iota$.

Ex
do ponu
 $\epsilon\upsilon\eta\alpha$, pro
pter me. $\epsilon\upsilon$

Si en
paroxyt
syllaba
 $\alpha\tau\epsilon\acute{\alpha}\delta\eta$

At si
accentu

Petrus d

Qv

sola po
breuen

tum su

secus, q

non pra

$\delta\rho\alpha\mu\iota\epsilon$

menon, tum accentus encliticæ migrat in A
ultimam eius syllabam, ἤκουσέ με, *audiuit*
me, ἤκουσέ τινος, *audiuit aliquem*, ἀνδραπὸς ἐστὶ,
homo est, σὼμά σου, *corpus tuum*. Si tamen vl-
tima producatnr positione, non recipiet
acutum encliticæ, κῆρυξ ἐστὶ, non κῆρυξ' ἐστὶ.
ἀνδραξ' ἐστὶ.

EXCIPE pronomina enclitica quan- B
do ponuntur cum particulis, ἐνεκα, *eneca*,
ἐνεκα, *propterea*, eius rei gratia, ἐνεκα μὲ, *pro-*
pter me, ἐνεκα σοῦ, *propter te*.

Si encliticam dictionem præcedat vox
paroxytona, tunc enclitica, si sit mono-
syllaba, suum accentum omnino perdit.
Ἀπερίδησε, λόγος μὲ, *sermo meus*.

At si disyllaba sit enclitica, tunc seruat C
accentum: λόγος ἐστὶ, *sermo est*, Πέτρος φησὶ,
Petrus dicit.

QVOD si præcedens dictio penultimā
sola positione longam habeat, ultimamq;
breuem, enclitica sequens remittit accen-
tum suum in præcedentis ultimam, non
secus, quàm si vocabulum properispome-
non præcederet, vt quibusdam placet: ἀν-
δρά μοι ἐννεπε. *Dic mihi virum*. ἀνδρά λυα, *quen-*
dam

A *dam virum*, alij tamen æquè probabiliter volunt, accentum non remitti, sed amitti, si dictio enclitica sit monosyllaba: retineri autem si sit disyllaba, ἀνδρα μὲν. ἀνδρα τινά.

Si dictio præcedens encliticam, sit oxytona, aut perispomena, tūc enclitica suum accentum amittit, siue sit monosyllaba, siue polysyllaba, πατήρ μὲν, pater meus. ὁρᾷ με, videt me. ὁρῶ ἑνους, video quosdam.

Retinetur tamen tunc in altera dictione accentus acutus, qui in contextu orationis mutandus erat in grauem, πατρός ἐστι. patris est, θεός σου, Deus tuus.

C Plerique docti volunt Pronomina enclitica retinere accētum, quando ponuntur cum præpositionibus, aut cum disiunctiuis coniunctionibus, Ἀλλὰ σὲ, propter te. κατὰ σὲ, de te. κατὰ μὲν ἢ σὲ, secundum me aut te.

C V M plura enclitica concurrunt, tunc prius posterioris accentum recipit, dicunturq; Synenclitica, τὴν ἡσὶ ἑνους με, verberant me aliqui.

PERSONA ἐστὶ, cūm principium orationis est, aut subdita post ἐκ, καὶ, ἀλλὰ, ὡς, εἰ, τῷ-

π. ΓΕ-

π. remittit
labam: et
non est: a
Alias ve
tionem
iuxta reg

Qv A
carent, o
men hab
carum, si
γε, ἡ μὴ α

Οὐ τα
claudit
do ἡ. si
fine ve

apud o
Por
dimus,
intellig

D A

Articu
Nom.

π: remittit accentum in priorem suam syl-
labam: ἐστὶ πόλις, est ciuitas: ἔστιν, ἔσθ' est: ἔκ' ἐστίν,
non est: ὡς ἐστὶ, ut est: εἰ ἐστὶ, si est: τὸτ' ἐστὶ, hoc est.
Alias vel amittit, vel in præcedentem di-
ctionem reiicit, vel in vltima sua retinet;
iuxta regulas ante præscriptas.

QVÆDAM dictiones omni accentu
carent, ὁ, ἡ, εἰς, ἐς, ὅκ, ἐξ, ἐν, ἔ, ὅκ, possunt ta-
men habere accentum dictionum encliti-
carum, si illas in oratione præcedant, ὅγε, ἡ-
γε, ἔ μοι ἀνδράνες, non placet mihi.

Οὐ tamen etiam tunc, cū periodum
claudit acutum accētum recipit, hoc mo-
do ἔ. similiter & præpositio ἐξ cū aut in
fine versus apud Poëtas, aut in fine periodi
apud oratores collocatur ἐξ. C

Porro quæ hæcenus de encliticis tradi-
dimus, clariùs fortassis ex subiecta tabella
intelligentur.

DICTIONES ENCLITI-

CAE MONOSYL-

LABAE.

Articul. { τς, πς, τς pro indefinito ὅς, ὅς.
Nom. { ἡς, ἡ indefinitum.

Y 4

Pro-

A Pronom.

μῃ, μευ, μοι, με.

ἐξ, ἐν, τευ, σοι, τοι, ἐξ, τυ, τι.

ἐξ, ἐν, οἱ, ἐξ, φε, φω, ψε.

φιν, φι, μιν, νιν.

Verb.

εἰς acutum.

Aduerb.

πῶς, πῶ, πῃ, πῶ, & alia.

Coniūct.

τε, γε, τοι, πῶ, περ, νη, κε, κεν, νυ, νυν,

την, ῥα, μεν, & similes.

B

Ponuntur vocabula loco regularum. Itaq; si occurrat dictio cuiuscunq; partitis, accentū habens, vt hæc nomina posita, encliticæ suum accentum vel trāferunt, vel amittunt, vel retinent, vt in tabella vides.

ἀνθρω-
πῶ

ἀνδρα

σῶμα

ζῶων

λέγειν

λόγος

ὁρῶ

ἀγαθόν

trans-
ferūt.amit-
tunt.ἀνθρωπός
τις

ἀνδρά σε.

σῶμά σε.

ζῶων με.

λέγειν σε.

λόγος σε.

ὁρῶ σε.

ἀγαθόν τι.

Retinent aliquādo cum ponuntur ἐμφατικῶς, vt ἤκουσέ σε, *audini te*, & non alium.

D I S Y L L A B A E.

Nom.

Nom.

Pronom.

Verb.

Aduerb.

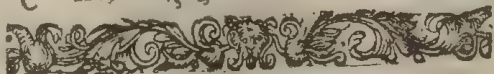
ἀνθρω-
πῶ
ἀνδρα
σῶμα
ζῶων
λέγειν
λόγος
ὁρῶ
ἀγαθόν
πῶ

D E

V

Nom.	ἴνος, ἴνι per omnes casus & nu- meros.	A
Pronom.	ἐγὼ, ἐο, ἑφωὲ, ἑφίσι, ἑφέας.	
Verb.	εἰμι, ἐσσι, ἐστὶ, ἐντι, ἐσθον, ἐσμεν, εἰμεν, ἐσε, εἰσι. Φημι, Φησι, Φασι, Φα- τον, Φαμεν, Φατε, Φασι, Φαντι.	
Adverb.	ποθεν, ποτε, ποθι, ποθι, & si quæ sunt alia.	

{	ἄνθρωποι	{	transferunt	{	ἄνθρωποι ἴνες.	B		
	σῶμα						σῶμα ἴνι.	
{	ἀγαθόν	{	amittunt	{	ἀγαθόν ἴνα.			
	ὁρῶ						ὁρῶ ἴνας.	
{	ζῶων	{	retinent	{	ζῶων ἐστὶ.			
	λέγειν							λέγειν ἴνα.
	λόγῳ							λόγῳ ἴνός.
	ἄνδρα							ἄνδρα ἴνι.
<p>περιπατῶμενον, vltima longa positio.</p> <p>ne, vt κήρυξ ἐστὶν</p>								

Caput XXIII.

DE RATIONE IN-
VESTIGANDI THE-

M A T A.

Y S DIXI-

Nom.

A **D**IXIMVS cap. 18. generatim de verbis defectiuis et anomalis. Nunc ordine alphabetico contexendus est in gratiam inuētutis catalogus anomalorum, qui sit instar lexici, rationemq; thematis vel inuestigandi, vel in sua tempora diducendi ostendat, quod ut legitime fiat, primò necesse est, ut paradigmata omnium coniugationum probè perspecta, animoq; comprehensa habeantur. Quo facto, si offeratur vocabulum, dubitesq; num sit anomalum, ad regulas superius generatim de anomalis traditas, confugiendum erit. Ut si quis hareat, utrum ἀρῶμαι, λαμβάνω, ἀγέσσω, πολεμῶ, & similia sint anomala, facile omnem dubitationem eximet caput modò nominatum de anomalis.

B **Q**UOD si quis non in ipsum thema, sed in tempus à presenti distinctum incidat, consideranda diligenter erunt syllabe illius dictionis, qua, qualesq; sint. Ex harum enim accurata inspectione thema vel sine lexico, vel opera lexici facile deprehendetur. Ut si occurrat, verbi gratia, participium passiuum, ὁφθῆσθαι, futurum illius passiuum indicatiui modi, necessariò erit, ὁφθῆσμαι, & Aoristus primus, ὤφθην, ab hoc enim formatur futurum. Rursus ascendendo ad prateritum, inuenies iuxta regulas traditas in verbis, tertiam personam prateriti, esse ὤφθην. Nam ω & τ tenues transierunt in Aoristo in aspiratas. Prima ergo persona erit, ὤφθην. Prateritum actiuum ὤφα, sine sit usitatum, siue non, de hoc enim sollicitus non erit qui themata indagabit.

dagabit. Fut
ti fuit augm
ὄφα, vel ὄφην
sint, Them
be tandem
reperies ὄφην

Sicut
fingere voce
& commun
tione vsurpa
magis apud
am si sint obj
tempora, q
formanda
μαι, sua tet
tatum βε
λαμαι, VO
Hinc Ad
ἀνδρῶσμαι
modos.

QUOD
ticipij in
ω vel in
in present
cum flexio
ἀνδρῶσμαι
Si vero
in αω vel α

dagabit. Futurum Actiuum ὄψω, siquidem ω prateri- A,
 ti fuit augmentum temporale. Thema igitur erit vel
 ὄβω, vel ὄπω, vel ὄφω, vel ὄπῳ, vel si actiua usitata non
 sint, Thema erit ὄβουμαι, vel ὄφουμαι, vel ὄπομαι. Adhi-
 be tandem lexicon, si aliter te expedire nequineris, &
 reperiēs ὄπομαι.

Sicut autem apud Latinos ex OR finitis actiuam
 fingere vocem, ius fasq; est, ut eò facilius deponentia
 & communia, quæ sub passiuâ tantummodo termina- B
 tione usurpantur, tempora formemus; ita & multo
 magis apud Græcos, recurrendum est ad actiua, eri-
 amsi sint obsoleta, & inaudita, ut eò promptius ad illa
 tempora, quæ sub passiuâ voce tantum reperiuntur,
 formanda ascendamus, ut in hoc exemplo vides. βέλο-
 μαι, sua tempora sumit à βελέομαι. Accipe ergo inusi-
 tatum βελέω, futurum erit, βελήσω, Præteritum βεβέ-
 λημαι, volui, βεβέλησαι, voluisti, βεβέληται, voluit.
 Hinc Aor. 1. ἐβελήσω, ἐβελήθης, ἐβελήθη. Fut. 1. βυ- C
 ληθήσομαι. Fut. med. βελήσομαι, & sic ordine per alios
 modos.

QVOD si offeratur futurum in ἥσω vel Aoristus par-
 ticipij in ῶσας, noueris tempus illud plerumq; à verbo in
 ῶω vel in αῶω deriuari, licet fieri possit, ut tempus hoc
 in præsentī non sit amplius usitatum, cum sæpè ex cir-
 cumflexis præsentibus facta sint Barytona, ut αὐξέω ab
 αὐξέω, augeo, ctesco, & similia.

Si verò futurum in αῶω exeat, thema erit verbum
 in αῶω vel αζῶ, si in ῶωω vel ὠω, thema erit ὠω vel ὠω.
 quod si

A quod si futurum desinat in $\iota\omega$ per iota, thema plerumque erit verbum in $\iota\zeta\omega$ aut $\iota\omega$. Si verò in $\upsilon\omega$, tunc thema erit verbum in $\upsilon\zeta\omega$, vel $\upsilon\omega$, vel $\upsilon\mu\iota$.

MVLTVM quoque conducit ad expeditam temporum formationem, thematisque inquisitionem, ut quis ex compositis abiiciat præpositionem, aut vocabulum quod compositionem facit; hoc enim facto multò certius thema indagabis, aut indagatum per sua tempora deduces. Ut si incidas in Aor. 1. passivum $\chi\epsilon\tau\epsilon\lambda\epsilon\iota\phi\theta\omega$, relictus sum, statim advertes esse compositum ex $\chi\epsilon\tau\alpha$, abiice ergo præpositionem, remanebit $\epsilon\lambda\epsilon\iota\phi\theta\omega$, tunc adhibitis regulis & documentis, his & alias passim traditis, inuenies tandem thema $\lambda\epsilon\iota\pi\omega$, relinquo, $\lambda\epsilon\iota\phi\omega$, $\lambda\epsilon\lambdaο\iota\phi\alpha$, $\lambda\epsilon\lambda\epsilon\iota\mu\mu\alpha\iota$, $\lambda\epsilon\lambda\epsilon\iota\phi\alpha\iota$, $\lambda\epsilon\lambda\epsilon\iota\mu\mu\alpha\iota$, $\epsilon\lambda\epsilon\iota\phi\theta\omega$, $\epsilon\lambda\epsilon\iota\phi\theta\eta\varsigma$, $\lambda\epsilon\iota\phi\theta\eta\sigma\mu\alpha\iota$, cum $\chi\epsilon\tau\alpha$, $\chi\epsilon\tau\alpha\lambda\epsilon\iota\pi\omega$, $\chi\epsilon\tau\alpha\lambda\epsilon\iota\phi\omega$, $\chi\epsilon\tau\alpha\lambda\epsilon\lambda\epsilon\iota\phi\alpha$. Nam in formatione temporum rectè ad futurum, & inde ad præteritum acti-
C num, hinc ad passivum; ab hoc ad Aoristum primū, & tandem ad futurum primum veniendum est. Hac enim tempora ex sese valdè concinnè apta sunt, & ab exercitato unico ferè momento percurruntur. Sed nunc ipsum verborum difficiliorum catalogum subiungamus, ut verba anomala, quæ in quotidianis prælectionibus occurrunt, hinc studiosa iuuentus sine magno labore petere possit.

A.

$\lambda\gamma\alpha\mu\alpha\iota$, miror, suspicio, laudo, probo. Futur.
 med.

med. $\alpha\gamma\alpha\sigma\mu\alpha\iota$
 ab $\alpha\gamma\alpha\sigma\mu\alpha\iota$
 est. Poeta
 composito a.

Aor. du
 ticè, $\alpha\gamma\iota\sigma\chi\epsilon\iota$
 suum $\eta\gamma\mu\alpha$
 iurum prim
 uis est, $\eta\gamma\omega$,
 $\epsilon\alpha\gamma\alpha\gamma\omega$, α
 $\alpha\zeta\omega$; unde p
 $\alpha\zeta\iota\tau\omega$: Nam
 dam verbor
 $\epsilon\sigma\omega$, & ϵ
 Imperfect.
 nicè, $\delta\epsilon\sigma\sigma\omega$
 $\beta\alpha\omega$ seu $\beta\alpha$
 $\tau\epsilon\sigma\omega$ à $\tau\epsilon$
 $\delta\alpha\zeta\omega$ vel

$\lambda\gamma\iota\mu\alpha$
 $\epsilon\alpha\zeta\alpha$; qua
 est: $\eta\chi\alpha$, ϵ
 rist. 2. $\eta\gamma\omega$
 sum. A

OBS
 senti $\gamma\iota\omega$
 ultra impe
 mungo:

med. ἀράσμαι. Aor. 1. med. ἠρασάμην. Aor. pass. ἠράσθην **A**
ab ἀράζομαι, admiror, veneror; quod idem in usu
est. Poëta pro ἀραμαι dicunt interdum, ἀράαμαι, in-
terposito α.

Ἄγω, duco. Futurum ἄξω. Præteritum ἦχα. At-
ticè, ἀγῆοχα pro ἀγῆχα, interiecto ο. Præteritum pas-
siuum ἦγμαι, ἦσαι, ἦκται. Aoristus primus ἦχθην. Fu-
turum primum ἀγῆσομαι. Aoristus secundus acti-
uus est, ἦγον, & addito γα, ἦγαγον. Hinc ἀγαγε, ἀγάγωμι,
ἐάν ἀγάγω, ἀγαγεῖν, ὁ ἀγαγὼν, Ionicè, ἀγάγας. Futurum **B**
ἄξω: unde præsens ἄξω, & in præsentī imperatiui, ἄξο
αἰξέτω. Nam supra cap. 18. diximus, futurum quorum-
dam verborum pro præsentī usurpari, ὄρω, concito,
ὄρω, & Æolicè ὄρω. Hinc præsens ὄρω. Pass. ὀρόσμαι.
Imperfect. ὠρόσμι. Imperat. ὄρω, expergiscere, Io-
nicè, ὄρω. Sic δύω, οἶσω, βήσω, λέξω, pro δύω, subeo:
βάω seu βαίνω, eo: οἶω seu φέρω, fero: λέγω: dico. Sic
τέρω à τείρω, attero: δαάω vel δαιάω, delibero: ἀ
δαάω vel δαιάω.

Ἄγνμι, frango. Futur. ἄξω. Aor. 1. ἦξα, & diarexi
ἔαξα; qua diarexis alius quoque temporibus familiaris
est: ἦχα, ἔαχα. Pass. ἦγμαι, ἔαγμαι, ἔαξαι, ἔακται. Ao-
rist. 2. ἦγον: ἔαγον. Prat. med. ἦγα, ἔαγα; κατέαγα, fractus
sum. Aor. 2. pass. ἦγην, ἔαγην, κατέαγην.

OBSERVANDVM porro est, verba que in præ-
 senti γνύω & γνύμι habent, formare sua tempora, quæ
 ultra imperfectū sunt, à verbis in γω: ζῶ γνύω, ζῶ γνύ-
 μι, iungo: Futur. ζήξω: Prat. ἐζῆγα, ἐζῆγμαι. Hinc
 ζήγμαι,

A ζεύγωμαι, iunctura. Aor. 1. ἐζείχθην. Aor. 2. Ἀπ. ἐζέχθην. παρ. ἐζύγην. Prat. med. ἐζευγα. omnia ab iniuncto ζείγω. Sic μιγνύω, mīgnymi, misceo, à verbo μίγω. Fut. μίξω, ἐμίξα, μίμικχα, μέμιγμαι: μοσγνύω, μόσγνυμι, ab stergo, μόρξω, ἐμορξα, à μόρζω: πηγνύω, πήγνυμι, coaleſco, cōpingo, πήξω, ἐπηξά. Aor. 2. ἐπαγειν. παρ. ἐπαάγην. φηγνύω, φήγνυμι. φήξω, ἐφρήξα, ἐφφειγος, ἐφράγην. Et eadem est ratio compositorum; quibus addo ὀρεγνύμι, ab stergo: ὀρέγνυμι, appeto: ὀρέξω, ὠρέξα, ὤρεχα, ὤρεγμα, ὠρέξαι.

Ἄδω, placeo. *Prater. med.* ἥδω, diarexi, ἔαδω. *Particip.* ἔαδώς.

Αἰρέω & αἰρέομαι, eligo, capio, sumo. *Fut. med.*
 εἰρήσομαι, *Prater. pass. ἤρημαι, ἤρησαι, ἤρηται. Aor. 1. ἤρε-*
σω. Aor. 2. med. εἰλόμην, ἀβέλω. Aor. 2. Act. εἶλον; &
eadem est ratio compositorum, καὶ παρῶμαι, ἀφαιρῶμαι,
occidō, perdor, auferor, & similia.

Αἰδέομαι, sentio. Ent. αἰδέομαι ab αἰδέομαι. Unde verò verba in avo ὁ avoμαι sua tempora sumant, dictum est cap. 18.

Ἀλέξω, ἵππῳ, ἀλεξήσω ἀπὸ ἀλεξέω.

Ἀλλάξαι, ἐγὼ, ἀβ' ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, & cum
reduplicatione, ἀλάλημαι.

Ἀίρω, tollo. Fut. ἄρω. Aor. 1. ἔρεῃ vel ἔρεα. In Aor-
 istis primis extra indicativum habet a futuri, ἄρεν,
 tolle, ἄραιμι, ἄρω, ἄραι, ἄρας, cum ἀπό, ἀπόρεος. Quod
 etiam in Aoristis secundis fit ἔρεν, ἔρεμεν, ἀρεμεν, ἄ-
 ρωμαι. Præter ἔρηα. παθ. ἔρημαι. Plusquamperf. ἔρεμεν,
 ἔρησα.

ἦρτο, ἦρτο. *Hinc* ἄρτο, *pependerat*. *Aor.* 1. ἦρδω. *Im-* **A**
perat. ἄρθη, *tollere*. *Prater.* med. ἦε, & *repetitione*
Attica, ἄρνε.

Ἀλίσκομαι, *capior*. *Fut.* ἀλώσμαι. *Praterit.* ἤλωκα,
 ἐάλωκα. *Pass.* ἐάλωμαι. *Aorist.* 2. ἤλων, ἐάλων. *Infini-*
 ἄλῶναι. *Part.* ἄλως, ἄλόντ, ab ἄλωμι, *tertia coniga-*
tionis verborum in μι, absque reduplicatione. Omnia
significationis passiva sub actiua terminatione.

Ἀναλίσκω, *consumo*. *Fut.* ἀναλώσω. *Prat.* ἀνήλωκα. **B**
 & ἀνάλωκα, *sine augmento*, & ἠνάλωκα, & *in passivo*,
 ἀνήλωμαι, ἀνάλωμαι, ἠναλώμην.

Ἀμαρτάνω, *pecco*, ἁμαρτήσω, ἡμαρτήκα, ἡμαρτήμαι,
Aor. 2. ἡμαρτον, *Poëtice* ἡμβερτον, *peccasti, tanquam*
ab ἀμβερτέω.

Ἀμφιέννυμι et ἀμφίεμαι, *induo*. *Futur.* ἀμφιέσω, &
Poëtice, ἀμφιέσω, *induam*. *Est autem compositum*
ab ἀμφὶ & ἔω, seu ἔω. Hinc ἔμαι, & *compositum ἀμ-*
 φίεμαι, & *per quartam coniugationem* ἀμφιέννυμι **C**
ab ἀμφιεννύω; qua omnia ab ἔω, tanquam ab origine ma-
nant. Prater. pass. ἡμφίεσμαι, *indutus sum*, & ἡμφίει-
 μαι, *cum duplici augmento*. ἔω, ἔσω, εἴσω, εἴκα. *Pass.* εἴ-
 μαι, *augetur enim per ει. Hinc cum ἀμφὶ, ἡμφίεμαι,*
ἡμφιεμέν, indutus, & ἡμφιεσμέν.

OBSERVANDVM est autem verba in ννυμι &
 ννυμι, *sumere sua tempora à verbis in εω, vel αω, vel*
ωω, quod cognoscere poteris ex vocali proxime ante-
cedente duplex illud vñ; κορεννύω, κορέννυμι, saturo, à
κορέω: σορεννύω, σορέννυμι, à σορέω, sterno, quia in his

- A** ante duplex illud, reperitur e. At πεταννύω, expan-
do, πετάννυμι, ἀ πετάω, πετάσω, ἐπέτασα; κεραννύω,
misceo, κεράννυμι, ἀ κερῶ, κερῶσω, ἐκέρξα, & per
syncopeν κράσω. Praterit. κέραρα. Pass. κέραμαι, &
sine syncope κεκέραμαι, addito σ. Sumunt hac tem-
pora à verbis in αω, quia α habent ante v duplex. At
sequentia à verbis in ω, quia ω habent, ζωννύω, ζών-
νυμι, cingo, ἀ ζώω, ζώσω, ἐζώσα. Praterit. ἐζωχα. Pass.
ἐζώσμαι, cinctus sum. Hinc verbale ζῶμα, & abie-
cto σ, ζῶμα, cingulum. Aorist. i. ἐζώδην, ἐζώδης,
ἐζώδη: σποννύω, σπώννυμι, ἀ σπώω, σterno, σπῶσω, ἐσπῶσα,
ἐσπῶχα, ἐσπῶμαι, stratus sum, ἐσπώδην, ρωννύω, ρώννυ-
μι, valeo, ἀ ρώω, ρῶσω, ἐρῶσα, ἐρῶχα, ἐρῶμαι. Aorist.
ἐρρώδην: χωννύω, χώννυμι, fodio, aggerem facio, ἀ
χῶω, χῶσω, ἐχῶσα, κέχῶχα, κέχῶσμαι, κέχῶσαι, κέχῶ-
σαι; χωννύω, χώννυμι, ἀ χεῶω, coloro, χεῶσω, ἐχεῶ-
σα, κέχεῶσμαι. Hinc χεῶμα, color, abiecto σ prate-
C riti, & χεῶσις, coloratio. Eadem est ratio compo-
sitorum.

Ἀναίνομαι, renuo, recuso. Perfect. ἀνήνημαι, ἀνή-
νηται, ἀνήνεται. quasi ab ἀναινέω ex ἀνὰ & αἰνέω. Hinc
Aorist. i. med. ἠννῆαμην, repudiaui, cum duplici au-
gmento.

Ἀνοίγω, aperio, ab ἀνὰ & οἶγω. Futur. οἶξω, ἀνοίξω,
Aor. i. ὄξα, Attice ἐφῆξα, ἀνέφῆξα. Prat. ἀνέφῆχα. Pass.
ἀνέφῆμαι. Aor. i. ἀνέφῆλην & ἠνέφῆλην, & per syn-
copen ἀνῶφῆλην, apertus sum, Poëticè, ἀνιῶφῆλην. Prat.
med. ἀνέφῆχα, ἀνῶφῆχα & ἠνέφῆχα, cum augmento triplici.
ἀπολλύω,

ἀπολλύω,
ἀπολλέσω, hoc
ἀπὸ & ὀλλω.
petitione. At
πολλῶς. v.
med. ἀπέλλω

Ἀτέλλω
instituto ἀπο-
prateritiū fm
Thema vjita
facio. Fut. σ
rismus. Eoli
inducueri

Ἀτέλλω
Ἀτέλλω
Ἀπὸ χεῖ
χεῖσι, ἀνέ
ιν. ἀποχε

Βαίνο,
μ. Sic re-
cendo, α
cende, α
pocopen re
σι.

Βαίλω

ἀπολλίω, ἀπόλλυμι, perco, perdo. Fut. ἀπολώ vel A
ἀπολέσω, hoc ab ἀπολέω, illud ab ἀπόλλω, composito ex
ἀπὸ ὅδω. Fut. ὀλώ, perdam. Pret. med. ὄλα, ὅ re-
petitione Attica, ὄλωλα, cum ἀπὸ, ἀπόλωλα, ὀλωλώς, ἀ-
πολωλώς. vel in Pret. act. ἀπόλεγα, ἀπολώλεγα. Aor. 2.
med. ὄλόμην, ἀπωλόμην.

Ἀπέσκηνα, indurui, ἀπέσκηκώς, ἀπεσκηκέναι, ab
inufitato ἀποσκέω. Optat. ἀποσκέαι, ab ἀπόσκημι,
præteritū simplex est ἔσκηνα. Aor. 2. ἔσκηλιν ἀ σκηῆμι. B
Thema vſitatum eſt σκέλλω ſeu σκάλλω, exſicco, are-
facio. Fut. σκαλώ Aor. 1. ἔσκαλα ὅ ἔσκηλα. Hinc Ao-
riſtus ſcilicet σκήλαι, σκήλειας, σκήλει, arefecerim,
induruerim.

Ἀρέσκω. Fut. ἀρέσω ab ἀρέω, placeo.

Ἀίξω. αὐξάνω, creſco, augeo, αὐξήσω.

Ἀπόχρη, ſatis eſt, impoſonale per apocopen pro ἀπό-
χρησι, ἀ uerbo inuſitato ἀπόχρημι. Imperfect. ἀπέχρη. Fu-
tur. ἀποχρήσει. Aor. 1. ἀπέχρησε. C

B.

Βαίνω, vado, βήσω, βέβηκα, ἀ βάω. Aor. 2. ἔβην ἀ βῆ-
μι. Sic κατὰβαίνω, κατέβην, deſcendo; ἀναβαίνω, af-
cendo, ἀνέβην. Imperat. βῆτι, vade. κατίβατι, deſ-
cende, ἀνάβατι, aſcende. per α pro κατὰβητι: per α-
pocopen κατίβα, ἀνάβα, ſicut ἀνάσα, reſurge. pro ἀνά-
σητι.

Βάλλω, iacio, ἐαλῶ, ὅ Poëtice βαλλήσω, quaſi ἀ
βαλλέω.

A βαλλέω. *Pret.* βέβληκα, *quasi* ἂν βλέω, βέβλημαι, ἐβλή-
θην, iactus, proiectus sum.

Βιβρώσκω, edo, βρώσω, ἐβρώσα. *Nam quadam Bary-
tona reduplicationem habent, ut in cap. 18. dictum est.*

Βιώω, viuo, βιώσμαι. *Aor.* 2. ἐβίωον ἂν βίωμι. *Imperat.*
βιώθι, viue. *Optat.* βιοίλω, *ut* δοίλω, ἔβιόλω, *ut* δώλω.
Infinit. βιῶναι. *Part.* βιώνς, βιόντῳ.

Βέλομαι, volo, βελέσμαι, βεβέλημαι. *Γλασάω, ger-
mino, βλασθήσω, ἐβλάσθησα. Aor.* 2. ἐβλασεν.

B

Γ.

Γαμέω, vxorem ducō. *Fut.* γαμήσω. *Aor.* 1. ἔγημα.
Infinit. γῆμαι, ἂν γάμω. *dicitur etiam* ἐγάμησα, *perfect.*
γαγάμηκα, γαγάμημαι, ἐγαμήθην, nupta sum.

Γηράσκω, senesco, γηράσκω ἂν γηράω.

Γίνομαι ἔργινομαι, fio, sum. *Fut.* γήήσομαι. *Pret.*
γεγήνημαι. *Aor.* 1. ἐγήνηθην. *Aor.* 1. *med.* ἐγήνησάμην. *Aor.*
C 2. ἐγήόμην, ἐγήα, ἐγήετο, ἔργι syncope ἐγήλο ἔργτο, *sine*
augmento. *Pret.* *med.* γέρονα, γέρονας, ἂν γείνω. ἔργι *Aor.* 1.
med. ἐγεινάμην. *Particip.* γεινάμεν. *Fut.* 1. *med.* γή-
ήσομαι. *Dicitur etiam* γήνάω, *per duplex vv.* *Hinc Aor.* 1.
ἐγήνησα. *med.* ἐγήνησάμην, ἐγήνησατο, *et facta syncope,*
ἐγήνατο, ἔργι γήνατο, *ablato augmento.* *Sumit igitur γί-
νομαι sua tempora a tribus: γηάομαι, γείνω, γηάω.*

Γινώσκω, cognosco. *Fut.* γνώσομαι. *Pret.* ἔγνωκα, ἂν
γνόω. *Aor.* 2. ἐγνων. *tanquam* ἂν γνώμι. *Imperat.* γνώθι,
nosce. *Infinit.* γνῶναι. *Part.* γνές. *Sic ἀναγινώσκω, lego,*
ἀναγνώσω,

ἀναγνώσω, ἀνέγνωσα, ἀνέγνωκα, ἀνέγνων. Prat. pass. ἀ-
νέγνωσμαι. Sic καὶ ἀγνώσκω, condemno, improbo. A

Δ.

Δαίω, scio, diuido, depascor, δαήσω, ἃ δαέω. Pas.
δεδάημαι, ὅ δέδαμαι ἃ δάζομαι. Aor. 2. ἐδάλω. Prater.
med. δέδηα.

Δάκνω, mordeo. Fut. δήξω. Aor. 2. ἐδάκον. Aor. 1.
ἐδήξα. Pas. δέδηγμαι, ἐδήχθην, morsus sum. Et sic de
ceteris temporibus.

Δεικνύω ὅ δείκνυμι, ostendo. Fut. δείξω, tanquam
ἃ δέικω. ἐδείξα, ὅ ita deinceps etiam in compositis, κα-
ταδείκνυμι, demonstro, ἐπιδείκνυμι, demonstro. ὑ-
ποδείκνυμι, suggero. B

Δαρδάνω, dormio. Fut. δαρδήσομαι.

Δέω, ligo. Fut. δέσω ὅ δήσω. Aor. 1. ἐδήσα. δέδεκα, li-
gavi. ὅ δέδεκα. Pas. δέδεμαι. Hinc ἐδέδην, ligatus
sum. ὅ δέδεμαι, ἀναδέδεμαι, ἃ quo verbale ἀνάδεμα,
redimiculum, διαδέδεμαι, διάδεμα, diadema, co- C
rona.

Δέομαι, rogo, δέησομαι. Perf. δέδημαι. Aor. 1. ἐδέη-
δην, ἃ δέεομαι.

Δείδω, timeo. Perf. δέδεικα. Med. δέδεικα, pro δέδει-
δα, euphonia causa. Ionice, δέδια. Nam Iones ex cōmis
ni praterito auferunt κ, et penultimā corripūnt, δέδεικα,
timui, δέδια: βαίνω, βάω, vado, ἐέβηκα, ἐέβαα. Part. βε-
βαώς. Qua de re dictū est cap. 15. Aor. pass. Imp. δέιδι
ὅ δέιδι, pro δέιδιγνι ἃ δέιδιτομαι, territo seu terri-
tor, attonitus sum.

A Διδάσκω, doceo. *Fut.* διδάξω. ἢ διδάχω. *Aor. 1.* ἐδί-
δαξα, δεδίδαχα, δεδίδαγμαi, ἐδιδάχθην.

Διδράσκω, fugio. *Fut.* διδράσω ἢ διδράω, *Aor. 2.* διέ-
δραν, fugi, pro διέδρην, διέδρηνσαν, fugerunt, διαδραῖ,
διαδράντῃ, ἢ διάδρημι.

Δοκέω, appareo, video, puto. *Fut.* δοκήσω ἢ δό-
ξω, ἐδόξα, δέδογμαi. *Hinc* δόγμα.

Δύνω, subeo, ingredior. *Fut.* δύσω. *Aor. 2.* ἔδυν ἢ

B δύνμι

E.

Ἔδω, edo. *Perf.* ἔφα. *Atticē*, ἐδήκα, ἢ per pleonaf-
mum, ἐδήδοκα. *Prat. med.* ἦδα. *Atticē*, ἐδήδα. *Part.* ἐδη-
δώς, qui edit. *Fut. med.* ἔδομαι, edam, pro ἐδίμαι, ut
φάγομαι, edam, πίομαι, bibam.

Ἐδέλω, volo. *Fut.* ἐδελήσω, ab ἐδελέω.

Ἐἶω, assuefio. *Prat. med.* εἶωδα, solitus sum, con-
fueui, pro εἶδα.

C

Εἶδω, scio, video. *Fut.* εἴσομαι vel ἴσομαι remoto ε.
Fut. aet. εἴσω vel ἴσω, sciam. *Hinc* praesens εἴσω seu
ἴσω, scio. *Aor. 1.* εἶου, *med.* εἰσάμην, ἢ *Atticē* ἐξάμην.
Hinc εἰσάμην. *Prat. med.* εἶδα. *Nam* ei mutatur in
illo praterito in οι. *Aor. 2.* εἶδον, *Poëtice*, ἴδον, etiam ex-
tra indicativum, ἴδε, vide, ἴδοιμι, ἴδω, ἴδῃν, ἴδῶν. *Opt.*
praes. εἰδείην. *Infin.* εἰδέναι ab εἶδην. *Aliud futurum est*
εἰδήσω ab εἰδέω. *Perf. aet.* εἶδην. *Plusquamperf.* εἰδῆκα.
Part. εἰδῆκώς, ἢ syncope facta εἶδα, εἶδεν, *Atticē* ἦδεν,
mutato ei in η. *Part.* εἰδώς, εἰδότε.

Εἰλύνω,

Ελαίνω, impello, agito, abigo. *Fut.* ἐλάσω ab ἐ- A
λάω. *Aor.* 1. ἤλασα, *tertia plural.* ἤλασαν, *sine augmen-*
to, ἔλασαν, *syncope*, ἔλουν. *Sic infinit.* ἐλσαι pro ἐλάσαι.
Particip. ἐλσας pro ἐλάσας, *Prat. perfect.* ἤλακα. *Atti-*
cē, ἐλήλακα. *Prat. pass.* ἤλαμαι, ἤλασαι, ἤλαται, *Atti-*
cē, ἐλήλαμαι. *Aor.* 1. ἤλάδην. *Aorist.* 1. *particip.* ἐ-
λαδείς.

Ἐρμαι, interrogo. *Futur.* ἐρήσομαι. *Aorist.* 2.
ἠέρμην.

Ἐρχομαι, venio, accedo. *Fut. med.* ἐλεύσομαι, ve- B
niam. *Particip.* ἐλδόμενος, ab ἐλδω. *Aorist.* 2. ἤλυ-
δον, ἤλυδες, ἤλυδε, & *facta syncope*: ἤλδον, ἤλδες, ἤλδε.
Infinit. ἐλδεῖν. *Perfect.* αἶτ. ἤλδκα. *Med.* ἤλδω. *At-*
tice, ἐλήλκα, ἐλήλδα. *Plusquamperfect.* ἐληλύκειν,
ἐληλύδην.

Ευείσκω, inuenio. *Fut.* εἰρήσω, ab εὔρω. *Aorist.* 2.
εὔρον. *Praterit.* εὔρηκα, εὔρημαι. *Aor.* 1. εὔρέδην, in-
uentus sum. C

Ἐχω, habeo. *Fut.* ἔξω, aspero spiritu. *Praterit.* ἔχη-
κα, ἀχέω. *Aor.* 2. εἶχεν & ἔχον, ἔχες. *Aor.* 2. *Imperat.*
χες, habere, ἐπέχω, inhibeo, ἐπίχες, ἀχῆμι. *Cuius pra-*
ter. pass. est. ἔρχομαι, ἔρχεσαι, ἔρχεται, ἀ quo regulariter
formatur ille *Aoristus* ἐχέδην, de quo in *Barytonis.* ἔ-
ρχομαι verò fit ab ἔρχκα.

Ἐω, induo vel colloco. *Aor.* 1. εἴσω, augetur enim
per ei. *Praterit.* εἵμα. *Hinc* εἵμα, vestis, et reiecto ε, ἱμά-
τιον, vestimentum, de quo diximus iam suprà in
ἀμφιέννυμι.

A

H.

ἦν, dicebam. Imperf. ἀ φημι, dico. In imperfecto, ἔφην, ablatog, augmento cum φ, ἦν, ἦς, ἦ, dicebam.

Θ.

Θάψω, sepelio. Fut. θάψω. Aor. 2. ἔταφον. Pass. ἐτάφην, quasi ἀ τάφω.

Θέλω, volo, θέλησω, ἐθέλησω, tanquam ἀ θελέω.

B Θνήσκω, morior, sumit sua tempora ἀ δύνω, δύνω, τέθνημι, ὅ δυνώ. Fu. med. θανῶμαι. Aor. 2. ἔθανον. Aor. 2. med. ἔθανόμην, ἀ δύνω. Prat. ἔθνηκα, mortuus sum, ἀ θνάω, Ionice, τέθναα, ut βέβηκα, βέβαα, de quo supra. Imper. τέθναδι, morere, τεθνάτω, moriatur. Optat. τεθναίην, Infinit. τεθναῖναι. Part. τεθναῖς, ἀ τέθνημι, verbo reduplicato per e. Prateritum Boeoticum est τέθνηκα, ut τέθεικα, ἀ θνέω, τέθνημι, prima coniugationis verborum in μι. Ionice τέθνεα. Partici. τεθνεὺς, ὅ ἀβλato ι, C τεθνεὺς, pro quo usurpant etiam Poeta τεθνηὺς, mortuus. Inuenitur etiam τεθνήξομαι, morior.

I.

ἰκνῆμαι, venio. Fu. ἰξομαι, ἀ quo fit praesens ἵξω, venio. Imperf. ἵξον. Aor. 2. med. ἰκόμην. Prat. ἵγμαι. unde ἀφίγμαι ab ἀφικνῆμαι, venio, peruenio. Omnia ab ἵκω.

ἰλάσκομαι, placo. Fut. ἰλάσομαι.

ἰπταμαι, volo, volas. Fut. πήσομαι, ἀ πτάω. Aor. 2. ἔπην. volavi. Aor. 2. med. ἐπάμην. Part. πτάμεν, ἀπο-

ἀποπλάμην
conuersio: ἐ
catione ἰπτι

Κατέξω
de aoristo
ditam.

Κάθημαι
Καίω νε
sum.

Κάμνω,
or. 2. ἐκαμο

Κλάζω,
κλαγγή.

κλέκω, κ
κλέκω, κ

Καλέω
ὅ syncop
vocatus

Κράν
κρίνω. In

κρίνω, κ
Κλαίω

Κρέμ
Κρύπ

κρίβω, ἀ

Λαμ

ἀποπλάμεν, auolans. *Infinit.* πλάσαι ὃ πλάσαι, a in e A
conuerſo: ἐππλάσαι ἀ πλέω. *Hinc* πῆμι, ὃ cum redupli-
catione ἱπῆμι, ἱπλάμαι, volo.

K.

Καδέζομαι, ſedeo. *Fut.* 2. καδεῖσθαι, iuxta regulam
de aoristo ὃ futuro ſecundo quarte coniugationis tra-
ditam.

Κάθηναι, ſedeo. *Fut.* καθήσθαι.

Καίω vel κῆω, vro. καύσω. *Aor.* 2. παβ. ἐκάλυ, viſtus B
ſum.

Κάμνω, laboro. *Perſect.* κέκμηκα pro κεκάμηκα. A-
or. 2. ἔκαμον.

Κλάζω, clango. *Fut.* κλάγξω ἀ κλάγγω: Poëticè κε-
κλάγξω. *Perſ.* κέκλαγχα. *Aorist.* 2. ἔκλαγον. *Prat. med.*
κέκληχα pro κέκλαχα. *Part.* κεκληγὼς, κεκληγὼτ.

Καλέω, voco. *Fut.* καλέσω, καλήσω. *Perſ.* κεκάληκα,
ὃ ſyncore, κέκληκα. *Paβ.* κέκλημαι, κέκλησαι, κέκληται, C
vocatus eſt. *Aor.* 1. ἐκλήθην.

Κραίνω, perficio, κρανῶ. *Aor.* 1. ἔκρανα. *Atticè,* ἐ-
κρίνω. *Imper.* κρίνων, κρίνάτω, perſice, exequere, ὃ
κρήνω, quaſi ἀ κραιναίνω.

Κλαίω, vel κλάω, κλαύσω, fleo. tanquam ἀ κλαύω.

Κρέμαμαι, pendeo. *Fut.* κρεμάσθαι. ἀ κρεμάομαι.

Κρύπτω, abſcondo. κρύψω. *Aor.* 2. ἔκρυβον. *Paβ.* ἐ-
κρύβην, abſconditus ſum, quaſi ἀ κρύβω.

Λ.

Λαμβάνω, accipio: λαμβάνω, lateo: λαγχάγω, for-
Z 4 tior,

A tior, & similia, unde sua tempora sumant diximus
iam *suprà* cap. 18.

M.

Μανθάνω, disco, μαθήσω, ἐμάθησα, ἐμάθον, μεμάθη-
κα, *tanquam* ἀμαθῶ.

Μάχομαι, pugno, μαχέσμαι & μαχήσμαι, μεμά-
χημαι, pugnaui.

Μεῖρω, diuido, partior, μεῖζω, Item particeps
B sum, sortior. *Præter. med.* ἐμμορεῖ factum per metathe-
sin, pro μέμορε. ἐμμορε πρῆς, honorem nactus est.
Παθ. μέμαρμαι, & εἰμαρμαι, εἰμαρται, fato decretum
est. Hinc εἰμαρμένη, fatum.

Μέλει, impersonale, curæ est. *Fut.* μελήσει. *Aor. 1.*
ἐμέλησε, curæ fuit.

Μιμνήσκω, μιμνήσκομαι, in memoriam reuoco.
Futur. μνήσω, μνήσομαι. *Præter.* μέμνημαι. *Aor. 1.* ἐμνή-
θω, *tanquam* ἀμνάομαι. Sic ἀναμιμνήσκω, recor-
C dor, ἀναμνήσομαι.

O.

Οἶομαι vel οἶμαι, puto. *Imper.* ὠύμην & ὠύμην. *Fut.*
οἶήσομαι, *Perf.* ὤημαι, ὤησαι, ὤηται. *Aor. 1.* ὤήδην, ὤήδης,
ut ab οἰέομαι.

Οἶχμαι, abeo. *Fut.* οἰχήσομαι, ab οἰχέομαι. *Aor. 2.*
med. ὠχόμην, ὠχε, ὠχετο.

Οἰνύω, ὀμνυμι. *iuro.* *Fut.* ὀμόσω.

Οἶόμαι & ὀππομαι, video. *Fut.* ὀφομαι. *Aor. 1.*
ὤφδην, ὤφδης, ὤφθη.

Ὄρω

ὄρω, moueo, concito. *Fut.* ὄρω, *Æolicè*, ὄρσω. *A*
Prat. med. ὄρεα, *Atticè*, ὄρεωα.

ὀφείλω, debeo, & per syncopeν ὀφλω. *Fut.* ὀφείλη-
 σω, ὀφλήσω. *Prater.* ὀφείληκα & ὀφληκα, ab ὀφείλω &
 ὀφλέω. *Aor. 2.* ὀφειλον ab ὀφείλω, & ὀφελον & ὀφλον ab
 ὀφείλω. *Sumitur etiam pro aduerbio ὀφελον seu ὕφελον,*
utinam ego: ὀφελε, utinam ille.

Π.

πάχω, patior. *Fut.* πείσομαι pro πήσομαι, ab innu- *B*
 sitato πήσω. *Aor. 2.* ἐπαδον, à πήδω. *Prat. med.* πέπονθα,
 à πονέω, per pleonasmum pro πέπονθα. *Part.* πεπονθώς,
 πεπονθός &.

Πεταννύω, extendo. *Fut.* πετάσω. *Part.* πεπέτακα,
 & πέπηκα, πέπημαι, à πετάω: dicitur etiam πετάζω,
 πετάζομαι, expando.

Πίνω, bibo. *Fut.* πώσω. *Prat.* πέπωκα, à πίοω. *Aor. 2.*
 έπιον, à πίοω. *Fut. 2.* πίομαι, pro πῖμαι. *Aorist. imperat.*
 πῖδι, bibe. Nam πῖε adsciscit syllabam δι, πῖε δι, hinc *C*
 per crasin, πῖ δι: dicitur etiam πῶ δι à πῶμι, & per apo-
 copen, πῶ, bibe.

Πίπτω, cado, πῶσω, ἐπίωσα, πέπιωκα, πεπιώκως, &
 crasi facta, πεπιῶς, πεπιῶτ &, πεπιῶσα, τὸν πεπιῶτα, &
 interposito ε, τὸν πεπιεῶτα. *Aor. 2.* ἐπεσον, à πεσέω. Et
Aor. 1. ἐπέσισα. Hinc ἐπεσαν, ceciderunt, tertia plu-
 ralis, pro ἐπέστησαν. *Fut.* πεσῆμαι, doricum, usitatum est
 pro πείσομαι à πέτω.

Πυνδύνομαι, audio, sciscitor. *Fut.* πύσομαι. *Aor.*
 2. ἐπυδόμην, à πῦδω. *Pass.* πέπυσμαι, pro πέπυδομαι.

A abiecto e, ut fit etiam in verbali ἀφικτο, ineventabilis, pro ἀφικτο, ἀφικτο, fugio.

Περίτω, ago, περὶτω. περὶτω vel πιπερίσκω, vendo. Fut. περὶσω, πέπερικα.

P.

Πέω, fluo. Fut. πέυσω ἢ ρύσω, ἀρεύω ἢ ρύεω. Perfect. ἐρρύηκα. Aor. 2. pass. ἐρρύην, ab activo ἐρρύον, ἀρῶ.

Eadem est ratio compositorum ἐπέρρεω, influo. διαρρέω, diffluo, per geminum ρ ρ.

Ρυγνύω, ρήγνυμι, rumpo. Fut. ρήξω ἀ ρήγω. Prater. med. ἐρρώγα, ruptus sum, pro ἐρρήγα: Sic διέρρωγα, disruptus sum, ἐρρώγως, διέρρωγως.

Ρωννύω, ρώννυμι. Fut. ρώσω, de quo iam supra.

Σ.

Σβεννύω, σβέννυμι, ἀσβέω, extinguo. Fut. σβέσω, σβέσομαι. Aorist. ἔσβην, ἀσβήμι, vel passivus ἀσβέω. Aor. 2. act. ἔσβον, extinxi. Dicitur etiam σβήσω, pro σβέσω, hinc ἔσβισα, ἐσβηκώς.

Σεύω, conciro, fugo. Aor. 1. ἔσδα. Aor. 1. pass. ἔσάδην, pro ἔσάδην. Prat. ἔσσυμαι.

Σπένδω, libo. Fut. σπείσω, ἀσπείδω. Nam Aeolicē pro vocali postpositiva diphthongi ponitur consonans. σπείδω, σπένδω, σπείρω, σπέρρω, semino.

Στείσκω. Fut. στερήσω, ἀστερέω, priuo.

Σχέω inusitatum vide in ἔχω.

T.

Τέμνω, seco. Fut. τμήξω ἀ τμήγω, vel τμήσω ἀ τμέω, vel

vel τεμῶ, *regulare*. *Perf.* τετέμικα, *per syncopen* τέτμη-
κα. *Paß.* τέτμημαι. *Aor. 1.* ἐτμήδιω, *sectus sum*. *Part.*
τμηδὴς. *Aor. 2.* ἔταμον & ἔτεμον. *Praterēa* ἐτμηρον &
ἐτμαρον. *Fut. 2.* ταμῶ.

Τίκω, *pario*. *Fut.* τέξω, ἀ τέκω. *Prat. med.* τέτοκα.
Aor. 2. ἔτεκον.

Τίω, *soluo*. *Fut.* τίσω, ἀ τίω.

Τιτρώσκω, *vulnero*. *Fut.* τρώσω. *Prat.* τέτρωκα, *tan-*
quam ἀ τρώω.

Τρέχω, *curro*. *Fut.* δρέξω. *Prat.* δεδράμικα, ἀ δρα-
μέω. *Aor. 2.* ἔδραμον. *Fut. 2. med.* δραμῶμαι, *curram*.
Prat. med. δέδρομα, *cucurri*, ἀ δρέμω.

Τρώγω, *comedo*. *Aor. 2.* ἔφαρον, ἀ φήγω. *Fut. 2. med.*
φάρομαι, *sine circūflexo*. ὡς πίομαι, ἔδομαι. *Habet tamē*
verbū hoc suum quoq. Aoristum, ἔτεαρον, *τεαρεῖν*.

Τυγχάνω, *sum, adipiscor*. *Fut.* πύξομαι. *Aor. 2.*
ἐτύχον. *Prat.* τετύχηκα, ἀ τυχέω, & τεύχω. *Tertia persō-*
na prateriti perfecti, τέτυκται, *est, paratus est, pro τέ-*
τυκται, ablato ε. *Plurquamperf.* ἐτετύγμην, ἐτέτυξο,
ἐτέτυκτο.

Τλήμι & τέτλημι, ἀ τλάω, *tolero, sustineo*. *Fut.*
τλήσω. *Aor. 2.* ἔτλην, ἔτλης, ἔτλη, *toleraui*. *Imper.* τί-
τλαδι, *tolera*. *Aor. 2.* τλήδι. *Optat.* τετλαίω. *Aor. 2.*
τλαίω. *Part.* τλαῖς, τλάντῳ

Υ.

Υἱοχῶμαι, *promitto*. *Fut.* ὑποχόσμαι, *ab ὑπο-*
χίομαι, ὑπέχμαι, promisi. *Aor. 1.* ὑπεχίδην. *Aorist.*
med. ὑπέχόμην.

A

Φ.

φέρω, fero. *Fut.* οἶσω, ab οἶω. *Aor. 1.* ἤνεγκα. *Aor. 2.* ἤνεγκον, ab ἐνέγκω. *Prater. med. Atticum*, ἐνένοχα, ab ἐνέχω. *Aor. 1. pass.* ἠνέχθην. Et eadem est ratio compositionum, ἀναφέρω, efferro, refero, καταφέρω, defero, μεταφέρω, transfero. Α φέρω fit φρέω, hinc φρήμι, φρήσω, ἐφρήσσω. *Aor. 2. imper.* φρῆς, fer, εἰς φρῆς, infer, admitte. ἐκφρῆς, effer.

B

φάσκω, dico, ἀ φάω, φήσω. *Imp.* ἔφασκον, dicebam. Φθάνω, preuenio, anteuerto. *Fut.* φθάσω, ἀ φθαίω. *Aor. 2.* ἔφθην, ἀ verbo φθῆμι. *Optat.* φθαίλω. Φθίνω, tabesco. *Fut.* φθίσω, ἀ φθίω. *Aor. 1.* ἐφθισα. *Prat.* ἐφθίνα. *Pass.* ἐφθιμαι, ἐφθιπυ, hinc φθίσις, corruptio.

X.

χαίω, gaudeo. *Fut.* χαρήσω vel χαρήσομαι, ἀ χαρέω. *Aor. 2.* ἔχαρον. *Pass.* ἐχάσθην. *Med.* ἐχαεῖμην. *Perfct. med.* κέχαρα.

C

χάσσω, dehisco. *Fut.* χανῶμαι. *Prat. med.* κέχηναι. *Aor. 2.* ἔχανον, ἀ χαινῶ.

χέω, fundo. *Fut.* χείσω. *Aor. 1.* ἔχεα. *Imper.* χέον, ἔκχεον, effunde. *Infin.* χέαι, ἐκχέαι, effudisse. *Aor. 2.* ἔχεον. *Fut. 2.* χεῶ, ἐκχεῶ, effundam.

Ω.

ώδω, pello, ὠδήσω καὶ ὠσω. *Aorist. 1.* ὠσι.

Attice, ἔωσα. *Pass.* ἔωσμαι.
ab ὠδω.

INDEX

INDEX VOCABVLORVM
LIBRI PRIMI.

B.

Βαμαι, miror, suspicio,
laudo, probro. 332

ἄγγελος, angelus. 8

ἄγγελλω, nuncio. 152

ἅγιος, ἱερός, sanctus, a,
um. 36. 92

ἄγχι, grex. 37

ἄγχιος, senij expers. 42

ἄγαθος, bonus. 104

ἀγκαλέω, reuoco. 133

ἀγκλίνας, reclinans. ibid.

ἀρχαλάω, relaxo. ibid.

ἀγρίον, vas. 269

ἄγριος, agrestis. ibid.

ἀγύω, per viam officiosè

deduco, seu eo per pla-

teas. 280

ἄγω, duco. 131. 143. 333.

152

ἄγμαι, duco & ducor. 190

ἄγνυμι, frango. 333

ἀγείρω, congrego. 142. 143

ἀγνοέω, ignoro. 136

ἀγορεύω, concionor. 225

ἀγών, certamen. 320

ἀηδών, luscinia. 64

ἄδης vel αἰδης, infernus. 5

ἀδελφός, frater.

αἰδώς, pudor, verecundia,

54. 75

ἄδακρυς, sine lachrymis. 95

ἄδω, cano. 120. 127. 152.

139. 171.

ἄδω, placeo. 279

ἄδινάα, Minerva. 77

ἄδῆνα, Athena. 100

ἄδινάϊος, Atheniensis. ibi.

αἰθήρ, ether. 50

ἀκίνητος, immobilis. 313

ἄκοντις, iaculator. 33

ἄκτιν, radius. 47. 53

ἄκλεις, inglorius. 69

ἄκων, inuitus. 95

ἄκρατος, purus. 105

ἀκάχημι, angor. 235

ἀκρίσια,

I N D E X.

ἀκρισία, iudicandi imperi- tia.	274	redigo.	ibid.
ἀκούω, audio.	143. 145	ἀλεείνω, vito.	279
ἄλλομαι, salio.	24	ἀλγώ, in angustis versor.	
ἄλιευς, piscator.	25	280	
ἄλκιος, verus.	52. 62. 67.	ἀλύσκω, ab ἀλύω, vito.	282
94. 102		ἄλίσκω, ab ἄλω, capio. ibid.	
ἄλκῳς, verè.	305	ἄλίσκομαι, capior.	335
ἀλήθεια, veritas.	321	ἄλωμι, capior.	273
ὄϊας, sal.	55. 63	ἄλως, atea.	41
ἡ ἄλς, mare.	ibid.	ἄλφιτον, farina.	40
ἄλλο, alius.	93	ἄλειφαρ, pinguedo.	45
ἁλλήλων, inuicem, alter al- terum.	89	ἄμνός, agnus.	97
ἀλώπηξ, vulpes.	49	ἄμνις, agna.	ibid.
ἄλλως, aliter.	305	ἁμαθής, indoctus.	98
ἀλκή, robur.	91	ἁμαθία, inscitia.	ibid.
ἀλαζών, superbus.	105	ἁμείων, melior.	104
ἀλλύω, dissoluo.	133	ἁμφιέννυμι, induo.	132.
ἄλλεγον, collegi.	ibid.	335	
ἀλήθω, molo.	142	ἁμφιελίσσω, circumuoluo.	
ἀλείφω, vngo.	ibid.	ibid.	
ἀλύω, vito.	149	ἁμβαίνω, ascendo.	133
ἀλέξω, arceo. Item iuuo.		ἁμύσον, per medium.	ibid.
156. 282. 334		ἁμιγξας, miscens.	ibid.
ἄλμεν, saliens.	195	ἁμπαύομαι, quiesco.	ibid.
ἀλάλημι, erro.	235. 334	ἁμφέρω, sursum fero.	ibid.
ἀπαλύκηνμι, in angustias		ἁμφιβάλλω, dubito vel con- iicio.	136
		ἅμα, simul.	9
		ἁμφι-	

ἁμφισθενῶ,
136
ἁμφο, ambo
ἁμάρτανω, e
335.
ἁμαρτημα, p
ἁμνάσω, ab
do, vltis
ἁμακνεῖαι,
ἁμήτωρ, sine
ἁνέκει, conu
ἁνής, vir.
81
ἁναγνώσκω
ἁνώγων, ca
ἁναξ, rex.
ἁνάστημα,
339
ἁνες, remi
ἁνο, ame
ἁνοια, ame
ἁνδρεός, fl
ἁνδράποδο
ἁνδρωπινα
ἁναβαίνω.
ἁνω, supra
ἁνώπεις, a
rior, supi

I N D E X.

ibid.	ἀμφοιβιτῶ, dubito, hareo.	ἀνισθ, inaequalis.	103
279	136	ἀνίμι, remitto.	298
in versor.	ἀμφω, ambo. 320	ἀνδρῶπιον, ἀνδρωπείον,	
	ἀμαρτάνω, erro, pecco. 278.	ἀνδρῶπιον, homun-	
	335.	cio, homulus. 101	
o, vito, 282	ἀμαρτήμα, peccatum. 276	ἀνύτω, perficio. 120. 149	
capio. ibid.	ἀμυνάδω, ab ἀμύνω, desen-	ἀνύω, idem. 127. 139	
335	do, vlciscor. 280	ἀνσας, pro ἀνασας, resur-	
273	αἱμακχεῖαι, inferia. 26	gens. 133	
41	ἀμήτωρ, sine matre. 50	ἀνορδῶ, corrigo. 137	
40	ἀνήκει, conuenit. 303	ἀντιβολῶ, supplico. 136	
0.	45	ἀντιδικῶ, contra aduersa-	
97	ἀνὴρ, vir. 4. 50. 61. 64.	rium ago. ibid.	
ibid.	81	ἀνπάω, occurro. 226	
98	ἀναγινώσκω, lego. 338	ἀνέξα, aperui. 336	
ibid.	ἀνώγων, canaculum. 42	ἀνέχθην, aperire. 188	
104	ἀναξ, rex. 49. 98	ἀνδάνω, placeo. 279	
0. 132.	ἀνάδημα, redimiculum.	ἀνδράποδον, mancipiū. 91	
	339	ἀνέω, laudo. 178. 233	
amulo. 133	ἀνερ, remitte. 295	ἀνίμι, idem. ibid.	
ibid.	ἀνοθ, amens. 78. 99	ἀνάδημα, donum in loco so-	
ibid.	ἀνοια, amentia. 99. 321	cro suspensum. 274	
ibid.	ἀνθερς, floridus. 92	ἀνδρεμα, diris deuotus. ibi.	
ibid.	ἀνδράποδον, m̄acipium. 91	ἀνοίγω, aperio. 336	
ibid.	ἀνδρωπικὸς, humanus. 99	ἀνάκειμαι, recumbo. 301	
ibid.	ἀναβαίνω, ascendo. 337	ἀνήεω, redierant. 293	
ibid.	ἀνω, supra. 107	ἀναλίσκω, absumo. 148. 335	
ibid.	ἀνώτερος, ἀνώτατθ, supe-	ἀνα-	
ibid.	rior, supremus. ibid.		

I N D E X.

ἀναμνήσκομαι, recordor, in memoriam reuoco.	ἀπολέω, & πολλύω, & πολλύμι, pereō, perdo.	337
282. 344	ἀπόλωλα, perij.	190
ἀνήχεις, pollex. 49. 313	ἀπτομαι, tango.	132
ἀνείνομαι, reuuo, recuso,	ἄποχην, sufficit. 304. 337	
* 336	ἄρρεκλον, infectum.	10
ἀναφέρω, efferō, referō. 248	ἄρρωστος, infirmus.	9
ἀναχθῆναι, aperire. 195	ἀρετὴ, virtus.	12
ἄξω, duco. 283. 333	ἄρτεμις, Diana.	21
ἀξιόχρεος, fide dignus. 42	ἄρσω, vtr.	29. 59
ἀπέπληκκα, indurui. 337	ἄρπαξ, rapax.	49
ἄποδο, redde. 16	ἀρκέω, sufficio.	204
ἀποτίνειν, abscedere. 292	ἄρα, ergo.	307
ἀπέθανεν, mortuus est. 17	ἀρείων, melior. 60. 104	
ἀπὸ ἐγῶ, de cælo. 11	ἀργύρεος, argenteus. 78.	
ἀπὸ πατρός, sine patre. 50. 96	79. 99	
ἅπας, omnis. 50	ἄριστος, optimus. 104	
ἅπαις, sine liberis. 51. 61.	ἀρέσκω, placeo. 281. 337	
313	ἀρέσκει, placet. 303	
ἅπην, abij. 291	ἄρπαζω, rapio. 121	
ἁπλόος, simplex. 78. 93.	ἄρρω, tollo. 127	
103	αἰρέομαι, capio, vel eligo.	
ἀπειλλὲς, Ἀπelles. 77	132. 177. 334.	
ἁπλῆς, ὕστερος, simplex. 101	ἄρνω, ἄρνωμι, tollo. 284	
ἁπειρος vel ἁπειρέσιος, im-	ἀείσῃμι, prandeo. 235	
mensus. 100	ἄρης, Mars. 4. 85	
ἀπολαύω, fruor. 136	ἄρμεν, aptus, conueniens.	
ἀπερῆσθαι, inuisus sum.	195	
278		

INDEX.

ἀρχή, principium.	308	ἀφικνέσθαι, inenitabilis.	346
ἀστυ, vrbs.	45.82	ἀχθόμεαι, grauior.	283.339
ἀστυότης, urbanitas.	52	ἀχαεῖς, ingratus.	52
ἀστυαγωγός, salutatio.	90	ἀχρὸς, expers lanuginis.	79
ἄστρον, sydus.	91	ἄυλαξ, sulcus.	316
ἀσέλγης, impurus.	98	ἄυειον, cras.	13.304
ἀσέλγεια, impuritas.	ibid.	ἄυλητης, tibicen.	97
ἀσεβής, impius.	ibid.	ἄυληται, tibicina.	ibid.
ἀσέβεια, impietas.	ibid.	ἄυτος, ipse.	106
αἰσχρὸς, turpis.	104	ἄυτότατος, ipsissimus.	ibid.
αἰσχρόν, turpior.	ibid.	ἄυξάνω, augeo.	127.278
αἰσθάνομαι, sentio.	278.334	ἄυξω, augeo, cresco.	156
αἰὼν, auium.	48		282.337
ἀτυχής, infelix.	98	αὐτομολέω, sponte venio.	
ἀτυχή, infelicitas.	99		136
ἀτυχέω, infelix sum.	136	αὐλίζω, tibia cano.	128
ἀταξία, confusio.	275	αὐτόχθων, indigena.	313
ἀφικνέσθαι, venio, peruenio.		ἀήτης, ventus.	31
	342	ἀηδὼν, luscinia.	50
ἀφαιρῶμαι, auferor.	132	ἀηδίζομαι, tadio afficior.	
	334		129
ἀφ' ὧ, à quo.	11	ἀνδέω, insuetus sum.	ibid.
ἄφρονος, ἐσεσθαι, abundans.		ἄω, spiro.	ibid.
	105	ἄω, audio.	ibid.
ἀφρονέω, inspiens sum.	136		
ἀφαιρῆσθαι, tollar.	191		
ἀφείργω, dimisi.	295		
ἀφίμηναι, dimitto.	298		

B.

Βαδίζομαι, vado. 154.156.
197

2 βαδύμας,

INDEX.

Εαθύως, profundam ter- ram habens. 42	βιβλιοπώλης, bibliopola. 34
Βαθύς, profundus. 105	βιβλιοπωλέω, libros vendo. 136
Βάκχον, bacchulus. 100	βία, vis. 37
Εάλλω, mitto, iacio. 106. 136.172.321.337.	βιάζομαι, cogo vel cogor. 190
Βαμβαίνω, inarticulatè lo- quor, balbutio, à βαίνω, 283	βιώσκω à βίω, vivo. 281
Βαίνω, vado, à βάω. 284. 337. à quo etiam βήσω, presens. 333.	βιβρώσκω, edo. 338
Βάπτω, tingo. 153.192	βρώσκω, idem. ibid.
Βασιλεύω, regno. 154.276	βόλομαι, volo. 24.131.168. 283.338
Βασιλεύω, regnaturio. 280	βοάω, clamo. 28.202
Βασιλεύς, rex. 16.52.61. 64	βότρυς, racemus. 56.62. 83
Βασίλισσα, regina. Βασίληα, idem. 98	Βυχόλη, bubulcus. 23
Βασιλεία, regnum. 98.276	βῶς, bos. 54.57.61.64.83
Βασιλεύτερος, regaliior. 106	βῆμα, gradus, tribunal. 44.66
Βασάζω, porto. 117	βῆμι, vado. 241
Βεβεγγμένον, rigatus. 173	βθεύς, Iuppiter. 88
Βέβηκα, βέβαα, à βάω, va- do. 253	βλαστάνω, à βλαστέω. germi- no. 152.278
Βείνω, coeo. 279 (106	βλακεύομαι, torpeo. 139
Βελπών, melior. 60.104.	βλάπτω, noceo. 153. 192
Βιβλίον, libellus. 16	Ελέπω, video. 151.311
	Βεγδής, tardus. 105
	Βερέω;

Βερέω, frem
βέρω, rigo
βείδωμι, in
stus sum
βρωστέω, esu

Γαύω, γχο
γαμψέω, π
γάω, γαστρο
tu.

γάλα, lac.

γάρ, enim.

γαστήρ, vent

γάρνη, vas

ρακ.

γέα, terra

γέρως, nat

γαμέτρης

γλάω, vi

155

γέλημι, id

γελών, rid

γέλως, risu

γέων, sene

γέως, mun

γνέω, sen

γνέμι, id

INDEX.

bibliopola.

ibros vendo.

37
o vel cogor.

vivo. 231

338

ibid.

24.131.168.

28.202

us. 56.62.

cas. 23

7.61.64.83

tribunal.

241

r. 88

σώ,germi-

152.278

proo. 139

. 153.

151.311

105

σείμα,

βρέχω, fremo, 144.174

βρέχω, rigo. 143.173

βείδωμι, ingrauesco, onus sum. 233

βρωσέω, efurio. 279

Γ.

Γαμέω, uxorem duco. 338

γαμησέω, nupturio. 279

γάω, nascor, hinc γέως, natus. 253

γάλα, lac. 86

γάρ, enim. 307

γαστήρ, venter. 50.64.81

γάσπη, vas amplum & capax. 81

γά, terra. 78

γεγώς, natus. 315

γεωμέτρης, mēsor terra. 34

γελάω, video. 28.122.149
155

γέλημι, idem. 235

γελών, ridens. 22

γέλως, risus. 27.42

γέρων, senex. 57.92

γέρας, munus. 76

γηγέω, senesco. 235

γήσημι, idem. ibid.

γηγέσκαω, idem. 281.338

γῆγας, senectus. 51

γινώσκω, cognosco. 282.
338

γίνομαι vel γίγνομαι, fio. 338

γόνυ, genu. 45.88

γονεύς, parens. 276

γυνή, mulier. 383.86

γλάφυρον, antrum. 40. I-
tem rotundum. 46

γλυκὺς, dulcis. 95

γλήνη, pupilla. 38

γλώσσα, lingua. 29

γνώμι, cognosco. 235.285

γνώω, nosco. 140.177

γνωμίδιον, sententiola. 101

γνωρίζω, notum facio. 140

γεαῦς, anus, vetula. 51.57.
83

γράφω, scribo. 120.139

γράφομαι, scribo, scribor.
190

γραφέω, scribendus. 275

γράμμα, litera. 276

γεφυροῦ, vigilo. 140

Δ.

δάκνω, mordeo. 283.339

δαής, leuir. 61.320

22 δάκρυον,

INDEX.

δακρυον, lachryma. 37.45.	δειπνῶ, cano. 164
89	δεῖδω, timeo. 339
δαφνῆς, laureus. 52.59	δελφῖν, delphinus. 47
δαῖς, conuiuium. 51	δέρω, excorio. 151
δαίμων, demon. 59	δέρκω, video. 152
δαῖω, diuido, scio, depascor. 172.194.339	δεσπότης, dominus. 35.97
δαίφρων, prudens. 60	δεσπότης, domina. 97
δαῖς, fax accensa seu ardēs, Item pugna. 65	δέσποινα, hera. ibid.
δαρδάνω, dormio. 339	δεσποτεία, dominatio. ibid.
δαῖς, fax. 319	δεσμός, vinculum. 84
δέκα, decem. 108	δεῦρο, huc. 305
δέκατ', decimus. 109	δευτερίας, secundus. 32
δεκάς. 110	δεύτερος, secundus. 109
δεκατεία, tredecim. 108	δέω, ligo. 339
δεκατέσσαρες, quatuordecim. ibid.	δέομαι, rogo. ibid.
δέδωκα, diuisi. 194	δέχομαι, capio, suscipio. 28. 145
δεδότης, arbiter fui. 141	δεξιός, dexter. 37
δεδύλομαι, territo, seu terror. 339	δηλῶ, manifesto. 202.226
δεικνύω, δεικνυμι, ostendo. 233.265.281.339	δημήτης, Ceres. 61.320
δέμω, adifico. 144.174	δημ', populus, tribus. 100
δέσδεν, arbor. 91	δημότης, popularis, tribulis. ibid.
δεῖ, oportet. 303	δήω, inuenio. 123.157
δεῖνα, quidam. 118	διὰ τε, propter te. 326
	διαγλύφω, insculpo. 140
	διάδημα, diadema, corona. 339

δάκεται,

δάκεται, δ
 διάφεια, pro
 διακόσι, δι
 διάλειπ',
 διάμια, inte
 διατέω, arb
 διάσω, doc
 διαπάω, f
 340
 διακτεν, i
 δῖω, δῖω
 149.233
 δῖμαι, tril
 δῖωτι, d. l.
 δῖωσω, da
 διαγνώσ
 δῖος, bie
 δῖος, d
 rupi, v
 191
 δῖος, d
 δῖος, d
 δῖος, p
 δῖος, p
 δῖος, p
 δῖος, p
 δῖος, p

INDEX.

164	διακείμεαι, affectus sum. 301	tring, aduersariam vr-
339	διάρροια, profluuium. 99	gens. 90
47	διακόσιοι, ducenti. 109	δίμυες, duarum minarum.
151	διάλεκτος, dialectus. 275	79
152	διάνοια, intelligentia. 321	δμῶς, famulus, 319
35-97	διατῆω, arbiter sum. 141	διπλόος, duplex. 28
97	διδάσκω, doceo. 275-340	διπλάσιος, duplus. 110
ibid.	διφράσκω, fugio. 236. 281.	δίπους, bipes. 61. 85. 313
anatio, ibid.	340 (275	δισ, bis. 305
um. 84	διδάκτεον, merces docendi.	δισμυριοσός, vices millesi-
305	δίδω, δίδωμι, ἄδω, do. 123	mus. 110
adus. 32	149. 233	δισμύριοι, bis decies mille.
adus. 109	δίδωμαι, tribuor. 261	109
339	δίδωμι, do. 240	δισχίλιοι, bi mille. ibid.
ibid.	δίδωμι, dabo. 239	δισχίλιος, bis millesimus.
uscipio, 28.	διεγνώσκειν, despōdeo. 135	ibid.
37	δίετος, biennius. 88	δίζημι, quaro. 244
o. 202, 226	διέφθορα, à διαφθεῖρω, cor-	διψάω, sitio. 23, 225
61 320	rupi, vel corruptus sum.	διονύς, bacchulus. 101
tribus, 100	191	διωκέω, persequor. 280
aris, tribu-	διέρρωγα, diruptus sum. ibi.	δοάζω, delibero. 333
ibid.	διεσός, dissitus. 252	δοκέει, videtur. 304
123, 157	δiei, transi. 291	δοκέω, appareo, videor, pu-
e. 326	διδς, Iouis. 87	to. 340
ulpa. 140	δίπν, propter quod. 307	δοκίμωμι, probō. 235
na, corona.	δίημι, transmittō. 298	δόξα, gloria. 85
διδίκα, argumentum v-	διδίκα, iuste. 305	δοξυ, bāstia. 45. 88
	διδίκα, argumentum v-	δοξω, cana. 84
		διδς, 23

INDEX.

δοῦν, da.	240	δωρίζειν, dorem agere.	23
δοτῆς, dator.	98	δοτῆς, dator.	321
δοτεινῶν, datrix.	ibid.	δράκων, Draco.	48
δούλῳ, servus.	97	δράω, facio.	216
δούλην, serva.	ibid.	δριμύς, acerbus.	82
δουλεία, servitus.	98	δριμύτης, acrimonia.	52
δουπέω, sono.	152	δρομεὺς, cursor.	64.74
δοῦν, qui dedit.	54.290.319	δρῦς, quercus.	62
δύο, duo.	107.108.		
δουκασιοςδς, ducentessimus.			
109			
δύωμαι, valeo, possum.		ἐάω, sino.	129
131.243		ἐαυτῷ sui ipsius.	117
δύω, subeo, ingredior.		ἐαρ, ver.	80
340		ἐβαν, iuerunt.	250
δύσω, ingredior, à δύω.120.		ἐβδομάς, septimana.	108
283.267.333		ἐβδομῳ, septimus.	109
δυστυχία, infelicitas.	275	ἐβδομηκοσδς, septuagesimi-	ibid.
δυστυχέω, infelix sum.	137	mus.	
δυσταπισέω, diffido.	ibid.	ἐβδομήκοντα, septuaginta.	108
δυσταρεσέω, displiceo.	ibid.		
δυσχεραίνω, agrè fero.	ibid.	ἐβλασον, germinavi.	152
δυστηνότητῳ, miserrimus.		ἐβλαβον, nocui.	153
92		ἐβλήθω, iactus, proiectus	
δυσκίνητῳ, difficile mobi-		sum.	338
lis.	313	ἐλαφον, tinxī.	153
δώδεκα, duodecim.	108	ἐγνώσμαι, despondeo.	135
δῶμα, domus.	46.65.90	ἐγχεῖν, in manus do.	136
		ἐγκωμιάζω,	

E.

ἐγκωμιάζω,
ibid.
ἐγείρω, exci-
τῶν, ei
ἐγκατον, in-
ἐγρὺς, propè
ἐγρῶν, p
ἐγχεῖν, hasta
ἐγώ, ego.
ἐγνω, cogn
ἐγχεῖν, vi
ἐγ.
ἐδομαι, eda
197.34
ἐδιδωκῶ, c
ἐδιδάδω
ἐδίδων, d
ἐδων, dedi
ἐδωκῶ, ide
ἐζώ, sede
129
ἐδέλω, v
ἐδω assue
ἐδίζω, ass
ἐδῶ, p
ἐδωκα, p
ἐδρεφδω
ἐμα, vef

I N D E X.

agere. 23	ἐγκωμιάζω, laudo, celebros.	ἐμαρμένον, fatum. 141.
321	ibid.	344
48	ἐγείρω, excito. 151	ἐς, vnus. 95.107
216	ἐγνώδω, cognitus sum. 177	ἐκοσι, viginti. 108
82	ἐγκατον, intestinum. 91	ἐκοσέν, viginti & vnum.
nia. 52	ἐγγύς, propè. 107	ibid.
64.74	ἐγγύτερος, propior. ibid.	ἐκοσιδυό, viginti duo. ibid.
62	ἐγχεύω, hasta. 8	ἐκάζω, assimilo. 128.130
	ἐγώ, ego. 9.10.111	ἐκω, cedo, assimilo. 130.
	ἐγνων, cognoui. 238	141
129	ἐγρηγορώ, vigilo, ab ἐγρηγο-	ἐδω, scio. 130.152.340
117	εἶ. 284	ἐδω, video. 152
80	ἐδομαι, edam, ab ἐδω. 143.	ἐπέ, dic. 159
250	197.340	ἐπέ, vcinam. 162
na. 108	ἐδιδόκα, comedi. 143	ἐμι, vado. 290
u. 109	ἐδωδάδω, potui, valui. 177	ἐμι, sum. 285
tuagefi-	ἐδίδον, dabant. 237	ἐκα, misi. 294
ibid.	ἐδων, dedi. 238	ἐνω, tego, vestio. 279
ptuaginta.	ἐδωκα, idem. 257	ἐπον, dixi. 152
	ἐζω, sedeo, vel sedere facio.	ἐργάδω, arceo. 280
	129	ἐι, si. 307
mi. 152	ἐδέλω, volo. 340	ἐπερ, siquidem. ibid.
153	ἐδω assuefio. 129.340	ἐσμι, in eo. 290
proiectus	ἐδίζω, assuefacio. ibid.	ἐκοσός, vigesimus. 109
338	ἐδών, posui. 238	ἐχον, habui. 152
153	ἐδωκα, posui. ibid. (178	ἐκεῖνος, ille. 251.51.313
deo. 135	ἐδεξέσθω, nutritus sum.	ἐκκρόβω, eminus iacu-
us do. 136	ἐίμα, vestis. 341	lans.
χωμιάζω,		2 4
		ἐκπλο-

INDEX.

ἐκπλοῦς, enavigatio.	79	ἐλκω, ἐλκύνω, siue ἐλκύνω,	
ἐκόν, lubens.	95	traho.	ibid. 152
ἐκταῖος, sextus.	108	ἐλεύδω, venio.	127, 142.
ἐκλῖος, sextus.	109		152
ἐκατοςδς, centesimus.	ibid.	ἐλθέ, veni.	159
ἐκατόν, centum.	ibid.	ἐλευδέρωμι, libero.	235
ἐκρυβον, abscondi.	147	ἐλπω, spero.	146
ἐκάλυβον, tecti.	ibid.	ἐλπῖς, spes.	56.62
ἐκλαπον, furatus sum.	146	ἐλαβον, accepi.	151
ἐκλιδύω, inclinatus sum.		ἐμᾶς, meus.	114
	178	ἐμαυτῷ, mei ipsius.	117
ἐκοσμήθησαν, ornati sunt.		ἐμμελῶ, curo.	136
	195	ἐμνήδω, recordatus sum.	
ἐκείδω, indicatus sum.			177
	178	ἐνὶ μεγάρῳ, in domo.	11
ἐκοσμήσατο, ornatus est.		ἐνεα, propterea.	23.325
	191	ἐννῆ, prima mensis.	37
ἐκλαμαι, occisus sum.	184	ἐνδοξος, gloriosus.	39.93
ἐκείθεν, illinc.	305	ἐνδεκα, undecim.	108
ἐλας, captura.	50	ἐνειμι, insum.	290
ἐλμινς, lumbricus.	55	ἐν, vnum.	93.107
ἐλεήμων, misericors.	59	ἐννέα, novem.	108
ἐλάττων, minor.	104	ἐννεαδ, Enneas.	108
ἐλάχιστος, minimus.	ibid.	ἐνίημι, immitto.	298
	106	ἐννεακισχίλιος, novies mil-	
ἐλαύνω, agito, pello.	124	le.	109
	341	ἐννατος, nonus.	ibid.
ἐλω, capio.	129		ἐννε-

ἐννεακισδς
ibid.
ἐννεήκοντα
109
ἐνέπω, dico.
ἐπίσω, i
284
ἐπὶ γλῶσσῃ
ἐπὶ γλῶσσῃ, se
284
ἐπιπῶσα, h
ἐννῆ, me
ἐξ, lex.
ἐξέτις, sex
ἐξελκύσθαι
ἐξήκωσες,
ἐξήκοντα
ἐξω, exire
ἐξω, hab
ἐξείμι, ex
ἐξήσαν, a
ἐξεί, exi
ἐοπα, st
ἐορτάζω,
ἐοικα, sim
ἐορτα, feci
ἐπίπλος,
sui ali

I N D E X.

ἐννεήκοσος, nonagesimus.	108	ἐπὶ ἑπτά, septem.	108
ibid.		ἐπὶ ἑπτὰ, septennis.	88
ἐννεήκοντα, nonaginta.	109	ἐπὶ ἑκατόσις, sepringenti.	109
109		ἐπὶ ἑκατοχίλιοι, septies mille.	
ἐγὼ πω, dico.	135	ἐγὼ πω, dico.	129.141
ἐγὼ πω, idem.	240.	ἐπομαι & ἔπομαι, sequor.	
284		129.284	
ἐνοχλῶ, turbo.	137	ἐπὶ ἐπομαι, pro, ἐφέπομαι,	
ἐνοχλῶ, fero.	149.152.	idem.	133
284		ἐπαινέω, laudo.	177
ἐνταῦθα, hic.	305	ἐπὶ ῥέω, infuso.	346
ἐνταῦθα, inest, licet.	308	ἐπὶ ἡννυμαι, laudatus sum.	
ἐξ, sex.	108	177	
ἐξ ἑπτα, sexennis.	88	ἐπείδην, persuasus sum.	
ἐξ ἑκατόσις, sexcenti.	109	177	
ἐξ ἑκοσός, sexagesimus.	ibid.	ἐπέλετο, erat.	195
ἐξ ἑκοντα, sexaginta.	108	ἐπέλασάμην, emi.	ibid.
ἐξω, extra.	156	ἐπίσταμαι, scio.	243.302
ἐξω, habeo.	ibid.	ἐπιχειρῶ, conor.	136
ἐξεμι, exeo.	290	ἐπικέμαι, incumbo.	301
ἐξήσαν, exierant.	293	ἐπειδὴ, postquam.	307
ἐξει, exi.	291	ἐπειδὴ περ, quandoquidem.	
ἐόλπαι, speravi.	146	ibid.	
ἐορτάζω, ferio.	129	ἐρραπτον, suebam.	10
ἐοικα, similis fui.	146	ἐρρωμένον, robustus.	106
ἐοργα, feci, patraui.	146	ἐρραφον, fui.	153
ἐπίπλουν, navigatio aduer-		ἐρρέδην, vel ἐρρήδην, dictus	
sus aliquem.	79	sum, ab ἐρρημαι.	177
		25	ἐρρώδην

I N D E X.

ἐρρώδην, conualui, confir-	ἐρμάς, Mercurius.	77
matus sum.	ἔς, mitte.	240.295
ἔρρωα, ruptus sum.	ἔσθδην, seruatus sum.	177
ἔργω, facio, operor.	ἔσθον, extinxi.	206
ἔργω, laboro.	ἔσκαρον, fodi.	153
ἔργάζομαι, idem.	ἔσχαε, focus.	37
ἔρως, amor.	ἔχατθ, vltimus.	106
ἔεον, lana.	ἔχον, habui.	206
ἔετα, lana.	ἔχδην, habitus sum.	178
ἔεις, contentio.	ἔδης, vestis.	52
ἔρεθθ, erebus.	ἔδηνω, sto.	284
ἔρετμος, remus.	ἔδην, steti.	238
ἔρωτάω, interrogo.	ἔεον, steterunt.	250
142	ἔστάω, conuiuio excipio.	129
ἔρομαι, idem. ἔρεείνω, idem.	ἔσπον, traxi.	206
279.341	ἔσπεφδην, versus sum.	178
ἔρωω, ἐρωίζω, serpo.	ἔσραμμαι, idem.	173
ἔρέω, dico.	ἔσραμμαι, satus sum.	174
ἔρέω, idem.	ἔτρεφδην, nutritus sum.	178
ἔρύω, traho.	ἔτρεφδην, nutritus est.	11
ἔρείδω, firmo,	ἔτρυχον, attriui, absumpsi.	193
ἔρύγεια, firmani.	ἔτερος, alter.	21.37
ἔρχατόω, cohibeo.	ἔτθ, annus.	87
ἔρχομαι, venio.	ἔτοιμάζω, preparo.	142
ἔρύκω, ἐρυκάκω, ἐρυκακέω,	ἔτερον, pepereri.	152
ab ἔρύω, traho.	ἔταρον,	
ἔείζω, contendo.		
ἔειδαίνω, contendo.		

INDEX.

77	ἔταφον, sepeliui.	153	ἔυρημαι, inuentus sum.	177
240.295	ἔταμον, & ἔταμον, scidi.		ἔυρε, inueni.	159
sum. 177	151		ἔυρησάμην, inueni.	195
206	ἔτέθην, positus sum.	177	ἔυσελῆς, pius.	321
153	ἔτετόξεντο, iaculis petiti		ἔυσέβεια, pietas.	ibid.
37	sunt.	176	ἔυσεβέως, piē.	28
106	ἐπίθον, ponebant.	237	ἔυτυχῆς, felix.	99
206	ἐπισίας, Etesias ventus.	318	ἔυτυχία, felicitas.	ibid.
sum. 178	ἔυ, bene.	304	ἔυτυχέω, felix sum.	137
52	ἔυαγγελίζομαι, fausta nū-		ἔυφων, sonorus.	5
284	tio.	137	ἔυφους, ingeniosus.	68
238	ἔυχεως, fertilis.	41.94	ἔυχαις, gratus.	52
250	ἔυδαίμων, felix.	48.95	ἔυχομαι, oro.	130
o accipio.	103		ἔφην, dicebam.	303
206	ἔυδία ὄει, serenitas est.	11	ἔφλεμαι, desidero.	299
sum. 178	ἔυεργετέω, benefacio.	137	ἔχθρος, ἐχθίων, inimicus, i-	
173	ἔυδύνω, dirigo.	128	nimicitior.	104
sum. 174	ἔυκλεῆς, gloriosus.	69	ἔχω, habeo.	129.156.341
us sum.	ἔυκίνητο, facile mobilis.		ἔχημι, idem.	233
eff. 11	313		ἔψαλμαι, cantatus sum.	
absumpsi.	ἔυνος, beneuolus.	78.96.99	174	
21.37	ἔυνοια, beneuolentia.	99	ἔψω, coquo, concoquo.	156
87	ἔυπορος, parabilis.	93	282	
142	ἔυπαις, felix liberis.	51.61.	ἔω, induo.	129.341
152	313			
ἔταφον,	ἔυπερῆς, felicitas.	275	Z.	
	ἔυρος, latus.	102	Ζάω, uiuo.	225
	ἔυείστω, inuenio.	341	ζέω, ferueo, bullio.	139
			ζέω,	

INDEX.

Ζεύς, Iuppiter.	87.90	ἦλθον, veni.	341
Ζευγὼν, iungens.	48.54	ἦλθ, clauus.	314
Ζεύγυμι, iungo.	267.281	ἡμέρα, dies.	21.36.85
Ζεύγμα, iunctura.	334	ἡμέτερος, noster.	114
Ζυγός, iugum.	84	ἡμεῖς, nos.	27.111
Ζωννύω, cingo.	336	ἡμὶ, dico.	285
ζῶω, vivo.	123	ἡμισυς, dimidius.	95
ζῶον, animal.	326	ἡμαι, sedeo.	299
ζῶμα, cingulum.	336	ἡνεγκά, tuli.	149

H.

ἦ, qua.	306	ἦν, nisi, dimisi.	238.295
ἡβάσκα, ab ἡβᾶω, iuuenesco, pubesco.	123.281	ἦν, dicebam.	342
ἡγέρθησαν, excitati sunt.	195	ἦν, abij.	291
ἦγον, duxi, egi.	152	ἦπαρ, hepar.	49
ἦδον, cecini.	152	ἦρακλῆς, Hercules.	68
ἡδονή, voluptas.	21	ἦρας, Heros.	55
ἡδύ, suave.	45.54.82	ἡσυχός, quietus.	105
ἡδύκρεως, suauem carnem habens.	42	ἡττων, minor.	104
ἦκε, venit. 16. ab ἦκω.	152	ἦτορ, cor, animus.	50
ἦκα, cecini.	143	ἡχέω, sono.	127
ἦκα, nisi.	141.294	ἡχώ, Echo.	43.75
ἡκυσμαι, auditus sum.	175	ἡώς, aurora.	54.75
ἥλιος, sol.	27		

Θ.

Θάλασσα, mare.	29.99
θαλάσσιος, marinus.	99
θάλλω, germino.	194
θανάτω seu θαναπιάω, mori.	81

τι cupio
 δάσος, au
 δαρτέω, co
 29
 δάμω, se
 342
 δέλω, volo.
 δειμιόμα
 δέος, Deus
 δειλόγος, T
 δέινω, pete
 δέος, ponen
 δέω, pon
 239
 δέος, pos
 δέος, po
 δέος, fera
 δέος, se
 δέος, irit.
 δέος, ius
 δέος, 140.
 δέος, 1
 δέος, 194
 δέος, 81
 δέος, 81
 δέος, 81

I N D E X.

341	ri cupio.	280	ῥῆνθ, luctus.	90
314	δάρσος, audacia.	27	ῥιξ, capillus.	49
21.36.85	δαρρέω, confido, praesumo.		θυγάτης, filia. 61. 64. 81.	
114	29	320		
27.111	δάπνω, sepelio. 153. 192.	θυμὸς, animus, ira.	3	
285	342	δύνω, ruo, feror impetu.		
95	δέλω, volo.	156.342	144.175.184	
299	δεμελίβομαι, fundor.	145	δυννοδῆγες, Thynnorum ve	
149	δεὸς, Deus.	8.25.79	nator.	32
238.295	θεολόγος, Theologus.	321	δύεα, ianua.	37
342	δείνω, percutio.	279	δίω, sacrifico.	141
291	δεῖς, ponens.	94	δῶς, lupus ceruarius.	319
49	δεράπων, famulus.	98	δῶρεξ, thorax.	49
68	δεῖς, ponito tu vel pones.			
55	239	I.		
105	δέσις, positio.	274	ἴδιον, proprius.	105
104	δέτης, positor.	ibid.	ἴδε, vide.	159
50	δῆς, fera.	81	ἴδῃ, idem.	320
127	δνεστερφθ, qui ferat nu-		ἴδῃ, ecce.	ibid.
43.75	trit.	320	ἴδρως, sudor.	65
54.75	δνεστερφθ, à feris nutri-		ἵημι, mitto, dimitto.	294
	tit.	321	ἵημι, ab ἔω, mitto. 149.	
	δλάω, contundo, frango.		240.294	
	140.216		ἵημι, cupio, desidero.	298
29.99	δνήσκω, morior.	282.342	ἵεμαι, idem.	299
99	δρέξω, curram.	156	ἵημι, vado.	293
194	δρέψω, nutriam.	191	ἱερεὺς, sacerdos.	98
αππῶ, mo	δρέψομαι, nutriar.	191	ἱερεῖα,	
rich-				

INDEX.

ἰερεα, sacerdos fœmina.	103.	ἴσθ, equalis. 4.	103.
ibid.		105	
ἰκειον, tabulatum.	40	ἴχω, habeo.	284
ἰκπῖνθ miluus.	91	ἴχανάω, detineo.	280
ἰκανός, aptus, sufficiens.		ἴσημι, cognosco.	301
103		ἴσημι, sisto, statuo, consti-	
ἴκω, ἰκνῶ, ἰκνῆμαι, ve-		tuo, erigo, quandoque	
nio.	284. 342	sto.	233. 249
ἰκτάγω, ventito.	280	ἴσμαι, sto.	249. 253
ἰλάσκομαι, placo.	342	ἴσας, stans.	50. 94.
ἴλημι, propitius sum.		152	
235		ἴσων, stabam.	237
ἴλημι, propitius esto.		ἴχθυς, piscis.	53
240		ἴχθυοπώλης, piscium ven-	
ἴλαμι, placatus esto.		ditor.	97
182		ἴχθυοπώλαινα, piscium	
ἰμάπον, vestimentum.		venditrix.	ibid.
341		ἴχθς, humor, sanies.	50
ἴον, iui.	291		
ἰξδω visco, aues capio.			
127			
ἴπταμαι, volo, volas.			
342			
ἴππθ, equus.	38. 182		
ἰππότης, eques.	33		
ἰππδω, equito.	122		

Κατένδω,

INDEX.

K.

καλλίον, pulchrior. 95.

104

καθεύδω, dormio. 135

καταπνέομαι, tango. 132

καταρα, pura. 36

κάτε, demitte. 295

κατεστώς, constitutus. 250

καθήμι, demitto. 298

κάθημαι, sedeo. 243.

300

καθήρημαι, destruo. 177

καθίζω, idem. 135

κατέζομαι, idem. 343

κατατρέφω, occido. 334

καίω, vel κάω, pro.

149. 151. 156.

343

κακός, malus. 104

κακίστος, pessimus. ibid.

κακότης, malitia. 52

κακοδαίμων, infelix. 60

καλέω, voco. 204.

343

καλός, ἢ, ἐν, pulcher, a,

um. 25.92

καλῶς, pulchrè. 304

κάλυξ, calyx, florosa non.

expansus, folliculus. 89

καλλιπρός, pulchra fluens

habens. 78

καλύπτω, tego. 153.192

κάλημι, voco, à καλέω.

244

κάμνω, laboro. 144.152.

343

καρκαίρω, vibro. 283

κατάρροος, defluxus. 78

κατήλιψ, scala. 55

κάτω, infra. 107

κατώτερος, inferior. ibid.

κατώτατος, infimus. ibid.

κατάβαλε vel κατέβαλε,

deiecit. 134

καταδύσαι, demersisse.

ibid.

κατὰ δυνάμιν, pro viribus.

ibid.

κατακείμενοι, dormituri.

ibid.

κατάχαρτος, letabundus.

ibid.

καταλείπω, relinquo. ibid.

κατα-

I N D E X.

καίνω, incline.
καίμι, audio.
καίτος, illuſi.
καὶ οὐ, ramiſ.
καὶ οὐς, commi.
καίσει, καείει
Ia.
καίσει, cōmme.
καίσει, (ist)
καίσει, phellus.
καίσει, gales.
καίσει, (eg)
καίσει, (ina)
καίσει, mo
du.
καίσει, clam
καίσει, porſi.
καίσει, ten
καίσει, vis.
καίσει, o
καίσει, caput.
καίσει, caro.
καίσει, p
καίσει, ma
zenis, font
καίσει, Creten
καίσει, crepi
καίσει, horden

I N D E X.

κλίνω, inclino. 172.174	κρίνον, farina, qua per cri-
300	brum, laxiora habens
κλῦμι, audio. 235. 267. 285	foramina, transmissa
κλυτός, illustris. 93	est. 314
κλῶν, ramus. 48	κρίνω, iudico. 124. 144.
κοινός, communis. 94	150
κόειν, κοείδιον, &c. puellu-	κρίνον, lilium. 91
la. 101	κρέω, pulso. 122. 154
κόρξ, corvus. 63	κρύπτω, abscondo. 153. 192.
κορενύω, sisturo. 335	343
κόρξ, puellus. 27	κλέομαι, possideo. 140. 275
κόρξ, galea. 54	κλεις, pecten. 51
κοτυλιδών, coxa. 65. 314	κλείνω vel κλῖμι, occido. 235
κοσμεῖν, ornare. 23	140. 144. 175
κόσμιος, modestus, mun-	κλήτωρ, possessor. 275
dus. 93	κλίζομαι, condor, creor. 140
κράζω, clamo. 284	275
κράνω, perficio. 343	κλίσωρ, creator. 275
κρατέω, teneo, vinco. 279	κώδισος, illustrissimus. 106
κράτος, vis. 27	κύκλωψ, cyclops. 55
κράπτος, optimus. 104	κύκλος, circulus. 84
κραῖς, caput. 319	κύλιξ, calix. 49
κρέας, caro. 42. 76	κυλίω, volo. 149
κρέμαμαι, pendeo. 343	κυλίνδω, idem. 283
κρείττων, melior. 104	κυνηός, venator. 97
κρηνίς, fonticulus. 101	κυνηίς, venatrix. ibid.
κρῆς, Cretensis. 98	κυνπάζω, inclino me, cun-
κρηπίς, crepido. 52	ctor. 280
κριθῆ, hordeum. 314	

b

κῶων,

I N D E X.

κύων, canis. 81
 κωμάζω, lasciuio. 25.156

Λ.

Λᾶς, lapis. 51.81.89
 λαβέ, cape. 159
 λαῶς, lepus. 41
 λάγν@, libidinosus. 105
 λάγνης, lasciuus. 33
 λαγχάνω, fortior. 278
 λάλ@, loquax. 105
 λαμβάνω, accipio. 141.278
 330
 λαμπάς, lampas. 51.62.
 319
 λανθάνω, lateo. 24.278
 λαός, 3.79. vel λεώς, popu-
 lus. 306
 λαοφθόρ@, qui populum
 corrumpit. 320
 λαοφθορ@, à populo corru-
 ptus. 321
 λάτrens, cultor. 97
 λατρεία, seruitus. ibid.
 λέβης, lebes. 52.66
 λέγω, dico. 120.126.141
 λεγέσμαι, dicar. 179
 λείβω, libo. 120

λείπω, relinquo. 151.
 291

λέξις, dictio. 274
 λεοντέα, leonina. 78
 λεχθήσμαι, dicar. 179
 λέων, Leo. 56.98
 λεώς, populus. 317
 ληψής, latro. 5.30
 λητὼ, latona. 46.75
 λίβυς, Libys. 98
 λίθ@, lapis. 99
 λίθιν@, lapideus. ibid.
 λιθώδης, idem. ibid.
 λίθαξ, lapillus. 101
 λιθοβολέω, lapides iacio.

136

λῆς, Leo. 52
 λιτὼν, pannus lineus. 91
 λόγ@, sermo. 39
 λυτῆς, peluis. 50
 λύγξ, singultus, vel Lynx
 fera. 8
 λύκ@, lupus. 23.97
 λύκαινα, lupa. 97
 λυσάινω, rabie aestuo. 284
 λύχ@, lucerna. 84
 λύω, soluo. 184.192
 λωίων, melior. 104

Μάγειρος,

Μάγειρος, c
 μαγειραίνω, c
 μαθητιπτάω, c
 280.
 μάκαρ, beat
 μάλα, valde.
 μαυδάνω, dis
 μάντης, vate
 μάντης, vates
 μαυτοσύνη, v
 entia.
 μαυμαυρώω, c
 283
 μάστιξ, scu
 μάχομαι, p
 μαρτυρ, te
 μαυράινω, c
 148
 μάγας, ma
 105
 μέγας, n
 μεγαλήτωρ
 50
 μεδύσκω, m
 brior.
 μεδύμι, p
 284

INDEX.

M.

0. 151.		μαίζων, maior. 83.95
		μαίζον, maior. 47.95
		μαίρω, diuido, partior.
274	Μάγειρος, cocus. 97	344
78	μαγείραινα, coqua. ibid.	μέειμαι, fortior. 141
AT. 179	μαθηπτάω, discere cupio.	μέων, minor. 104
56.98	280.	μέλας, niger. 27.51.94.102
317	μάκαρ, beatus. 49.55.96	μέλι, mel. 3.45
5.30	μάλα, valde. 306	μελίκρατον, mulsu. 91
46.75	μανθάνω, disco. 278.344	μελιτός, melleus. 95
98	μάντης, vates. 97	μέλλω, futurus sum. 131
99	μάντις, vates mulier. ibid.	μέλω, elixo. 283
u. ibid.	μαντοσύνη, vaticinandi sci-	μέλει, cura est. 29.304.
ibid.	entia. 17	344
101	μαρμαίρω, rutilo, splendo.	μέμνη, μέμνα, paratus
oides iacio.	283	sum. 253. à μάω, cupio,
	μάστιξ, scutica. 65	quero. ibid. (274
52	μάχομαι, pugno. 283.344	μέμνημαι, memini. 170.
new. 91	μάστις, testis. 50.63.89	μέμλα, seu μέμλα, à με-
39	μαρμαίνω, corrumpo, arefco.	λέω, curavi. 193
50	148	μεμίνηα, maculaui. 194
us, vel Lynx	μέγας, magnus. 35.86.94.	μένω, maneo. 144.193
8	105	μερίζω, diuido. 283
25.97	μέγεθος, magnitudo. 28	μερμηρίζω, sollicitè cogito.
97	μεγαλήτης, magnanimus.	ibid.
estuo. 284	50	μέσος, medius. 105
84	μεθύσκω, μεθύσκομαι, ine-	μεταφέρω, transfero. 132
184.192	brior. 282	μεταίειν, perendie. 304
104	μεδίμημι, pratermitto. 298	
Μάγειρος,		b 2 μετε-

INDEX.

μετεβλήθη, <i>mutatus est.</i>	191	μνᾶ, <i>mina.</i>	28
μη, <i>non.</i>	307	μνάομαι, <i>recordor.</i>	140.
μηδεὶς, <i>nemo, nullus.</i>	108		225
μηδεμία, <i>nulla.</i>	320	μνήμων, <i>memor.</i>	274.276
μῆλον, <i>malum seu ovis.</i>	21.	μοῖχῃ, <i>adulter.</i>	98
	92	μοιχεία, <i>adulterium.</i>	ibid.
μηρὶ, <i>humeri.</i>	84	μολίσκω, ἅ μολέω, <i>venio.</i>	
μηπάω, <i>consulto.</i>	280		281
μήτηρ, <i>mater.</i>	21. 50. 64.	μολύνω, <i>maculo.</i>	144.175
	81	μοναῖς, <i>vnitas.</i>	51
μήτηρ, <i>matrix.</i>	81	μονόκερος, <i>unicornis.</i>	42
μητεγλοίας, <i>matricida.</i>	32	μορμύρω, <i>murmuro.</i>	283
μηχανάομαι, <i>machinor.</i>		μορηνύω, <i>abstergo.</i>	334
	225	μόσυν, <i>turris, vel domus li-</i>	
μηχανή, <i>machina.</i>	21	gnea.	48
μία, <i>vna.</i>	28. 95. 107. 320	μῦσα, <i>mus.</i>	8
μιαίνω, <i>maculo.</i>	150. 175.	μοχλὸς, <i>vectis.</i>	84
	194	μῦθος, <i>sermo, fabula.</i>	3
μιγνύω, <i>misceo.</i>	334	μυεαῖς, <i>myrias.</i>	108
μικρὸς, <i>parvus.</i>	104	μῦς, <i>mus.</i>	54. 62.
μικρότερος, <i>minor.</i>	ibid.	μῶν, <i>num.</i>	307
μίμνω, <i>seu μέμνω, maneo, ἅ</i>		μωείων, <i>stultulus.</i>	100
μένω.	284		
μιμνήσκω, ἅ μνάω, <i>recor-</i>			
dor, <i>in memoriam reuo-</i>			
co.	282. 344		
μινύδω ἅ μινύω, <i>minuo.</i>	280		

N.

Ναυμαχέω, <i>pugnam naua-</i>	
lem committo.	136
ναῦς, <i>navis.</i>	51. 57.
ναυπήλῳ,	

ναυπήλῳ, π
 ναυπῆλῳ, π
 νέναις, adu
 νεικείω, iug
 νείκη, rixa.
 νέκταρ, necta
 νέκως, mortu
 νεμῶ, distrib
 νενεμύμω,
 butus eff
 183
 νεμίσσω, ἅ
 gnor.
 νένημι, int
 νέω, νέωσω,
 νεῶς, temp
 νῆσος, insu
 νῆστις, ieiun
 νιγέω, νικ
 235
 νίκη, νίκτη
 νοήμων, i
 274
 νόησι, int
 νομίζω, p
 νόμιμῳ, d
 νόσος, mens
 νύξ, nox.

I N D E X.

28	ναυτίλα, nautula.	101	νῦν, nunc.	48
dor. 140.	νεανίσκος, iuuenis.	ibid.	νώτες, nofter.	114
274.276	νέηλος, aduena.	54.56	νώτ, dorsum.	84
98	νεκείω, iurgor.	279	Ξ.	
ium. ibid.	νέκη, tixa.	90	ξύλον, lignum.	91
έω, venio.	νέκταρ, nectar.	49	ξύλιν, ligneus.	ibid.
0.144.175	νέκως, mortuus.	83	Ο.	
51	νεμω, distribuo. 21.171.174		ογδο, octauus. 79.93.	
ornis. 42	νεμεμήμην, vtinam distri-		109	
uro. 283	butus essem vel fuisssem.		ογδοηκοσός, octogesimus.	
0. 334	183		109	
el domus li-	νεμεσίζω, à νεμεσάω, indi-		ογδοήκοντα, octoginta. 108	
48	gnor.	283	όδες, via.	39.85
84	νενόημι, intelligo.	236	όδως, dens.	54.61.85
bula. 3	νέω, νέωσω, annuo.	156	όδωσθαι, crucior.	169
108	νέως, templum.	317	διακίζω, guberno.	130
54.62.	νήσος, insula.	22	διακονομέω, clauum mode-	
307	νήσις, ieiunus, ieiuna.	70	ror.	ibid.
0. 100	νικάω, νίκημι, vinco. 213.		διακοσποφέω, idem.	ibid.
	235		διαξ, temo, clauus nauis.	
	νίκη, victoria.	3.36	130	
	νοήμων, intelligens, à νοέω.		διγα, aperio.	141
	274		διδε, scini.	194
	νόημι, intellige.	240	διδάνω, tumeo.	130
	νομίζω, puto.	156	διμέω vel διμάω, edcito. ibi.	
am naua-	νόμιμος, equus, iustus. 99		διμώζω, ploro.	ibid.
0. 136	νό, mens.	78.85	διν, vinum.	ibid.
51.57.	νύξ, nox.	48	b 3	δινώω,
ναυτίλα,				

INDEX.

ὅπως, vbi.
 ὅπως, itaque
 ὁσῶν, vxor
 123
 ὁπῶν, vbi
 deo.
 ὁσῶν, video
 226
 ὁσῶν, app
 ὁσῶν, idem
 ὁσῶν, monte
 ὁσῶν, corri
 ὁσῶν, recte
 ὁσῶν, aus.
 ὁσῶν, in
 ὁσῶν, moue
 157.3.
 ὁσῶν, idem
 ὁσῶν, fod
 173
 ὁσῶν, quod
 ὁσῶν, os,
 ὁσῶν.
 ὁσῶν.
 ὁσῶν, quod
 ὁσῶν, in

I N D E X.

108	ὄπην, vbi.	25	ἑ, sui.	111.113
genti. 109	ὄπως, itaque.	307	ἑς, auris.	54.64
ties mille.	ὄπως, vxorem habeo. 28.		ἑν, itaque.	307
	123		ἐτάζω, vulnero.	128.130
ἀλάω. 282	ὀπλινομαι & ὀπλομαι, vi-		ἐτάω, ἔτιμι, idem.	235
105	deo. 168.331.345		ἔτε, hic.	115.313
284	ὀρέω, video. 28. 141.		ἐξενόδι, in cælo.	305
190	226		ἐξενόθεν, ἐξενόθε, è cælo.	
152	ὀρέγνυμι, appeto. 334		ibid.	
141.337	ὀρηναι, idem. 244		ἐξενόνθε, ἐξενόσε, in cæ-	
27	ὀρεα, montes. 23.65		lum. ibid.	
2.155.226	ὀρδύω, corrigo. 165		ὀφείλω, debeo. 151.156.345	
idem. 281.	ὀρδύς, rectè. 304		ὀφίς, serpens. 56.6.270	
	ὀρνις, avis. 58		ὀφλω, debeo. 283	
confiteor.	ὀρνιθοθήρας, auceps. 32		ὀρεῖς, nullus. 108	
	ὀρω, moueo, concito. 345.		ὀρεμία, nulla. ibid.	
	157.333		ὀρχ, currus. 65	
ο. 334	ὀρσω, idem. 283.333		ὀψείω, videre cupio. 279	
tio. 136	ὀρύσσω, fodio. 121.145.153.		ὀψομαι, videbo. 168	
ἀντὶν capio.	173			
	ὀσφραίνομαι, odoror. 284			
ab ὀνέω,	ὅστις, ἥ τις, ὅ, π, quis, que,			
235	quod. 53			
49	ὀσέον, os, ossis. 40.80			
38	ὅτε. 25			
56.62.81	ὅτε. ibid.			
sum. 45	ὅπ, quidd. 307			
305	ὀτρύνω, impello. 150			
127				
ἐπην,				

Π.

πάθημα, affectio, calamitas.	90
παιδεύω, instituo. 153	
παιδοτελής, qui pueris exercendis praeest. 34	
παιδίον, puellula. 101	

I N D E X.

παῖς vel παῖς, puer. 5. 51. 61	bam. 294
παῖω, ferio. 122. Item offen-	παροινέω, debacchor. 140
do. 149	παρ' θεῶ, apud Deum. 12
παίζω, ludo. 121	παρὼν, praesens. 28
παμφαίνω, polluceo, totus	παῖς, omnis. 50. 94
luceo. 283	πάσσω, patior. 345
πάμφιλῶ, omnibus cha-	πατὴρ, pater. 50. 61. 64. 81
rus. 93	πατεργολίας, parricida. 32
πάντοδι, πανταχῶ, παντα-	πατεργολόνῳ, idem. 320
χῶ, ubique, ubiuis. 305.	πατεργόνῳ, à patre inter-
320	fectus. 321
παντοκράτωρ, omnipotens.	πατρῷῳ, paternus. 99
59	παύω, sedo. 151
πάππας, pater. 32	παχὺς, crassus. 105
πάπας, Papa. ibid.	πειδῶ, suada. 75
παρὰ κέω, perperam audio,	πέδω, persuadeo. 173. 194
obaudio. 132. 135	284
παρὰ κοιτῆς, maritus. 97	πεινάω, esurio. 158. 217
παρὰ κοιτῆς, vxor. 65	πέλεκυς, securis. 54
παρὰ φέρομαι, transuersus	πελταστής, peltatus seu ce-
agor. 134	tratus. 33
παρὰ μένω, maneo. 133	πέμπῳ, quintus. 109
παράφασις, deceptio, ad-	πεμπῳαῖῳ, quintanus.
monitio. 134	110
παρὰ τίθημι, appono. 237	πέμπω, mitto. 143
πάσσειμι, accedo, adsum. 290	πένης, pauper. 98
παρδένῳ, virgo. 23. 91	πένησσα, mulier pauper.
παρῆν, adueni vel aduenie-	ibid.

πέντε,

INDEX.

294	πέντε, <i>quinque</i> .	108	πηγνύω, πηγνυμι, <i>compin-</i>
chor. 140	πεντάκτισ, <i>quinquies</i> .	305	go. 281.334
Deum. 12	πεντήκοντα, <i>quingenta</i> .		πηδάω, <i>salio</i> . 226
28	108		πῆ, <i>alicubi</i> . 324
50.94	πεντακόσιοι, <i>quingenti</i> .	109	πῆγυς, <i>cubitus</i> . 54
345	πεντακισχίλιοι, <i>quinquies</i>		πιέζω, <i>premo, crucio</i> . 24
61.64.81	<i>mille</i> .	ibid.	πίμπλημι, <i>impleo</i> . 235
ricida. 32	πεντηκός, <i>quingagesi-</i>		πίμπλημι, <i>impleo</i> . 240
em. 320	<i>mus</i> .	ibid.	πίμπρημι, <i>comburo</i> . ibi.
oatreinter-	πεπαρῶνκα, <i>debacchatus</i>		πιμωρήσω, <i>vram</i> . 239
321	<i>sum</i> .	141	πίνω, <i>bibo</i> . 345
mw. 99	πέπεισμαι, <i>persuasus sum</i> .		πίομαι, <i>bibam</i> . 197
151	173		πίπτω, <i>cado</i> . 140.345
105	πέπομφα, <i>missi</i> .	143	πιφάσκω vel πιφάυσκω, <i>di-</i>
75	πέπλωκα, <i>cecid</i> .	140	co. 281 (61.80
173.194	πέπηγα, à πηγνύω, <i>concre-</i>		πλακῶς, <i>placenta</i> . 54.58.
	<i>ui, coalui</i> .	190	πλάσσω, <i>fingo</i> . 121
158.217	πεποιδέω & πεποῖδω, à		πλατυάζω, <i>lato & diducto</i>
54	πέποῖδα, <i>confido</i> .	284	ore loquor. 26
tu seu ce-	περιέχω, <i>contineo, comple-</i>		πλατυσομέω, <i>idem</i> . ibid.
33	<i>ctor</i> .	132	πλέκω, <i>plecto</i> . 120
s. 109	πέσσω, <i>deuasto</i> .	152	πλεονάκεις, <i>sapius</i> . 306
intanus.	περίπολθ, <i>qui circūit</i> .	321	πλέω, <i>nauigo</i> . 24.123.
143	πέταλον, <i>folium</i> .	91	156.203
98	πεταγνύω, <i>extēdo</i> .	336.345	πλέως, <i>plenus</i> . 42
y pauper.	πέφαγκα, <i>apparui</i> .	8	πλήσσω, <i>percutio</i> . 192
έντε,	πέφηνα, <i>ostendi</i> .	194	πλήδω, <i>impleo</i> . 120.126.
	πεφείκω, <i>horresco</i> .	284	171
			b 5 πλησί,

I N D E X.

πείαμαι,

I N D E X.

4. 187	πείαμαι, emo.	195	πυνθάνομαι, interrogo.	279
209	πείων, ferra.	48	346	
155.204	πράγω, produco, pracedo.		πῦρ, ignis.	50.167
40.314	132		πῶ, adhuc, dum.	324
164.290	πρέβαν, ouis.	91	πῶν, grex ouium.	45
29.306	πρόδιδμι, prodo.	132	πῶς, quodammodo, et quo-	
ibid.	πρόεχω, προέχω, pracedo, e-		modo.	28.324
imè, ibi.	mineo.	132		
ca. 78	πρόσθιμι, pramitto.	298		
olus. 110	προσθιλίζω, à προσθιλῶ, vo-			
us. 60.65	co, prouoco.	283		
109	προσκυνέω, adoro.	136		
e. 110	πρόσωπον, persona.	91.92		
27	προσθίκει, conuenit.	293		
275	προσθίμι, adsum.	290		
25	πρόσθι, admittito.	298		
ibid.	πρό, antè.	107		
324	πρότερος, prior.	ibid.		
1.64.313	πρότατος, primus.	ibid.		
gotium.	πρόν, pramittito.	298		
	προφήτης, propheta.	97		
	προφήτις, prophetissa.	ibid.		
	προφητεία, prophetia.	ibid.		
103	προφητεύω, vaticinor.	137		
r. ibid.	πρόχως, aqualis.	321		
74.346	πρῶτον, primum.	305		
u legatus.	πρῶτος, primus.	22		
	πύλη, porta.	182		

P.

πρόδιος, facile.	105
πρόδιος, facile.	306
πρόον, facilius.	ibid.
πρόστα vel πρόστον, facillimè.	
ibid.	
πρόκην, cento.	27
πρόκω, suo.	10.153.192
πρόμβω, circumago.	283
πρόζω, ago, facio.	131.146
πρόω, fluo.	156.203.346
πρόω vel πρόω, dico.	177
πρόγνύω, rumpo.	281.334
346	
πρότης, Rhetor.	63
πρίζα, radix.	27
πρόκκερος, rhinoceros.	42
πρόκω & πρόκω, proicio.	
131.282	
πρόδορ,	

INDEX.

ῥόδον, rosa.	27	σκορπιός, scorpius.	97
ροδόχρως, roseo colore in-		σκυθίς, Scythia.	97
fectus.	79	σκυθίς, mulier ex Scythia.	
ῥόος, fluxus.	78	ibid.	
ῥύσκομαι, libero.	282	σοφός, sapiens.	103
ῥώμη, robur.	9	σοφῶς, sapienter.	304
ῥώω, roboro.	122	σός, tuus.	114
ῥώννυμι, valeo.	336.346	σπάζω, vello, traho. 152.206	
		σπένδω, libo.	283.346
		σπέρμα, semen.	274
		σπείρω, fero. 121.124.139	
		σπουδαῖος, studiosus.	105
		σταθμός, statio.	84
		σῆς, farina aqua subacta.	
		51	
		σῆχος, spica.	81
		σῆς, adeps.	80
		σῆλλω, mitto.	143.150
		σενός, angustus.	103
		σείνω, arcto.	279
		σεείσκω, à σέρεω, priuo. 281.	
		347	
		σείνομαι, promitto, asseuero,	
		firmitas.	195
		σῆθος, pectus.	65
		συχάομαι, eo.	226
		σῶμα, os oris.	3
		σπρεννύω, sterno.	335

σπατός,

σπατός, excel
σπατιζάω,
etate cu
σπέρω, verti
σπώννυμι, st
συναχίζω, ge
συνγενής, cog
συχάζω,
συνεφω,
συνέμνω,
σῆς, conu
σπλέλω, col
σμελάω,
σμεβαίω,
meo.
σμβολον,
σμβολός,
συμμανδ
συμπάζω
συντάττω
σύνθημι,
bo.
συμφορά,
συμψάω
go.
σύνθημι, in
σείω, si
156

us.	97
ex Scythia.	97
	103
	304
	114
152.206	
283.346	
	274
1.124.139	
us.	105
	84
a subacta.	
	81
	80
143.150	
	103
	279
rino.281.	
a,affenero,	195
	65
	226
	3
	335
spatis,	

TEIVON

INDEX.

τείνω, tendo, extendo. 279	τετράκτις, quater. 305
τείχος, murus. 67	τετρας. 110
τέκτων, fabricator. 98	τετράμνυς, quatuor mina-
τελέω, finio. 122. 149. τε-	rum. 79
λείω, idem. 279	τετραπλόον, quadruplex.
τετέλημι, idem. 235	ibid.
τελίσκω, perficio. 281	τῆδε, partim verò. 306
τέμνω, seco, scindo. 121. 144	τέχνη, ars. 85
151. 174. 347 (94	τετυφώς, qui verberavit.
τέλω, tener, tenera. 47. 59	95
τέρσω à τείρω, artero. 333	τήκω, contabesco. 190
τέρπω, delecto. 120	τῆλικῶτο, tantum. 38
τέρψις, delectatio. 71	τῆ, aliquid, vel aliquod. 45
τέσσαρα, quatuor. 28	τῆς, aliquis. 53
τέσσαρες, idem. 108	τῆς, quis. 95
τεσσαράκοντα, quadragin-	πθὲν, ponens. 47
ta. ibid.	πῆμι, pono. 149. 233
τεσσαράκωτος, quadragesi-	πῆλω, pario. 120. 152.
mus. ibid.	283
τεσσαρεσκαιδέκατον, deci-	πῆν, honos. 3
mus quartus. 109	πῆνις, honoratus. 95
τέταρτον, quartus. 110	πῆναι, honoro. 50. 155
τέπηκα, contabui. 190	πῶ, idem. 122
τετέλειμι, perficio. 236	πῶ, soluo. 347
τετραπλῶς, quadruplex.	πῶν, tendo. 284
ibid.	πῶσκω, vulnero. 281
τετραπλάσιον, quadru-	πῶσκω, dirigo, accuratè
plus. ibid.	collimo. ibid.
	τῆμι,

I N D E X.

τλήμι, tolero.	347	τεράλαιοι, ter mille.	109
τοιαυτῶν, quocirca.	307	τεσμήνιοι, ter decies mille.	
τόλυν, igitur.	ibid.	ibid.	
τοξότης, iaculator.	33	τεσκαιδέκατῶ, decimus	
τοξεύω, iaculor.	176	tercius.	ibid.
τοκεύς, genitor.	276	τεῖς, ter.	305
τοῦτο, tale.	38	τέτῶ, tertius.	109
τόμῶ, sectio.	276	τετὰῶ πυρετός, tertiana	
τοσῦτο, tantum.	ibid.	febris.	110
τότε, tunc.	304	τέσῶ, mos.	276
τῦτο, hoc.	ibid.	τέσφιμον, alimentum.	45
τέσχαλῶ, collum.	84	τέσφῆ, idem.	276
τρέπω, verito.	151.193	τέσχαζω, curro.	280
τρέφω, nutrio.	156.173	τέσχω, attero, absumo.	193
τρέχω, curro.	120.156.347	τρώω, comedo.	150.347
τρέῖς, tres.	107.108	τυχάνω, sum, consequor.	
τρεακόσιοι, trecenti.	109	279.347	
τρεακοσιόσος, trecentesi-		τυμπανιστής, qui tympana	
mus.	ibid.	pulsat.]	97
τρεάκοντα, triginta.	108	τύπῶ, verbero.	120
τρεακοσός, trigesimus.	109	τυφθεῖς, verberatus.	94
τρεῖς, trinitas.	101		
τερέτης, triennus.	88		
τελήρης, triremis.	67		
τελκερως, tricornis.	42		
τέλμνος, trium minarū.	79		
τεσπλόῶ, triplex.	110		
τέσπες, tripes.	61.86.313		

Υ.

ύαλεῶ, vitreus.	79.93
ύβείζω, iniuria afficio.	127
ύγιής, sanus.	68
ύχαινω, humecto.	275
ύγανος,	

INDEX.

ὕδασις, humectatio. 275	φαίνω, ostendo, appareo. 121
ὕδωρ, aqua. 41.50	124.144.150.175
ὕδρμελι, aqua mulsa. 45	φάσκω, dico. 281.348
ἕνυς, filius. 64.74.89	φάσμα, spectrum. 175
ἕϊς, idem. 89	φαῦλθ, piger, malus. 94
ὕμνοπόλθ, qui hymnos tra-	φειδῶ, parsimonia. 75
ctat. 321	φέρω, fero. 106.284.348
ἡμέτερθ, vester. 114	φέρημι, idem. 233
ἡμεῖς, vos. 112	φέρτερθ, praestantior. 106
ὕπακίω, ausculto. 24	φέρβω, pascō. 283
ὕπαρχω, sum, existo, initi-	φεύγω, fugio. 151.276
um do. 285	φήμη, fama. 21
ὑπέρ, suprā. 107	φημί, dico. 235.302
ὑπέρτερθ, superior. ibid.	φθάνω, praeuenio. 348
ὕπνῳ, dormio. 123	φθαρτός, corruptioni obno-
ὕπὸχρεως, debitor. 42	xius. 275
ὕποδιδέκνυμι, suggero. 339	φθεῖρ, pediculus. 49
ὕποβάλλω, subicio. 135	φθείρω, corrūpo. 172.275
ὑποχῶμαι, promitto. 348	φθίνω, tabesco. 348
ὕσμιν, bellum, pugna. 91	φθινύδω, idem. 280
ὕφάω, texo. 226	φθίσις, corruptio. 348
ὕφινσι, submittit. 25	φιλέω, amo. 155.202
ὕφασμα, textum. 65	φίλθ, amicus. 4.100.104
ὕψω, eleuo. 165	φιλία, amicitia. 36.100
	φιλόπης, idem. 100
	φιλόπαις, amans libero-
	rum. 96
	φίληδι, ama. 240
	φιλό-

Φ.

Φέγγωμαι, comedā. 169.197
 φαείνω, luceo, appareo. 279

φιλόπατις,
 45.95.
 φιλόπαλθ,
 ditici.
 φιλοκροδής
 10
 φιλόστοθ, F
 313
 φιλοσφείω, ph
 φέλω, 151.
 vro.
 φλεγμαίνω
 275
 φλέγματις
 inflam
 φλέγ, vena.
 φοίνιξ, phar
 φοινίκηθ, p
 φορέω, fero.
 φεζέω, dico
 171
 φέρς, fer.
 φρω, mens
 φείλω, bo
 284
 φενέω, sap
 φένημθ, p

I N D E X.

φιλόπατρις, amans patriæ.	φιρνήζω, curo.	148
45.95.	φυγή, fuga.	3 276
φιλόκαλος, studiosus mun-	φυγάνω, fugio.	279
ditiei. 313	φυλάττω, custodio.	154
φιλόκερδης, amans lucri.	φυλακός, custodias	
10	φυσάω, anhele.	280
φιλόσοφος, Philosophus. 93	φύσις, natura.	83
313	φῶρ, fur.	50
φιλοσοφείω, philosophor. 136	φῶς, vir.	319
φλέγω, 151. & φλεγάω,	φῶς, inustus facta ab igne	
vro. 280	in cutribus. ibid.	
φλεγμῶν, inflammo.		

X.

φλέγμασις, φλεγμασία,	χαλάω, laxo, remitto.	
inflammatio. 275	204	
φλέψ, vena. 55	χαίνω, hio. 146	
φοίνιξ, phœnix. 98	χαίρω, gaudeo. 253. 345	
φοινίκεος, puniceus. 79	χάζω, contineo. 154	
φορέω, fero. 204	χαλκός, es. 40	
φράζω, dico. 121. 149. 153.	χάλκεος, areus. 79. 93	
171	χαράττω, inculpo, signo.	
φρῆς, fer. 240	275	
φρῆν, mens. 21. 47	χαράκτηρ, nota, insigne.	
φρείττω, horreo, cohorreo.	275	
284	χαίρει, gratia. 53	
φρηνέω, sapio. 204	χαίρειν, gratiosum. 47	
φρόνιμος, prudens. 38. 93		

C χαίρεις,

INDEX.

χαείεις, gratiofus. 59. 95.	χράσμαι, vtor.	225
103	χρέως, debitum.	42
χάσκω, dehisco. 348	χρήσιμος, vtilis.	38. 93
χείρ, manus. 49. 85.	χρήσις, fenerator.	318
87	χρή, oportet.	304
χείρων & χειρείων, peior.	χρυστός, in auro.	202
83. 104	χρυσός, aurum.	3. 13
χείρις, pessimus. ibid.	χρύσεος, aureus. 78. 79.	
χειρᾶγωγέω, manu duco.	93. 99	
136	χρόνος, tempus.	164
χελιδὼν, hirundo. 48. 64.	χρόος, cutis, seu corpus a-	
65	micum cute.	78
χέω, fundo. 149. 156. 203.	χρόννυμι, fodio, aggerem,	
348	facio.	336
χθες, heri.	304	
χθὼν, terra.	313	
χάω, niueus sum.	280	
χτῶν, tunica.	89	
χτῶνιον, χτωναίειον, χ-		
τωνισκάειον, tunicella.		
101		
χλαμύς, chlamys. 54. 62		
χλύνειν, aper.	318	
χλόος, lanugo.	78	
χολάω vel χολός, irascor.		
171.		
χρεὺς, congius.	73	

Ψ.

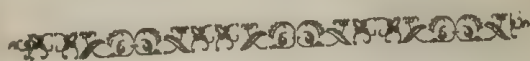
Ψάλλω, cano. 121. 124.	
144	
Ψαλμός, psalmus.	274
Ψάλτης, cantor.	96
Ψάλτεια, cantatrix.	96
Ψάω, tango.	122
Ψῆφος, calculus, suffra-	
gium.	28
Ψίδυς, susurro.	50. 89
Ψυχή, anima.	3

ᾤδω,

INDEX.

225	Ω.	ὤν, qui est.	28.319	
42		ὤντομαι, emo.	141	
38.93	ὤντο, impello.	127		
318	ὤντομαι, pellor.	141	ὤρα, hora.	27
304	ὤ ἑτοι, heus vos.	116	ὤτειλή, vulnus.	ibid.
202	ὤνως, celer.	105	ὤλ, visus.	55
3.13				
78.79.				

FINIS.

Laus D E o Virginiq̃ue
M A T R I.

JACO
S
INS
N

I
DE R
VM

PRO S

Cu

Ex Tj

tartarum
gnatis
ris
teris.

H O.

y.
p.
av.
xv.

sepulchrū.

ni.

ratio apud
maximē Co-
pedibus infi-
Sophocles,
Seneca. Ha-
bat o tam. in
us non. est

Anaxionte
nomen

